

04.10.2021 - 31.12.2022 DÖNEMİ

**ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
BASIN AÇIKLAMALARI VE
ANITKABİR ŞEREF DEFTERİ
YAZILARI**

İÇİNDEKİLER

1	4/10/2021	TÜRK MEDENİ KANUNUN YÜRÜRLÜĞE GİRİŞİ	5
2	13/10/2021	ANKARA'NIN BAŞKENT OLUŞU	6
3	27/10/2021	ÇORUM VALİLİĞİ	9
4	29/10/2021	CUMHURİYETİMİZ 98 YAŞINDA	10
5	1/11/2021	HARF DEVRİMİ	13
6	1/11/2021	İLK DEVRİM SALTANATIN KALDIRILMASI	15
7	6/11/2021	ORDU KORGAN KAYMAKAMI	17
8	10/11/2021	ATATÜRK YAŞIYOR	19
9	24/11/2021	ÖĞRETMENLER GÜNÜ	22
10	29/11/2021	ASGARİ ÜCRET NASIL BELİRLENMELİ	23
11	5/12/2021	KADINLARA SEÇME SEÇİLME HAKKI	26
12	6/12/2021	20. EĞİTİM ŞURASI	28
13	7/12/2021	EMEKLİ AMİRALLER	29
14	21/12/2021	NASS AÇIKLAMASI	30
15	23/12/2021	DEVİRİM ŞEHİDİ ÖĞRETMEN AŞTEĞMEN KUBİLAY	32
16	27/12/2021	ATATÜRK TÜRKİYE'NİN KALBI ANKARA'DA	34
17	31/12/2021	YENİ YIL AÇIKLAMASI	36
18	7/1/2022	ÖNÜNE KATIP GİDECEKLER	38
19	10/1/2022	SUÇ DUYURUSU	40
20	12/1/2022	TARİKAT YURLARI	41
21	22/1/2022	HUKUK DEVLETİ	44
22	24/1/2022	ADALET VE DEMOKRASİ HAFTASI	46
23	4/2/2022	SAMSUN ONUR ANITI	49
24	22/2/2022	İSTİKLALİ TAM TÜRKİYE	50
25	28/2/2022	RUSYA-UKRAYNA SAVAŞI	52
26	2/3/2022	GÜÇLENDİRİLMİŞ PARLEMANTER SİSTEM	56
27	3/3/2022	ZEYTİN HAYATTIR	58

28	3/3/2022	DEVRİM YASALARI	60
29	8/3/2022	8 MART DÜNYA KADINLAR GÜNÜ	64
30	14/3/2022	TIP BAYRAMI	66
31	18/3/2022	18 MART ÇANAKKALE DENİZ ZAFERİ	68
32	24/3/2022	DİYANET AKADEMİSİ	71
33	10/4/2022	10 NİSAN LAİKLİK GÜNÜ	73
34	17/4/2022	KÖY ENSTİTÜLERİ	76
35	23/4/2022	YENİDEN ATATÜRK CUMHURİYETİ MANİFESTOSU	79
36	24/4/2022	SÖZDE BÜYÜK ERMENİ SOYKIRIMI	84
37	26/4/2022	GEZİ DAVASI KARARLARI	88
38	1/5/2022	1 MAYIS İŞÇİ BAYRAMI	90
39	19/5/2022	19 MAYIS ATATÜRK'Ü ANMA GENÇLİK VE SPOR BAYRAMI	92
40	26/5/2022	MIZRAK ÇUVALA SIĞMAMIŞ	94
41	28/5/2022	NE İŞİ VAR ÖSO'NUN ÜNİVERSİTEDE	95
42	2/6/2022	CUMHURBAŞKANININ SÜRTÜK SÖYLEMİ	96
43	22/6/2022	AMASYA'DAKİ İSYANCI İSTANBUL'DAKİ PADİŞAH KÖLESİ	97
44	27/6/2022	CEMAAT LİDERİNİN CENAZE TÖRENİ	100
45	20/7/2022	ATATÜRK MÜZE KÖŞK VE ANKARA PALAS	102
46	23/7/2022	ERZURUM KONGRESİ	104
47	23/7/2022	HATAY 83 YIL ÖNCE BUGÜN ANAVATANLA KUCAKLAŞTI	107
48	24/7/2022	LOZANI TARTIŞMAYA AÇANLAR SEVR'E BOYUN EĞENLERDİR	109
49	26/7/2022	CAMİ İMAMININ AÇIKLAMALARI	113
50	4/8/2022	CEZAEVİNDEKİ GENERALLER	114
51	26/8/2022	KOCATEPE'DEN BİN YIL ÖTEYE ATLAMAK	116
52	30/8/2022	TÜRK ULUSU'NUN OMZUNA TAKTIĞI BAĞIMSIZLIK YILDIZI	120
53	9/9/2022	İZMİR'İN KURTULUŞUNUN 100. YILI	123
54	5/10/2022	ÇOCUKLARIMIZA SAHİP ÇIKIYORUZ	127
55	8/10/2022	AMİRALLER DAVASI	128

56	11/10/2022	MUDANYA MÜTAREKESİNİN 100. YILINI KUTLUYORUZ	129
57	24/10/2022	BÜYÜK CUMHURİYET BULUŞMASI	132
58	26/10/2022	MAHİR ÜNAL HAKKINDA SUÇ DUYURUSU	134
59	29/10/2022	CUMHURİYETİMİZ 99 YAŞINDA	135
60	1/11/2022	YALVAÇ MÜFTÜSÜ HAKKINDA SUÇ DUYURUSU	138
61	10/11/2022	YOKLUĞUNDA DAHA DA BÜYÜYEN ÖNDER	139
62	12/11/2022	10 KASIM ANITKABİR RESMİ DEVLET TÖRENİ HAKKINDA SUÇ DUYURUSU	143
63	24/11/2022	ÖĞRETMENLER GÜNÜ	144
64	24/11/2022	6'LI MASA LİDERLERİ İLE GÖRÜŞME	145
65	3/12/2022	GENEL DANIŞMA KURULU TOPLANTISI SONUÇ BİLDİRGESİ	146
66	7/12/2022	BEBEK GELİN SKANDALI	150
67	14/12/2022	ANAYASA DEĞİŞİKLİĞİ ÖNERİSİ	152
68	15/12/2022	ULUSAL İSTENÇ YOK SAYILAMAZ	153
69	19/12/2022	MUHALEFET MİLLETVEKİLLERİNE ÇAĞRI	154
70	23/12/2022	DEVİRİM ŞEHİDİ ÖĞRETMEN ASTEĞMEN KUBİLAY	156
71	27/12/2022	MUSTAFA KEMAL PAŞA ANKARA'DA	158
72	31/12/2022	YENİ YIL AÇIKLAMASI	160

04.10.2021

BASIN AÇIKLAMASI

Laik Cumhuriyetimiz 'in uygar bir toplum yaratma hedefinin en önemli adımı olan **Türk Medeni Kanunu**'nun yürürlüğe girişinin **95. yıl dönümü kutlu olsun.**

17 Şubat 1926'da TBMM'de kabul edilip, 4 Ekim 1926'da yürürlüğe giren **TÜRK KANUNU MEDENİSİ** ile Osmanlı'nın nüfustan saymadığı **TÜRK KADINI** hak ettiği konuma erişmiş, Türkiye Cumhuriyeti'nin **EŞİT YURTTAŞI** olmuştur.

Bugün doktorlarımızın, mimarlarımızın, avukat, yargıç ve savcılarımızın, eczacılarımızın, öğretmenlerimizin, akademisyenlerimizin, gazetecilerimizin, mühendislerimizin ve her meslekteki çalışanlarımızın hatırı sayılır kısmı **KADIN** ise bu, Laik Cumhuriyetimiz 'in ve tabii Medeni Kanunumuzun özenle korumamız, daha da geliştirmemiz gereken büyük başarısıdır.

Çünkü; Medeni Kanunun yürürlüğe girmesiyle; kadın-erkek eşitliği toplumsal yaşama egemen kılınmış, kadınlarımıza istedikleri mesleği seçme, her alanda eğitim alma ve mahkemelerde tanıklık yapma hakkı tanınmış, evliliklerde resmi nikâh zorunluluğu ve tek eşlilik getirilmiş, mirasta eşitsizliğe son verilmiş ve toplumsal yaşamda evrensel hukuk kuralları hâkim kılınmıştır.

Türk Medeni Kanunu, **ATATÜRK**'ün en önemli Aydınlanma Devrimlerinden biri olarak milletimize gerçek anlamda çağ atlatmıştır.

Demokrasinin olmazsa olmazı, Laiklik ilkesini ve Laik Cumhuriyeti'mizin olmazsa olmazı Türk Medeni Kanunu'nu ilelebet yaşatmak, korumak ve savunmak hepimizin öncelikli görevidir. Atatürkçü Düşünce Derneği bu görevi ödünsüz yerine getirecektir.

Medeni Kanunumuzun yürürlüğe girişinin 95. yılında başta **Büyük ATATÜRK** olmak üzere, **Adalet Bakanımız Mahmut Esat Bozkurt** ve **Cumhuriyetimizin devrimci önderlerini** minnet, şükran ve özlemlerle yâd ediyor, aziz hatıraları önünde saygı ile eğiliyoruz.

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
GENEL MERKEZİ

ANKARA İLELEBET LAİK, DEMOKRATİK TÜRKİYE CUMHURİYETİ 'NİN BAŞKENTİ OLARAK KALACAK...

Ulu Önder Atatürk'ün 19 Mayıs 1919'da Samsun'da Anadolu topraklarına ayak basar basmaz uygulamaya koyduğu bir kararı vardı: ***“Ulus egemenliğine dayanan, tam bağımsız yeni bir Türk devleti kurmak.”***

O'nun Büyük Söylev'de de vurguladığı gibi, Samsun'a çıktığı zaman genel durum ve görünüş şöyleydi: Osmanlı Devleti, Birinci Dünya Savaşı'nda yenilmiş ve 30 Ekim 1918'de koşulları son derece ağır Mondros Ateşkes Anlaşması'nı imzalamıştı. Ulus, Büyük Savaş boyunca yorgun ve yoksul bir duruma düşmüştü; Halife-Sultan Vahdetin ise yalnızca kendini ve tahtını korumaya yönelik önlemler peşinde koşarken, güçsüz ve korkak Damat Ferit Hükümeti de padişahın isteklerine uymuştu. Ateşkes anlaşması uyarınca Ordu'nun elinden silahları ve cephanesi alınmaya başlanmış, savaşın galibi İtilaf Devletleri ise uydurma nedenlerle ülkenin birçok bölgesini işgal etmişlerdi. Bu korkunç ve vahim durum karşısında ülkenin birçok yerinde ve bölgesinde kurtuluş çareleri aranmaya başlanmış ve bu doğrultuda Reddi İlhak ve Müdafaa-i Hukuk Cemiyetleri kurulmuştu.

Gerçek kurtuluş için ***“ya istiklal ya ölüm”*** diyen Mustafa Kemal Paşa'ya göre, Türk ata yurduna ve bağımsızlığına saldıranlara ulusça silahlı olarak karşı çıkılması gerekiyordu. Ancak uygulama evrelere ayrılarak, ulusun duygu ve düşünceleri hazırlanarak amaca ulaşılabilirdi. Dolayısıyla Mustafa Kemal Paşa, Samsun'a çıkarak Anadolu'yu kurtarmak ve örgütlemek yolundaki kararını uygulama alanına koyuyor ve Milli Mücadele'yi fiilen başlatıyordu.

O, Samsun'dan sonra gittiği Havza'da bir yandan Milli Mücadele için gerekli olan askeri gücü organize ederken diğer yandan halkın işgallere karşı bilinçlendirilmesini ve işgallerin düzenlenecek toplantılarla, mitinglerle yüksek sesle protesto edilmesini sağlıyordu. Havza'dan sonra gittiği Amasya'da yayınlanan Amasya Genelgesi'nde ise, Milli Mücadele'nin niçin ve nasıl yapılacağı açıklanarak, ***“ulusun bağımsızlığını yine ulusun azim ve kararının kurtaracağı”*** yalnızca İstanbul Hükümeti'ne değil tüm dünyaya ilan ediliyordu. Bu genelgenin Anadolu'nun örgütlenmesi yönündeki somut sonuçları Erzurum ve Sivas

Kongrelerinde ortaya çıkıyor ve alınan kararlarla Milli Mücadele'nin esas programı hazırlanıyordu.

İleride gerek Misak-ı Milli'de gerekse TBMM'nin açılışında etkili olacak kararların alındığı Sivas Kongresi'nden sonra Heyet-i Temsiliye üyeleriyle kolordu komutanlarının Sivas'ta yaptığı toplantıda (16 Kasım 1919), Heyet-i Temsiliye Başkanı Mustafa Kemal Paşa'nın Osmanlı Meclis-i Mebusan'ının Anadolu içinde toplanmasını istemesine karşın bu isteği destek bulmuyor ve Meclis'in İstanbul'da çalışması benimseniyordu. Bununla birlikte Heyet-i Temsiliye'nin "*Meclis-i Mebusan'ı ve milleti izlemek ve yönetebilmek*" için daha yakın bir yerde bulunması gerektiğini düşünen Mustafa Kemal Paşa'nın yönlendirmesiyle Heyet-i Temsiliye merkezinin Ankara olması kabul ediliyor ve bu doğrultuda Mustafa Kemal Paşa ve Heyet-i Temsiliye 27 Aralık 1919'da Ankara'ya geliyordu.

16 Mart 1920'de İstanbul'un resmen işgal edilmesi, Mustafa Kemal Paşa'ya yeni Türk Devleti'ni Ankara'da kurma olanağını veriyordu. Hemen ertesi gün Ordu komutanlarına gönderdiği genelgede, İstanbul'un işgaliyle birlikte çalışmalarına ara veren Meclis-i Mebusan'ın Ankara'da toplanacağını bildirerek yeni Türk Devleti'nin ilerideki başkentinin Ankara olacağını sinyallerini vermişti. Ancak yapılacak yeni seçimlerle "*kurucu*" nitelikte bir meclisin Ankara'da toplanmasını istiyordu. Sonuçta yeni seçilen milletvekilleri ile Osmanlı Meclis-i Mebusan'ının Ankara'ya gelen üyelerinin birleşmesiyle Büyük Millet Meclisi 23 Nisan 1920'de toplandı. Böylece Ankara hukuken olmasa da fiilen hükümet merkezi oldu.

27 Aralık 1919'dan itibaren Türk Kurtuluş Savaşı'nın yürütüldüğü merkez olan Ankara'da yeni devlet kurulmuştur; dolayısıyla Ankara, yeni Türk Devleti'nin gerçekte başkenti olmuştur.

Ankara'nın jeopolitik, stratejik ve coğrafi konumunun yanı sıra Ankara halkının İzmir'in Yunanlılarca işgalini protesto etmek için düzenlediği mitingler ve kentte Müdafaa-i Hukuk merkezinin kurulması, diğer yandan başta Mustafa Kemal Paşa olmak üzere Heyet-i Temsiliye'ye gösterilen sıcak ilgi ve İstanbul'un siyasal ve toplumsal çevresine karşı duyulan güvensizlik, Ankara'nın yönetim merkezi olarak seçilmesinde rol oynayan önemli etkenlerdendi.

Ankara'nın başkent olması için Lozan Antlaşması'nın imzalanması ve İstanbul'un İtilaf Devletleri'nden kurtarılması beklenmişti. 9 Ekim 1923'te Malatya Mebusu İsmet Paşa ve 13 arkadaşı TBMM'ne bir yasa tasarısı sunarak Ankara'nın başkent olmasını önermişlerdir. Yasa tasarısı, Anayasa komisyonundan hızla geçtikten sonra TBMM Genel Kurulunda görüşülmüş ve bir karşıt oyla TBMM'nin 27 numaralı kararı olarak 13 Ekim 1923'de oy çokluğuyla onaylanmıştır. Böylece Ankara hukuken Türkiye Devleti'nin başkenti olmuştur. 29 Ekim 1923'te Cumhuriyet'in ilanından ve 3 Mart 1924'te halifeliğin kaldırılmasından sonra ise, 20 Nisan 1924 tarihinde TBMM tarafından kabul edilen Anayasa'nın 2. Maddesinde Ankara'nın Türkiye'nin başkenti olduğu belirtilmiştir. Başkent Ankara, 1961 ve

1982 tarihli anayasalarda 3. maddelerde yer almış ve 1982 Anayasası'na göre Anayasanın değişmez, değiştirilmesi teklif bile edilemez bir maddesi (4. Madde) olmuştur.

Ne üzücüdür ki, günümüzde, Anayasanın ilk dört maddesinin değiştirilmesi konusunda bazı siyasiler tarafından nabız yoklanmaktadır. Gerek devletin şeklinin, gerek Cumhuriyet'in niteliklerinin gerekse devletin bütünlüğünün, resmi dilinin, bayrağının, milli marşının ve başkentinin belirtildiği ilk üç madde tartışmaya açılmak istenmektedir. **Öncelikle laik, demokratik Cumhuriyeti ortadan kaldırmayı amaçlayan, Atatürk devrim ve ilkelerine yönelik bu planlı girişim ve saldırıları kınıyoruz ve Derneğimizin kuruluş gerekçesinde de belirtildiği üzere, onlara bekçilik yapacağımıza söz veriyoruz.** Büyük Atatürk'ün önderliğinde emperyalizme ve onun yerli işbirlikçilerine karşı verilen Milli Mücadele'nin, Ulusal Bağımsızlık Savaşımızın zaferle sona ermesinin mutlu bir sonucu olarak **Ankara'nın Başkent ilan edilmesinin 98. Yılında, Ankara'nın ilelebet Atatürk'ün kurduğu Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin başkenti olarak kalacağını ilan ediyoruz.**

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
GENEL MERKEZİ

27.10.2021

BASINA VE KAMUOYUNA

Çorum Valiliği tarafından düzenlenen **29 Ekim** kutlama programı çerçevesinde Çorum Belediyesinin 25 Ekim 2021 günü saat 14.00'daki "**Mehter ve Bando Gösterisi**"nin adını anmak istemediğimiz bir parkta yapıldığını büyük üzüntü ile öğrendik.

Tescilli Atatürk ve Milli Mücadele düşmanı, bağımsızlık savaşı veren Kuvayı Milliye için "**ADİ EŞKİYALAR, KUDURMUŞ HAYDUTLAR**" ifadelerini kullanmış Teali İslam Cemiyeti adlı emperyalizm işbirlikçisi bir kuruluşun Başkan Yardımcısı olan bir hainin adının bir parka verilmiş olması hadsizliği yetmezmiş gibi, bir de Laik Cumhuriyetimizin 98. yaşını kutladığımız 2021 yılı Cumhuriyet Bayramı Kutlama etkinliklerinden birinin **Çorum Belediyesi tarafından bu parkta yapılması da, Valiliğin buna izin vermesi de kabul edilemez.**

Çorum Valiliği ve Çorum Belediye Başkanlığına, "**LAİK, DEMOKRATİK, SOSYAL BİR HUKUK DEVLETİ**" olan Türkiye Cumhuriyetinin kamu yönetim birimleri olarak Anayasamızın "**Anayasa hükümleri, yasama, yürütme ve yargı organlarını, idare makamlarını ve diğer kuruluş ve kişileri bağlar.**" maddesine uymak zorunda olduklarını anımsatmak isteriz.

Anılan parktan bu hainin adının derhal kaldırılması ve ilgililer hakkında yetkili makamlarca gerekli işlemlerin yapılması talebimizi kamuoyuna saygı ile duyururuz.

YAŞASIN LAİK CUMHURİYET!

CUMHURİYET BAYRAMIMIZ KUTLU OLSUN!

Mustafa Hüsnü BOZKURT
Genel Başkan

29.10.2021

CUMHURİYETİMİZ 98 YAŞINDA!

Atatürk 10. Yıl Nutkunu

“Türk Milleti!

Ebediyete akıp giden her on senede, bu büyük millet bayramını daha büyük şereflerle, saadetlerle, huzur ve refah içinde kutlamayı gönülden dilerim.

Ne mutlu Türk’üm diyene !” diye bitirmiştir.

O’nun bu temennisine karşın, Cumhuriyetimiz 100. yılına giderken büyük sorunlarla boğuşmaktadır.

Gazi, Cumhuriyetin ilanından 36 gün sonra *“Cumhuriyetimiz öyle zannolunduğu gibi zayıf değildir. Cumhuriyet bedava kazanılmış da değildir. Bunu elde etmek için çok kan döktük. Her tarafta kırmızı kanımızı akattık. İcabında müesseselerimizi müdafaa için lâzım olanı yapmağa hazırız.”* derken önümüze yaşamsal ve kutsal bir görev koymuştur. Nitekim 15 - 20 Ekim 1927 tarihleri arasında 6 gün boyunca okuduğu **NUTUK’u GENÇLİĞE HİTABE** ile bitirirken bu görevi Türk Gençliği’ ne ve *“Ey Türk istikbalinin evladı”* seslenişi ile de her dönemin Türk Ulusu’na vermiştir.

15 Mayıs 1919 günü İzmir rıhtımında gazeteci **Hasan Tahsin’in** şehadeti ile başlayan bu kutsal görev uğruna, Kocatepe Kurtkaya şehitliğinde yatan **Yüzbaşı Ağah Efendi’den Albay Reşat Çiğiltepe’ye, Teğmen Yıldırım Kemal’den Menemen’de şeriatçı yobazların canavarca katlettiği Öğretmen Asteğmen Mustafa Fehmi Kubilay’a, Prof. Cavit Orhan Tütengil’den Prof. Dr. Bedri Karafakioğlu’na, Kurucu Genel Başkanımız Prof. Dr. Muammer Aksoy’dan kurucu üyemiz Doç. Dr. Bahriye Üçok’a, Kalpaksız Kuvvacı Uğur Mumcu’dan Genel Başkan Yardımcımız Prof. Dr. Ahmet Taner Kışlalı’ ya kadar binlerce bağımsızlık ve devrim şehidimiz kanını katmıştır Cumhuriyet harcına.**

CUMHURİYETİMİZ ÖNCE KURULMUŞ, SONRA İLAN EDİLMİŞTİR!

Mustafa Kemal Paşa, 19 Mayıs 1919’ da Samsun’dan başlattığı **BAĞIMSIZLIK YÜRÜYÜŞÜNÜ**, yaptığı yüzlerce görüşmenin ardından topladığı kongrelerle Anadolu ve Rumeli Müdafaa-i Hukuk Cemiyeti adıyla demokratik şekilde örgütleyip meşurlaştırmış ve 23 Nisan 1920’ de Ankara’da Büyük Millet Meclisi’ni açarak kurumlaştırmıştır. Vatandaşın dört bir yanı işgal altında olmasına karşın meclis (Milli irade) örgütlenmesini ordu örgütlenmesinden önde tutmuştur. Meclisle Milli Ordu’yu kurmuş, Milli Ordu ile kurtuluşu ve bağımsızlığı, İrfan Ordusu ile de kuruluşu ve devrimleri gerçekleştirmiştir.

Daha Amasya Tamimi'nde, Sivas Kongresi kararlarında - koşullar gereği üstü örtülü olarak - ifade edilmiş olan Cumhuriyetin nüvesi, 1921 Anayasasının ilk 3 maddesinde de şöyle belirlemiştir:

MADDE 1 - Hakimiyet bilâkaydú şart milletindir. İdare usulü; halkın, mukadderatını bizzat ve bilfiil idare etmesi esasına müstenittir.

MADDE 2 - İcra kudreti ve teşri salâhiyeti milletin yegâne ve hakiki mümessili olan Büyük Millet Meclisinde tecelli ve temerküz eder.

MADDE 3 - Türkiye Devleti, Büyük Millet Meclisi tarafından idare olunur ve hükümeti "**Büyük Millet Meclisi Hükümeti**" unvanını taşır.

Bu hükümler bir cumhuriyet yönetiminin temel özelliklerini yansıtmaktadır. Sadece yönetim biçiminin adı konmamıştır.

İşte bu nedenle Mustafa Kemal Paşa 28 Ekim 1923 akşamı Çankaya' da "**Efendiler, yarın Cumhuriyet'i İLAN EDECEĞİZ**" demiş, "**KURACAĞIZ**" dememiştir.

İKİNCİ ORDU, İRFAN ORDUSU!

Atatürk, Büyük Millet Meclisinin açılışından hemen sonra düzenli ordu kurma çalışmalarıyla eş zamanlı olarak "**İkinci Ordu**" adını verdiği öğretmenleri, yani İrfan Ordusunu örgütlemiştir. 6 Mayıs 1920 günü Maarif Vekaleti kurulmuş, 25 Kasım 1920 de öğretmen ve öğrencilerin askerlik yükümlülükleri ertelenmiş, 15 Temmuz 1921 de, savaşın en çetin döneminde, Ordumuzun Eskişehir-Kütahya hattından Sakarya hattına çekildiği o endişeli günlerde Ankara'da ilk Maarif Kongresi toplanmış, kongreyi cepheden gelerek açan Mustafa Kemal Paşa öğretmenlere **KEMALİST DEVRİM'** in hedeflerini göstermiştir.

TBMM ORDUSU işgalci emperyalistlerle savaşırken, **İRFAN ORDUSU** da cehalet karanlığıyla savaşa girişmiştir.

Cumhuriyetimiz, bu iki ordumuzun haklı, namuslu ve kararlı savaşının kutlu sonucudur.

1928 de yazılan Harbiye Marşındaki "**Kanla İrfanla kurduk biz bu Cumhuriyeti**" sözü bu iki ordu gerçeğini ifade etmektedir. Devrimler böyle başarılımış, tarihte benzeri görülmemiş kalkınma hamlesi ile yıkılmış bir imparatorluğun enkazından bağımsız, çağdaş, güvenli bir ülke ve 12 milyonluk harap ve bitap düşmüş bir halktan hayatı KADIN - ERKEK birlikte omuzlayan, gururlu, başı dik bir ulus böyle yaratılmıştır.

CUMHURİYET KİMSESİZLERİN KİMSESİDİR!

Atatürk yönetiminde Türkiye kısa sürede hayatın her alanında Bütünsel Kalkınma yöntemi ile sanayi tesislerini kurmuş, köylüsünü efendi yaparak ayağa kaldırmış, kadını özgürleştirmiş, bayındırlıkta, sağlıkta, eğitimde, sporda, kültür ve sanatta yaptığı atılımlarla örnek alınan bir ülke olmuştur.

Kemalist Cumhuriyet, kurulduktan sadece 3 yıl sonra uçak üreten ve ihraç eden bir ülke olmayı başarmıştır. Kendi ürettiği aşılarla milyonları salgın hastalıkların pençesinden kurtarmış,

şekerden kâğıda, demir çelikten petrokimyaya, silahtan tekstile, tohumdan gübreye, camdan ilaca, madenden enerjiye bütün sanayi alanlarında üretim rekorları kırmış, 4 denge kuramı ve karma ekonomi ile 15 yılda % 115 büyümeye sağlamış, parasının değerini hep korumuş, işsizlik nedir bilmemiş, eğitimde fırsat eşitliğinden ödün vermemiş, çocuklarını dünya çocukları ile yarışabilecekleri bilimsel eğitimle yetiştirmiş, kadın erkek yarılarına güvenle bakan bir toplum yaratmış, kelimenin tam anlamıyla KİMSESİZLERİN KİMSESİ olmuştur.

UMUTSUZ DURUM YOKTUR, UMUTSUZ İNSANLAR VARDIR, BİZ HIÇ BİR ZAMAN UMUDUMUZU YİTİRMEYECEĞİZ!

Ancak ilerleyen yıllarda Aydınlanma Devriminin ateşi küllenmiş, Cumhuriyetin kuruluş dönemindeki heyecan ve özgüven kaybolmuş, eğitim laik bilimsel temelden koparılmış, 1950 ve özellikle 12 Eylül 1980 sonrası ulusumuz Cumhuriyet kazanımlarını büyük ölçüde yitirmiştir.

İçinde bulunduğumuz karanlık tabloyu yineleyerek umut kırmak yerine; ulusça kendimizi güvenerek, birlik olarak, Laik Cumhuriyetimizi yeniden kazanmak için harekete geçme vaktidir şimdi.

İrfan Ordusunun önemli bir ögesi olan Atatürkçü Düşünce Derneği'nin varlık nedeni budur.

Kemalizm'in parlak ışığı yeniden yurt semalarını aydınlatacak, Cumhuriyet kuruluş ayarlarına ve hedeflerine mutlaka yönelecektir.

100. yıla bu kararlılıkla yürüyor, başaracağımıza yürekten inanıyor, milletimize güveniyoruz.

TÜRK MİLLETİ, BÜYÜK MİLLET BAYRAMININ 98. YILI KUTLU OLSUN!

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
GENEL MERKEZİ

01.11.2021

HARF DEVRİMİ

Emperyalist işgali, kadın erkek yiğit Anadolu insanıyla 3 yıl 3 ay 22 gün süren **Bağımsızlık Savaşını** zafere ulaştırarak sonlandıran ve **Türkiye Cumhuriyetini** kuran **Büyük ATATÜRK**, birbiri ardına yaptığı **Aydınlanma Devrimleri** ile yarınlarına güvenen başı dik bir ulus, onurlu ve saygın bir devlet yaratmıştır.

Osmanlı döneminde 6 yüzyıl boyunca Arap harfleriyle eğitim gören Anadolu halkının bu alfabeyle başarılı olamadığı **28 Ekim 1927** yılında yapılan ilk nüfus sayımında açıkça ortaya çıkmıştır. Bu sayıma göre Türkiye’de yaşayan insan sayısı 13.649.945’tir ve yapılan istatistiki çalışmalar nüfusun en fazla % 10’ unun (hemen tamamı erkek ve çoğunluğu bürokrat) okuryazar olduğunu göstermiştir. Üstelik bu okuryazarlık, genelde entelektüel derinlik içermeyen, çoğunluğu en basit halde okuyabilme ve yazabilme düzeyindedir. Bu kahredici durumun başat nedeni ise, Arap harflerinin Türkçe sözcüklerin yapısındaki seslerle uyumsuzluğudur.

Öteden beri **Türk Dili** üzerine çalışmalar yapan **ATATÜRK** sorunu ve nedenini net olarak bilmekte, toplumsal cehaletin ortadan kaldırılması için **ALFABE** (ABECE) değişikliği yapılmasının zorunlu ilk iş olduğunu görmektedir. Bu nedenle, ivedilikle Latin Alfabesini eklenen yeni harflerle (ç, ğ, ö, ş, ü) Türkçe ses yapısına uyumlu hale getirerek Türk Abecesini hazırlamış ve **1 Kasım 1928’** de kararlı bir şekilde **Harf Devrimini** gerçekleştirmiştir.

Harf Devrimi ile; daha Milli Mücadele döneminde, hem de en netameli günlerde (15-21 Temmuz 1921) **Maarif Kongresi** toplayarak öğretmenlere **Kemalist Devrim’in** hedeflerini gösteren **ATATÜRK** önderliğinde, Millet Mektepleri, Gece Kursları, Gezici Kurslar açılarak okuma - yazma seferberliği başlatılmıştır. 16 - 45 yaşları arasında olanların kurslara katılmaları zorunlu kılınmış, işyerlerinden hastanelere, kırsalardan parklara tüm ülke bir okula dönüştürülmüştür. 1923’ te Osmanlı’dan kadınlarda % 0,4, erkeklerde % 7 olarak devralınan, 1927’ de en fazla % 10 olduğu saptanan okuyup yazabilen nüfus sadece 8 yılda, 1935’ te % 20’nin üzerine çıkarılmıştır ki, bu bir dünya rekorudur. Çünkü; büyük Devrimci **ATATÜRK** önderliğinde tarihimizde ilk ve - yazık ki - son kez eğitim ülke gündeminin başında yer almıştır.

Devrimin 93. yılında ülkemizde okuma yazması olmayanların sayısı artık yok denecek kadar azdır. Anadolu insanı Cumhuriyetle yüzyılların utancından kurtulmuştur.

Harf Devrimi ile dilini yabancı dillerin boyunduruğundan kurtaran, uluslaşma yolunda en büyük adımı atan, asırlar sonra konuştuğu dil ile yazı dilini birleştiren **Türk Milleti**, aynı zamanda konuştuğu her sözcüğü aynıyla, ağızından çıkan harflerle yazabilen belki de dünyadaki tek ulus olma şansını da yakalamıştır.

Şu, **Harf Devrimiyle** ecdadımızla bağlarımız koparıldı diyen **Tarih** ve **Dilbilim** cahillerine de hatırlatalım!

ATATÜRK'ün Harf Devrimi sayesinde milletimiz, **Yunus Emre Yılı** ilan edilmiş olan 2021' de, 800 yıl önce yaşamış "*İlim ilim bilmektir / İlim kendin bilmektir / Sen kendin bilmezsin / Ya nice okumaktır*" diyen ecdadımız Yunus Emre'nin Türkçesi ile okuduğu gibi yazabiliyor, kadınıni erkeğini kendi dili ile eğitebiliyor, daha ne olsun?

HARF DEVRİMİMİZİN 93. YILI KUTLU OLSUN!

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
GENEL MERKEZİ

01.11.2021

İLK DEVRİM, SALTANATIN KALDIRILMASI!

Ulusal Kurtuluş Savaşımızın zaferle sonuçlandırılmasından hemen sonra başlatılan devrimler döneminin ilk adımı, kuşkusuz **1 Kasım 1922 de saltanatın kaldırılmasıdır.**

Bu kutlu devrimin üzerinden 99 yıl geçmesine karşın saltanatı diriltme ham hayali kimi şaşkınlarca halâ sürdürülebilmektedir.

Son yıllarda “*Yeni Osmanlılık*” adıyla ortalığa dökülen kadim Laik Cumhuriyet karşıtlarının Atatürk düşmanlıklarının temelinde yatan nedenlerden biri de budur.

Atatürk düşmanları; Ulusal Kurtuluş Savaşını zoraki kabulleniyor, sonrasını - devrimler dönemini - reddediyorlar. Bu nedenle “*MUSTAFA KEMAL*” diyor, ama zorda kaldıkları dönemler dışında, bir türlü “*ATATÜRK*” diyemiyorlar.

Yazık ki; güya Cumhuriyetçi bazı aymazlar da, **1 Kasım 1922** tarihli bu büyük devrimin önem ve anlamını yeterince kavrayamıyor, gerektiği gibi savunamıyorlar.

Atatürk ve Gazi Meclis 1 Kasım 1922 tarihli bu Devrim Yasası ile, ne Ulusal Kurtuluş Savaşı boyunca yaşadıkları Sultan Vahdettin ve avenesinin affedilmez ihanetleri nedeniyle bir intikam ve hesaplaşma içine girme, ne de ulusun geçmişle bağıni koparma amacı gütmüşlerdir.

Saltanatın kaldırılması; Mudanya Mütarekesi sonrasında, emperyalistler, Saray ve İstanbul Hükümetinin somut ve çok tehlikeli hamleleri sonucu alınan zorunlu bir karardır.

Mudanya Mütarekesi ile masa başında da yenilgiye uğrayan 1. Dünya Savaşının galip ülkeleri, Lozan’da yapılacak barış konferansına İstanbul Hükümetinden de delege istemişler, Sadrazam Tevfik Paşa da Padişah’ın onayı ile bu konuda Ankara ile yazışmalara başlamıştır. Emperyalist ülkelerin bu çağrı ile yaratmak istedikleri iki başlılık, galip Ankara’nın gücünü kırma amaçları ve Kurtuluş Savaşı sırasında İstanbul’un aldığı teslimiyetçi tutum göz önüne alınarak 30 Ekim 1922 günü TBMM konuyu görüşmeye açmıştır.

Yine bu günlerde Keçiören’deki Refet Paşa’nın bağ evinde Mustafa Kemal Paşa, Rauf Orbay, Ali Fuat Paşa ve Refet Paşa arasında yapılan, Kazım Karabekir’in de telgraf başında katıldığı ve sabaha kadar süren toplantıda, en yakın arkadaşlarının yaptığı konuşmalar, saltanat yanlısı tutumları ve o bağ evinde Atatürk’e kurulmak istenen tuzak tarihimizin az bilinen sayfalarından biridir.

Olayın bundan sonraki gelişmesini ve Atatürk'ün devrimci tutumunu Büyük Nutuk'tan öğrenip belleklerimizde kazıyalım (Günümüz Türkçesiyle):

"31 Ekim (1922) günü Meclis toplanmadı. O gün Müdafai Hukuk gurubu toplantısı oldu. Bu toplantıda Osmanlı egemenliğinin kaldırılmasının zorunluluğu üzerine konuştum. 1 Kasım 1922 günü Meclis toplantısında yine bu konu üzerinde uzun görüşmeler oldu... Üç komisyon bir odada toplandı. Biz çok kalabalık olan bu odanın bir köşesinde tartışmaları izliyorduk. Bu biçim görüşmelerin gereken sonuca ulaşmasını beklemek boşunaydı. Bunu anladık. En sonunda Karma Komisyon Başkanlığından söz aldım. Önümdeki sıranın üzerine çıktım. Yüksek sesle şunları söyledim. 'Efendiler' dedim. 'Egemenlik, hiç kimsece, hiç kimseye, bilim gereğidir diye, görüşmeyle, tartışma ile verilmez. Egemenlik; güçle ve zorla alınır. Osmanlıları, zorla Türk ulusunun egemenliğine el koymuşlardı. Bu yolsuzluklarını altı yüzyıl boyunca sürdürmüşlerdi. Şimdi de Türk ulusu artık yeter diyerek, bunlara karşı ayaklanıp egemenliğini eylemli olarak kendi eline almış bulunuyor. Bu bir oldubittir. Söz konusu olan ulusa egemenliğini bırakacak mıyız, bırakmayacak mıyız, sorunu değildir. Sorun, zaten oldubitti durumuna gelmiş bir gerçeği açıklamaktan başka bir şey değildir. Bu, ne olursa olsun yapılacaktır. Meclis ve herkes sorunu doğal bulursa, sanırım ki uygun olur. Yoksa gerçek yine yöntemine göre saptanacaktır. Ama ihtimal bazı kâfalar kesilecektir."

Mustafa Kemal Atatürk'ün, önündeki sıranın üzerine fırlayarak yaptığı bu tarihi konuşma, gerçek bir devrimcinin, milletin elinde ettiği zaferi korumak için gösterdiği kararlılığın ifadesidir. Bu konuşmadan sonra saltanatı savunanlar *"Bağışlayınız Paşa Hazretleri, biz sorunu böyle düşünememiş, başka bakımdan ele almıştık."* diyerek itirazlarından vazgeçmişler, yasa oybirliği ile kabul edilmiştir.

Ne üzücüdür ki, şimdilerde Atatürk'ün bu devrimci ve kararlı tutumu, devrimi yenilgiye uğratarak Laik Cumhuriyeti Teokratik Devlete dönüştürmek için emperyalist teşviklerle sahaya sürülen *"Yeni Osmanlı"* hadsizlere karşı gösterilmek şurada dursun, bu tarihi konuşma savunulmuyor, gözlerden kaçırılıyor, adeta unutturulmak isteniyor.

Şehitlerimizin emaneti Türkiye Cumhuriyeti'ni; laik, demokratik, sosyal bir hukuk devleti olarak sonsuza dek yaşatmanın ancak, Atatürk'ün antiemperyalist - tam bağımsızlıkçı - halkçı - devrimci ideolojisinden (KEMALİZM) ayrılmamak ve Aydınlanma Devrimlerini korumakla olanaklı olduğu hiç unutulmamalıdır.

Emperyalizm ve faşizmle uzlaşmaz, tepeleyene kadar savaşılır.

Atatürkçü Düşünce Derneği bu devrimci tutumu sürdürmeye kararlıdır.

Saltanatın kaldırılmasının 99. yılı kutlu olsun.

YAŞASIN TAM BAĞIMSIZ VE GERÇEKTEN DEMOKRATİK TÜRKİYE!

**ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
GENEL MERKEZİ**

BASINA VE KAMUOYUNA

Ordu Korgan Kaymakamı **Sayın Miraç Akbulut**'un Cumhuriyet Bayramı konuşmasında; Vatanımızın kurtarıcısı, Cumhuriyetimizin kurucusu Büyük Atatürk'ten övgü ile söz edip minnet, özlem ve saygıyla anması ve **"Efendiler ve ey millet, biliniz ki, Türkiye Cumhuriyeti şeyhler, dervişler, müritler, mensuplar memleketi olamaz. En doğru, en hakiki tarikat medeniyet tarikatıdır!"** sözlerine yer vermesi bazılarını rahatsız etmiş, şikâyet konusu olmuş.

Gariptir ki; bu hadsiz ve haksız şikâyet yetkililerce ciddiye alınıp **"Görevin sorumluluğu ile bağdaşmayacak şekildeki tutum"** gibi anlaşılması olanaksız bir gerekçe ile hakkında soruşturma açılan değerli **Kaymakamımız "Soruşturmanın selameti açısından (!)"** görevden uzaklaştırılmış.

Olayın duyulmasından itibaren yükselen ve giderek şiddetlenen tepkiler, bu uygulamanın toplum vicdanını derinden yaraladığını göstermektedir.

Aziz milletimizin büyük çoğunluğu ile **Sayın Miraç Akbulut**'a sahip çıktığını görmek ise, bu utanç verici durumun tek sevindirici yanı olmuştur.

"Keşke Yunan kazansaydı" dediği video kayıtları ile sabit, **"Her 10 Kasım' da 9'u 5 geçse kenefe gidin"** edepsizliği bilinen Atatürk ve Milli Mücadele düşmanı meczupları yüceltenler için, Kuvayı Milliyecilere **"adi eşkıyalar"**, **"caniler"**, **"kafaları ezilmesi gereken kudurmuş haydutlar"** diye saldıran işgalci İngiliz işbirlikçisi Teali İslam Cemiyeti Yöneticisi hainleri mezarı başında anan, parklara adını veren aymazlar için, İzmir Marşı' nı **"siyasi"** diyerek tören programlarından çıkaran gafiller için, Atatürk' ün **GENÇLİĞE HİTABE'** sini ayaklar altına seren kendini bilmezler için, Gri Pasaportla insan kaçakçılığı yapan sahtekârlar için, organize suç örgütü liderlerinin dolarla maaşa bağladığı onur yoksunları için, limanlarımızın uyuşturucu trafiğinin yolgeçen hanlarına dönmesine göz yumup ülkemizi rüsva edenler ve daha niceleri için çoktan yapılmış olması gereken işlemlerin, Atatürkçü bir Kaymakamımıza uygulanması kabul edilemez!

UYARIYORUZ!

Atatürk sevgisini, Cumhuriyet bağlılığını, Atatürk'ün sözlerini SUÇ saymak, görevi ve unvanı ne olursa olsun, kimsenin haddi değildir.

Ülkemizin en büyük demokratik kitle örgütü olan **Atatürkçü Düşünce Derneği**; Genel Başkan'ından en yeni üyesine kadar, toplumumuzun gösterdiği bu haklı tepkiye yürekten katılıyor, değerli Kaymakamımız **Sayın Miraç Akbulut**'un yanında olduğunu kamuoyuna saygıyla duyuruyor ve yineliyor:

“EFENDİLER VE EY MİLLET, BİLİNİZ Kİ, TÜRKİYE CUMHURİYETİ ŞEYHLER, DERVİŞLER, MÜRİTLER, MENSUPLAR MEMLEKETİ OLAMAZ. EN DOĞRU EN HAKİKİ TARİKAT MEDENİYET TARİKATIDIR! “

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
GENEL MERKEZİ

10.11.2021

ATATÜRK YAŞIYOR!

Değişmez önderimiz Mustafa Kemal ATATÜRK'ün bedenlen aramızdan ayrılışının üzerinden 83 yıl geçti.

O' nu suikastlarla, ihanetlerle yok etmeye çalışanlar da, ebediyete intikalinden sonra yalan ve iftiralarla unutturacaklarını sananlar da başaramadılar. Tersine iç ve dış bedhahlar saldırdıkça büyüdü, yalancılar unutturmak istedikçe güçlendi.

Çünkü; **HAKLIYDI, AHLÂKLIYDI, NAMUSLUYDU, ALDANMIYOR ALDATMIYORDU, BİLİMİ REHBER EDİNİMİŞ KATIKSIZ DEVRİMCİYDİ!**

Izmir Suikastı sonrası Anadolu Ajansına verdiği demeçte;

“Temeli, büyük Türk milleti ve onun kahraman evlatları olan büyük ordumuzun vicdanında, akıl ve şuurunda kurulmuş bulunan Cumhuriyetimiz’ in ve milletin ruhundan ilham alan ilkelerimizin bir vücudun ortadan kaldırılması ile bozulabileceğini sananlar çok zayıf dimağlı bahtsızlardır... Benim naçiz vücudum bir gün elbet toprak olacaktır. Fakat, Türkiye Cumhuriyeti ilelebet payidar kalacaktır. Ve Türk milleti, güvenliğini ve mutluluğunu sağlayan ve koruyan ilkelerle uygarlık yolunda durmaksızın yürüyecektir.” derken, Cumhuriyet’e, ilke ve devrimlere inancını, ulusuna sarsılmaz güvenini vurguluyordu.

Sözünü ettiği bahtsızlar ve takipçileri bu nedenle önce kurduğu Cumhuriyeti, ilke ve devrimlerini hedef aldılar, sonra anıtlarını, anılarını, fotoğraflarını, ailesini, hatta annesinin iffetini...

Stadyumlardan, meydanlardan, kamu binalarından adını sildiler, kazandığı savaşları meleklerle, evliyalara pazarladılar, bindiği hurda geminin transatlantik olduğunu bile söylediler...

“Keşke Yunan kazansaydı” diyen meczupların kuyruğuna takılanlar, Lozan’ı hizimet sayanlar da oldu, başları sıkıştığında dev fotoğraflarının ardına sığındıkları halde hakaret edenler de...

Ne yapsalar olmadı, yel kayadan ancak toz aldı.

Dünya çok devrimci gördü, çok devrim yaşadı. Zaman içinde devrimlerin birçoğu tükendi, yapanlar kendi yurttaşları tarafından unutuldu, lanetlenenler bile oldu.

Büyük Fransız devriminin önderleri gömüldükleri Panteon anıtsal mezarlığından bir süre sonra çıkarıldı. **Voltaire**'in kemikleri kanalizasyona atıldı. Bugün **Robespierre**'in adını anmaya cesaret edecek Fransız bulmak zor. Amerikan Bağımsızlık Savaşı liderlerinden **T. Jefferson**'un New York Belediye binasındaki heykeli geçtiğimiz günlerde depoya kaldırıldı, **A. Lincoln**'un Washington D.C.'deki anıtı da tartışılıyor. Sovyetler Birliği dağıldıktan sonra Ekim Devrimi'nin önderi **Lenin**'in mumyası turistik eşya haline geldi, heykelleri yerlerde sürüklendi. Kurucusu **Tito** ölünce Yugoslavya paramparça oldu, **Tito**'nun adını anan kalmadı. Benzer çok örnek sayılabilir.

Oysa her geçen gün, **ATATÜRK**'ün milletinin gönlündeki yeri daha da büyüyor, dünyadaki saygınlığı daha da artıyor.

Geleneklerimizde önemli yeri olan mezar ziyaretleri, bir süre sonra seyrekleşir, giderek unutulabilir. 83 yıl önce yaşamını yitirmiş aile büyüklerini ziyaret edenlerin sayısı herhalde çok fazla değildir. Bu gerçeğe karşın, her gün yurt içi ve dışından binlerce insan kendi istekleriyle **ATATÜRK**'e gidiyor. Ulusal bayram günleri ziyaretçi sayısı yüzbinleri, 10 Kasım 'larda milyonu aşılıyor. O'na ve eserlerine saldırı ve ihanet arttıkça halkımız, daha büyük bir özlemle AnıtKabir'e koşuyor. Dünyada örneği yok.

10 Kasım 1938' den bugüne pek çok kişi ve siyasi akım kendi **ATATÜRK**'ünü üretmeye çalıştı. Artık çok iyi tanıdığımız kimileri saldırılacak, hakaret edilecek, bazıları da, sahip çıkar gibi yaparak, en önemli özelliklerini gizleyip sadece kendi çıkarlarına yarayacak Atatürk'ler yarattıklarını sandılar.

Bakla tarlasında küçük Makbule ile karga kovalayan Mustafa'yı ballandıra ballandıra anlatanlar, O'nun emperyalist işgalcileri ve yerli işbirlikçilerini yurdumuzdan nasıl ve ne pahasına kovduğunu göstermek istemediler.

Askeri dehasını över gibi yaparken meclise verdiği önemi, antiemperyalist ve tam bağımsızlığı **ATATÜRK**'ü anlatmadılar, bütün "**İZM**" leri ezberlediler de **KEMALİZM**'i yok saydılar, "**Mustafa Kemal Paşa**" dediler de, zorda kalmadıkça "**ATATÜRK**" diyemediler. Bir ağaç için köşkün yerini değiştirdiğini söyleyenler, yurdumuzun haritası Sevri ile değiştirilmek istendiğinde neler yaptığını söylemediler.

Sevdiği iğde ağacı için ağladığını anlatanlar, kendi elleriyle yarattığı **Atatürk Orman Çiftliği**'nin yok edilişi karşısında kollarını kıpırdatmadılar.

Çağdaş Uygarlık Seviyesini Aşma hedefini gösterdiğini bildikleri halde, Avrupa Birliği'ni işaret ettiği yalanına başvurudular. Bütün bu sinsi ve açık saldırılar **ATATÜRK'**ü daha da büyüttü. O'na olan özlemi artırdı.

Ülkesinin bağımsızlığını savunurken zulüm gören yurtseverler, yoktan var edilen güçlü sanayi tesisleri özelleştirilip kapatıldığında kapı önüne konan işçiler, tekrar eve hapsedilmek istenen kadınlar, *"Milletin Efendisi"* olmuşken maraba haline getirilen köylüler, itilip kakılan, atanmayan, pazarda limon satmak zorunda kalan öğretmenler, iş bulamadıklarından elçilik kapılarında kuyruğu giren gençler, emeklilikte yaşa takılanlar, kumpaslarla cezaevlerine tıklan komutanlar, fakirliğe övgü düzüp lüks içinde yaşayanları dinlerken çöp konteynerlerinden, pazar yerlerinden yiyecek toplamak zorunda kalanlar ve milletimizin çok büyük çoğunluğu Atatürk'ü daha iyi anıyor, daha çok özleyiyor artık.

Ama sadece anlamak ve özmek yeterli değil elbette, gereğini yapmak, hep birlikte ATATÜRK olmak zorundayız.

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ olarak varlık nedenimiz bu ve görevimiz de; KEMALİZM' i kutup yıldızı bilip Aydınlanma Devrimlerini sürdürmek, devletimizi yeniden HUKUK DEVLETİ yapmak, üretim tesislerimizi, yer altı yer üstü kaynaklarımızı yeniden harekete geçirmek, köylümüzü yeniden efendi yapmak, kadınlarımızı yeniden özgürleştirmek, gençlerimizi, çocuklarımızı laik bilimsel eğitimle buluşturup yeniden geleceğe güvenle bakar hale getirmek, **Tam Bağımsız ve Gerçekten Demokratik Türkiye hedefini yeniden önümüze koyup KEMALİST CUMHURİYETİ yeniden kazanmaktır.**

Bu görevi mutlaka başaracağız.

AND OLSUN!

Aramızdan ayrılışının 83. yılında tarihin kaydettiği en büyük devrimci Mustafa Kemal **ATATÜRK'**ü saygı, minnet ve özlemlerle anıyoruz.

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
GENEL MERKEZİ

24 KASIM ÖĞRETMENLER GÜNÜ

Cumhuriyetimizin kurucusu değişmez önderimiz Mustafa Kemal Atatürk, 24 Kasım 1928 tarihinde Millet Mektepleri Başöğretmenliğini kabul etmiştir. 1981 yılından bu yana, 24 Kasım “**Öğretmenler Günü**” olarak kutlanmaktadır.

Öğretmenlik, emek, sevgi ve sabır isteyen, bedeli hiçbir maddi karşılıkla ölçülmeyecek kadar değerli, sevgi, şefkat, hoşgörü ve fedakârlık mesleğidir.

Toplumda saygın meslekler edinmiş olan kişiler, akademisyenler, sanatçılar, doktorlar, hukukçular, mühendisler, ekonomistler hepsi kendini insan yetiştirmeye adanmış bir öğretmenin eseridir. Öğretmenlik bütün mesleklerin temelidir.

Eşsiz liderimiz Mustafa Kemal Atatürk; “**Öğretmenler! Cumhuriyet, fikren, ilmen, fennen, bedenen kuvvetli ve yüksek seciyeli muhafızlar ister. Yeni nesli bu nitelik ve kabiliyette yetiştirmek sizin elinizdedir**” sözüyle, cumhuriyet kuşağı yetiştirecek öğretmenler için ilkeleri belirtmiştir. Bir öğretmenin en büyük mutluluğu başarılı ve ülkesine yararlı öğrencilerini görmektir.

Bir ulusun çağdaş uygarlık düzeyine erişebilmesi; eğitim, öğretim ve öğrenimin kaliteli, laik ve bilimsel yöntemlerle yürütülmesi ile mümkündür. Öğretmen doğan güneş gibidir, etrafını aydınlatmayı ve karanlıklara meydan okumayı amaç bilir.

Bu duygu ve düşüncelerle; Başöğretmenimiz Gazi Mustafa Kemal Atatürk başta olmak üzere, aramızdan ayrılan ve görevi başındayken şehit olan bütün öğretmenlerimizi ve eğitimcilerimizi rahmet ve şükranla anıyor, tüm eğitim çalışanlarımızın **24 Kasım Öğretmenler Günü**nü kutluyoruz.

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
GENEL MERKEZİ

29.11.2021

ASGARİ ÜCRET NASIL BELİRLENMELİ?

Asgari Ücret Tespit Komisyonu **1 Aralık Çarşamba** günü (Yarın) toplanıyor. Yükselen ekonomik kriz sonucu, en temel gıda maddelerinin bile el yakan fiyatlara ulaşması ile herkes yeni belirlenecek asgari ücreti konuşuyor.

Her şeyden önce şu **“Asgari Ücret”** daha iyisi **“asgari”** kavramı üzerinde durmak gerekiyor.

“ASGARİ” kavramı, **“en aşağı”** kavramının dilimize Arapçadan geçmiş hali. Bu **“ücret”** kavramı ile birleştirildiğinde **“EN AŞAĞI ÜCRET”** anlamı çıkıyor. Biraz daha zorlanırsa çalışanlara ödenecek **“EN AŞAĞILAYICI”** ücret olarak da adlandırılabilir. Zira yıllardır belirlenen “en aşağı” ücret yoksulluk sınırının da, açlık sınırının da altında oluyor hep.

ASGARİ sözcüğünün kullanılmasının tek güzel yanı, halk arasında bu sözcüğün yaygın şekilde **“ASKERİ”** olarak kullanılıyor olması. Neredeyse 40 yılı aşkın süredir asgari ücretin yerlerde sürünüyor olmasında en büyük etken 12 Eylül 1980 askeri faşist darbesi. Darbenin lideri konumundaki Kenan Evren açıklamalarında bir otel çalışanın kendinden çok ücret aldığını ağlak bir yüz ifadesi ile anlatırdı. Darbe sonrasında dönemin **TİSK** (Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu) Başkanı Halit Narin’in **“20 yıl işçiler güldü, biz ağladık, şimdi gülme sırası bize geldi”** sözü darbeciler tarafından “yerinde” bir algılamayla hayata geçirildi ve sınıf sendikacılığı bitirildi. Günümüzde asgari ücretin neden bilinçsizce de olsa, **ASKERİ ÜCRET** olarak dilimize geçtiği anlaşılabilir.

Ülkemizde serbest piyasa ekonomisinin uygulandığı söylenip her şeyin fiyatının piyasa koşullarınca belirlendiği eklendikten sonra, ücretlerin neden en aşağı düzeyde sabitlenip patronların 40 yıldır güldüğünü sorgulamak ise zülfüye dokunsa gerek.

Garip olmayacak bir sorumuzu da ekleyelim: Madem en aşağı ücret işverenlerin ve siyasal iktidarın baskın olduğu bir komisyonca (olmazsa hakem heyeti) belirleniyor, **o halde özellikle kamu kesiminde bir de en yüksek (azami) ücret belirlenmesi gerekmez mi?** Böylelikle yoksulluk sınırının altında ücret alan çalışanlarımız da, oyları ile iktidar belirleyen milletimiz de, her ay 4-5 hatta bazen 10-11 kamu kurumundan maaş ya da huzur hakkı adı altında yüzbinlerce lira alanları da, özel sözleşmelerle ABD Doları üzerinden belirlenen AZGIN ücretleri de öğrenmiş olur.

NASIL BELİRLENMELİ?

Güçlü bir sendikal örgütlenmenin olduğu ülkelerde en aşağı ücret günümüz Türkiye'sinde olduğu gibi belirlenmez. Elbette az sayıda işçinin çalıştığı, örgütlenmenin olanaksız olduğu işyerlerindeki çalışanları korumak için sosyal devlet ilkesine uygun olarak adil bir en aşağı ücret belirlenmelidir. Bunun dışındaki ücretler işveren ile sendika arasındaki pazarlıklar sonunda belirlenir. Bu durumda bazı sendikalar sarı sendika olsa bile, sendikal rekabet nedeniyle tümü zorunlu olarak güçlü sendikaların bağıttadığı ücretler düzeyinde ücret belirleyeceklerdir. Bu şekilde ülke çapında bir ücret seviyesi ortaya çıkacak, daha ötesi sendika olmayan işyerlerinde de işçiler bundan etkilenecek, giderek sendikal örgütlenme de güçlenecektir. Elbette ortaya çıkan ücret düzeyi Asgari Ücret Komisyonlarının kararlarını da etkileyecektir.

Ne var ki **12 Eylül 1980** darbesi ile **"gölme"** sırasının işverenlere geldiğini düşünenler, yaptıkları yasal düzenlemelerle **"gölme"**nin sonsuza kadar sürmesini hedeflemişlerdir. Özellikle son 19 yılda işbaşında olanlar her fırsatta darbe dönemlerine karşı olduklarını söyledikleri halde İş Kanunu ve Sendikalar Kanununda yaptıkları değişiklikler ile 12 Eylül döneminin bile ötesine geçmişlerdir. 12 Eylül **öncesi 44 milyon civarındaki nüfusumuz içinde sendikalı işçi sayısı 3 milyona ulaşmışken, günümüzün 83 milyonluk Türkiye'sinde sendika üyesi işçi sayısını utanç duymadan açıklayabilmek olanaksız.** Çalışma Bakanlığı döneminde AKP'li Faruk Çelik'in bir konuşmasında, sendikalı işçi sayısının gerçek durumunu açıklamaları halinde bazı konfederasyonların sayı düşüklüğü nedeniyle kapanabileceğini ifade ettiği unutulmamalı.

Sendikalı işçi sayısının bu kadar az, sendikaların bu kadar güçsüz ve bağımlı, işsiz sayısının bu kadar yüksek, sığınmacı adı altında milyonlarca insanın ülkemize doluştuğu ortamda gerçek bir emek fiyatı pazarlığı yapılabilir mi? 12 Eylül sonrasında gölmeye başlayan işverenlerin gölmeleri kakhahaya dönüşmüş olamaz mı?

EN DÜŞÜK ÜCRET UYGULANABİLİYOR MU?

Günümüz koşullarında yoksulluk, hatta açlık sınırı altında olduğu herkesçe kabul edilen en düşük ücret uygulanabiliyor mu?

İşsizliğin bu kadar yüksek boyutta olduğu ve her geçen gün işsizler ordusuna yeni neferlerin katıldığı ülkemizde, en düşük ücretin uygulandığını düşünmek tam bir hayal. Hayatla bağı olan herkes bunu yakın çevresinden gözlemektedir. Pek çok insan sadece ekmeğe parası için kayıt dışı, yani hiçbir sosyal güvencesi olmadan kaçak olarak çalışmaktadır. Bu işçilerin aldığı ücretin ne kadar olduğu belirsizdir. Çoğu zaman da en düşük ücretin çok altındadır. Olmasa bile sosyal güvenceden yoksundur. Bu durum resmi verilerde de doğrulanmaktadır.

Son TÜİK verilerine göre ülkemizde **her 100 kişiden 27,4'ü kayıt dışı çalışmaktadır**. (TÜİK verilerinin ne kadar sağlıklı olduğu da ayrı bir tartışma konusudur tabii). Bu durum ayrıca üretimin de kayıt dışı olduğunu göstermektedir ki, bu da vergi kaybının ne boyutta olduğunu ortaya koymaktadır.

Denetimin sıkı olduğu bazı iş kolları ile iş kazaları açısından risk taşıyan iş yerlerinde sigortalı gösterilen çalışanların eline bordroda yazılı ücretin geçmediği de ayrı bir yaradır.

En düşük ücretin artırılmasının en kolay yöntemlerinden biri de, asgari ücretten vergi alınmasının önüne geçmektir. Ama bu bütünsel ve kararlı bir mücadele gerektirmektedir.

En düşük ücretin utanç ücreti olmaktan çıkarılması ancak yeniden güçlü bir sendika hareketinin yaratılması, örgütlü mücadelenin hayatın her alanına yayılıp sosyal devletin halkın geniş kesimlerinin zorunlu talebi olarak dayatılması ile, kısacası **KEMALİST politikaların yeniden uygulanması ile gerçekleştirilebilir.**

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ GENEL MERKEZİ

LAİK, DEMOKRATİK ATATÜRK CUMHURİYETİNDE 05 ARALIK 1934’TE TÜRK KADINLARINA MİLLETVEKİLİ SEÇME VE SEÇİLME HAKKININ TANINMASI

Atatürk Devrimi, Ulusal Bağımsızlık Savaşı’ndan başlayarak Türk devlet ve toplum yaşamında çağdaş ve uygar boyutlarda yapılan köklü ve ani değişikliklerle (devrimlerle) tanımlanabilir. Doğu Sorunu adı altında Osmanlı İmparatorluğu’nu parçalamaya ve paylaşmaya yönelik plan ve projeler geliştiren, bu çerçevede Birinci Dünya Savaşı’ndan sonra Anadolu topraklarını işgal ederek Türk varlığını tamamen ortadan kaldırmayı deneyen Batılı emperyalist devletlere karşı arkasına Türk ulusunu alarak verdiği Ulusal Bağımsızlık Savaşı’nı zaferle sonuçlandıran Atatürk, Türk ulusunun varlığını sürdürülebilmesi ve uygar dünyada yerini alabilmesi için Türkiye’nin çağdaş uygarlık düzeyine ulaşmasını, hatta onu bile aşmasını öngörüyordu. O, bu ideali gerçekleştirebilmek için tam bağımsız, kalkınmış bir devlet, çağdaş ve uygar bir toplum yaratmak istiyordu.

İşte Türk insanını çağdaşlaştırmayı, dolayısıyla özgürleştirmeyi ilke edinen, bizzat halkın ayağına giderek yapacağı devrimler hakkında bilgi veren Atatürk, çağdaşlaşma hareketinin henüz başlarında, Şapka Devrimi’ni tanıtmak üzere gittiği Kastamonu’da 30 Ağustos 1925’te yaptığı konuşmada devrimlerin amacını şöyle açıklıyordu: *“Efendiler, yaptığımız ve yapmakta olduğumuz devrimlerin amacı, Türkiye Cumhuriyeti halkını tamamen çağdaş, bütün anlam ve görünüşüyle uygar bir toplum haline getirmektir...”* Aynı konuşmada, bir ulusun uygarlık yolunda ilerlemesinin ancak kadınıyla, erkeğiyle birlikte gelişmesine bağlı olduğunu, kadınlar toprağa zincirle bağlı kaldıkça bu ilerlemenin sağlanamayacağını, diğer yandan Türk kadınının dış görünüşüyle, giyimiyle, davranışlarıyla uygar olduğunu göstermesi gerektiğini açıkça söylüyordu.

Yalnızca fesin yerini uygar ulusların başlığı olan şapkanın almasını değil, kadını ve erkeğiyle tüm ulusun giyim-kuşamını çağdaşlaştırmayı, bunun da ötesinde zihniyetlerin değişmesini ve aklın egemen kılınmasını amaçlayan Şapka Devrimi, Türk kadınının sosyal yaşamda özgürleşmesi yolunda atılan çok önemli bir adımdı. Öyle ki, Türk kadınlarının büyük çoğunluğu, hiçbir yasal zorunluluk bulunmamasına karşın kısa bir sürede peçe ve çarşafı terk ederek çağdaş giyim-kuşamı tercih ettiğini, dolayısıyla sosyal yaşam özgürlüğünü benimsediğini göstermişti. Türk kadınının dış görünüşüyle, yaşam biçimiyle, kafa yapısıyla çağdaşlaştırmayı amaçlayan bu devrimin yanı sıra 1926 yılında kabul edilen Türk Medeni Kanunu ile Türk kadını erkekle eşit yurttaşlık hakları elde ediyor, yüzlerce yıldır evlenme, boşanma, miras gibi kişisel haklar konusunda erkeklerle eşit sayılmayan kadınlar aile ve miras hukuklarının yanı sıra ekonomik yaşam açısından erkeklerle eşit haklara kavuşuyorlardı.

Kadınların siyasal haklarına kavuşmaları ise zorlu bir süreçten sonra gerçekleşmiştir. Atatürk, daha Cumhuriyet ilan edilmeden önce, Ocak 1923’te İzmit basın toplantısında, kadınlara seçim hakkı verilmesi gerektiğini açıkça belirtmişti. Ne var ki, aynı yıl TBMM’de seçim yasası görüşmelerinde kadınların da nüfustan sayılmasını isteyen Tunalı Hilmi Bey’in bu önerisi reddedilmiş, 1924 Anayasa görüşmelerinde ise kadınlara seçme ve seçilme hakkı tanyacak bir değişiklik kabul edilmemişti. Bununla birlikte kadınlara siyasal haklar tanınması yolunda ilk önemli adım 1930’da kabul edilen Belediyeler Yasası ile atılmış, Türk kadınına belediye seçimlerine katılma hakkı verilmiştir.

Atatürk kadınlara siyasal hakların verilmesi konusunda ısrarcı ve kararlıydı. 1930'da kurulan Serbest Cumhuriyet Fırkası tüzüğüne O'nun önerisiyle kadınlara seçim hakkı tanınmasının savunulacağı yönünde bir madde konulmuş, 1931'den itibaren ortaokullarda ders kitabı olarak okutulan **"Vatandaş İçin Medeni Bilgiler"** kitabının birinci cildinde ise bizzat O'nun tarafından kaleme alınan, **"Kadınların Seçim Yetkileri"** başlığını taşıyan ve kadınlara bütün siyasal haklarının verilmesi gerektiğini içeren bir bölüm yer almıştı. Bu gelişmelerden sonra, 1935 milletvekili seçimlerine gidilmeden önce, Başbakan İsmet İnönü ve 191 milletvekili tarafından yapılan Anayasa değişikliği önerisi, 5 Aralık 1934'de TBMM'de oy birliğiyle kabul edilerek Türk kadınlara milletvekili seçme ve seçilme hakkı tanınmıştır. 1 Mart 1935'te çalışmalarına başlayan V. Dönem TBMM'de ise 18 kadın milletvekili yer almış ve böylece kadınlar TBMM'deki tüm milletvekillerinin %4.5'ini oluşturmuşlardır. Aynı tarihte İsveç parlamentosunda kadınların oranı %5 iken, günümüzde bu oran %47'dir. Ne üzücüdür ki, Fransa, İtalya, İsviçre gibi Avrupa ülkelerinden önce seçme ve seçilme haklarına sahip olan Türk kadınlarının günümüzde TBMM'de temsil edilme oranı % 17.35'dir. Bu oranla Türkiye, Avrupa'da 37 ülke içinde sondan üçüncü sırada, dünyadaki 192 ülke arasında ise 117. sırada yer almaktadır.

Biz Atatürkçü Düşünce Derneği olarak, kadınların TBMM'de temsil edilme oranı açısından dünyada bu kadar alt sıralarda yer almasında ve seçme hakkını daha çok kullanmasına karşın seçilme hakkını daha az kullanabilmesinde rol oynayan faktörlerin (eğitim düzeyinin düşüklüğü, kırsal yörelerde kocanın kadın üzerindeki baskısı, politik bilinç eksikliği, ekonomik sorunlar, gerek siyasal kuruluşların gerek demokratik kitle örgütlerinin kadının politik etkinliğini destekleme yönünde yeterince çaba göstermemeleri vb.) bilincindeyiz. Atatürk ilke ve devrimlerinin toplumsal sorunlarımızın çözümlenmesinde yol gösterici niteliğe ve yaratıcı güce sahip olduğuna inanan bir demokratik kitle örgütü olarak, laiklik ilkesinin ve demokrasinin gereği olan, Atatürk Devrimi'nin en önemli kazanımlarından **"kadınların seçme ve seçilme hakkını tam olarak kullanmaları"** ve **"kadınların siyasette eşit temsil edilmesi"** için, özellikle siyasal açıdan bilinçlenmeleri ve politik etkinliğine ilişkin sorunların çözümüne yönelik her türlü çalışmayı yapmak konusunda kararlıyız.

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ GENEL MERKEZİ

06.12.2021

BASIN VE KAMUOYUNA

Adında hâlâ **MİLLİ** ve **EĞİTİM** sözcüklerini barındıran, katılımcıları değiştirilmiş, yöntem ve gelenekleri tarumar edilmiş, tamamen mevcut iktidar anlayışının yandaşlarından oluşturulmuş bir grup “*eğitimci*” ile toplanan **20. Milli Eğitim Şurası’nda OY ÇOKLUĞU** ile “**OKUL ÖNCESİ EĞİTİMDE ÇOCUKLARA DİN EĞİTİMİ VERİLMESİ**” öneri kararı alındığını basından öğrendik.

Bu ÖNERİ KARARI “*çocuğun üstün yararı*” ilkesine ve pedagoji bilimine aykırı, çağ ve akıl dışı bir karardır.

Böyle bir kararın uygulanması okul öncesi eğitim çağındaki çocuklarımızın ruh ve akıl sağlıkları için ciddi bir tehdit olacaktır.

Eğitimin bilimsellikten uzaklaştırılıp dinselleştirilmesi, ilköğretimde **4+4+4 sistemi** ile yaratılan olumsuzluklar, 8 kez değişen Milli Eğitim Bakanlarının her birinin yapboz denemeleri, okullarda din ve ahlâk bilgisi derslerinin bazı tarikat ve cemaatlerle verilmesi, Bakanlığın kimi şaibeli ve Laik Cumhuriyet karşıtı vakıflarla imzaladığı protokoller, hukuken tartışmalı **ZORUNLU DİN DERSİ** uygulaması ve nihayet **DİNDAR VE KİNDAR NESİLLER YETİŞTİRME** çabalarının eğitimde nasıl bir felakete yol açtığı ortada iken, bir de Milli Eğitim Şuralarının tarihsel ve bilimsel önem ve değerine uymayan bu çağ dışı kararın alınabilmesi olması gerçekten esef vericidir.

Atatürkçü Düşünce Derneği; bu kararı kabul etmemekte, büyük Atatürk’ün gösterdiği “*Muasır medeniyet seviyesini aşma*” hedefine ancak **LAİK, BİLİMSEL, ÇAĞDAŞ** ve **ÜCRETSİZ EĞİTİM** ile ulaşılabilceği gerçeğini Milli Eğitim Bakanlığına hatırlatmayı görev saymakta ve bu öneri kararının asla uygulanmayacağını duymayı beklemektedir.

Kamuoynuna saygı ile duyurulur.

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
GENEL MERKEZİ

07.12.2021

BASINA VE KAMUOYUNA

Aralarında Genel Yönetim Kurulu Üyemiz ve Genel Başkan Başdanışmanımız, **Emekli Tuğamiral Sayın Türker Ertürk**'ün de bulunduğu **Montrö Sözleşmesi**'ni savunan **103 vatansever amiralimiz** hakkında 3 yıldan 12 yıla kadar hapis istemiyle iddianame hazırlanması; bir hukuk faciası olması yanında, esasen her Türkiye Cumhuriyeti vatandaşının asli görevi olması gereken Cumhuriyetimiz' in tapu senedi oldukları tartışmasız uluslararası antlaşmaları ve Türkiye'nin bölünmez bütünlüğünü savunmayı **SUÇ** sayarak cezalandırma çabasıdır.

Atatürkçü Düşünce Derneği bu haksız, hukuksuz, esef ve ciddi endişe verici çabayı kabul edilemez bulmakta, amirallerimizin yanında olduğunu kamuoyu ile paylaşmayı görev saymaktadır.

Saygı ile duyururuz.

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
GENEL MERKEZİ

BASINA VE KAMUOYUNA

CUMHURBAŞKANI “**NASS**” AÇIKLAMASI İLE ANAYASAYI İHLAL ETMEKTEDİR.

Ekonomik kriz bütün şiddeti ile ülkemizi sarsmaya devam ediyor. Krizi önleyip ulusumuzu düzlüğe çıkarması gerekenler, uygulamaları ve açıklamaları ile krizi buhrana tırmandırırken, yoksullar daha da yoksullaşıyor, varsıllar zenginliklerine zenginlik katıyor.

“**Ekonominin kitabını yazdım**” diyen Cumhurbaşkanı ise, bir gün faiz indirip, bir gün örtülü faiz artırmak zorunda kalıyor, ekonomiyi iktisat bilimi kuralları yerine din kuralları ile yöneteceğini söylüyor.

Cumhurbaşkanlığı yemini ederken “**Anayasaya, hukukun üstünlüğüne, demokrasiye, Atatürk ilke ve inkılaplarına ve laik Cumhuriyet ilkesine bağlı kalacağıma...**” diyerek laiklik ilkesine bağlı kalacağına namusu ve şerefi üzerine söz veren Sayın Erdoğan, son ekonomik kriz sırasında “**NASS**” hükümlerine göre hareket edeceğini defalarca vurgulayarak açık bir anayasa ihlali yapmıştır. Bu ihlal sadece Cumhurbaşkanlığı yemini ile sınırlı kalmayıp anayasamızın 2. ve 24. Maddelerinin de açıkça ihlalidir.

Yürürlükteki anayasamızın 2. Maddesi, Türkiye Cumhuriyeti’nin laik, demokratik ve sosyal bir **HUKUK DEVLETİ** olduğunu belirtmektedir. Dolayısıyla devletimiz **HUKUKLA** (Anayasa ve yasalarla) yönetilecektir.

Anayasamızın 24. Maddesinde ise, **EKONOMİK** kurallar ile **LAİKLİK** ilkesi arasındaki ilişki şöyle düzenlenmiştir:

“ Kimse, Devletin sosyal EKONOMİK, siyasi veya hukuki temel düzenini kısmen de olsa, din kurallarına dayandırma veya siyasi veya kişisel çıkar yahut nüfuz sağlama amacıyla her ne suretle olursa olsun, dini veya din duygularını yahut dince kutsal sayılan şeyleri istismar edemez ve kötüye kullanamaz.”

Hal bu iken; Anayasa uyarınca, YÜRÜTME erkini tek başına kullanan ve 6. Din Şurası Kapanış Konuşmasında “**Hayatın merkezine dinimizin hükümlerini yerleştireceğiz**” dediği bilinen Sayın Cumhurbaşkanı ekonomik kriz ile ilgili son açıklamasında

“ Neymiş? Faizleri indiriyormuşuz. Benden başka bir şey beklemeyin. Bir Müslüman olarak NASS’lar neyi gerektiriyorsa onu yapmaya devam edeceğim. Hüküm bu! ” demek, yani açıkça ekonomiyi **DİN HÜKÜMLERİNE** göre yöneteceğini söylemektedir.

Meşruyetinin kaynağı olan ve devletimizi **LAİK HUKUK DEVLETİ** olarak tanımlayan Anayasamızın Sayın Cumhurbaşkanına böyle bir yetki vermediği açıktır. Zira; Anayasanın 6. Maddesinin 2. Fıkrasında, **“Hiçbir kimse veya organ kaynağını Anayasadan almayan bir devlet yetkisi kullanamaz.”** denmektedir.

Atatürkçü Düşünce Derneği; bu açık Anayasa hükümlerini ilgililere hatırlatmayı ve kamuoyu ile paylaşmayı görev saymakta, Türkiye Büyük Millet Meclisi’ni, muhalefet partilerini, tüm anayasal kurum ve kuruluşları görevlerini yapmaya, **LAİK CUMHURİYETİ** ve **HUKUK DEVLETİ’** ni korumaya çağırmaktadır.

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
GENEL MERKEZİ

BASINA VE KAMUOYUNA

TEMİZ KANI İLE CUMHURİYETE HAYAT VEREN ÖĞRETMEN AŞTEĞMEN KUBİLAY...

Türkiye Cumhuriyeti, 91 yıl önce 23 Aralık 1930 günü vahşi bir gerici ayaklanma ile sarsıldı.

Bu tarihten önce ve sonra da defalarca karşılaştığımız gibi *“DİN ELDEN GİDİYOR”* çılgınlıkları ile Menemen’de ayaklanan hainler **Öğretmen Asteğmen Mustafa Fehmi Kubilay, Bekçi Şevki ve Bekçi Hasan’ı** canice katlettiler.

İstanbul Erenköy’de oturan Nakşibendi Şeyhi Esat tarafından kıskırtilan gerici isyan, Gazi Mustafa Kemal Atatürk önderliğindeki genç Cumhuriyetin kararlı duruşu ve çelik iradesi ile bastırıldı.

Bu topraklardaki her ileri adımın önü tarih boyunca benzer yaygaralarla, kutsal inançları kullanılarak kesilmek istendi.

Osmanlı döneminde de, Ulusal Kurtuluş Savaşı sırasında da, Cumhuriyet Devrimleri yapılırken de, günümüzde de bu gerici kalkışmalarla hep karşılaştık. Hiç bir zaman hedeflerine ulaşamadılar, asla ulaşamayacaklar.

Ulusal Kurtuluş Savaşımızı zafere ulaştırıp devrimlere girişen Gazi, bu atılımının önünün gerilerce kesilmek isteneceğini çok iyi biliyordu. Bu nedenle Menemen’deki ayaklanma girişiminden 3 yıl önce, 20 Ekim 1927 günü Büyük Nutuk’unu bitirirken Türk Gençliği ’ne ünlü seslenişini yaparak bu ve benzeri tehlikelere dikkat çekmişti.

Genç Kubilay, tam da Başkomutanının işaret ettiği *“namüsaıt”* koşullarda, bir manga askeriyile asilerin karşısına dikildi. Tüfeklerinde kurusıkı manevra mermileri vardı. *“Muhtaç olduğu kudret, damarlarındaki asil kanda mevcuttu.”* Kubilay’ın gözlerinde korkudan eser yoktu, ama yobazların gözleri nefret doluydu. Aynı zamanda Kubilay’ın bağ bıçağı ile gövdesinden ayırdıkları başını bir sık ile Menemen sokaklarında gezdirecek kadar da acımasız ve alçaktılar.

Bu vahşi girişime çok sert tepki gösteren Büyük Kurtarıcı, Türk Silahlı Kuvvetlerine gönderdiği taziye mesajında Türk gencinin damarlarındaki asil kana işaret ederek şöyle diyecekti. *“Büyük ordunun kahraman, genç zabiti ve mefkureci muallim heyetinin kıymetli uzvu Kubilay Bey, TEMİZ KANI ile Cumhuriyetin hayatiyetini tazelemiş ve kuvvetlendirmiş olacaktır.”*

24 yaşındaki Yedek subay Öğretmen Kubilay tereddütsüz döktüğü kaniyla kendinden sonraki gençlerin de benzer girişimde izleyeceği yolu çizdi.

Menemen alçaklığının üzerinden iki yıl geçmişti ki, Kubilay'ın Öğretmen Okulunu bitirdiği Bursa'da Türkçe Ezan gerekçe gösterilerek bir başka gerici ayaklanma girişimi oldu.

1 Şubat 1933 tarihindeki bu girişime karşı hızla Bursa'ya giden Mustafa Kemal Atatürk, 6 Şubat 1933 günü gençlere yeni bir yol çizecek, ünlü Bursa Nutku 'nu söyleyecekti.

Aslında Öğretmen Asteğmen Mustafa Fehmi Kubilay'ın Menemen'de yaptığı, Bursa'daki ayaklanma girişimi sonrasında Atatürk'ün gençlere gösterdiği yolun aynıydı. **Kubilay bu yolu temiz kaniyla çizmişti.**

Mustafa Kemal Atatürk Bursa Nutku'nda gençlere *"Türk Genci devrimlerin ve rejimin sahibi ve bekçisidir. Bunların lüzumuna, doğruluğuna herkesten çok inanmıştır. Rejimi ve devrimleri benimsemiştir. Bunları zayıf düşürecek en küçük veya en büyük bir kıpırtı ve hareket gördü mü "bu memleketin polisi vardır, jandarması vardır, ordusu vardır, adliyesi vardır" demeyecektir. Hemen müdahale edecektir. Elle, taşla, sopa ve silahla... Nesi varsa eserini onunla koruyacaktır"* demişti.

Cumhuriyetin ışığı ile yetişen Kubilay, Atatürk'ün bu talimatını daha bu nutuk söylenmeden 2 yıl 45 gün önce uygulamış, Cumhuriyetin beçliliğini iki yurtsever Bekçi ile birlikte yapmış, bedelini kaniyla, canıyla ödemiştir.

Sonunda devrim yasaları işlemiş, Laik Cumhuriyet'e ve Aydınlanma Dervrimi'ne başkaldıran Derviş Mehmet ve arkasındaki kışkırtıcı sinsi güçler gerektiği gibi cezalandırılmıştır.

Türkiye'de yüz yıla yakın süredir gericilerin Derviş Mehmetler yetiştirme isteği ve Cumhuriyetin Kubilaylar yetiştirme iradesi savaşmaktadır.

Sonuçta elbette Kubilaylar kazanacaktır. Buna yürekten inanıyoruz.

Menemen şehitlerinin Yıldıztepe'deki anıtının üzerinde: **İNANDILAR... DÖVÜŞTÜLER... ÖLDÜLER...** yazıyor.

Onlar'a borcumuz var, inandıklarına biz de inanıyoruz. Onlar; Türk Ulus'unun kalbinde yaşıyorlar, sonsuza dek yaşayacaklar.

Ruhları şad olsun!

**ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
GENEL MERKEZİ**

BASINA VE KAMUOYUNA

ATATÜRK TÜRKİYE'NİN KALBI ANKARA'DA

Bugün, Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün Ulusal Kurtuluş Savaşını yönetmek üzere Ankara'ya gelişinin 102. yılını kutluyoruz.

Bu, sıradan bir kutlama değil, aynı zamanda büyük bir strateji dehasının, o tarihte 20 bini bulmayan nüfusuyla köhne bir Anadolu kasabası olan Ankara'yı neden merkez olarak seçtiğini bir kez daha irdeleme fırsatıdır.

Suriye cephesinden 13 Kasım 1918'de İstanbul'a dönen Mustafa Kemal Paşa, boğaza demirlemiş İtilaf Devletleri zırhlılarını gördüğünde *"GELDİKLERİ GİBİ GİDERLER"* demişti. Ancak elbette kendiliklerinden gidecek değillerdi. Onları gönderecek güçlü bir irade, örgüt ve önder gerekiyordu. O önder; lağvedilen Yıldırım Orduları Grup Komutanlığından ayrılıp daha İstanbul'a gelmeden, 31 Ekim 1918'de gittiği ve 11 gün kaldığı Adana'da kurtuluşun düşünsel hazırlıklarına başlıyordu.

Emperyalist donanmanın tehdidi altındaki İstanbul' un kurtuluşun merkezi olamayacağı ortadaydı. Bağımsızlık ateşi Anadolu'dan yakılmıyordu.

Mustafa Kemal Paşa; 19 Mayıs 1919'da Samsun'dan çıktığı kutlu yolculuğun amacını Amasya Genelgesi ile ilan edecek, tüm toplum kesimleriyle yaptığı yüzlerce görüşme ile Millet'in azim ve kararını harekete geçirecek, *"YA İSTİKLÂL YA ÖLÜM"* diyerek vatanın bütünlüğünü ve manda ve himayenin kabul edilmeyeceğini karar altına aldıracağı Erzurum ve Sivas Kongrelerinin ardından Ankara'da bir **ULUSAL MECLİS** toplama hedefine yönelecekti.

Sarı Paşa; Mütareke İstanbul'u karar vericilerinin ihanetini bildiği ve stratejik bir nokta olduğu için Ankara'yı seçmiş ve 27 Aralık 1919 günü geldiği Ankara'da Seymenler ve halkın coşkulu töreni ile karşılanıp, ümitle kucaklanmıştı.

16 Mart 1920'de kanlı bir baskınla işgal edilen İstanbul açılıydı. İşgalcilerin ve işbirlikçilerinin baskı, şiddet ve zulmüne dayanamayan yurtseverler için artık çekim merkezi Ankara idi. İstanbul ihanetin ve teslimiyetin adıydı. Ankara ise yoksuldu, ama namuslu, haklıydı, dirençliydi. Türk ulusunun kalbi artık Ankara'da atacaktı.

23 Nisan 1920 günü törenle açılan ve **SARAY'IN** değil **ULUSUN** iradesiyle görev yapan Büyük Millet Meclisi, Cumhuriyetin de çelik çekirdeğiydi. Cumhuriyet Anadolu'nun bağrında boy veriyor, Ankara, dost düşman herkesin dikkate aldığı bir merkez oluyordu.

İşgalciler kurtuluşun kalbini hedef aldılar. TBMM Orduları; Mustafa Kemal Paşa'nın "**Gazi**" unvanı ve Mareşal rütbesi aldığı Sakarya Zaferi'yle Sakarya'nın batısına attığı düşmanı bir yıl sonra İzmir' de denize döktü, Hükümet Konağı'na şanlı Türk Bayrağı'nı çekti.

Atatürk bu zaferi; kendi önderliğinde, asla vazgeçmediği ve asla vazgeçilmemesini öğütlediği Büyük Millet Meclisi ile başardı.

Tarihe altın harflerle yazılan **MİLLİ MÜCADELE** boyunca Türk Ulusunun ve Türk Yurdu'nun yüreği Ankara'da, Mecliste attı. Kurtuluşun 14 ay ve Atatürk'ün Ankara'ya gelişinden 4 yıl sonra, 13 Ekim 1923 günü Ankara - değiştirilemeyecek ve değiştirilmesi teklif dahi edilemeyecek bir anayasa maddesiyle - **Türkiye Cumhuriyeti'nin Başkenti oldu.**

Emperyalistler ve ihanet İstanbul'unun o günkü temsilcileri Ankara'yı Başkent olarak kabul etmediler. Genç Türkiye Cumhuriyeti'ni yıkma hayalleri kurdular. Ancak Kemalist Cumhuriyet; antiemperyalistti, tam bağımsızlıkçydı, devrimciydi, laikti, akıl ve bilim yolundaydı, kök saldı, gelişti, güçlendi, dünyanın en saygın ülkelerinden biri oldu. Başkent Ankara da hızla modern bir kente dönüştü, Aydınlanma Devrimleri'nin karargâhı, Türkiye'nin eğitim, sağlık, bilim, kültür ve sanat merkezi oldu.

Hâlâ Cumhuriyet'in temel kurumlarını Ankara'dan İstanbul'la taşıma, Ankara'yı yok sayma, TBMM'ni işlevsiz kılma çabalarını sürdüren aymazların olması ne acı...

Büyük Atatürk, İstanbul' u çok sevdiği halde mütareke yıllarındaki ihaneti hiç unutmadı. O nedenle 1927 yılına kadar 8 yıl İstanbul'a gitmedi. Sonsuzluğa göç etmesinden sonra da, "**Türkiye'nin Kalbi**" Ankara'ya, Türk Ulusunun yüreğine gömüldü. Sonsuza dek orada yaşayacak...

Büyük Atatürk ve Kuvayı Milliye kahramanlarımızı minnet ve şükranla anıyoruz.

Ruhları şad olsun.

Atatürk'ün Ankara'ya gelişinin 102.yılı kutlu olsun.

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
GENEL MERKEZİ

BASINA VE KAMUOYUNA

**YENİ YILDA
YENİ HEDEFLERE
YENİ UMUTLARLA
BİRLİKTE YÜRÜYECEĞİZ!**

Büyük Atatürk'ün emaneti sevgili yurdumuz tarihinin en karanlık günlerini yaşıyor.

Siyasal, ekonomik, kültürel alanlar başta olmak üzere tam bir karmaşa içinde olmanın yanında, ulusça bölünerek kamplara ayrılmış durumdayız. Ancak; şunu çok iyi biliyoruz ki, asla **19 Mayıs 1919 günü kadar karamsar ve çaresiz bir durumda değiliz.**

Çok genç ve eğitilmiş bir nüfusumuz, Cumhuriyetimizin ilk yıllarındaki parlak dönemlerin birikimiyle doğrulmuş milyonlarımız, özgürlüğü tatmış kadınlarımız, laikliğin değerinin bilen topluma önderlik edecek aydınlarımız, bin yıllardan süzdüğümüz üretim kültürümüz, vicdanlı ve ahlâklı bir halkımız ve halen yolumuzu aydınlatan **MUSTAFA KEMAL ATATÜRK İŞİĞİMİZ** var.

Son 20 yılda yaşadığımız bütün olumsuzluklara, yitirdiğimiz Cumhuriyet kazanımlarına, kaybettiğimiz ulusal itibarımıza rağmen alabildiğine **UMUTLUYUZ.**

Zira, **“UMUTSUZ DURUM YOKTUR. UMUTSUZ İNSANLAR VARDIR”** sözünün değerini biliyoruz. Umudumuzu tarihsel köklerimizden ve Türk Ulus'unun direnme gücünden alıyoruz.

Bu inanç ve kararlılıkla Cumhuriyetimizin yüzüncü yaşına ilerlediği 2022'yi bir atılım yılı olarak görüyoruz.

331 şubemiz ve 60 bine ulaşan üyelerimizle günümüzün Anadolu ve Rumeli Müdafaa-i Hukuk Cemiyeti işleviyle **KEMALİZM'İN NAMUS SESİNİ BİR SIS ÇANI GİBİ YURDUMUZUN SEMALARINA ASACAK**; yeniden bağımsız, başı dik, yarınlara güvenle bakan, kadınlarının sokaklarda öldürülmediği, çocuklarının karanlık tarikat yurtlarında tecavüze uğramadığı,

gençlerinin geleceğini yurt dışında aramadığı, çalışanlarının emeğinin karşılığını aldığı, emeklilerinin yılların çilesinden sonra insanca yaşadığı, milletçe bir ve beraber olacağımız **AYDINLIK TÜRKİYE'**yi birlikte kuracağız.

Buna yürekten inanıyoruz!

Büyük Ulusumuz' un ve Atatürkçü Düşünce Derneği örgütümüzün yeni yılını içtenlikle kutluyor, sağlık ve mutluluk dileklerimizle saygılar sunuyoruz.

YAŞASIN TAM BAĞIMSIZ VE GERÇEKTEN DEMOKRATİK TÜRKİYE!

**ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
GENEL MERKEZİ**

BASINA VE KAMUOYUNA

Demokrasi ile yönetilen ülkelerde halkın can ve mal güvenliğini korumak da, sokaklarda asayiş ve düzeni sağlamak da DEVLETİN asli görevidir.

Devlet bu görevini anayasa ve yasalarla belirlenmiş kurallarla görevlendirilen kolluk gücü ile yerine getirir.

Kamu düzenini ve asayiş bozan, halkın can ve mal güvenliğini tehdit eden kişi ya da grupları engellemek, yakalayıp bağımsız yargıya teslim etmek de yine güvenlik güçlerinin (polis ya da jandarmanın) görevidir.

Demokratik rejimlerde sokaklar, meydanlar halkındır ve özgürdür.

Yurttaşların ülke sokak ve meydanlarında önceden izin almadan fikir ve düşüncelerini duyurmak için gösteri ve yürüyüş yapma hakkı da anayasa güvencesi altındadır.

Hal bu ilken; görevi, konumu ve kimliği ne olursa olsun, hiç bir kişi ya da grup kendini güvenlik güçlerinin yerine koyup, sokak ya da meydanlarda anayasal haklarını kullanarak gösteri ya da yürüyüş yapacaklarını varsaydığı toplum kesimlerini - hem de adını belirttiği bir siyasi partiler birlikteliği adına - “**önüne katıp gidecekleri yere kadar kovalamakla**” tehdit edemez.

Anayasa ve yasalarla yönetilen bir **HUKUK DEVLETİ**, böyle bir tehdidi asla kabul edemez.

Böyle bir TEHDİT; TCK 216. Maddede belirtilen “**halkın bir kesimini diğer kesimi aleyhine kin ve düşmanlığa alenen tahrik etme**” suçu oluşturur, toplumu böler, iç cephe birliğini bozar, ülkedeki barış ve huzur ortamını yok eder.

Ekonomik krizin her geçen gün yurttaşlarımızı daha da zorladığı bir dönemde, toplumun bir kesimini böyle alenen tehdit etmek, kimseye yarar sağlamayacağı gibi, görmezden de gelinemez.

Atatürkçü Düşünce Derneği; hükümetlerin geçici, devletin kalıcı olduğu bilinciyle, ülkemizdeki her kurumu, her kuruluşu ve her yurttaşı, Anayasa ve yasalara uymaya, demokratik hak ve özgürlüklere saygılı olmaya, kendini devlet sanma yanlısına düşmemeye davet etmeyi görevi saymakta ve bu görevini yerine getirdiğini kamuoyu ile paylaşmaktadır.

**ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
GENEL MERKEZİ**

10.01.2022

BASINA VE KAMUOYUNA

ATATÜRKÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ'NDEN SUÇ DUYURUSU

Bir takım sözde eğitimcilerce *"Dindar ve kindar nesiller yetiştirmek"* nefretiyle beyinleri zehirlenmiş çocuk yaştaki bazı **Kabataş Erkek Lisesi** öğrencilerinin, Vatanımız'ın kurtarıcısı, Cumhuriyetimiz'in kurucusu, Değişmez Önderimiz Gazi Mustafa Kemal ATATÜRK'e yaptıkları aşağılık saldırı asla kabul edilemez.

ATATÜRK; milletçe kırmızı çizgimiz, onurumuz, gururumuzdur.

Bu bağlamda; bu saldırıyı yapan kişiler ve okul sorumluları hakkında, 5816 sayılı *"Atatürk Aleyhine İşlenen Suçlar Hakkında Kanun"* un 1. ve 2. maddeleri uyarınca, İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı'na 11 Ocak 2022 günü **SUÇ DUYURUSUNDA** bulunmak ve her türlü hukuki mücadeleyi yürütmek üzere **ADD Hukuk Kurulu Başkanımız Avukat Sayın Nilgün Karataş görevlendirilmiştir.**

Atatürkü Düşünce Derneği bu elim olayın takipçisi olacağını kamuoyuna saygı ile duyurur.

Mustafa Hüsnü BOZKURT
Genel Başkan

12.01.2022

BASINA VE KAMUOYUNA

TECAVÜZ VE UMUTSUZLUK YUVALARI TARİKAT YURLARI VE BİR BAKAN YARDIMCISI...

Büyük önderimiz Mustafa Kemal Atatürk'ün 30 Ağustos 1925 tarihindeki *"Efendiler ve Ey Millet, iyi biliniz ki; Türkiye Cumhuriyeti şeyhler, dervişler, müritler, mensuplar memleketi olamaz, en doğru, en gerçek tarikat medeniyet tarikatıdır"* sözünün üzerinden 96 yıldan fazla süre geçti. Ne yazık ki yüzüncü yılına ilerleyen Cumhuriyetimiz bu hedefe yaklaşacağına, giderek uzaklaşıyor. Gözlerden hiç de uzak olmayan tarikat yurtlarında, cemaat evlerinde, yatılı Kuran kurslarında, çok az bir kısmı kamuoyuna yansıyabilen, utanç ve dehşet verici olaylar karanlık tabloyu gözler önüne seriyor.

Son yıllarda ortaya dökülen iğrenç tecavüz olaylarından sonra, son bir ay içinde iki öğrencimizin hazin ölümü artık bu gidişe güçlü bir sesle **"DUR"** demenin ve yetkililerden en sert şekilde önlem almalarını istemenin vaktinin çoktan geldiğini gösteriyor.

Kesin olarak ifade edelim ki; Tarikat ve cemaat yurtları, devlete ait olmayan yatılı Kuran kursları, artık faaliyetlerini açıkça yürüten tekkeler, tecavüz, umutsuzluk ve ölüm yuvaları haline gelmiştir. **TAMAMI DERHAL KAPATILMALIDIR!**

Büyük özveri ve umutla yetiştirdiğimiz çocuklarımız, Atatürk'ün Cumhuriyeti emanet ettiği gençlerimiz, bu izbelerde; ya tecavüze uğrayıp geleceklere karartılmakta ya kara bilgilerle zehirlenmekte ya saldırıya uğramakta ya da bir çıkış yolu göremeyerek ölümü seçmektedir.

6 yıl önce Diyarbakır'ın Kulp ilçesindeki bir Kuran kursunda 6 öğrencinin yanarak ölmesinin üzerinden 1 yıl geçmeden Adana Aladağ'da, Ortaokul öğrencisi 11 kızımız ve bir eğitmenin yine bir tarikat yurdunda yanarak ölmesinin ardından bu karanlık yuvalarda arka arkaya ortaya çıkarılan küçük yaştaki erkek çocuklara tecavüz olaylarının, hem de ilgili bakanın ağzından **"bir kereyle bir şey olmaz"** sözleriyle nasıl geçitirildiğini, Gazi Meclis'te soruşturma önermelerinin nasıl sonuçsuz bırakıldığını unutmamak. Nihayet 1 ay önce, 7 Aralık 2021 günü de Antalya'daki bir tarikat yurdunun aşçısı İHSAN GÜNEY adlı işçi artığı bir cani, 18 yaşındaki üniversite öğrencisi **MEHMET SAMİ TUĞRUL**'un başını satırla keserek

“Deccalı vurdum” diye bağırdı. Mehmet Sami evladımızın acısı geçmeden bu kez bir başka elim haber Elazığ’dan geldi. NUR CEMAATI’ne ait büyük bir sitedeki yurtta ailesinin baskısıyla kalan 19 yaşındaki Tıp Fakültesi öğrencisi **ENES KARA** baskılara dayanamayarak son sözlerini kayıt altına aldı ve ölüme yürüdü. Enes’in bıraktığı mesajda anlattığı ayrıntılar tarikat yurtlarındaki acı gerçeği bir kez daha hepimizin suratına çarptı.

Köy okullarının kapatılması, parasız yatılı okulların neredeyse yok edilmesi sonucu, çok küçük yaşta ailelerinden uzakta, korumasız bırakılan ilk ve orta eğitimdeki çocuklarımız gözlerden irak tarikat yurtlarına mahkûm ediliyor. Aynı şekilde büyük umutlarla üniversiteyi kazanan gençlerimiz bir türlü artırılmayan yurt kapasiteleri ve yetersiz kredi-burs olanakları ile yine tarikat yurtlarının tuzağına düşürülüyor. Çocuklarımız bu yurtlarda çağ dışı kafaların tehdidi altında tarikat militanı haline getiriliyor. Böylelerinin neler yapabileceklerini 15 Temmuz 2016’daki FETÖ’cü hain darbe girişiminde yaşayarak gördük. 40 yıl boyunca soruları çalarak, iktidarlar desteğiyle devlet kademelerinde sinsice örgütlenen CIA destekli FETÖ elemanlarından sadece ortaya çıkarılanların sayısı 150 bini aştı. Buna diğer tarikat ve cemaat mensuplarını da eklediğimizde ortaya dehşet verici bir tablo çıkıyor. Denebilir ki; kabaca devletin yasal güvenlik güçlerinin birkaç katına denk bir örgütlenme ile karşı karşıyayız.

Geleceğimiz çalınıyor, gençlerimizin umutları kararıyor. Ülkemiz, devletimiz tehdit altında. Artık bu duruma mutlaka son verilmelidir.

Sorumlular harekete geçmiyorsa, Türk Ulusu yetkilileri uymalı, görevlerini yapmalarını talep etmeli, çocuklarının geleceğine sahip çıkmalı, gençler ve aileleri cesaretle ortaya çıkıp yaşadıkları kötü deneyleri anlatarak kendilerinin sonrakilere tuzağa düşmelerinin önünü kesmelidir.

Unutmayalım!

Devlete ait olmayan her **YATILI KURAN KURSU** bir tür **TEKKEDİR** ve yasa dışıdır. Bunu anlamak için kapılarına **“TEKKE”** yazılması beklenmemelidir.

Bütün tarikatlar, tekkeler 30 Kasım 1925 tarihli, 677 sayılı Devrim Yasası ile kapatılmış ve bu yasa Anayasanın 174. Maddesi ile koruma altına alınmıştır. 677 sayılı yasanın ve Anayasanın 2, 24 ve 174. maddelerinin gereği yapılmalı, tarikat ve cemaatlere derhal son verilmeli, açık ve gizli tekkeler kapatılmalı, sorumluları hakkında ilgili ceza yasaları uyarınca davalar açılmalıdır.

Devlet; geleceğimizin teminatı gençlerimiz için yeterli sayıda ve çağın gereksinimlerine uygun öğrenci yurdu yapmalı, tarikatların elindeki yurtlara el koyduktan sonra çağdaş olanaklarla donatıp gençlerin hizmetine sunmalıdır. Eğitim tüm kademelerde parasız olmalı, ailesinin maddi koşulları uygun olmayan her öğrenciye yeterli miktarda burs ya da kredi sağlanmalıdır. **KEMALİST CUMHURİYET** en zor yıllarda bile gençlerine bu olanağı

sağlayabilmek için her türlü fedakârlığa katlanmıştır, yine katlanmalıdır. Gençlerimizin “*havuzcu*” müteahhitlerden çok daha değerli oldukları akıldan çıkarılmamalıdır.

Öte yandan; **MİLLİ EĞİTİM BAKAN YARDIMCILIĞI** görevine getirilen NAZIF YILMAZ adlı şahsın “*Türkçe ölmüştür, herkes Arapça konuşsun*” dediği iddia edilmekte, İmam Hatip Okullarında Türkçe konuşmanın yasaklanmasını önerdiği bilinmekte ve bu sözlerinin adeta bu atama için referans oluşturduğu söylenmektedir ki, VAHİM ÖTESİDİR. Vahim ötesidir çünkü; bu sözler, Türk Millî Birliği’nin temel ögesi olan TÜRKÇE’ye açık bir meydan okumadır. Eğer doğru ise; bu anlayışta birinin Millî Eğitim Bakan Yardımcısı olması bir yana, devlet kadrolarında yer bulması bile kabul edilemez, atama mutlaka geri alınmalı, Nazif Yılmaz memuriyetten çıkarılmalıdır!

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ; Kemalist Cumhuriyeti yeniden kurmak, geleceğin terör odakları olabilecek karanlık yuvaları dağıtmak, çocuklarımızı Laik Cumhuriyet düşmanı sapkın zihniyetlerin elinden kurtarmak ve gençlerimizin akıl ve bilim yolunda geleceğe umutla bakmalarını ve muasır medeniyet seviyesini aşmalarını sağlamak için Ulusumuzla birlikte var gücüyle çalışmayı temel görevi saymakta, bu konudaki kararlılığını saygı ile kamuoyuna duyurmaktadır.

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ GENEL MERKEZİ

BASINA VE KAMUOYUNA

TÜRKİYE CUMHURİYETİ; BİR ORTA ÇAĞ DİN DEVLETİ DEĞİL, LAİK BİR HUKUK DEVLETİDİR!

2. Maddesinde, *“Türkiye Cumhuriyeti, toplumun huzuru, milli dayanışma ve adalet anlayışı içinde, insan haklarına saygılı, ATATÜRK MİLLİYETÇİLİĞİNE BAĞLI, başlangıçta belirtilen temel ilkelere dayanan, demokratik, laik ve sosyal bir HUKUK DEVLETİDİR.”* diyen Anayasamız, Cumhurbaşkanı'nın görevini de, *“Cumhurbaşkanı, Devlet başkanı sıfatıyla Türkiye Cumhuriyetini ve Türk Milletinin birliğini temsil eder.”* diye belirliyor.(Madde 104)

Yine anayasamızın 6. Maddesine göre, hiçbir kimse veya organ kaynağını Anayasadan almayan bir **DEVLET YETKİSİ** kullanamaz.

Öte yandan; ülkemizin de imzalamış olduğu ve Anayasamızın da üstünde saydığı Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 10. Maddesi, taraf devletlerin temel insan hak ve özgürlüklerine koşulsuz saygı göstermek, demokratik devletin temelini oluşturan bu vazgeçilemez, dokunulamaz, devredilemez hakları korumak zorunda olduklarını, Devletin hiçbir organının bu haklara dokunamayacağını hükme bağlamaktadır.

Anayasaların, yasama, yürütme, yargı başta olmak üzere herkesi bağladığı da, bilinen bir evrensel kuraldır.

Hukuk Devletleri; anayasa ve yasalarla yönetilir.

Hukuk Devletlerinde -sıfatı ve görevi ne olursa olsun- hiç kimse; kendini anayasa ve yasaların üstünde göremez, kafasına göre kural koyamaz, hüküm oluşturamaz, ceza kesemez.

TÜRK MİLLETİ; 1. Dünya Savaşı sonunda, tarihin ilk antiemperyalist ulusal bağımsızlık savaşını **GAZİ MUSTAFA KEMAL ATATÜRK** önderliğinde zafere ulaştırarak kurduğu **TÜRKİYE CUMHURİYETİ** ile, egemenliğini kazanmak, kadını ve erkeğiyle eşit ve özgür

yurttaş olmak ve **HUKUK DEVLETİ** güvencesine kavuşmak için çok acılar çekmiş, çok bedel ödemiş, çok kan dökmüş, çok can vermiştir.

Kayıtsız şartsız Millete ait olan egemenliği, anayasanın koyduğu esaslara göre **MİLLET ADINA** kullanan -Cumhurbaşkanlığı dahil- **YETKİLİ ORGANLARIN** hiçbiri, milletin bir kısmını hukuk dışı ifadelerle tehdit etmemeli, aşağılamamalı, ötekileştirmemeli, hedef göstermemelidir.

Aksini düşünmek; Hukuk Devletini tanımamak, kaynağını Anayasadan almayan Devlet yetkisi kullanılmasını meşru görmek olur.

Dil kopartmak, elleri çapraz kesmek, insan yakmak, kelle vurmak, adam doğramak gibi çağ dışı cezalar; ilk çağ aşiret devletlerinde, **Kazıklı Voyvoda Romanya'sında**, **orta çağ engizisyon Avrupa'sında**, **Robespierre Fransa'sında** ve günümüz **Taliban Afganistan'ı** veya **İŞİD, PKK** gibi terör yapılanmaları ya da **Prens Selman Suudi Arabistan'ı** yöneticilerince konuşulabilir, hatta uygulanabilir de, ama **Laik bir Hukuk Devletinde** asla söze konu edilemez, edilmemelidir.

Sayın Cumhurbaşkanı'nın, bir süredir, mecliste, meydanlarda ve nihayet bir camide milletin bir kısmına yönelik tehditkâr ifadeler kullanması, Anayasanın Devlet Başkanı sıfatıyla kendisine verdiği görevle bağdaşmamaktadır.

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ; bir kez daha, Devletimizin tüm yetkililerini Anayasa ve yasalara uymaya, Milli Birliğimizi korumaya, Cumhurbaşkanlığı makamının ve Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin saygınlığını yüceltecek davranışlar içinde olmaya davet etmeyi görevi saymaktadır.

Kamuoyuna saygı ile duyururuz.

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
GENEL MERKEZİ

BASINA VE KAMUOYUNA

UNUTMAYACAĞIZ! UMUTSUZ OLMAYACAĞIZ! LAİK DEMOKRATİK CUMHURİYETİMİZİ İLELEBET YAŞATACAĞIZ!

Bir Adalet ve Demokrasi Haftası'nda daha emperyal güçler ve hain işbirlikçilerinin alçak cinayetlerle aramızdan aldığı devrim şehitlerimizi saygıyla anıyoruz.

Ülkemizi karanlığa sürükleyen **12 Eylül 1980** faşist darbesinin zeminini oluşturma amaçlı siyasi cinayetlerin ikinci perdesi, **31 Ocak 1990** günü Ankara'daki evinin önünde kurşunlanarak alçakça öldürülen **Kurucu Genel Başkanımız Prof. Dr. Muammer Aksoy**'un aramızdan bedenen alınması ile açıldı. Seri cinayetlerin diğer önemli halkası ise, **24 Ocak 1993** günü **Kalpaksız Kuvvacı Uğur Mumcu**'nun arabasına konulan bomba ile paramparça edilmesiydi.

İşte her yıl bu iki cinayetin işlendiği **24 Ocak** ile **31 Ocak** tarihleri arasındaki **ADALET VE DEMOKRASİ HAFTASI'**nda çeşitli etkinliklerle, hem tertiplerin arkasındaki gerçekleri, hem bu suikastların nedenlerini ve sonuçlarını irdeliyor, hem de aziz şehitlerimizin kanlarını yerde bırakmama kararlılığımızı yineliyoruz.

Yılmaz Kemalist, sarsılmaz devrimci ve hukuk savaşçısı **Prof. Dr. Muammer Aksoy**; ülkemizin Cumhuriyetin kuruluş felsefesinden kopması, Laik Demokratik Hukuk Devleti olmaktan uzaklaşarak karanlık bir geleceğe sürüklenmesi tehlikesinin farkına varan 49 Cumhuriyet Aydınıyla birlikte, **19 Mayıs 1989** tarihinde **Atatürkçü Düşünce Derneğini** kurdu. Derneğimizin kuruluşu emperyal güçlerle işbirlikçileri karanlık odakları çok rahatsız etti. 8,5 ay geçmeden **Muammer Aksoy**'u katlettiler. Cinayetin üzerinden 32 yıl geçmesine karşın tetikçiler ve arkasındaki güçler bulun(a)madı. **Muammer Aksoy** yaşamı boyunca o kadar çok ve çeşitli ihanet odağını rahatsız etmişti ki; Cumhuriyet ve laiklik düşmanları, çok uluslu petrol tekelleri, darbeciler, 1961 Anayasası karşıtları, kadın haklarını ayaklar altına alanlar, aklın özgürleşmesinden, özgür bireyden ve Uluslaşma bilincinden korkanlar, emek, gençlik ve öğretmen örgütlenmelerini tehdit olarak görenler, üniversite özerkliğini hazmedemeyenler, Kemalizm'i ve Tam Bağımsız ve Gerçekten Demokratik Türkiye idealini boğmak isteyenler...

Muammer Aksoy cinayeti ile başlayan tertipler dizisi, üzerine kararlılıkla gidilmediği için, yeni suikastlerle yol almayı sürdürdü. Kurucumuz **Doç. Dr. Bahriye Üçok, Çetin Emeç, Turan Dursun, Musa Anter** ile süren bu vahşet, 24 Ocak 1993 **Uğur Mumcu** suikastı ile yeni bir boyut kazandı. Mumcu'nun katli ülkemizi derinden sarstı. Devletin bütün kademeleri bu cinayetin faillerini ve azmettiricilerini bulmaya söz vermesine rağmen, atılan her adım kimi ellerce engellendi. Adeta herkes bu cinayetin çözülmemesi için elinden geleni yaptı.

Uğur Mumcu da **Muammer Aksoy** gibi o kadar çok hain odağın üzerine gitmiş, önemli kısmını da açığa çıkarmıştı ki, Mumcu'yu bu odakların her biri öldürmüştü, hatta el ele vererek cinayeti birlikte işle(t)miş bile olabilirdiler... Bölücü terör örgütü PKK, silah ve uyuşturucu kaçakçıları, **Abdi İpekçi**'yi öldürüp Papa'yı vurduranlar, kamu ihale vurguncuları, Ermeni terörüne kurban giden elçilerimize zırhlı görünümülü tenekeden araba satanlar, laiklik ve Kemalizm karıştırları, imamaların maaşlarını ödeyen Aramco'cular, 12 Eylül faşizminin kucağında hayat bulan teokratik devlet özlemcileri...

Uğur Mumcu'dan sonra da devam etti siyasi cinayetler. **Eşref Bitlis**, ADD Genel Başkan Yardımcımız **Ahmet Taner Kışlalı, Necip Hablemitoğlu** ve yine bir 24 Ocak günü Diyarbakır halkının sevgilisi, vatansever Emniyet Müdürü **Ali Gaffar Okkan**, aynı karanlık güçlerce benzer şekilde katledildiler.

Emperyalizm ve işbirlikçileri; topluma önderlik eden aydınları ve hukuk devletinin saygın kamu görevlilerini ortadan kaldırarak hem bir korku ortamı, hem de çıkarlarını korumak, planlarını gerçekleştirmek için uygun zemin yarattılar.

ABD emperyalizminin istihbarat örgütüncü desteklenen, önce cemaat denilerek semirtilen, sonra FETÖ adıyla anılan malûm paralel yapılanma ise, bu sislenmiş ortamda, iktidarların aymazlığından yararlanarak devlete, özellikle eğitim, sağlık, mülki idare, ordu, yargı ve emniyet kadrolarına yerleşti, hatta mülki idare, yargı ve emniyeti neredeyse ele geçirdi. Bir sonraki aşamada; **Ergenekon, Balyoz, Casusluk, Amirallere Suikast** ve diğer kumpas davaları ile bir yandan yurtsever subayları ve Kemalist aydınlarımızı hapse atarken, bir yandan da mintika temizliği yaparak devlete yerleştirdiği müritlerinin önünü açtı, yükselmelerini, etkin görevlere gelmelerini sağladı. Öyle güçlen(diril)mişti ki; kurguladığı iddianemelerle seri aydın cinayetlerini bile hapse attığı yurtsever aydın ve subaylarımızın üzerine yıkmaya çalıştı. Ordumuzun bölgemizdeki ve özellikle deniz kuvvetlerimizin Karadeniz, Ege ve Akdeniz'deki caydırıcılığına büyük zarar verdi. Kumpaslarının çöktüğü aşamada büyük şehirlerde bombalar patlatarak kitle katliamları düzenledi. Nihayet 15 Temmuz 2016 günü darbe girişiminde bulundu. Emperyalizm güdümlü bu hain darbe girişiminin Kemalist Subaylarımız, namuslu emniyet güçlerimiz ve milletimiz tarafından önlendiğini de hep aklımızda tutacağız.

Hain katilleri ve sahiplerini tanıyoruz... Ulusumuz örgütlü demokratik toplum olmayı başardıkça özgür düşünce karanlığı boğacak, yarınlar aydınlanacaktır.

Türk halkı değerli aydınlarını yok eden bu cinayetleri ve öldürülen kahramanlarını hiç unutmayacak, bu terör ortamı karşısında asla umutsuzluğa kapılmayacak ve BİR GÜN MUTLAKA, ama mutlaka bu cinayetlerin hesabını soracaktır.

Başta **AK SAÇLI BİLGEMİZ Muammer Aksoy** ve **KALPAKSIZ KUVVACIMIZ Uğur Mumcu** olmak üzere yitirdiğimiz tüm yurtsever aydınlarımızı saygı, minnet ve özlemle anıyoruz.

Türkiye Cumhuriyeti ilelebet payidar kalacak, vatan topraklarında Kemalizm'in ışığı hiç sönmeyecek.

**ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
GENEL MERKEZİ**

04.02.2022

BASINA VE KAMUOYUNA

Cumhuriyetimizin kuruluş felsefesine, Atatürk ilke ve devrimlerine, özellikle Demokrasinin olmazsa olmazı Laikliğe ve Atatürk'ün manevi kişiliğine yönelik saldırıların giderek arttığını üzüntüyle görüyor, kaygıyla izliyoruz.

Bu saldırıların beyinleri yıkanmış kiralık faillerinin; **“Keşke Yunan kazansaydı”** diyecek kadar vatan ve millet bilincinden yoksun meczupları, alternatif tarih yazıcılığına soyunmuş sözde akademisyenleri, 21. yüzyılda saltanat ve hilafet özlemiyle yanıp tutuşan üniter ulus devlet karşıtı tarih cahillerini baş tacı eden kimi bildik çevrelerden cesaret buldukları ortadadır.

Öte yandan; Mobese kameraları ile her yer ve herkes izlenirken, şehrin ortasındaki Atatürk Anıtı'na kamyonetle yanaşılıp, dakikalarca halatlar bağlanmak ve araçla çekilmek suretiyle gerçekleştirilmeye çalışılan bu saldırının nasıl olup önlenemediği (!) de ayrıca açıklanmaya muhtaçtır.

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ; bütün bu alçak saldırıları olduğu gibi, Ulusal Kurtuluş Savaşımız'ın simge şehri, Atatürk'ün kutlu yolculuğunun **İLK ADIMI**, Gençlik ve Spor Bayramı ile onurlanmış **SAMSUNUMUZ**'un **ONUR ANITI**'na kasteden bu son **İHANETİ** de lanetlemekte, süreci sonuna kadar izlemeyi görevi saydığını kamuoyu ile paylaşmaktadır.

Cümle hainler ve cesaretlendikleri iklimi yaratan aymazlar bilsinler, BİZ BURADAYIZ!

Kuvayı Milliye şehitlerimizden emanet bu Aziz Vatan'da,
**“ Gökte yıldız, denizde kum tükenir
Mustafa Kemal'ler tükenmez “**

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
GENEL MERKEZİ

İSTİKLALİ TAM TÜRKİYE

Atatürkçü Düşünce Derneği, 19-21 Şubat 2022 tarihlerinde Genel Yönetim Kurulu (GYK) ve Marmara Bölge Toplantılarını Bursa'da gerçekleştirmiştir.

GYK üyelerimizi ve 22 Şube Başkan, yazman ve saymanlarımızı konuk eden Bursa'mız tarihi, turistik, tarım ve sanayi kimlikleri ile ülkemizin en önde gelen kentlerinden ve bölgesinin düğüm noktalarından biridir. Son yıllarda yaşanan plansız ve çarpık kentleşme ile düzensiz sanayileşme bu önemli kentimizi ne yazık ki, kimliklerinden uzaklaştırmıştır. Öngörüsüz yönetimlerin sonucu Bursa'da benzeri birçok kentimiz gibi ulaşımdan enerjiye, tarımdan çevreye, turizmden sanayiye birçok sorunla karşı karşıya kalmıştır.

Atatürkçü Düşünce Derneği Genel Merkezi; 20 Şubat 2022 günü **GYK üyeleri** ve **Balıkesir, Bursa, Eskişehir, Kocaeli, Sakarya, Yalova, Bilecik** illerindeki ADD Şubeleri Başkan ve yöneticilerinin katılımıyla gerçekleştirdiği **Marmara Bölge Toplantısında** tartışılan konuları örgütünün ve kamuoyunun bilgi ve değerlendirmesine sunmayı görevi saymaktadır:

Yirmi yılı aşan süredir ülkeyi yöneten siyasi iktidarın Kemalist Cumhuriyetimize yönelik saldırıları yanı sıra iç ve dış politika, güvenlik, eğitim, sağlık başta olmak üzere her alanda yönetim zafiyeti artarak sürmektedir. Salgın döneminde bu sorunlar katlanmış, son ekonomik krizin yükü geniş halk yığınlarına yıkılmıştır. Yeni yıl ile birlikte elektrik, doğalgaz, akaryakıt zamları halkın, esnafın ve üreticinin tahammül sınırını aşmıştır. Yükselen tepkiler karşısında bu zamların çok küçük bir kısmı göstermelik olarak geriye alınmış olmasının zora düşmüş milyonlarca yurttaşımızın derdine derman olmadığı açıktır. Temel gıda maddelerindeki KDV indirimi ise yapılan artışları karşılamaktan çok uzaktır.

Diğer taraftan geleceğimiz olan gençlerimiz arasındaki işsizlik genel işsizlik oranının iki katını aşmıştır. Büyük umutlar ve özveriyle yarınlara hazırladığımız gençlerimiz ne acıdır ki, artık geleceklelerini yurt dışında arama durumuna itilmişlerdir.

Yıllardır sürdürülen dışa bağımlı enerji politikaları ve özelleştirme, dış politik çıkmazlarla tetiklenerek kış ortasında önce doğalgaz, arkadan elektrik enerjisi krizine dönüşmüş; sonuçta, sanayinin kalbi durumundaki bölgemizde büyük tesisler üretimlerini günlerce durdurmak zorunda kalmışlardır. Elektrikli otomobil yapma iddiasının ve ihracatta patlama

söylemlerinin ifade edildiği günlerde, enerji krizi nedeniyle başta otomotiv olmak üzere tüm sanayi üretimi günlerce durdurulmak zorunda kalınmıştır.

Isparta ilimiz ağır kış koşullarında üç gün karanlık kalmıştır. Yaşanan bu karanlık tablo, ülkede, yıllardır süren Laik Cumhuriyet ve Aydınlanma karşıtı yolculuğa eklenmiş **"kindar ve dindar nesiller yetiştirme"** politikalarının acı sonucudur.

Samsun İlkadım anıtına yapılan saldırı, Uzunköprü'de Adalet Anıtı'nın yakılması, Kocaeli'de AKP yöneticilerinin Cumhuriyet'e dil uzatması büyük kurtarıcı Mustafa Kemal Atatürk'e karşı sistematik olarak uygulanan nefret politikalarının hangi boyutlara ulaştığının göstergesi olmuştur.

Bu çirkin saldırıların teselli edici tek yönü ise, yükselen halk tepkisi ve Ulusumuz'un Atatürk bağlılığının sevgi seline dönüşmesi olmuştur.

Sorunlarımız anlattıklarımızın çok ötesindedir.

Öncelikle bu gidişi durdurup, ülkeyi uçurumdan kurtaracak bir yola girmek gerekmektedir. Ülkemiz yüz yıl önce tarihin ilk Antiemperyalist Ulusal Kurtuluş Savaşını başarıya ulaştırarak, diğer ezilen ülkelere örnek olmuştur. Atatürk önderliğinde sürdürülen Kemalist kalkınma modeli başarıya ulaşmış, diğer ülkelerce de örnek alınmıştır.

Tek çare yeniden Kemalist Devrim yoluna girerek halka umut aşılmasıdır.

Hiçbir karanlık sonsuza kadar sürmez. Mutlaka ama mutlaka başaracağız.

Yaşasın Tam Bağımsız ve Gerçekten Demokratik Türkiye.

Yaşasın Atatürkçü Düşünce Derneği.

**ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
GENEL MERKEZİ**

BASINA VE KAMUOYUNA

EMPERYALİZME BEL BAĞLAMININ ACI SONU VE ATATÜRK DEHASI

Karadeniz komşularımız **Rusya Federasyonu** ile **Ukrayna** arasında beklenen savaş 24 Şubat 2022 sabahı başladı.

Genel geçer savaş karşıtı açıklamalar dışında, Türkiye ve etkilenecek diğer ülkeler açısından değerlendirme yapmak gerekirse:

Kuzey komşumuz Sovyetler Birliği'nin dağıldığının **26 Aralık 1991** tarihinde Gorbaçov tarafından ilan edilmesi ile birlikte, bağımsız hale gelen cumhuriyetler, emperyalist devletlerin paylaşım alanı haline gelmiş, yükselen ekonomik krizin etkisiyle her türlü beşinci kol faaliyeti hız kazanmıştır.

Yıkılan rejimin zenginliklerine el koyan oligarklar, mafyatik ilişkilerle büyük güce ulaşmışlar, bu gücü korumak ve yeni ekonomik ilişkiler geliştirmek için emperyalist devletlerle kirli ve karanlık ilişkiler kurmuşlardır.

Türkî Cumhuriyetler olarak anılan Orta Asya'daki devletler, **"İslam"** etkisi kullanılarak CIA destekli FETÖ'ye açılmış, bu emperyalist işbirlikçisi örgüt, bağımsızlığını kazanan cumhuriyetlerde ABD adına öğretilen maskeli ajanlarıyla yıkıcı faaliyetler yürütmüştür.

Sovyetler döneminin Doğu Avrupa'ya komşu kesimindeki cumhuriyetler ise; yaygın şekilde Soroscu **"Turuncu Devrim"** adı verilen batı yanlısı protesto hareketleri üzerinden emperyalizmin etki alanına sokulmuş, bu etkiyi sürekli kılmak için ya NATO üyesi yapılmışlar ya da topraklarını ABD üslerine açmak zorunda bırakılmışlardır.

Çekya, Macaristan, Polonya, Bulgaristan, Estonya, Letonya, Litvanya, Romanya ve Slovakya ile Yugoslavya'nın Batı emperyalizmi tarafından parçalanması ile ortaya çıkan Slovenya, Hırvatistan, Karadağ, Kuzey Makedonya ve Arnavutluk apar topar NATO'ya alınmışlardır.

Birer NATO (ABD) üssü haline gelen bu ülkeler dışında kalan alanlarda da, ya ABD üsleri kurulmuş ya da büyük ölçüde silah yığılmış, son olarak Yunanistan'da, özellikle Batı Trakya ve Dedeağaç'da büyük askeri yığınak ve tatbikatlar yapılmıştır.

Özellikle Ukrayna'daki turuncu devrimler sonucu yönetime getirilenlerin, Rusya'nın Avrupa'ya doğalgaz akışını sağlayan nakil hatları üzerinde hak iddia etmesiyle ekonomik savaş başlamıştır.

Rusya Federasyonu'nu çevreleyen yeni NATO üslerinin varlığı, NATO'nun doğuya genişleme stratejisini sürdürmesi ve bu bağlamda Ukrayna'nın da NATO'ya alınmak istenmesi Batı tahriklerini en üst noktaya taşımış, Rusya Federasyonu'nun ciddi güvenlik endişesi duymasına yol açmış, 2014 yılında Rusya tarafından ilhak edilen Kırım'dan sonra, bu kez Ukrayna'nın Rusya sınırındaki stratejik bölgeleri **Luhansk** ve **Donetsk** - ulusların kendi yazgılarını belirleme haklarının kabul edildiği İkiz BM Sözleşmelerinin, bağlı olunan devletten ayrılmada halk oylamasının ülke genelinde yapılmasını zorunlu kıldığını umursamadan - bağımsızlıklarını ilan etmişler ve hemen Rusya ile diğer bazı ülkelere tanınmışlardır ki, bunun uluslararası hukuka aykırı olduğu açıktır.

Hal bu iken; Bağımsız (!) **Luhansk** ve **Donetsk** Cumhuriyetleri'nin yardım istedikleri gerekçesiyle Rusya Federasyonu **24 Şubat 2022** sabahından itibaren Ukrayna'nın stratejik bölgelerini vurmaya başlamıştır.

ABD Başkanı'nın buna yanıtı, sadece ekonomik yaptırımlar ve bankacılık sisteminin hedef alınacağı gibi komik ve işe yaramaz söylemler olurken, Rus saldırısı başlamadan önceki en ilginç gelişme ise; ABD, Japonya ve İngiltere ile NATO ve AB ülkelerinin, Rusya'ya yönelik kof tehditler dışında kollarını kıpırdatmamaları, Ukrayna'ya askeri yardım yapmayacaklarını, Rusya ile savaşmayacaklarını açıklamaları, yani uzun süredir kışkırttıkları Zelenski yönetimindeki Ukrayna'yı yalnız bırakmaları olmuştur.

Bütün bu gelişmeler emperyalizmin; güdümüne alarak sömürdüğü alanları korumak için neler yapabileceğini, dik durmasını beceremeyen ülkeleri nasıl piyon olarak kullanıp zora düştüklerinde ortada bırakacağını, kendi toprakları tehlikeye düştüğünde tereddütsüz göze aldığı savaşı, kullandığı ülkeler için aklına bile getirmeyeceğini bir kez daha göstermiştir.

Yüz yıl önce İngiliz emperyalizminin teşvikiyle Anadolu'yu işgale kalkışan Yunanistan'ın ve 1990' da ABD'nin kışkırtmasıyla Kuveyt'i işgal eden Irak'ın başarılarına gelenlerden ders alınmadığı ortadadır.

Gelinen noktada - ne yazık ki bütün uyarılara karşın on yıllardır ısrarla sürdürülen yanlış politikalar sonucu - enerji ve tarım ürünleri ithalatı yönünden bağımlı hale geldiğimiz Rusya ile yine tarım ürünleri aldığımız Ukrayna arasında yaşanan bu savaşın ülkemizi çok olumsuz

etkileyeceği açıktır. **Daha şimdiden Türk Lirasının en çok değer yitiren ikinci para olması bunu göstermektedir.**

Öte yandan; savaş halindeki her iki ülkenin de Karadeniz'e kıyısı olması ve Ukrayna'yı kıskırtan ülkelerin deniz yolu ile yardım göndermeye kalkışabilecekleri olasılığı da, Boğazlara egemen olan ülkemizi doğrudan ilgilendirmektedir.

Nitekim ortaya çıkan savaş hali, **20 Temmuz 1936'da Mustafa Kemal Atatürk'ün** büyük öngörü ve diplomatik ustalıklı 10 ülkeyi (Türkiye, İngiltere, Sovyetler Birliği, Fransa, Avustralya, Japonya, Bulgaristan, Yunanistan, Yugoslavya ve Romanya) masaya oturarak imzalattığı **Montrö Boğazlar Sözleşmesi** kapsamındadır ve Karadeniz'e kıyısı olmayan ülkeler bu barış denizine savaş gemisi sokamayacaklardır.

Bu sözleşme ile Büyük Atatürk 86 yıl önceden bölgede gelişebilecek büyük bir savaş, belki de 3. Dünya Savaşını önleme başarısı göstererek dehasını bu konuda da ortaya koymuş, Montrö'yü her fırsatta küçümseyenleri mahcup etmiştir.

Keza, Atatürk'ün emperyalistleri bölgeye yaklaştırmamak için komşularımızla imzaladığı **9 Şubat 1934** tarihli - Türkiye, Yugoslavya, Yunanistan ve Romanya arasındaki - **Balkan Antantı** ve **8 Temmuz 1937** tarihli - Türkiye, İran, Irak ve Afganistan arasındaki - **Sadabat Paketi'nin** ne kadar önemli antlaşmalar olduğu da - 2. Dünya Savaşından sonra- son 30 yılda yaşananlarla da defalarca ortaya çıkmıştır. Balkan Antantı olmayınca - başta Yugoslavya - Balkanlar, Sadabat Pakti kalmayınca da Irak başta olmak üzere diğer komşularımız ateş hattında kalmışlar, büyük acılar çekmişler, bölünmüşler, emperyalizme yem olmuşlardır.

Kurtardığı vatan, kurduğu Cumhuriyet, yarattığı çağdaş ülke yanında, adeta bir kâhin gibi geleceği görerek, Dünyanın 2. Paylaşım Savaşına koştuğu günlerde imzalanmasını sağladığı bu 3 antlaşma ile ülkesini (ve bölgesini) korkunç felaketlerden koruyan, tartışmasız bütün dünyanın saygı ve hayranlık duyduğu böyle büyük bir **DEVLET ADAMI** ve **DAHİ'**ye kendi ülkesinde kimilerince **AYYAŞ** denebilmiş olması, ilke, devrim ve eserlerinin yok edilmeye çalışılması ne büyük talihsizlik, ne ürkütücü aymazlık, ne tarifsiz acıdır!

Ülkemizi yönetenlerin - ve tabii yönetme iddiasında olanların da - yaşananlardan ders almasını, komşularla dostluk ve barışa dayalı ilişkiler kurmanın, emperyalistlerle mesafeli, başı dik, bağımsız, Atatürkçü dış politika uygulamanın önemini kavramalarını beklemek hakkımızdır.

Atatürk'ün 1 Aralık 1921 tarihli Meclis konuşmasındaki **"Bizi mahvetmek isteyen emperyalizme karşı, bizi yutmak isteyen kapitalizme karşı heyet-i milliyeye mücadeleyi öngören bir mesleği takip eden insanlarız."** sözleri hiç akıldan çıkarılmamalıdır.

Türkiye ne ABD, ne Rus emperyalizminin yanında olamaz, olmamalıdır.

TBMM duruma el koymalı, aktif tarafsızlık politikası uygulanmalıdır.

Ukrayna sorununun en öğretici yanlarından biri de; uluslaşmanın gerçekleştirilememesinin ve ulus devlet güvencesinin kazanılamamasının nelere mal olduğunun görülmüş olmasıdır.

Bu noktada Atatürk'ün "**Türkiye Cumhuriyeti'ni kuran Türkiye halkına Türk Milleti *denir***" özdeyişi ile ifade ettiği **MİLLET** tanımının ne denli yaşamsal önemde, uluslaşma ve ulus devlet olma çabasının ne kadar yerinde ve vazgeçilmez olduğu artık herkes tarafından ve mutlaka belleklere kazınmalıdır. Hiçbir gerekçe ile ulusal bütünlüğümüz, iç cephe birliğimiz zedelenmemeli, Ulusumuz'u kutuplaştırıcı politikalardan kesinlikle kaçınılmalı, uluslaşma hedefinden asla uzaklaşılmalıdır.

Dış politikamız; BOP'un ülkemizi bölme amacı açık bir emperyal proje olduğu, ABD'nin Türkiye'ye "**stratejik müttefik**" gibi davranmadığı, NATO'nun artık bir savunma örgütü olmaktan çıkıp Batı Emperyalizminin saldırı aygıtına dönüştüğü, Rusya'nın da yayılmacı emelleri olan bir devlet olduğu gözetilerek oluşturulmalıdır.

Atatürk'ün "**YURTTA BARIŞ DÜNYADA BARIŞ**" ilkesi ancak böyle hayata geçirilebilir.

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ elbette; amasız, fakatsız, en gür sesiyle "**SAVAŞA HAYIR!**" diyor.

Ama bununla yetinmiyor...

Filler tepişirken ezilen çimen olmamanın yolunu Atatürk'ün yüz yıl önce gösterdiğini hiç unutmamamız, başka rehber, farklı yol aramanın beyhude ve çarenin **YENİDEN KEMALİST CUMHURİYET** olduğunu görmemiz gerektiğini de ekliyor.

YAŞASIN ANTIEMPERYALİST TAM BAĞIMSIZ TÜRKİYE!

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
GENEL MERKEZİ

BASINA VE KAMUOYUNA

Millet İttifakı liderleri “GÜÇLENDİRİLMİŞ PARLAMENTER SİSTEM” mutabakat metni üzerinde anlaşmış, temel esaslarını (5 başlık 101 Madde) açıklamış, imzaları da atmış bulunuyorlar.

Sayın **Kılıçdaroğlu**’nun muhalefeti bir araya getirmedeki ve bir arada tutmadaki kararlı tutumunu, Sayın **Aksener**, Sayın **Karamollaoğlu**, Sayın **Uysal**, Sayın **Babacan** ve Sayın **Davutoğlu**’nun demokratik parlamenter sistem özlemi ile gösterdikleri anlayış ve özveriye takdir ediyor, alkışlıyoruz.

Bununla birlikte, genelde beğeni ile karşılanan ve umut uyandıran “Güçlendirilmiş Parlamenter Sistem” mutabakat metninin; ekonomi, eğitim, sağlık ve diğer alanlardaki yapısal reformlarla tamamlanması gerektiğini, Laikliğe, Aydınlanma Devrimlerine, İç Cephe Birliği’nin nasıl sağlanacağına pek değinilmemiş, Anayasanın ilk 4 maddesi ve uluslaşma gibi önemli konulardaki duyarlılığın vurgulanmamış ve özellikle ATATÜRK’ten söz edilmemiş olmasının önemli eksiklikler olarak dikkat çektiğini anımsatırken, bütün içtenliğimizle **DOSTÇA** bir **UYARI** yapmayı da görevimiz sayıyoruz.

SAYIN LİDERLER,

Mutabakat metninin ASIL ENDİŞE VERİCİ yanı; 1959 CHP Kurultayı İLK HEDEFLER BEYANNAMESİ’ni esas alarak, Kurucu Genel Başkanımız, Devrim Şehidimiz Prof. Dr. Muammer Aksoy’un sözcüsü olduğu komisyonca hazırlanmış, ülkemizin gördüğü en demokratik, en özgürlükçü anayasa olan **1961 ANAYASASI**’na değil de (üstelik darbe sonrası yapıldığı ve vesayetçi olduğu gerekçesiyle reddediliyor), **1921 TEŞKİLATI ESASİYE KANUNU**’na atıfta bulunması ve bu bağlamda kimilerinin **FEDERASYON ÖZLEMLERİNİ** besleyebilecek örtülü bir içerikle malû olması olmuş.

İki askeri darbe ile yok edilmiş 1961 Anayasası’na; ilk günden itibaren hangi kesimlerin karşı çıktığı, kimlerin “Bu anayasa ile memleket idare edilmez” dediği, kimlerin üzerine şal örttüğü, kimlerin “toplumsal uyanış ekonomik gelişmeyi aştı” diyerek katlettiği, yok edildiğinde kimlerin “bugüne kadar siz güldünüz artık biz güleceğiz” dediği bilinirken ne talihsiz bir değerlendirme...

Her ne kadar Anayasa denilmişse de, anayasa olarak nitelenmesi olanaksız, tamamı 23 madde ve 1 ayrık maddeden oluşan bu yasa için metinde **“1921 Anayasası’nın nispeten kapsayıcılığının peşinden kurulan Türkiye Cumhuriyeti Devleti, sonraki anayasalarında (yani 1961 Anayasasında da) daha dar kalıplara girmiştir.”** denilmiş.

Bakalım o halde neymiş bu yasa:

- Meclis'in 20 Ocak 1921'de kabul ettiği bu yasa, memlekette emperyalist işgal ve İstanbul'da Padişah ve hükümeti varken, savaş koşullarında, Ulusal Kurtuluş Savaşı'nı yönetmek üzere çıkarılmış, olağanüstü dönemin OLAĞANÜSTÜ YASASIDIR.
- Cumhuriyetin ilanından önce sadece 2 yıl yürürlükte kalmıştır.
- Meclis'in 1924 Anayasasını kabul etmesiyle yürürlükten kalkmıştır.
- Meclis Hükümetini öngörür.
- Başbakanlık ve Cumhurbaşkanlığı yoktur.
- Bakanların her birini tek tek oylayarak Meclis atar ve görevden alır, yani bugünkü anlamıyla BAKANLAR KURULU da yoktur.
- Savaş halinin olağanüstü koşulları gereği yasama, yargı ve yürütme erklerini Büyük Millet Meclisi kullanır (Kuvvetler Birliği).
- Yargı bağımsızlığına yer vermez.
- DEVLETİN DİNİ İSLAMDIR der.
- Ademi Merkezîyet yani YEREL ÖZERKLİK tanımlar (çünkü kâğıt üzerinde de olsa Osmanlı Devleti devam etmektedir ve Osmanlı vilayet düzeni geçerlidir) ve her vilayetin seçilecek şuralarla yönetileceğini belirtir, yani federatif bir düzeni çağırır.
- Bir anayasa olmadığı gibi Üniter Ulus Devlet yasası da değildir.

6 partinin; "Güçlendirilmiş Parlamenter Sistem" mutabakat metninde böyle bir OLAĞANÜSTÜ DÖNEM yasasına atıfta bulunması, demokrasi özlemini bu yasa ile ilişkilendirmesi ve Batı Emperyalizminin 100 yıllık **FEDERASYON HAYALLERİNİ** cesaretlendirdiği algısı yaratması herhalde bir dil sürçmesi ya da bir yazım hatası olmalıdır diye düşünüyoruz.

Cumhuriyetimizin kuruluş felsefesinin, taşıyıcı kolonlarının ve **BEKA** güvencesinin **ATATÜRK MİLLİYETÇİLİĞİ, ÜNİTER ULUS DEVLET** ve **LAİK HUKUK DEVLETİ** olduğu asla unutulmamalıdır.

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ olarak beklentimiz; önümüzdeki süreçte bu dil sürçmesi ya da yazım hatasının düzeltilmesi, metnin eksiklerinin tamamlanması, toplumun gelişme iradesinin ortaya konacağı, hak ve özgürlük anlayışının ufkunun açılacağı, 1961 Anayasasını temel alacak bir **MECLİS SİSTEMİ** öngören düzenleme ile Ulusumuzu heyecanlandıracak bir İKTİDAR PROGRAMININ ortaya konmasıdır.

Kamuoyuna saygı ile duyururuz.

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
GENEL MERKEZİ

ZEYTİN HAYATTIR ZEYTİNLİKLERE KIYMAYIN EFENDİLER!

Resmi Gazete’ de yayınlanan yönetmelik değişikliğiyle zeytinlik cinayetinin önü açılmış oldu.

Bu yönetmelik değişikliği *“Zeytinlik sahaları içinde ve bu sahalara en az 3 kilometre mesafede zeytinyağı fabrikası hariç, zeytinliklerin vegatatif ve generatif gelişmesine mani olacak kimyevî atık bırakan, toz ve duman çıkaran tesis yapılamaz ve işletilemez.”* diyen 3753 sayılı *“Zeytinciliğin İslahı ve Yabanilerin Aşılattırılması Hakkında Kanun”*a aykırıdır.

İktidarın Zeytin Yasasını işlevsiz hale getirecek bu yönetmelik değişikliğiyle, birçok maden projesinin önü açılmış olacaktır.

Bu bir doğa katliamıdır. Atalarımızdan emanet aldığımız, çocuklarımıza borçlu olduğumuz yaşam alanlarımızın yok edilmesine giden yolun kapı eşliğidir.

Değişiklik *“Ülkenin elektrik ihtiyacını karşılamak üzere yürütülen madencilik faaliyetlerinin tapuda zeytinlik olarak kayıtlı olan alanlara denk gelmesi ve faaliyetlerin başka alanlarda yürütülmesinin mümkün olmaması durumunda, madencilik faaliyetini yürütecek kişinin faaliyetinin bitiminde sahayı rehabilite ederek eski haline getireceğini taahhüt etmesi şartıyla, Genel Müdürlük tarafından belirlenen çalışma takvimi içerisinde zeytin sahasının madencilik faaliyeti yürütülecek kısmının inşa edilmesine KAMU YARARI dikkate alınarak Bakanlıkça izin verilmesi”* ne olanak sağlamaktadır.

Bu tam anlamıyla gaflettir, dalâlettir.

İkizköy köylülerinin aylardır Akbelen ormanına kömür ocağı yapılmaması için sürdürdükleri onurlu direnişlerinin arifesinde alınan bu karar, bir dizi soru işaretini de ardı sıra getirmektedir.

ZEYTİN, SONSUZLUK AĞACIDIR!

Birçok medeniyet için kutsaldır, bereketin, barışın simgesi, birlikte yaşamının tutkalıdır **ZEYTİN AĞACI.**

Nazım'ın dediği gibi yani...

*“yani, öylesine ciddiye alacaksın ki yaşamayı,
yetmişinde bile, mesela, zeytin dikeceksin,
hem de öyle çocuklara falan kalır diye değil,
ölmekten korktuğun halde ölüme inanmadığın için,
yaşamak yani ağır bastığından.”*

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ; Anadolu'nun kadim dostu zeytinliklerimizin, gözünü yer altı ve yer üstü kaynaklarımıza dikmiş doymak bilmez tek dişi kalmış canavarların talanına açılmasına karşı, büyük acılarla bu toprakları vatan yapan kahramanlarımızın izinden giderek **KEMALİZM'in NAMUS sesini bir SİS ÇANI gibi yurdumuz semalarına asacağıni**, doğamızı, ormanlarımızı, akarsularımızı ve zeytinliklerimizi korumak için halkımızla birlikte mücadele edeceğini kamuoyu ile paylaşmayı görevi saymaktadır.

Saygılarımızla.

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
GENEL MERKEZİ

BASINA VE KAMUOYUNA

3 MART DEVRİM YASALARI 98 YAŞINDA

Cumhuriyetimizin ilanından hemen sonra gerçekleşen **3 Mart 1924** tarihli **Devrim Yasaları**'nın 98. yılını kutluyoruz.

1 Kasım 1922 tarihinde Osmanlı saltanatının kaldırılmasıyla yapılan ilk devrimin üzerinden 16 ay, Cumhuriyetin ilanından yalnızca 4 ay geçmişken TBMM'ce kabul edilen ve yürürlükteki Anayasanın 174. maddesi ile koruma altında olan 3 Mart 1924 tarihli 3 Devrim Yasası ile Cumhuriyetimizin nitelikleri belirlenmiştir.

Bu 3 yasa **Laik Cumhuriyet**'in ve **Atatürk Aydınlanma Devrimleri**'nin temelidir.

- 1) Şer'îye ve Evkaf Vekâletleri (dîn ve vakıf işleri ile ilgili bakanlıkların) ile Erkanı Harbiye Vekaletinin kaldırılarak, Diyanet İşleri Başkanlığı, Vakıflar Genel Müdürlüğü ve Genel Kurmay Başkanlığının kurulmasını sağlayan 429 sayılı Yasa.
- 2) 430 sayılı "Tevhidi Tedrisat" (Eğitim Birliği) Yasası.
- 3) Halifelîği kaldıran 431 sayılı yasa.

Anayasanın 174. maddesi kağıt üzerinde varlığını sürdürmekte ise de, günümüzde bu devrim yasalarından Halifelîğin kaldırılması dışındakiler silikleşmiş, hatta nerede ise fiilen yürürlükten kalkmış, Halifelik konusu da emperyalist itki ile ısıtılmaya çalışılmaktadır.

429 sayılı yasa neredeyse tamamen amacını yitirmiştir.

Diyanet İşleri Başkanlığı'nın ne hale geldiği ortadadır. Bu kurum son dönemde nerede ise kendini Şeyhülislam sanan kişilerce yönetilmekte, akıl, bilim ve çağ dışı, dayanaksız fetvaları ile milleti çileden çıkarmakta, giderek dinden de soğutmaktadır.

Keza Vakıflar Genel Müdürlüğü de benzer durumdadır. Son yıllarda vakıf adı altındaki kimi örgütlenmelerin hemen tek faaliyetinin Laik Cumhuriyetin altını oymak olduğu, belki de yalnızca bu devlet kurumu tarafından görül(e)memektedir.

Genel Kurmay Başkanlığı ise, 15 Temmuz sonrası adeta ordu ile bağlantısı kesilmiş bir makam durumundadır. Anayasaya göre TSK'nın komutanıdır, ama Kara, Deniz ve Hava Kuvvetleri Komutanlıkları Millî Savunma Bakanlığına bağlandığından, önceden olduğu gibi Jandarma ve Sahil Güvenlik Komutanlıkları da İçişleri Bakanlığına bağlı kalmaya devam ettiğiinden, komuta edecek kuvveti bulunmayan sembolik bir makama dönüşmüştür.

3 Mart yasalarının görece en önemlisi kuşkusuz 430 sayılı Tevhid-i Tedrisat yasasıdır.

Bu yasa; günümüzde **EĞİTİM BİRLİĞİ** diye anıldığına bakılarak, sadece eğitim hizmetlerinin tek çatı altında toplanması gibi algılanmamalıdır.

Yasanın esas amacı; eğitimi çok başlılıktan kurtarmak, **MİLLİ** nitelikte tek disiplin, tek otorite altında yürütülmesini sağlamak, tek tip insan değil, yaratılacak çağdaş, laik, bilimsel **MİLLİ EĞİTİM** sistemiyle **FIKRİ HÜR İRFANI HÜR VİCDANI HÜR** bireyler yetiştirmektir. (Yasaya adını veren, vahid kökünden türetilmiş TEVHİD sözcüğü birleştirme değil, TEK anlamındadır.)

Yasanın ne anlama geldiğini kavrayabilmek için, Cumhuriyet kurulduğunda ülkemizdeki eğitim kurumlarının ve öğrencilerin durumuna bakmak gerekir.

Cumhuriyet ilan edildiğinde Osmanlıdan devralınan ilkokuldan üniversiteye toplam öğrenci sayısı nüfusun % 2,8'i, okur-yazar oranı ise sadece % 3,5 idi (Erkeklerde % 7, kadınlarda % 0,4).

Darülfünun'da 185'i kız 2088 öğrenci bulunuyordu. 1011'i erkek, 230'u kız 1241 **LİSE** öğrencisi, 5362'si erkek 543'ü kız 5905 **ORTAOKUL** öğrencisi, 1743'ü erkek, 783'ü kız 2526 **ÖĞRETMEN OKULU** öğrencisi vardı. **İLKOKULLARDA** ise 273.107'si erkek, 62.954'ü kız 336.061 öğrenci eğitim (!) görüyordu. Yani toplam 347 bin 821 öğrencimiz vardı ki, gördükleri eğitimin niteliği de ayrı konudur.

Bunun yanında; Tevhidi Tedrisat yasası çıkarıldığı sırada tarikatlara ait, bazılarında sadece 5-6 öğrenci bulunan 479 medresenin her biri kendi tarikat inancı doğrultusunda çağ, akıl ve bilim dışı eğitim veriyordu. (Yazık ki, bugün ne sayıları biliniyor artık, ne de kaç çocuğumuzun bunların elinde olduğu).

Ayrıca çeşitli Hıristiyan mezheplerine bağlı ve farklı ülkelerin kontrolünde misyoner okulları da vardı. 1914 yılında 1. Dünya Savaşı başlarken ülkede ABD'ye ait 45 konsolosluk, bunların denetiminde 17 dini misyon, bunların da 200 şubesi ve 435 okulu bulunuyordu. Yine bu yıllarda, Fransızların denetimindeki 94 okulda 22425 öğrenci eğitim görüyordu.

İngilizlere ait 2996 öğrencili 30 okul, Almanlara ait 1600 öğrencinin okuduğu 10 okul, İtalyanlara ait 4, Ruslara ait biri lise olmak üzere 3 okul vardı. Aynı dönemde Osmanlı'nın denetimindeki LİSE (İdadi) sayısı ise, sadece 23 idi.

Yabancıların denetimindeki bu okullar başlangıçta azınlık çocuklarını okutmak amacıyla açılmışlara da - daha iyi eğitim verdikleri için - giderek Türk çocuklarını eğiten misyoner okullarına dönüşmüştü. Ortaokul ve Lise eğitimi verilen bu okullarda okuyan Türk öğrencilerinin tüm Türk öğrencilere oranı; 1900 yılında % 15 iken, 1910 yılında % 60'a, 1920'de ise % 75'e ulaşmıştı. Yani ortaokul ve liselerdeki her 4 öğrencimizden 3'ü misyoner okullarında okuyordu.

Devlet okulları, medreseler, misyoner okulları ve daha adı, amacı bilinmeyen sayısız "eğitim" kurumu, nasıl ve ne şekilde olduğu bilinmeyen karmakarışık bir eğitim sistemi vardı. Ortada tek bir millet değil, onlarca farklı millet varmış gibi bir duruma karşı karşıya idik.

Cumhuriyet Tevhid-i Tedrisat Yasası'nı işte bu işler acısı tabloyu değiştirmek için çıkardı ve hızla değiştirdi. Değiştirdikçe de başta tarikat ve cemaatler olmak üzere bütün Cumhuriyet düşmanlarını, yabancı destekli misyonerleri ve devletlerini karşısında buldu. Her fırsatta bu yeni ve çağdaş eğitim sistemini bozup eskiye döndürmek için adımlar atıldı. Bu adımların kalkışmaya dönüştüğü dönemler de oldu.

Harf Devrimi, okuma yazma kursları, Millet Mektepleri, Üniversite Reformu hep bu devrimin büyük atılımları idi.

En büyük atılım ise köy çocuklarını eğitmek için kurulan **KÖY ENSTİTÜLERİ** ile yapıldı. Ne yazık ki bu atılım, büyük başarı kazanmasına rağmen kısa sürede önü kesildi. Enstitüler, öğrencileri ve mezunları kara propaganda ile damgalandı. Bu okullarından yetişen ozanlara, yazarlara, sanatçılara yıllarca acı çektirildi.

Dünyada örnek gösterilen Kemalist Eğitim Devriminin geri döndürülmesinin başlangıcı da Köy Enstitülerinin kapatılmasıyla olmuştur.

Bu tarihten sonra imam okulları, tarikat okulları, misyoner okulları hızla her tarafı kaplamış, parasız ve laik eğitimin yerini paralı ya da dini eğitim almış, müfredat bilimsellikten uzaklaştırılarak dinselleştirilmiştir.

Bugün ülkemizde **F-tipinden Süleymancısına, Nakşisinden İsmail Ağa cemaatine, Amerikancısından Fransızına** her dilden, her dinden, her tarikattan eğitim vardır.

Bakanlığın adı **MİLLİ EĞİTİM BAKANLIĞI'**dır ama, "**Eğitim sistemimizde olmayan tek nitelik MİLLİLİKTİR**" dense yeridir.

Tevhid-i Tedrisat Yasası Anayasanın 174. maddesi ile koruma altında iken, eğitim sistemimizin 98 yıl öncesine döndürülmüş olması ne büyük gaflet, ne tarifsiz acıdır.

Bir cemaatler, tarikatlar koalisyonu olarak 20 yıl önce işbaşına gelen AKP iktidarı ile ortağı FETÖ arasındaki büyük kavganın eğitim sistemimize kimin egemen olacağı nedeniyle başlamış olması da çok öğreticidir.

15 Temmuz 2016 günü yaşanan Amerikancı FETÖ'cü darbe girişimi sonrası, henüz kısmen ortaya çıkarılabilen örgüt yapısı; eğitim sistemimiz kullanılarak ordudan emniyete, adalet örgütünden eğitime, anaokulundan evliliklere kadar her alanı saran bu emperyalizm işbirlikçisi ihanet ağının hangi boyutlara ulaştığının çok daha dikkatle incelenmesini ve gereğinin yapılmasını zorunlu kılmaktadır.

Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün *"Eğitimidir ki, bir milleti ya özgür bağımsız, şanlı yüksek bir topluluk halinde yaşatır, ya da esaret ve sefaletle terk eder."* sözleriyle yaşamsal önemine işaret ettiği, Millî Kültür, Millî Birlik, Laik Toplum ve Özgür Birey yaratmak amaçlı, Cumhuriyetimiz'le yaşit **KEMALİST EĞİTİM DEVRİMİ** yeniden hayat bulmadan hiç bir sorunumuzu aşma olasılığımız yoktur.

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ; 100. yılında Cumhuriyetin kuruluş ayarlarına dönüleceğine ve 3 Mart yasaları dahil bütün Aydınlanma Devrimleri'nin yeniden hayata geçirileceğine inancını milletimizle paylaşmakta, çarenin **YENİDEN KEMALİST CUMHURİYET** olduğunu gür sesiyle haykırmaktadır.

YAŞASIN TAM BAĞIMSIZ VE GERÇEKTEN DEMOKRATİK TÜRKİYE!

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
GENEL MERKEZİ

8 MART DÜNYA EMEKÇİ KADINLAR GÜNÜ ORTAK BASIN AÇIKLAMASI

8 Mart 1857 tarihinde ABD'nin New York kentinde 15 bin dokuma işçisi, çalışma koşullarının, saatlerinin ve ücretlerinin insan onuruna yaraşır düzeyde olmasını isteyerek, çalıştıkları bir tekstil fabrikasında greve başladılar. Bunun üzerine polisler saldıracak işçileri fabrikaya kilitlediler. Çıkan yangında 120 kadın işçi yanarak öldü.

Clara Zetkin'in 1910'da Kopenhag'da toplanan **Uluslararası Emekçi Kadınlar Konferansında**, bu trajik olaydan da söz ederek, bir günün **KADINLAR GÜNÜ** olarak kabulü önerisi, konferansa katılan 17 ülkeden 100 kadın tarafından oy birliği ile kabul edildi. Sonuçta **Birleşmiş Milletler 8 Mart 1975 tarihinde, 8 MART'ı Dünya Emekçi Kadınlar Günü** olarak kabul ve ilan etti.

8 Mart, uluslararası bağlamda kadınların bireysel, sosyal, siyasal ve ekonomik haklarının ve toplumsal statülerinin yükseltilmesi talepleriyle, her yıl dünyanın pek çok ülkesinde kutlanmaktadır.

Türkiye'de de 1921 yılından bugüne (zaman zaman yasaklansa da) kutlanıyor. Kadınlarımızın, kadın kuruluşlarının emeği, direnci, ısrarı ve dayanışması **8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü** görünür ve kalıcı kılmıştır.

Türkiye Cumhuriyeti; Atatürk Aydınlanma Devrimleri ve özellikle 1926 Türk Medeni Kanunu ile aynı zamanda bir KADIN DEVRİMİ gerçekleştirmiştir.

Yüzyıllarca eve kapatılan ve çerçevesi erkekler tarafından çizilen bir hayatı yaşamaya mahkûm ve mecbur edilen **KADINLARIMIZ**, daha Kurtuluş Savaşı sürecinde, Atatürk'ün *"Dünyada hiçbir milletin kadını, 'Ben Anadolu kadınından daha fazla çalıştım, milletimi kurtuluşa ve zafere götürmekte Anadolu kadını kadar hizmet gösterdim' diyemez."* sözleriyle ifade ettiği üzere, Milli Mücadele'ye büyük katkı sağlamışlar, Cumhuriyet'le birlikte önce insan, sonra yurttaş ve en sonunda da eşit yurttaş olmuşlardır.

Yasal evlilik yaşı olmayan, on iki yaşında okuldan alınan, evlenirken fikri sorulmayan, boşanma ya da boşanmama hakkı bulunmayan, mirasta ve tanıklıkta yarım kişi sayılan, bir erkeğin birden fazla eşinden biri olabilen **KADINLARIN**, Tanzimat'la başlayan ve II. Meşrutiyet ile devam eden Batılılaşma Hareketleriyle eğitimleri ve toplumsal hakları anlamında bazı olumlu adımlar atılmışsa da, bunlar gerçek anlamda çağdaş ve kalıcı değişimler olamamıştır.

Mustafa Kemal Atatürk muhteşem vizyonu ile bir **‘ÇAĞDAŞ KADIN PROJESİ’** gerçekleştirmiştir.

Böylece; ailede, eğitimde, hukukta, istihdamda ve siyasette KADIN - ERKEK EŞİTLİĞİNİ sağlayan devrimlerle kadını, demokrasi ve insan hakları bağlamında çok önemli kazanımlar elde etmiştir.

KADIN; toplumda padişahın, evde babanın ya da kocanın kulu olmaktan çıkıp, Cumhuriyet’in onurlu, aydınlık, çağdaş ve **EŞİT YURTTAŞI** olmuştur.

Bütün bu Anayasal ve yasal değişikliklerin, Cumhuriyetin ilanının ardından sadece 10 yılda gerçekleştirilmesi ise, hayranlık vericidir.

Ancak ülkemizin bugün getirildiği noktada, yazık ki kadınlarımızın hakları bir yana, artık yaşamları da tehdit altındadır. Bir yandan kadın cinayetleri, diğer yandan tacize ve tecavüze uğrayan kız çocuklarının ve kadınların sayısı her geçen gün artmaktadır. Kadına yönelik şiddet sistematik bir hal almakta, adeta sıradanlaşmakta, çoğu kez de cezasız kalmaktadır.

Ayrıca kadın istihdamının gerilediği, kayıt dışı kadın iş gücünün sömürüldüğü, karar mekanizmalarında eşitliğin sağlanamadığı ve kazanılmış hakların kaybedilmekte olduğu bir eksen kayması da yaşanmaktadır.

İstanbul Sözleşmesi’nden çıkılması, Medeni Yasa’da kadın aleyhine yeni düzenlemeler hazırlanması, kazanılmış hakların daha da kaybedileceği kaygısı yaratmıştır.

Çağdaş ve Laik eğitimin ortadan kaldırılması için çalışılırken, kız çocukları eğitim haklarından uzaklaştırılarak küçük yaşta evlenmeye zorlanmakta, utanç verici **ÇOCUK GELİN** deyişi günlük yaşama sokulmakta, eksik hayatların suskun, çaresiz, kaderci ve kul kadınlarını yaratmak hedeflenmektedir.

Başta güven içinde yaşama hakkı olmak üzere kadının ve erkeğin yaşamın her alanında eşitliğinin sağlandığı demokrasi ve hukuk mücadelemiz devam edecektir.

Atatürk’ün ışığı ve yol göstericiliğinde TÜRK KADINI asla Ortaçağ karanlığına teslim olmayacaktır.

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ olarak; 8 Mart’ın yurdumuzda ve dünyada aynı zamanda **‘EŞİTLİK BAYRAMI’** olarak da kutlanacak bir gün olması dileği ile, kadınlarımızı saygı ile selamlıyoruz.

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
EĞİTİM-İŞ SENDİKASI
ÇAĞDAŞ YAŞAMI DESTEKLEME DERNEĞİ
TÜM YEREL-SEN
GENEL SAĞLIK-İŞ SENDİKASI

BASINA VE KAMUOYUNA

14 Mart, bu da doktorların günü olsun diye üretilmiş bir bayram değildir.

14 MART TIP BAYRAMI, Tıbbiye' nin emperyalist işgale karşı başlattığı mücadelenin kutlandığı gündür. Bu özelliği nedeniyle bize aittir, sadece ülkemizde kutlanır.

14 Mart 1919; 1683'den itibaren girdiği bütün savaşlarda hırpalanmış, sürekli yenilgilerle gerilemiş, 1. Dünya Savaşı sonunda fakr-ü zaruret içinde harap ve bitap düşmüş, orduları dağıtılmış, memleketinin her köşesi bilfiil işgal edilmiş bir milletin çocukları olan **TİBBİYELİLERİN** özgürlük mücadelelerinin ilk adımı, Ulusal Bağımsızlık Savaşımız'ın ilk kıvılcımlarındandır.

30 Ekim 1918'de imzalanan **Mondros Mütarekesi**'nin ardından 13 Kasım 1918'de İstanbul işgal edildi. Tıbbiyeliler boğaza demirleyen işgal donanmasını Haydarpaşa'dan gözyaşları ile izlediler. Kısa süre sonra İngilizler Askeri Tıbbiye'yi karargâh olarak kullanmaya başladılar. Okulun kulelerine makineli tüfekler yerleştirildi. Yatakhaneler İngiliz askerlerine verildi, karyolaları alınan öğrencilere tavan arasındaki yer şilteleri gösterildi. Tuvaletler gece İngiliz askerlerine ayrıldı, tıbbiyeliler için yattıkları yere idrar kovaları kondu. Nihayet askeri üniforma giymeleri de yasaklandı, sivil kıyafeti olmayanlar pijamaları ile derslere devam etmek zorunda kaldılar. Baskılar giderek arttı...

İşte ilk TIP BAYRAMI bu ortamda, 14 Mart 1919'da İngilizlere karşı başkaldırı olarak gerçekleştirildi.

İşgal İstanbul'unda her türlü toplantı yasaktı. Bu nedenle Tıphane-i Amire'nin (sonra Askeri Tıbbiye-i Şahane) kuruluş günü olan 14 Mart 1827'nin yıldönümünde bir bilimsel toplantı için izin alındı. Üçüncü sınıf öğrencileri Sırrı, Kazım, İsmail, Yusuf, Müfit ve Hikmet bu toplantıyı bir protesto eylemi, direnişlerini ateşleyecek bir bayram kutlaması olarak düzenlemeyi düşündüler. Diğer öğrenciler ve hocalarla birlikte toplantı büyük katılımla yapıldı. Bu sırada okulun iki kulesinin arasına gizlice astıkları -açıldığında tüm cepheyi kaplayacak- büyük **TÜRK BAYRAĞI**'nı öğrencilerin coşkulu alkışları ve İngilizlerin şaşkın bakışları arasında çatıdan aşağıya bıraktılar.

Bu ilk TIP BAYRAMI kutlamasından yaklaşık üç ay sonra, 19 Mayıs 1919'da Mustafa Kemal Samsun'a çıktı. 22 Haziran 1919'da Amasya Genelgesi'ni yayınlarak Eylül başında Sivas'ta ulusal bir kongre toplanması için çağrı yaptı. Tıbbiyeliler bu kongreye iki delege seçtilerse de, harçlıklarından toplayabildikleri para ile ancak Hikmet'i gönderebildiler. Hikmet, kaçak yollarla Sivas'a gitti. Bazı delegeler kurtuluşu emperyal devletlerin

mandasına girmekte görmekte, bu yolda konuşmalar yapmaktaydılar. Söz alan ve kürsüden Mustafa Kemal'e hitap eden Hikmet,

"Paşam, murahhası bulunduğum tıbbiyeliler beni buraya istiklâl davamızı başarma yolundaki mesaiye katılmak üzere gönderdiler, mandayı kabul edemem. Eğer kabul edecek olanlar varsa, bunlar her kim olurlarsa olsunlar şiddetle red ve takbih ederiz. Farz-ı muhal, manda fikrini siz kabul ederseniz, sizi de reddeder, Mustafa Kemal'i vatan kurtarıcısı değil, vatan batırıcısı olarak adlandırır ve tel'in ederiz" dedi.

Bunun üzerine Mustafa Kemal Paşa,

"Efendiler, gençliğe bakın; Türk millî bünyesindeki asil kanın ifadesine dikkat edin! Gençler, vatanın bütün ümit ve istikballi size, genç nesillerin anlayış ve enerjisine bağlanmıştır" dedikten sonra Hikmet'e döndü ve

*"Evlât müsterih ol, gençlikle iftihar ediyorum ve gençliğe güveniyorum. Biz azınlıkta kalsak dahi mandayı kabul etmeyeceğiz. Parolamız tektir ve değişmez: **YA İSTİKLÂL YA ÖLÜM!**" diyerek sözlerini tamamladı.*

Hikmet (Boran) Bey, bazı yığınların çözüm olarak önerdikleri MANDA safatasını tarihe gömen Tıbbiyeli, Atatürk'ün Büyük Nutku'nu bitirirken *"EY TÜRK GENÇLİĞİ"* diye seslendiği, Cumhuriyeti ve devrimleri emanet ettiği helâl süt emmiş vatan evlatlarının ilklerinden biridir.

1911-1922 yıllarını kapsayan 12 yıllık dönem Tıbbiye için çok özeldir. Bu dönemde Osmanlı Devletinin katıldığı savaşlarda bütün milletimiz gibi Tıbbiyeliler de cepheden cepheye koşmuş, büyük acılar çekmiş, bedeller ödemiş, hatta 1921 yılında bütün öğrencileri şehit olduğundan mezun verememiştir.

Türk Ulusu'nun dün olduğu gibi bugün de nice Tıbbiyeli Hikmetleri vardır ve onlar; vatandan başka aşk, milletten başka sevgili bilmediler, bilmezler, hiçbir yere gitmediler, gitmezler.

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ olarak; Tıbbiyeli Hikmet bilinci ile milletin hizmetinde olan değerli hekimlerimizin TIP BAYRAMI'nı kutluyor, sadece salgın günlerinde değil, her zaman değerlerinin bilindiği, haklarının verildiği çalışma koşullarına kavuşmalarını diliyor, en içten duyularımızla saygılarımızı sunuyoruz.

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ GENEL MERKEZİ

BASINA VE KAMUOYUNA

ÇANAKKALE'YE DAMGA VURAN KAHRAMAN: MUSTAFA KEMAL ATATÜRK

Çanakkale Deniz Zaferimizin 107. yılını kutluyoruz.

ÇANAKKALE; bir kentin, bir boğazın, bir coğrafyanın, bir savaşın adı olmanın ötesinde, aynı zamanda Osmanlı Devleti'nin, Çarlık Rusyası'nın ve 1. Dünya Savaşı'nın ömür sürelerini belirlemiş, tarihin akışını değiştirmiş, 232 yıllık yenilgiler dizisinin yığılığında kurtarıp özgüven kazandırdığı Türk Ulusu'na, önderliğinde *emperyalistlerin boğazına doladığı esaret ve zillet zincirlerini kırıp atacağı ATATÜRK'ünü armağan etmiş bir ZAFER'in addır.*

19 Şubat 1915 tarihinde Çanakkale Boğazı'nı geçerek İstanbul'u teslim alıp Osmanlı Devleti'ni savaş dışı bırakmak üzere harekete geçen Batı emperyalizminin **"YENİLMEZ ARMADA"**sı, 18 Mart 1915 günü kendileri için utanç kaynağı olan tarihi bir yenilgiye uğradı.

Amaçları; **"HASTA ADAM"** dedikleri Osmanlı'ya diz çöktürmek, boğazları geçip Karadeniz'e çıkmak, Çarlık Rusya'sına yardım ederek 1. Dünya Savaşını sonlandırmaktı. Ancak, Türk Ulusu'nun direnme irade ve gücünü hesaba katmamışlardı. İngiliz, Fransız ve İtalyan donanmalarının çelik canavarları olan dönemin en güçlü savaş gemileri, balıkçı motoru kadar Nusrat mayın gemisinin Karanlık Liman'a gizlice bıraktığı mayınlar, kıyı topçusunun şaşmaz isabetteki ateşi ve Boğaz savunmasının üstün kumanda yeteneği karşısında hiç beklemedikleri bir hezimete uğradılar. Gücünü sınırsız sandıkları savaş makinelerini Çanakkale Boğazı'nın derinliklerine bırakarak çekilmek zorunda kaldılar.

Saldırganlar, elbette parçalayıp yutmak istedikleri Türk yurdunun kapısından bu kadar kolay dönmeyeceklerdi. B planlarını devreye soktular. Çanakkale'yi bu kez karadan geçmeyi düşündüler.

Hazırlıklarını tamamlayan General Hamilton, bir kaç gün içinde İstanbul'a ulaşma umuduyla, 25 Nisan 1915 günü, 2 İngiliz, 1 Fransız tümeni ve 1 Hint tugayı ile Seddülbahir bölgesinde 5 ayrı noktaya, 2 tümeden oluşan Anzak Kolordusu ile de Karatepe bölgesi Arıburnu sahiline çıkarma yaparak - umudunun aksine 9 Ocak 1916'ya kadar 8,5 ay sürecekle - kara savaşlarını başlattı. Ama bu kez de karşılarında 34 yaşında bir Türk Subayı vardı.

19. Tümen Komutanı Yarbay MUSTAFA KEMAL, emrinde olduğu 5. Ordu Komutanı Liman Von Sanders'in aksine çıkarma bölgesini doğru saptamıştı. İhtiyat tümeni olmasına karşın, emir de almadan, sadece 1 bölüğü ile askerlerinin önünde çıkarma birliklerini Kanlısirt'ta, Conkbayırı'nda durdurdu. 6 Ağustos tarihinde başlayan Anafartalar cephesinde tarihin en kanlı muharebelerine komuta etti, **"ANAFARTALAR KAHRAMANI"** oldu. Birliklerine **"Size taarruz etmeyi değil ölmeyi emrediyorum"** diyecek kadar güveniyordu. Nitekim 57. Alay son neferine kadar canını verdi. Ordumuz **"ÇANAKKALE GEÇİLMEZ"** sözünü tarihe altın harflerle yazdırdı.

Kahraman Türk Askeri doğru önderlikle, bütün yoksunluklarına karşın sadece savaşın kaderini değil, tarihin seyrini de değiştirdi. Çanakkale'yi karadan da geçemeyeceklerini anlayan işgalciler yine büyük bir utanç içinde çekildiler. 1. Dünya Savaşı 3 yıl daha sürdü. Yardım alamayan Rusya'da 1917 Ekim Devrimi ile rejim ve yönetim değişti, Sovyetler Birliği doğdu.

Tarihin bu en kanlı savaşının sonucunu belirleyen Yarbay Mustafa Kemal, bir yıldız gibi parlayarak önüne düştüğü ulusu ile Bağımsızlık Savaşını zafere ulaştırıp Türkiye Cumhuriyeti'ni kurdu, bütün mazlum milletlere örnek oldu.

Dönemin İngiliz Bahriye Nazırı Winston Churchill Çanakkale hakkında şunları söylemiştir: *"Şu an mağlubiyeti bütün damarlarımda hissetmekteyim. Çok üzgünüm. Oldukça mutluydum, umutluydum. Daha düne kadar "Çanakkale bizimdir" diyordum. Çünkü bu savaş kazanmak için askeri, parayı, cephaneyi her şeyi hesaplamıştım. Hepsinde çok üstündük. Mutlaka yenecektik. Yalnız bir şeyi hesaba katmamışım; MUSTAFA KEMAL'i. Bağırmda İngiliz gururu olmasa Türkleri alnından öpmek, onları ayakta alkışlamak isterdim."*

Ne acıdır; Çanakkale'de yenilgiye uğrayan emperyalistler yenildikleri bu büyük askerin hakkını teslim ederken, akıl ve iz'andan nasipsiz Atatürk düşmanları aylarca süren Çanakkale Savaşı'nı sadece bir güne indirerek **MUSTAFA KEMAL** adını küçültmek gibi nafil bir çabayı on yıllardır sürdürüyorlar. Başaramadıklarını gördükçe de; eserlerine, kurduğu Cumhuriyete, ilkelerine, devrimlerine, heykellerine, hatta annesinin iffetine saldırarak kadar alçalıyorlar.

Amazeci çoğunluğuyla Aziz Türk Milleti; 19 Şubat 1915 den 18 Mart 1915'e kadar 1 ay boyunca Çanakkale tabyalarında savaşan neferleri de, İngiliz denizaltısını periskopundan vuran Müstecip Onbaşıyı da, 250 kiloluk top mermisini namluya süren Seyit Onbaşıyı da, Nusrat Mayın Gemisi Komutanı Tophaneli Yüzbaşı İsmail Hakkı Bey'i de, şanlı 57. Alayı ve komutanı Yarbay Hüseyin Avni Bey'i de, Cevat ve Esat Paşaları da, Onlar'ın sade suya buğday çorbalarını, şekersez üzüm hoşaflarını da unutmuyor, unutmayacak. Elleri öpülesi kahramanlarına borcunu ödemenin olanaksız olduğunu biliyor. Tarihin bu en kanlı

savaşında can veren, İngilizlerin Avustralya ve Yeni Zelanda'dan getirdiği Anzak askerlerinin ailelerinin bile acısını paylaşan *MUSTAFA KEMAL ATATÜRK'ü Çanakkale'den silmeye kalkan ar, namus ve ahlâk yoksunlarını ise, affetmiyor, affetmeyecek.*

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ; Ulusal Bağımsızlık Savaşımız'ın ÖNSÖZ'ü olan bu büyük zaferin 107. yıl dönümünü gururla kutlar, başta GAZİ MUSTAFA KEMAL ATATÜRK olmak üzere bütün kahramanlarımızı, şehit ve gazilerimizi saygıyla, minnetle, şükranla anar, aziz hatıraları önünde tazimle eğilirken, on binlerce Mehmetçikle Gelibolu Şehitliklerimizin yanı başındaki süslü mezarlıklarında koyun koyuna yatan, ***"Bu toprakta canlarını verdikten sonra artık bizim evlâtlarımız olan"*** o çocukları kahrolası çıkarları için ölüme gönderen acımasız emperyalistlere de önemle hatırlatıyor; **YİNE GELİRSENİZ ALACAĞINIZ SADECE YENİ MEZARLIKLARDIR, ÇANAKKALE GEÇİLMEZ !**

**ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
GENEL MERKEZİ**

24.03.2022

BASINA VE KAMUOYUNA

YÜZ YIL SONRA YENİDEN ASKER KAÇAĞI YUVASI MEDRESELER Mİ?

Geçtiğimiz hafta, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde kabul edilen **DİYANET AKADEMİSİ YASASI** toplumda infial yaratmış, Meclis'ten geçişi sırasında hiç **"RED"** oyu çıkmamış olması ise, büyük şaşkınlık ve üzüntü ile karşılanmıştır.

Diyanet İşleri Başkanlığı Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun ile Devlet Memurları Kanununda ve 375 Sayılı KHK'da değişiklik yapılmasına dair bu yasa ile, Diyanet İşleri Başkanlığı Eğitim Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nce yürütülen bazı faaliyetler kurulacak **DİYANET AKADEMİSİ** bünyesinde yapılacaktır.

Yasaya göre; dini yüksek ihtisas, dini ihtisas ve eğitim merkezlerinden oluşacak **DİYANET AKADEMİSİ**, başkanlığın görev alanıyla ilgili araştırma, yayın, konferans, panel, seminer, sempozyum ve benzeri dini, ilmi, sosyal, kültürel etkinlikler, kurs ve sertifika programları düzenleyecek, başkan tarafından verilen diğer görevleri yerine getirecek ve doğrudan başkana bağlı olacaktır.

DİYANET AKADEMİSİ; Milli Eğitim Bakanlığı, Yükseköğretim Kurulu, üniversiteler, lisans düzeyinde dini eğitim veren yükseköğretim kurumları ve müftülükler ile görevinin gerektirdiği diğer ulusal ve uluslararası kurum, kuruluş ve kurullarla iş birliği ve ortak çalışma yapabilecek, mesleki ve bilimsel ilişkiler kurabilecek, araştırmalarda bulunabilecek, eğitim programları uygulayabilecek, danışma kurulları ve komisyonlar oluşturabilecektir.

ASKERLİKTEN MUAF OLACAKLAR

Kurulacak **DİYANET AKADEMİSİ**'ni geniş yetkilerle donatan, Milli Eğitim Sistemi dışında ayrı bir eğitim-öğretim kurumu oluşturan, Anayasanın 174. maddesi ile korunan ve halen yürürlükte olan Tevhid-i Tedrisat (Eğitim Birliği) Yasası'nı yok sayan, aynı zamanda akademide eğitim görecektir erkek öğrencilerin **"alacakları eğitimin kesintiye uğramaması"** gerekçesiyle askerlikten muaf sayılmalarını da öngörerek adeta yeni bir **MEDRESE** yaratan bu yasanın Anayasaya aykırı olduğu açıktır.

ATATÜRK'ÜN YÜZ YIL ÖNCEKİ BÜYÜK TEPKİSİ

Ulusal Kurtuluş Savaşımız devam ederken, Büyük Taarruz öncesi Gazi Mustafa Kemal Paşa, 1-4 Nisan 1922 tarihleri arasında; Konya ve ilçelerinde bir dizi ziyaret ve denetlemelerde bulundu. Bu kapsamda Konya'daki iki medrese de ziyaret edildi. Medrese öğrencilerinin hiçbir bilgiye sahip olmadıklarının görülmesi ve bu öğrencilerin askere alınmaması isteğinin de

iletilmesi üzerine Başkomutan hiddetlenerek, **“Savaş sona erince bunlarla daha ciddi konuşacağım, malî dayanaklarından, vakıflarından yoksun edeceğim. Bu vakıflar mollaların yaşama kaynaklarıdır.”** dedikten sonra, Anadolu’nun her yerine yayılmış medreselerin çokluğuna, dinç, sağlam delikanlıları askerden kaçırarak binlerce medrese bulunduğu ve bu asker kaçaklarının sayısının bir kolordu büyüklüğünde olduğuna dikkat çekerek **“Millet kan içinde yüzerken, halkın en iyi yetişmiş evlatları cephede dövüşür, vatan için canlarını feda ederken, siz burada genç, sapaş sağlam delikanlıları besiyeye çekmişsiniz. Bu asalakların askere alınmaları için hemen yarın emir vereceğim!”** sözleriyle tepkisini gösterdi.

Bu acı gerçeğin Atatürk tarafından dile getirilmesinden yüz yıl sonra, **AKADEMİ** adı altında **MEDRESELERİN** yeniden canlandırılmak ve öğrencilerinin askerlikten muaf tutulmak istenmesi, Atatürk ve Cumhuriyetle açık bir hesaplaşma, bir rövanş alma çabası olarak yorumlanmaktadır.

Yasa Gazi Meclisimiz’de kabul edilirken tek bir **“HAYIR”** oyu çıkmaması ise, ibret verici bir olay olarak kayda girmiş, çok büyük çoğunluğuyla Atatürk’e ve Laik Cumhuriyet’e gönülden bağlı aziz milletimizi derinden üzmüş, ciddi tepkisini çekmiştir.

Yasa; bir AKP Milletvekilinin Cumhuriyetimiz için **“90 yıllık REKLAM ARASI’nı kapatıyoruz”**, bir AKP MKYK üyesinin **“Yeni bir devlet kuruyoruz”**, bir AKP Genel Başkan Yardımcısının 1 yıl önceki **“Bugüne kadar yaptığımız her şey aslında hazırlıktı. Hazırlıklarımızı tamamlamamız 19 yıl sürdü ve asil şimdi başlıyoruz”**, bir AKP Belediye Başkanının **“2023 seçimleri 100 yılın hesaplaşması olacak”** sözleri, dönemin Cumhurbaşkanlığı Danışmanı SADAT başkanınca düzenlenen **“İslam Devleti ve İslam Anayasası Sempozyumu”**nda söylenenler ve Ayasofya açılışında ya da hafızlık icazet törenlerinde, hem de devlet erkânının önünde elde kılıçla yahut minberde Atatürk’e edilen hakaretler, okullarımızda çocuklarımızı harem selamık düzende oturtmak isteyen çağ dışı zihniyetler ve benzeri sayısız söylem ve eylemle birlikte düşünüldüğünde, **“Asil şimdi başlıyoruz”** sözleriyle neyin amaçlandığı sorusu yanıtını beklemektedir.

Unutulmamalıdır; **LAİKLİK** ulusumuzu bir arada tutan temel ilke ve demokrasinin olmazsa olmazı, **ATATÜRK ve Üniter Ulus Devletimiz’in Kuruluş Ayarları** da değeri her geçen gün daha iyi anlaşılması gereken, uygar dünyanın onurlu ve saygın bir ülkesi olmamızı sağlayan, hepimizin altında güvenle yaşadığı **CUMHURİYET KUBBEMİZİN KİLİT TAŞLARI**’dır, asla oynanmamalıdır.

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ; Sayın Cumhurbaşkanı’nın TBMM’ne iade etmesini beklediği bu yasanın yaratacağı tahribata tüm toplum kesimlerinin dikkatini çekmekte, yürürlüğe girerse iptali için olanca gücüyle mücadele etmeyi ve **EĞİTİM BİRLİĞİ (TEVHİD-İ TEDRİSAT) YASASI**’nı kararlılıkla savunmayı görevi saydığını kamuoyuna saygı ile duyurmaktadır.

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
GENEL MERKEZİ

10.04.2022

BASINA VE KAMUOYUNA

Demokrasinin olmazsa olmazıdır LAİKLİK !

AKLIN; doğmalara tutsaklıktan kurtulması, bilimsel düşünce ile donanması, özgürleşmesidir, sadece din ve vicdan özgürlüğü olarak tanımlanamaz !

Uluslaşmanın, ulusal bağımsızlığın, birlikte yaşamının, düşünce ve düşünceyi yayma özgürlüğünün, bilim, sanat ve kültürde üretkenlik ve yaratıcılığın, kadının insan olarak eşitliğinin, fikri hür irfanı hür vicdanı hür yurttaşlar toplumu olmanın, çocukların dünya çocukları ile yarışabilecekleri bilimsel bilgi ile yetiştirilmelerinin, topyekûn kalkınmanın, emeğin en yüce değer olduğu bilincinin, üretmenin ve hakça bölüşmenin, hukuk devletinin, dünya uluslar ailesinin onurlu üyesi olmanın, kısacası **İNSAN GİBİ YAŞAMANIN temel direğidir LAİKLİK !**

Din ve devlet işlerinin değil, din ve dünya işlerinin birbirinden ayrılmasıdır **LAİKLİK !**

10 Nisan 1928

On yıllardır Türkiye Cumhuriyeti'ni yönetme görevini üstlenenlerin görmek istemedikleri, unutturmak için ellerinden geleni yaptıkları Cumhuriyet tarihimizin en önemli günlerinden biri.

Cumhuriyetimiz' in ve Aydınlanma Devrimleri' nin en yaşamsal adımının atıldığı gün.

Genç Cumhuriyet, hayatın değişik alanlarında devrimlerini hızla sürdürürken önüne her zaman bir engel çıkıyordu; **LAİKLİK** ilkesinin hayata geçmemiş olması.

9 Nisan 1928'de, Başbakan İsmet İnönü ve 120 arkadaşının verdiği kanun teklifi ile 1924 Anayasası'nın "**Türkiye Devleti'nin dini, Din-i İslam'dır, Resmi Dili Türkçedir, Makamı Ankara şehridir**" diyen 2. maddesinden "**Devletin dini, Din-i İslam'dır**" tümcesi, 16. maddesindeki milletvekili yemini ile 38. maddesindeki Cumhurbaşkanı yemininden "**Vallahi**" sözcüğü ve 26. maddesinden de din işlerinin düzenlenmesini TBMM'nin görevleri arasında sayan cümle çıkartılıyordu. 9 Nisan 1928'de anayasanın bu dört maddesinde yapılan değişiklikler 264 üyenin oy birliği ile kabul edildi ve 10 Nisan 1928 tarihli Resmi

Gazete’de 1220 sayılı yasa olarak yayınlanarak yürürlüğe girdi. 5 Şubat 1937’de bir adım daha atıldı ve **LAİKLİK**; ruh ve uygulama ile zaten var olduğu Anayasa’da ilke olarak da yer aldı. **Böylece artık Türkiye Cumhuriyeti Devleti’nin hiçbir işi din kuralları ile, naslar ile görülemeyecekti.**

Tarih boyunca insan topluluklarında; kaba kuvvet, aile, büyü, doğa güçleri ve benzerlerine dayanılarak kullanılan yönetme güç ve yetkisi, devletlerin ortaya çıkması ile birlikte ve zaman içinde TANRI adı verilen ilahi kaynaklar referansı ile kullanılır olmuştur. Çok tanrılı dinlerden tek tanrılı dinlere, değişik tapınma biçimlerine sahip pek çok devlette halen yönetme yetkisi bu dayanakla kullanılmaktadır.

İnsanlık tarihinde yönetme güç ve yetkisinin tanrısal olduğuna ilk güçlü itiraz 1789 Büyük Fransız Devrimi ile gelmiş, devrim esas olarak kilise ve kraliyet rejimini hedef almıştır. Fransız devrimine, bütün krallık ve göksel inanç sistemlerine dayalı rejimlerin düşman olma nedeni budur.

Mustafa Kemal Paşa ve arkadaşları da, 23 Nisan 1920 tarihinde Büyük Millet Meclisini açarken yetkiyi Allah’ın yeryüzündeki temsilcisi (Halife-i rûy-i zemin) olarak görülen padişahın değil, Ulusal İstenc’ten (Milli İrade’den) alarak, kurdukları Büyük Millet Meclisi İdaresinin niteliğini ilan eden çok önemli bir adım atmışlardır. Bu adım; sadece işgal altındaki bir vatani bağımsızlığına kavuşturmanın değil, bin yıllardır süren bir düzeni yıkarak kuldan özgür yurttaşla ulaşmanın da adımıdır. Nitekim Atatürk ve Cumhuriyet Devrimcileri **“Hâkimiyet Bilâ Kaydû Şart Milletindir”** tümcesini Teşkilatı Esasiye Kanunu’nun 1. Maddesine yazmış, Türkiye Büyük Millet Meclisi duvarına da silinmemek üzere asmışlardır. Günümüzde **“EGEMENLİK KAYITSIZ ŞARTSIZ MİLLETİNDİR”** şeklinde simgeleşen bu temel ilke, bazı kesimleri çok rahatsız etmekte, farklı biçimde anlatılmaya çalışılmakta, daha acısı bu kesimler memleket dahilinde iktidara sahip olanlarca korunup kollanmaktadır.

Ulusal Kurtuluş Savaşımızın zafere ulaşmasından hemen sonra, güçlü bir devrimci irade ile 1 Kasım 1922’de 600 yıllık saltanat ve 3 Mart 1924 tarihinde hilafet kaldırılarak **MİLLET EGEMENLİĞİ** kesinleştirilmiş, 10 Nisan 1928’de de devlet uygulamada laikleştirilmiştir. Böylelikle, Cumhuriyet Devrimcilerinin hep önünü kesen bu Anayasal çelişki; Atatürk’ün Büyük Nutuk’ta, 16 Ocak 1923 tarihinde İzmit’te yapılan ve 12 saat süren ünlü gazetecileri buluşmasına atıfla uzun uzun anlattığı ve **“devletin dini”** konusunun ilk fırsatta çözüleceğini söylediği üzere, Büyük Nutuk’un okunmasının üzerinden 6 ay geçmeden ortadan kaldırılmıştır.

Bugün 10 Nisan **LAİKLİK GÜNÜ** kutlamalarına karşı çıkıp, unutturma çabası içinde olanların kutsal inançları nasıl istismar ettiklerini her gün yeni bir örnekle içimiz acıyarak izliyoruz. Bu aymazlar; meşruiyetlerinin kaynağını kurutmaya, bindikleri dalı kesmeye çalıştıklarının farkında değiller. Aldıkları kararları kutsal ve tartışılmaz inançlara dayalı hale getirerek itirazsız bir yönetim özlemi çekenlerin, demokrasinin özünün LAİKLİK olmasına tahammül edemedikleri ortadadır.

Biat kültürü, bu nedenle egemen kılınmak isteniyor. Bu nedenle *“lidere mutlak itaat”* ile demokrasiye son veren anayasa değişiklikleri tereddütsüz onaylanıyor. Böylece kendi yetkilerine son veren bir meclis, kendi varlığına son veren anayasa değişikliklerinin reklamını yapan bir başbakan ortaya çıkabiliyor.

Demokrasinin özünün **LAİKLİK** olduğunu öğrenmenin en pahalı, en acılı yolu, laikliği ve dolayısıyla demokrasiyi yitirip teokratik bir diktanın tutsağı olmaktır. **LAİKLİK** ilkesini yaşamlarına ve devletlerine yerleştirememiş toplumların ne halde olduklarını görmek için uzaklara gitmeye gerek yok, kimi sınır komşularımıza, bölgemizdeki birçok ülkeye bakmak yeterlidir.

Hiç unutulmamalıdır; LAİKLİK, hepimizin altında güvenle yaşadığımız Cumhuriyet Kubbesi’ nin KİLİT TAŞIDIR, zinhar oynanmamalıdır !

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ; Ulusumuz’un **LAİKLİK GÜNÜ**’nü kutlarken, Cumhuriyetimiz’ in ve Türk Devrimi’nin bu vazgeçilmez ilkesini sonsuza dek koruma ve savunma azim ve kararlılığını bir kez daha kamuoyuna duyurmayı, ülkemizi yöneten ya da yönetmeye talip olan herkesi de bu azim ve kararlılıkla hareket etmeye çağırmayı görevi saymaktadır.

Saygılarımızla...

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
GENEL MERKEZİ

BASINA VE KAMUOYUNA

OKUL YAPAN OKULLAR... KENDİ HEYKELLERİNİ YONTAN ÖĞRENCİLER... KÖY ENSTİTÜLERİ !

1683'den beri geriliyorduk. Afrika'dan, Orta Doğu'dan, Kafkaslar'dan çekildik. 1877-1878 93 Harbi, 1911 Trablusgarp, 1912 Balkan, 1914-1918 1. Dünya Savaşı yenilgileri ardından emperyalist işgallerle Anadolu'nun ortasına sıkıştırıldık. İdam fermanımız Sevr boynumuza asıldı. Yok edilmek üzereydik.

Atatürk önderliğinde, Ulusal Bağımsızlık Savaşı ile bir vatan kurtardık, bir Cumhuriyet kurduk. Kurduk ama; yanmış yıkılmış bir ülke, gırtlığa kadar borç, yoksul, eğitimsiz, perişan bir ulus ile baş başa kalmıştık. Tek bir fabrika bacası tütmüyordu. Yol geçilmez, su içilmez, toprak ekilmez, sıla ulaşılmazdı. Ekmeklik un, bebenin altına sarılacak bez, çaya atılacak şeker, duvara çakılacak çivi yoktu. En iyi yetişmiş evlatlar savaş meydanlarında kalmıştı. Halkın yarısı salgın hastalıkların pençesinde inim inim inliyordu. Aşı, ilaç Kaf Dağ'ının arındaydı.

Ulusunu doymak, tarımı, hayvancılığı canlandırmak, üretim tesisleri kurmak, sermaye, işçi, uzman bulmak şart, bütün bunları yenilgiyi hazmedememiş emperyalistlerin engellemelerine rağmen yapmak, zor işti. Daha zoru ise, cahil bırakılmış, 12 yıl aralıksız savaşlarla yorulmuş milleti ayağa kaldırmaktı. Ayağa kaldırmak için, eğitmek, bilinçlendirmek gerekiyordu. Gerekiyordu da; Cumhuriyet ilan edildiğinde, ilkokuldan üniversiteye toplam öğrenci sayısı 347 bin 821 ile nüfusun % 2,8'i, okur-yazar oranı ise sadece yüzde 3,5 idi (Erkeklerde % 7, kadınlarda % 0,4).

Bu çok acil Eğitim(sizlik) sorununda adım atmak yakıcı bir konuydu. Bunun için başvurulan Millet Mektepleri kısa vadeli bir çözümdü. Esas cehalet, okulların hemen hiç bulunmadığı, halkın % 85'inin yaşadığı kırsal kesimde yuvalanmıştı. Köylerde ne okul, ne de gönderilecek öğretmen vardı.

Çaresizliğe mucize çözüm, dünyada eşi benzeri olmayan **Köy Enstitüleri** ile geldi. Tamamen bize özgü, yerli ve milliydi. Sonraki yıllarda sanayileşme modelinin sloganı olacak **"fabrika yapan fabrika"** öncülü olarak **"okul yapan okullar"** açılacaktı. Köylerden gelen

ilkokulu bitirmiş yoksul köy çocukları, doğru bir modelle hem bilimsel bilgilerle, edebiyat ve sanatla, hem de köylünün gereksinimi olan tarım, hayvancılık, sağlık, demircilik, inşaat, marangozluk gibi pratik bilgilerle donatılıyordu. Her öğrencinin yılda 25 dünya klasığı roman okuması, bir enstrüman çalması zorunluuydu. Savaştepe Köy Enstitüsü kümes nöbetçisi öğrenci Hatice Kolukisa'nın azık çantasından ekmek, peynir ve Sofokles'in Antigone'si çıkıyordu...

Mezun olan kızlı erkekli bu öğretmen ordusu; ellerine verilen tahta bavullardaki araç gereçleriyle gittikleri köylerde, bir yandan öğrencileriyle birlikte okullarını inşa ediyor, bir yandan teorik ve pratik bilgiler veriyor, bir yandan da köylüyü eğitiyordu.

Atatürk'ün 1936'da askerliğini çavuş ve onbaşı olarak yapan gençlerle başlattığı Köy Eğitimcileri'nin devamı olan Köy Enstitüleri, İlkokul Öğretmeni yetiştirmek üzere 17 Nisan 1940 tarihli, 3803 sayılı yasa ile açıldı. Türkiye'nin bu özgün eğitim projesini 28 Aralık 1938 tarihinde Milli Eğitim Bakanlığı görevine getirilen **Hasan Âli Yücel**, İlköğretim Genel Müdürü **İsmail Hakkı Tonguç** ile birlikte büyük titizlik ve yetkinlikle yönetti. Kuzeyden güneye, doğudan batıya yurdun her bölgesinde 21 enstitü açıldı. Sadece deftere kitaba dayalı değil, aynı zamanda **"İş için, iş içinde eğitim"** ilkesi uygulandı. Her köy enstitüsünün kendisine ait tarlaları, bağları, arı kovanları, bağcılık, balıkçılık malzemeleri, besi hayvanları, atölyeleri, laboratuvarları vardı. Derslerin yarısı temel örgün eğitim konularını içeriyordu. Diğer yarısı uygulamalı eğitimdi.

1940-1946 yılları arasında Köy Enstitülerinde 15.000 dönüm tarla tarıma elverişli hale getirildi ve üretim yapıldı. 750.000 fidan dikildi. 1.200 dönüm bağ oluşturuldu. Ayrıca 150 büyük inşaat, 60 işlik, 210 öğretmen evi, 20 uygulama okulu, 36 ambar, 48 ahır ve samanlık, 12 elektrik santrali, 16 su, 12 tarım deposu, 3 balıkthane, 100 km. yol yapıldı. Sulama kanalları inşa edilerek öğrencilerin uygulamalı eğitim gördüğü çiftliklerin sulama suyu yine öğrenciler tarafından sağlandı.

Köy Enstitüleri Hasan Ali Yücel'in 1946'da Milli Eğitim Bakanlığından ayrılması ile büyük bir darbe yedi. Daha sonra Milli Eğitim Bakanı olan Reşat Şemsettin Sirer tarafından önce haftalık öğrenci öğretmen değerlendirme toplantıları ve uygulamalı dersler kaldırıldı, ardından Köy Öğretmen Okullarına dönüştürüldü. Bu okullar da **Demokrat Parti döneminde 27 Ocak 1954'de kapatıldı.**

1954 yılına kadar Köy Enstitülerinden; 1.398'i kız, 15.943'ü erkek, toplam 17.341 köy öğretmeni mezun oldu. (Ayrıca 1936-1947 yılları arasında faaliyet gösteren eğitimciler kurslarından 8.675 eğitimci, Sağlık bölümlerinden de 1.248 sağlık memuru mezun edildi.) Bu okullarda yetişen **Fakir Baykurt, Ümit Kaftancıoğlu, Talip Apaydın, Mahmut Makal, Mehmet Başaran, Dursun Akçam** gibi ülkemizin yüz akı yazarlar, değerli öğretmen ve aydınlar hemen her baskı döneminde iktidarların hedefi oldukları gibi, pek çoğu sürgünlerde ezildi, hapislerde çürüdü.

Bütün dünyada örnek bir eğitim sistemi olarak kabul edilen ülkemize özgü bu model, ilk gününden itibaren, **“Kız ve erkek öğrencilerin bir arada okuması ahlaksızlıktır.”**, **“Köy enstitülerinde verilen eğitim ve yapılan çalışmalar dinimize ve ahlak anlayışımıza aykırıdır.”**, **“Köy Enstitüleri komünistlerin, dinsizlerin yetiştiği fuhuş yuvalarıdır”** diye ortalığı ayağa kaldıran, esasında halkı cahil bırakmak ve biat kültürüne tutsak ederek sömürmek isteyen, örnekleri bugün de görülen malûm zihniyet tarafından hep karalandı, yok edilmek istendi ve yazık ki, yok edildi.

Milletin zeki ve çalışkan çocukları eğitim ordusunun pırlıtlı neferleri olarak köylere ışık saçtılar. Bıraksalar daha da saçacaklardı. 50’li yıllarda karartılan bu ışık, bugün sönmek üzere. Köylerimiz okulsuz, öğretmensiz, köylümüz cehaletin kucağında çaresiz bırakılıyor.

Köy Enstitülerinin kuruluşunun 82. yılında Atatürk Devrimcilerinin önündeki en önemli görevlerden biri de, bu Kemalist Eğitim Modelini günümüz koşullarına uyarlayarak yeniden hayata geçirmektir. Taşımali eğitim adlı ucube sistemle köy okullarını kapatıp, halkımızı tarikat şeflerine ve imamlara terk eden çağ ve akıl dışı zihniyet ancak çocuklarımıza yeniden Laik Cumhuriyet’in bilim ışığını götüreceği bu modelle yeniliğe uğratılabilir.

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ, Köy Enstitülerinin fikir babası Büyük Atatürk’ü, dönemin Cumhurbaşkanı **İsmet İnönü**’yü, kurucuları **Hasan Âli Yücel** ve **Tonguç Baba**’yı, Köy Enstitülü Öğretmenlerimizi minnet, şükran ve saygıyla anarken, bu özgün eğitim modelinin 21. yüzyıl koşullarında güncellenerek yeniden hayat bulması için var gücüyle çalışmayı görevi saydığını kamuoyuna saygıyla duyurur.

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ GENEL MERKEZİ

23.04.2022

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ YENİDEN ATATÜRK CUMHURİYETİ MANİFESTOSU

Zafer'in 100. yılından, **Cumhuriyet**'in 100. yılına ilerler ve bir seçime giderken; Demokratik Kitle Örgütlerinin katılmasını umduğumuz, Siyaset Kurumunun dikkate almasını beklediğimiz, Ulusumuz'un da desteklemesini dilediğimiz **ÇAĞRIMIZDIR**.

AZİZ MİLLETİMİZ!

Her karışını kanlarıyla sulayarak **VATAN** yaptıkları bu topraklar üzerindeki bağımsızlık ve egemenliğimizi Lozan'la dünyaya tanıtan **KEMALİST DEVRİMCİLER**, akıl ve bilimden koptuğu için çökmekte olduğunu gördükleri, cepheden cepheye koşarak kurtarmaya çalıştıkları, yıkılışını tarifsiz acılarla yaşadıkları devletlerinin enkazı üzerinde, **"Hayatta en hakiki mürşit ilimdir, fendir."** düsturuyla kurdukları Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin hamuruna bir **MAYA** kattılar. O mayanın adı **NAMUS**'tu! Devletimizin hamurunu çürümekten koruyan **NAMUS MAYASI**'nın eksilmesine izin verilmemelidir.

Çok kutuplu yeni bir **DÜNYA DÜZENİ** oluşurken; barış, huzur ve topyekûn kalkınma için, bu toprağın insanlarının kadın erkek birlikte yarattığı, başarısı kanıtı, bütün ilke, eser ve politikalarıyla dünyaya örnek olmuş **ATATÜRK CUMHURİYETİ** en doğru yoldur, **YENİDEN** o yola girilmelidir.

ATATÜRK CUMHURİYETİ; Aydınlanma Devrimleriyle toplumu tepeden tırnağa değiştiren, çağ atlatan, özünde bir **KÜLTÜR** ve **KADIN** devrimi, **SANAT** ve **BİLİM** özgürleşmesi, bir **TÜRK RÖNESANSI**'dır. Anadolu'nun binlerce yıllık kültürü ile bütünleşen **LAİK CUMHURİYET KÜLTÜRÜ** devletimizi bugünlere taşıyan en değerli kazanımımızdır, korunmalıdır.

LAİKLİK; demokrasinin olmazsa olmazı, aklın doğmalara tutsaklıktan kurtularak özgürleşmesi, yurttaşın; fikri hür, irfanı hür, vicdanı hür birey olmasıdır. Devlet; taş binalar değil, görevli yurttaşlardır ve görevlileri laik bireyler ise laiktir. Laiklik; gölgesinde güvenle yaşadığımız Cumhuriyet Kubbemiz'in kilit taşıdır. Tarihten ders alınmalı, tarikat, cemaat

adıla örgütlenmiş, emperyalizm taşeronu yapılanmalar için yasalar uygulanmalı, Devlette hiçbir Laik Cumhuriyet ve Üniter Ulus Devlet karşıtı kadrolaşmaya izin verilmemelidir.

YARGI; egemenliğin ve Ulusal bağımsızlığın temel unsurudur. Bağımsız olacaktır, ama tarafsız olamaz. Anayasal düzenden yana taraftır. Bir devlet; yargı hak ve yetkisini, hiçbir koşulda başka bir otoriteye ya da devlete devredemez. İktidarların ya da paralel güçlerin emrine girmiş, baskılarla hüküm kuran bir yargının devletleri felakete sürüklediğinin tarihte örneği çoktur, biri de Osmanlı Devleti'dir. Yargı; kayıtsız, koşulsuz bağımsız olmalıdır. Ulusumuz; 1961 Anayasası'nı esas alan demokratik bir **ANAYASA**'ya ve Hukukun Üstünlüğü ile Kuvvetler Ayrılığı ilkesine tam bağlı gerçek bir **HUKUK DEVLETİ**'ne kavuşturulmalıdır.

PARA; bir diğer egemenlik ve ulusal bağımsızlık unsurudur. Üretimden kopmuş, hukuk güvencesi sunamayan, nepotizme, yolsuzluğa, rüşvet ve israfa batmış devletlerin **PARASIZ PUL, YURTTAŞI KUL** olur. Üretim artırılmalı, her yurttaşın vergi mükellefi olacağı, her gelir ve harcamasını kayda geçireceği adil bir vergi sistemi kurulmalı, kayıt dışı ekonomi önlenmeli, hakça bölüşüm ve gelir dağılımı adaleti sağlanmalıdır. Merkez Bankası bağımsız olmalı, kamu maliyesi naslar ya da saplantılarla değil, akıl ve bilimle yönetilmelidir.

ATATÜRK'ün "**Türkiye Cumhuriyetini kuran Türkiye halkına TÜRK MİLLETİ denir**" tanımı doğrultusunda; ulus olma bilinci ve ulusal birliğimiz güçlendirilmelidir. Emperyalizmin "**BÖL YÖNET**" taktiği güdümlü Mikro Milliyetçilik ve mezhepçilik tuzaklarına düşmemeli, federasyon çağrıştıran arayışlara itibar edilmemelidir. Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlığı mezada düşürülmemeli, siyasi beklentilerle dağıtılmamalıdır. Uluslaşmamış, Ulus Devlet olamamış Irak, Suriye, Libya, Ukrayna gibi uzak yakın bazı komşularımız dahil, bir çok devletin nasıl ezilen çimen oldukları iyi değerlendirilmeli, **ÜNİTER ULUS DEVLETİMİZ** gözümüz gibi korunmalıdır.

DIŞ POLİTİKA; "**Yurtta Sulh, Cihanda Sulh**" ilkesi ve bölge merkezli karşılıklılık esaslı **KEMALİST** felsefeyle yürütülmelidir. Atatürk'ün; Sadabad ve Balkan Paktları, Montrö ve Hatay politikaları ile SSCB (Rusya), Orta Doğu ve Avrupa ilişkilerindeki prensipleri hep akılda tutulmalı, uluslararası anlaşmalarda ve büyük devletler siyasetinde bağımsızlığımızı zedeleyecek adımlardan kaçınılmalıdır. **BOP, 21. yüzyılın Sevr'idir**. Bölgemizi kana bulayan bu emperyal projenin Sevr ile aynı mantıkla hazırlandığı ve ülkemizi bölme amacının haritası ile sabit olduğu görülmelidir. Cumhuriyetimiz antiemperyalist ve tam bağımsızlıkçı **KURULUŞ AYARLARI**'na dönmeli, **TÜRKİYE TÜRKİYE'DEN YÖNETİLMELİDİR!**

TBMM'ye neden **GAZİ MECLİS** dendiği, Devletimizin **Büyük Millet Meclisi Hükümeti** esası ile kurulduğu, **MECLİS**'in demokrasinin vazgeçilmez unsurları olan siyasi partilerden oluştuğu dikkate alınarak Meclis iradesini esas alan bir yönetim sistemi kurulması, yürütme erkinin **TEK ADAM**'a teslim edilmemesi hedefi doğrudur, ancak sonraki iştir. Seçim kapıdadır. Mevcut Anayasamıza göre Türkiye'yi seçilecek Cumhurbaşkanı yönetecektir. Seçmenin; "**En iyi ben yönetirim**" diyecek ve ikna edecek adaya oy vereceği unutulmamalıdır.

EĞİTİM en önemli sorunumuzdur. **Çocuklarımız**; öncelikle düşünmeyi, öğrenmeyi, sorgulamayı öğrenmeli, tarikat ve cemaatlerden, hurafe ve dogmalardan uzak tutulmalı, bilimsel bilgi ile eğitilmelidir. 4+4+4 yanlısından dönülmeli, temel eğitim kesintisiz 12 yıl olmalıdır. Parasız **LAİK MİLLİ EĞİTİM SİSTEMİ** ile özgür bireyler yetiştirilmeli, öğretmenlerimiz **YENİDEN** baş tacı edilmelidir. Öğretim Birliği Yasası'nı yok etme çabalarına, hele 100 yıl sonra yeniden **MEDRESE** ve benzeri **DİYANET AKADEMİSİ** türü arayışlara hiç girilmemelidir. **Üniversitelerimizin** bilimsel ve idari özerkliği tartışmasız demokratik bilim yuvaları olacağı bir **Üniversite Reformu** yapılmalı, ara eleman yetiştirecek meslek okulları **Köy Enstitüleri** modeliyle **YENİDEN** örgütlenmeli, **gençlerimiz** geleceklelerini yurt dışında arama çaresizliğinden kurtarılmalıdır.

SAĞLIK, sosyal devletin temel görevidir. Hastayı müşteri, hastaneyi ticarethane olarak tanımlayan, sağlık çalışanının emeğini sömüren, insan sağlığını küresel kapitalizmin çok uluslu şirketlerinin talanına terk eden neoliberal sağlık politikalarına son verilmeli, Koruyucu Tıp öncelikli **Toplumcu Kamusal Sağlık Sistemi YENİDEN** kurulmalı, ilaç, aşı ve tıbbi malzeme üretimi yerli kaynaklara dayandırılmalıdır.

KADININ; insan olarak eşitliği temelinde, çalışma hayatının ve sosyal yaşamın içinde olması ile toplumsal özgürleşmenin mümkün olacağı bilinciyle, sadece ailenin değil, uygarlaşmanın da taşıyıcı kolunu olduğunu içselleştiren bir yönetim anlayışı **YENİDEN** yaratılmalıdır. Eğitim müfredatından başlanarak, medyadan sokağa ve eve kadar, başta kadına ve çocuğa, şiddetin, istismarın her türü sözlüklerimizden çıkarılmalıdır. **İSTANBUL SÖZLEŞMESİ'**ne dönülmeli, **ÇOCUK** ve **GELİN** sözcüklerinin birlikte kullanılması utancı tarihe gömülmelidir.

İstihdam yaratamayan, Sosyal Güvenlik Sistemini çökerten, sürekli cari açık üreten, dışa bağımlı, emekçisini, emeklisini sürdüren, nüfusun % 1-2'si ile Faiz Lobileri'ne çalışan **NEOLİBERAL** ekonomi politikaları sürdürülemez. Üretimsizlik **SEBEP**, faiz, enflasyon, işsizlik ve açlık **NETİCEDİR**. Yüksek teknoloji ürün üretme ve 4 Denge Teorisi (Bütçe, Gelir gider, Dış Ticaret, Kamu Özel Sektör Dengeleri) esaslı **KEMALİST KARMA ÜRETİM EKONOMİSİ YENİDEN** Devletimizin Ekonomi Politikası olmalıdır. **Devlet Planlama Teşkilatı YENİDEN** devreye sokulmalı, akılcı planlama ve teşvik politikaları ile kamu ve özel tüm güçlerin katılacağı bir **ÜRETİM SEFERBERLİĞİ** başlatılmalı, **KOOPERATİFÇİLİK** geliştirilmelidir. İşsizliğin ücretleri baskılamasına, sermayenin emeği kâr hırsına kurban etmesine izin verilmemeli, Sınıf Sendikacılığı güçlendirilmeli, **“Sigortasız İşçi”**, **“Çocuk İşçi”** gibi kavramlar yok edilmelidir. Bilişim çağı ve sanayi 5.0 kaçırılmamalı, **TARIM** ve **HAYVANCILIK** güçlü biçimde desteklenmeli, en zor koşullarda kendini doyuran 7 ülkeden biri olmamızı sağlayan çiftçimizi toprağınan koparan politikalara son verilmeli, kamu üretim tesisleri **YENİDEN** faaliyete geçirilmelidir.

NÜFUSUMUZ ve insan kaynağımız planlanmalıdır. Eğitimsiz kalabalıkların iş gücü ve üretimi katılamayacakları, topluma yük olacakları bilinmeli, insanlarımız 3 çocuk yapma, 5 çocuk yapma gibi bilim dışı öğütlerle eğitimsizlik, işsizlik ve yoksulluğa mahkûm edilmemelidir.

MÜLTECİ (Geçici Sığınmacı) sorunu, akıl dışı ırkçılık suçlamalarının sislemesine bırakılmayacak kadar ciddidir. Bu sorunun; demografik yapımızı tahrip ve ülkemizi bölme amaçlı bir emperyal saldırı olduğu görülmeli, gereği yapılmalıdır.

TÜRKİYE; sınırlarını koruyamayan, yurt dışı tek toprağı Süleyman Şah Türbesi'ni terör örgütlerine terk eden, 19 adasındaki Yunan işgalini tepkisiz seyreden, beyzbol sopaları ve mektuplarla had bildirilen, tehditle terörist(!) salıveren, kapılarda bekletilen, tescilli rüşvetçilerce temsil edilen ve İTİBARI saraylarda arayan bir ülke olmamalıdır. **TÜRKİYE**; büyük doğmuştur, onurlu insanlar ülkesidir, büyüklüğüne layık ve onurla yönetilmelidir.

ORDUMUZ; siyasetin etkisinden arındırılmalı, komuta bütünlüğü **YENİDEN** sağlanmalı, kendi sağlık, eğitim, yargı ve terfi sitemlerine sahip kılınmalıdır. **PARTİ ORDUSU** arayışları nafîle, sonu hüsrandır. Paramiliter yapılanmalar dağıtılmalı, bireysel silahlanma önlenmeli, halkımızın bütün güvenlik güçlerimize tereddütsüz güveneceği bir düzen kurulmalıdır.

BASIN; Atatürk'ün "Basın hürriyetinden doğan mahzurların giderilme vasıtası, yine basın hürriyetidir." sözü ışığında **ÖZGÜR** olmalıdır. Basın organları sahiplerinin tek işlerinin basın olması **YENİDEN** sağlanmalı, **YANDAŞ MEDYA** yaratmanın kimseye yararı olmayacağı bilinmelidir.

SİYASİ PARTİLER ve **SEÇİM YASALARI** demokratikleştirilmeli, lider sultas ortadan kaldırılmalıdır. Anayasa ve yasalarımıza uygun bütün örgütlülüklerin -Örgütlü Toplum olmanın- önündeki engeller kaldırılmalı, hukuk dışı uygulamalarla baskılanmamalıdır. Tırnak boyası ve seçim kurulları dahil, **SEÇİM GÜVENLİĞİ** tartışılır olmaktan çıkarılmalı, propaganda eşitliği sağlanmalıdır.

ULAŞIM; demiryolu ve deniz ulaşımı öncelikli geliştirilmelidir. Başta **ENERJİ**, tüm stratejik üretim alanlarındaki korkunç dışa bağımlılığımız en aza indirilmeli, yer altı ve yer üstü kaynaklarımıza, sularımıza, madenlerimize, ormanlarımıza ve çevremize sahip çıkılmalıdır.

Çalışma yaşamından banka ve sigorta sistemine, turizm ve kültürden spor ve sanata, emekli ve yaşlılarımızdan engelli yurttaşlarımıza her alanda uygulanacak ulusal ve akılcı politikalarla insanlarımızın barış, huzur ve güven içinde yaşayacakları bir düzen kurulmalıdır.

Ulusumuz; bütün bunları 100 yıl önce yaptı, doğru önderlik, doğru kadrolar, doğru yol haritası ile bugün de yapacak güçtedir. **ULUSUMUZA GÜVENİYORUZ!**

Dünyanın en bereketli topraklarında, dünyanın en fedakâr, en çalışkan halkını açlığa mahkûm eden **BU DÜZEN DEĞİŞMELİDİR!**

Biz **Atatürkçü Düşünce Derneği üyeleri, MUSTAFA KEMAL'İN ASKERLERİYİZ;** bilgili olacağız, cesur olacağız, kararlı olacağız, çok çalışacağız, **KEMALİZM'**in namus sesini bir **SİS ÇANI** gibi yurdumuzun semalarına asacağız ve milletçe **YENİDEN ATATÜRK CUMHURİYETİ'**ni kuracağız.

SÖZ VERİYORUZ!

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
GENEL MERKEZİ

BASINA VE KAMUOYUNA

TÜRK ULUSU, 107 YIL SONRA BİR KEZ DAHA ARKADAN VURULDU !

1. Dünya Savaşı sırasında emperyalist ülkelerce desteklenen Ermeni çetelerinin, vatandaşı oldukları devlete ihanet ederek Osmanlı Ordusu'na saldırımları üzerine, Osmanlı Hükümeti'nin çıkartmak zorunda kaldığı **Tehcir Yasası**'nın 107 yılında Türk Ulusu bir kez daha arkadan vuruldu. Bu kez arkadan vuranlar arasında, Türk Milleti'ni temsilen TBMM'de görev yapan HDP Milletvekili Garo Paylan ile CHP Milletvekili Sezgin Tanrıkulu'nun da yer alması ise, kamuoyunun büyük tepkisi ile karşılandı, infial yarattı.

107 yıl önce, özellikle Doğu cephesinde, Çarlık Rusya'sı ve İngilizler tarafından desteklenen **Ermeni Taşnak** ve **Hınçak** çetelerinin Osmanlı Ordusu'nu arkadan vurması ve Türk köylerinde yaptıkları katliamlar nedeniyle, 25 Nisan 1915 tarihinde, cephe gerisindeki Ermeni yurttaşlara ilişkin **Tehcir (Göç Ettirme) Yasası** çıkarılmıştı. Bu yasanın uygulanması sırasında günün elverişsiz koşullarının da neden olduğu istenmeyen olaylar yaşanmış, karşılıklı çatışmalarda çok sayıda Ermeni ve Türk yurttaş yaşamını yitirmişti. 1. Dünya Savaşı'nın ardından Mütareke döneminde İngilizlerin baskıları ile Nemrut Mustafa Divanı adı verilen düzmece mahkemeler kurulmuş, sonradan TBMM'nin "**Milli Şehit**" ilan ettiği **Boğazlıyan Kaymakamı Mehmet Kemal Bey** emperyalist işgalcilerle iş birliği yapan Saray ve Damat Ferit Hükümeti'nin istemiyle -tıpkı Mustafa Kemal ve arkadaşları gibi- bu düzmece mahkeme tarafından idama mahkum edilmiş ve 10 Nisan 1919'da asılmış, Malta adasına sürülen Osmanlı siyasetçilerinin yargılamasında ise, tek bir kanıt bulunamamış, tek bir mahkumiyet kararı verilememişti.

Mustafa Kemal Atatürk, Ulusal Bağımsızlık Savaşı sürerken 26 Şubat 1921 tarihinde kendisi ile röportaj yapan Amerikalı gazeteci Streit'in konuya ilişkin sorularını şöyle yanıtlamıştı:

Streit: *"Harbi Umumi esnasında yapıldığı mütemadiyen açmazlarda dolaşan Ermeni katliam ve tehirci hakkında hükümetinizin resmi görüşü nedir?"*

Atatürk: *"Rus ordusu 1915'te bize karşı büyük taarruzunu başlattığı bir sırada, o zaman Çarlığın hizmetinde bulunan Taşnak Ermeni Komitesi, askeri birliklerimizin gerisinde*

bulunan Ermeni ahalisini isyan ettirmişti. Düşmanın sayı ve malzeme üstünlüğü karşısında çekilmeye mecbur kaldığımız için kendimizi daima iki ateş arasında kalmış gibi görüyorduk. İkmal ve yaralı konvoylarımız acımasız şekilde katlediliyor, gerimizdeki köprüler ve yollar tahrip ediliyor ve Türk köylerinde terör hüküm sürüyordu. Bu cinayetleri işleyen ve saflarına eli silah tutabilen bütün Ermenileri katan çeteler, silah, cephane ve işe ikmallerini bazı büyük devletlerin daha barış zamanından beri kendilerine kapitülasyonların bahsettiği dokunulmazlıklardan istifade ederek ve bu maksada yönelik olarak büyük stoklar husule getirmeye muvaffak oldukları Ermeni köylerinden yapıyorlardı. İngiltere'nin barış zamanında ve harp sahasından uzak olarak İrlanda'ya reva gördüğü muameleye hemen hemen kayıtsız bir şekilde bakan dünya kamuoyu, Ermeni ahalisinin tehirci hususunda almaya mecbur kaldığımız karar için bize karşı haklı bir ithamda bulunamaz. Bize karşı yapılmış olan iftiraların aksine, tehcir edilmiş olanlar hayattadır ve bunlardan çoğu, şayet itilaf devletleri bizi tekrar harp etmeye zorlamasa idi, çoktan evlerine dönmüş olurlardı."

Streit: "Ermeniler ve Rumlar tarafından Türklere karşı vukuu rivayet edilen katliam hakkında ne gibi malumat verebilirsiniz?"

Atatürk: "Gerek Umumi harp sırasında, gerek Mütareke'den sonra Ermeniler ve Rumlar tarafından Müslüman ahaliye yapılan zulümler üzerinde durmak uzun bir hikaye olur. Brest-Litovsk Antlaşması'nın yapılmasını müteakip Rusların Doğu vilayetlerimizi tahliyeye başladıkları sırada Ermeni çetelerinin yapmış oldukları katliam ve tahribat kafi derecede herkesin malumudur. Sivas'ta benimle görüşmüş olan, daha sonra bu bölgeleri ziyaret eden ve buralarda Ermeni çetelerinin yaptıkları hususunda tafsilatlı gözlemlerde bulunarak daha sonra kendisine bu konuda anlatmış olduklarının doğruluğunu teyit eden Amerikalı General Harbord, Amerikan kamuoyunun kendisinden faydalı malumat temin edebileceği bir şahidimizdir. Taşnaklar daha sonra da Kars ve Oltu bölgelerinde Alexandropol Antlaşması'nın yapılmasına kadar cinayetlerine devam etmişlerdir."

Streit: "Wilson projesi hakkındaki görüşünüz nedir?"

Atatürk: "Ermenistan birkaç günden beri tekrar Taşnakların eline düşmüştür. Alexandropol Antlaşması'nı samimiyetle tatbik mevkiine koyacak her Ermeni Hükümeti dostluğumuza güvenebilir. Milyonlarca Türk'ü binlerce Ermeni'nin hakimiyetine terk etmeye kalkışan Wilson projesi ise, sadece gülünçtür!"

Keza Atatürk; Lozan görüşmelerinin kesintiye uğradığı dönemde yaptığı yurt gezisinin Adana durağında, Türk Ocağı'ndaki Esnaf buluşmasında Esnaf Cemiyeti Başkanı Ahmet Remzi (Yüreğir)'nin söylevine cevaben yaptığı ve 21 Mart 1923 tarihli Hakimiyeti Milliye gazetesinde yayınlanan konuşmasında da; 8 yıl önce (1915) Osmanlı Hükümetinin aldığı Ermeni Tehirci kararının ne denli haklı gerekçeleri olduğunu anlattıktan, 1. Dünya Savaşı'nda Ermeni çetelerinin nasıl yüz binlerce Anadolu Türk'ünü katlettiğini söylediikten ve tehcir uygulamalarında istenmeyen bazı acıların yaşandığından da söz ettikten sonra, konuyu Adana ve civarının Ermeni Yurdu olduğuna yönelik emperyalist (özellikle Wilson)

iddialara getirerek *“Ermenilerin bu feyizli ülkede hiçbir hakkı yoktur”* demiş, noktayı koymuştur.

Yaşananlar hafızalarda taze ve her iki taraftan tanıklar hayatta iken dile getirilmeyen iddialar, tanıkların ebediyete intikali sonrasında Türkiye Cumhuriyeti’ne karşı siyasal bir saldırıya dönüştürülmüş, dünyanın değişik ülkelerinde onlarca Türk Diplomat Ermeni terör örgütlerinin kanlı saldırılarında şehit edilmiştir.

“Üç T” formülü ile harekete geçirilen emperyalist destekli sözde *“Ermeni Soykırımı”* iddiaları, önce *“soykırımı” (T)anıma*, sonra *(T)azminat*, sonrasında da ülkemizden *(T)oprak* talebinde bulunma stratejisi ile yürütülmektedir.

Toprak talebi; Vilâyet-ı Sitte adı ile 13 Temmuz 1878 tarihli Berlin Antlaşması'na göre Osmanlı Devleti'nin Erzurum, Van, Mamüretü'l Aziz (Elazığ), Diyarbakir, Sivas, Bitlis vilâyetlerini kapsayan bölge ile ilgilidir. Milli Mücadele ile çöp olmuş 30 Ekim 1918 tarihli Mondros Mütarekesinin 24. maddesinde -tabii 10 Ağustos 1920 tarihli Sevriye Anlaşmasında da- *“Altı Ermeni ili”* olarak söz edildiğinden bahisle Ermenistan anayasasında da yer alan ve bu 6 ilimizi talep eden Ermeni iddialarının elleri kanlı gerçek sahipleri emperyal güçler, Antiemperyalist ve Tam Bağımsızlıkçı Kemalist Cumhuriyet yolunun terk edilmesinin yarattığı iklimden de yararlanarak, ülkemizi bölme amaçları doğrultusunda, son 50 yıldır her 25 Nisan günü Türkiye Cumhuriyeti'ne saldırarak *“Soykırım”* iddialarını canlı tutmak, Kurtuluş Savaşı'nda yenildikleri Ulusumuz'u *“soykırmıcı”* olarak mahkûm etmek, intikam almak istiyorlar.

Kemalist Cumhuriyet döneminde ağızlara alınmaya bile cesaret edilemeyen bu EMPERYALİST YALAN, son yıllarda her 25 Nisan öncesinde *“ABD Başkanı ne diyecek?”* endişesi ile nutku tutulan siyaset kurumunun edilgen tutumu ile güçlendi ve bu yıl içeriden saldırıyla adeta taçlandı

İçeriden saldırı, evet...

Önce HDP Milletvekili Garo Paylan *“soykırım”* iddialarının resmen tanınması için TBMM Başkanlığına bir kanun teklifi sundu.

Hemen ardından da; CHP Programının Dördüncü Bölümü Ulusal Güvenlik ve Dış Politika başlığı altındaki 131-132. sayfalarında *“Ermenistan’la ilişkilerin geliştirilmesi de, bu ülkenin işgal ettiği Azeri topraklarından çekilmesi, dünyadaki Ermeni örgütleri vasıtasıyla Türkiye’ye karşı uluslararası hukuka aykırı biçimde soykırım iddiasıyla girişimlerde bulunmaktan vazgeçmesi ve Ermeni devletinin resmi belgelerinde Türkiye’ye ait bazı topraklarda Ermenistan’ın emelleri olduğu izlenimini veren ifade ve sembollerin çıkartılması koşullarına bağlıdır. CHP, Sözde Ermeni Soykırımı iddiası ile ülkemizin haksız önyargılarla suçlanmasına karşı bugüne kadar Partimiz öncülüğünde sürdürülen kararlı duruşa sahip çıkmaya devam edecektir. Türkiye Cumhuriyeti’nin kuruluşundan önceki dönemde*

gerçekleştiği iddia edilen sözde Ermeni soykırımı konusunda ülkemizi suçlayıcı keyfi kararlar alınmaktadır. CHP; 1948'de BM Genel Kurulu'nda oybirliği ile kabul edilen Soykırımın Önlenmesi ve Cezalandırılması Sözleşmesi'nde yapılan açık tanım çerçevesinde, konunun bağımsız tarihçiler tarafından, Türkiye, Ermenistan ve Rusya dâhil ilgili tüm ülke arşivlerine erişim olanakları kendilerine tanınarak, iddiaların gerçekçi ve doğru zeminde, önyargılara kapılmadan incelenmesi gerektiği görüşündedir." dendiği ortada iken CHP İstanbul Milletvekili Sezgin Tanrikulu, sosyal medya hesabından yaptığı paylaşımında "107 yıl önce 24 Nisan 1915'te yüzlerce Ermeni aydını İstanbul'da gözaltına alınıp Çankırı, Ayaş, Ankara'ya sürüldü ve zorla kaybedildi. Kötülüğün miladı olan bu tarihle yüzleşmeden gerçek adalet sağlanamaz" ifadelerini kullanabildi.

CHP sözcüsü Faik Öztrak ise, Garo Paylan'ın kanun teklifi üzerine yaptığı açıklamada "Herkes kendi işine baksın" demekle yetindi.

İlgili tüm taraflarca bilinmesi gereken; Taşnak önderi, Ermenistan'ın ilk Başbakanı Ovanes Kaçaznuni'nin 24 Nisan 1923' te hazırladığı raporda "Gönüllü silahlı birliklerin oluşturulması hataydı. Tehcir kararı doğrudu, amacına uygundu. Türkiye savunma içgüdüsüyle hareket etmişti" dediği, sayısız Tarihçi Bilim insanının olayların "soykırım" olarak nitelenmesinin olanaksız olduğunu saptadığı ve nihayet, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi Büyük Dairesinin konu hakkındaki net kararının Türk Ulusu'nu "soykırımcı" olarak ilan etme girişiminin önünü kesin olarak kapattığıdır.

Öte yandan; Ermeni iddiaları sadece 1915 olaylarını da kapsamıyor. Ulusal Kurtuluş Savaşımız sonrasında 29 Ekim 1923'de kurulan Türkiye Cumhuriyeti'nin de bir "soykırım" ile hayat bulduğu hadsizliğini içeriyor. Akıl, ahlâk ve edep yoksunluğunun bu kadarına ne denir?

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ; bu emperyalist yalanı kesin bir dille reddettiğini, tüm dünya ülkelerini tarih bilimine ve hukuka saygılı olmaya, hele soykırımın kitabını yazmış, gırtlaklarına kadar masum halkların kanına gömülmüş, bugünkü zenginliklerini mazlum milletleri katledip yer altı ve yer üstü kaynaklarını sömürerek edinmiş haydut devletleri hadlerini bilmeye ve Türk Ulusu'nun onuru ile oynama densizliğini terk etmeye çağırıldığını, tüm demokratik kitle örgütleri ile siyaset kurumunun, özellikle TBMM'de görev yapan bütün partilerin ve bütün milletvekillerinin net tavır almasını beklediğini kamuoyuna duyurmayı görevi saymaktadır.

Saygılarımızla...

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
GENEL MERKEZİ

26.04.2022

BASINA VE KAMUOYUNA

Yüz yıl önce, **Divanı Harbi Örfi** adı verilmiş Saray'ın düzmece mahkemesi Nemrut Mustafa Divanı'nın; masum olduğu gün gibi ortada olan Boğazlıyan Kaymakamı Mehmet Kemal Bey'i emperyalist işgalcilere kurban ettiğini ve zerre utanmadan Atatürk ve Kuvayı Milliye kahramanlarını idama mahkum ettiğini yaşadığı bu millet...

Vicdanlar kanadı!

Milletimizin gördüğü en özgürlükçü ve demokratik anayasa olan 1961 Anayasası'nı boğazlayan 12 Mart, 12 Eylül darbelerinin düzmece mahkemelerinin; fidanlarımızı darağaçlarında katlettiğini, on binlerce vatanseverin yaşamlarını kararttığını, ulus olma bilincimize, ulusal birliğimize acımasız darbeler vurduğunu da yaşadık yıllar sonra...

Sessiz çılgınlarla kanadı vicdanlar!

On yılların ardından, bu kez de FETÖ yargısını; Ordumuz'a, devletimize kumpas kurduğunu, şerefli komutanlarımızı, ülkemizin yüz akı aydınlarımızı, namuslu bürokrat, akademisyen, yazar ve düşünürlerimizi zindanlara doldurduğunu yaşadık milletçe...

Yine kanadı vicdanlar!

Hukukun üstünlüğünü, yargının bağımsızlığını, adaletin mülkün (devletin) temeli olduğunu, anayasalarımıza, yasalarımıza, meclisimizin ve mahkemelerimizin duvarlarına yazıyor, ama tam olarak hayata geçiremiyor, evrensel hukuka ve Kuvvetler Ayrılığı ilkesine tam bağlı bir Hukuk Devleti güvencesine kavuşamıyoruz bir türlü...

Ne acı!

Ve yine kanadı vicdanlar!

Beraat edilmiş davalar ağırlaştırılmış müebbetle sonuçlanırsa, ömrünü hukuksuz kent rantları ile mücadeleye adanmış, acımasız düzenin sayısız masum kurbanlarının savunmalarını üstlenmiş, şehir plancılığı biliminden başka uğraş bilmemiş pırl pırl insanlar

tek bir somut delil olmadan 18 yıl toplumdan ve bebelerinden koparılsa elbet kanar vicdanlar...

“UMUTSUZ DURUMLAR YOKTUR, UMUTSUZ İNSANLAR VARDIR. BEN HİÇBİR ZAMAN UMUDUMU KAYBETMEDİM.” diyor Mustafa Kemal Atatürk!

Mustafa Kemal’in Askerleriyiz biz!

Yılmayacağız, susmayacağız, asla umutsuz olmayacağız, milletimize güveneceğiz, hukuka ve demokrasiye sınıksız sarılacağız ve hep birlikte kavuşacağız aydınlık yarınlara...

BİR GÜN MUTLAKA !

**ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
GENEL MERKEZİ**

BASINA VE KAMUOYUNA

Dünya emekçilerinin hakları için ayağa kalktıkları tarihtir 1 Mayıs...

1886 yılının 1 Mayıs günü, Şikagolu işçilerin 8 saatlik iş günü için greve gitmesiyle başlayan ve 4'ü işçi, 7'si polis 11 kişinin ölümüyle sonuçlanan Haymarket Olayı kurbanları anısına 136 yıldır 1 Mayıs bütün dünyada **İŞÇİ BAYRAMI** olarak kutlanmaktadır.

Ülkemizde ise, ilk kez 1911 yılında Selanik'te, 1912 yılında İstanbul'da kutlanmış, 1923 yılında Cumhuriyete doğru ilerlerken yasal İşçi Bayramı olarak kabul ve ilan edilmiş ise de, bugün pek çok iş kolunda 8 saatlik iş gününün uygulanmaması acı gerçeğimizdir.

100 yıllık tarihine rağmen İşçi Bayramı Türkiye'de, tıpkı işçi hakları gibi iniş çıkışlarla, büyük güçlükler ve acılarla yaşanmıştır. **1 Mayıs 1977** kitlesel katliamı dışında, değişik yıllarda da pek çok kurban verilmiştir.

Bu yıl da ülkemiz emekçileri; birlik içinde, Türk bayraklarının dalgalandığı alanlarda, taleplerini belirten pankartları ve güçlü sloganlarıyla İşçi Bayramı'nı kutlayacaklar. Yoksulluk ücretine, sendikasılaşmaya, baskılara, sağlıksız, güvensiz ve güvencesiz iş koşullarına karşın ekmeğin peşinde koşan milyonlar alanlarda olacak.

Cumhuriyetin kurduğu üretim tesislerini kapatarak, satarak yok eden siyasi iktidarların, üretimi terk edip, gümrük duvarlarını da sınırlamasından sonra, eğitim aldığı halde iş bulamayan umutsuz gençlerimiz iş isteyecekler. İstatistik oyunları ile gizlense bile işsiz sayısının tarihin en yüksek düzeyine ulaştığını haykıracaklar.

Sabah evlerinden aileleriyle vedalaşarak güvensiz, güvencesiz işyerlerine giden işçilerimiz; sigortasız, sendikasıız, iş saati belirsiz, sayıları milyonları bulan sığınmacı yabancıların ücret rekabetine karşı açlık sınırı altında bir ücretle çalışmak zorunda kaldıklarını bir kez daha seslendirecekler. Gerçek sendikalar; yeni sendikalar yasası ile yok olma durumuna geldiklerini vurgulayacak, ancak sendikacı işçi sayısının gerilediği noktayı utandıklarından dile getiremeyecekler.

Çalışanlarımız; on yıllardır tehdit altında olan tek gelecek güvenceleri kıdem tazminatlarını koruma kararlılıklarını bir kez daha hatırlatacaklar.

Sayısız engelleri aşarak memur sendikalarında örgütlenmeyi başaran memurlarımız; devlet memuru güvencelerini kaybetmemek ve grevli toplu sözleşmeli sendikacı haklarını almak için

güçlerini birleştireceklerini, performans, not verme ve benzeri yöntemlere boyun eğmeyeceklerini duyuracaklar.

Giderek yükselen vahşi sömürü yöntemi taşeronlaşmaya ve kiralık işçilik gibi kölelik koşullarına karşı bu yıl alanlarda daha güçlü sesler yükselecek.

Yeni özelleştirme girişimlerine, yer altı ve yer üstü zenginliklerimizin yabancılara ya da yandaşlara yok pahasına satılması ile somutlanan neoliberal sömürü gerçeğine bir kez daha dikkat çekilecek.

Atatürk'ün *"Milletin Efendisidir"* dediği köylülerimizin; destekten yoksun kaldıkları için üretimden kopup köylerini tek etmeleriyle kent varoşlarında işsiz ordusuna katılarak oluşturdukları milyonlar, işçi ücretlerinin baskılanmasına yol açtıklarının bilincine varacak, geniş emekçi yığınlarla kucaklaşacak.

Emekliler; yoksulluk içinde ve ticarileşen sağlık sistemi dışlileri arasında nasıl ezildiklerini, uzun ve çileli emek yıllarının sonunda huzur ve güven içinde yaşamayı umut ederken yaşama tutunabilmek için, yine -ve bulabilirlerse yeni bir işte- çalışmak zorunda kalmalarının kahredici haksızlığını bir kez daha söyleyecekler.

Kadınlarımız; insan olarak eşit ve özgür yurttaşlar olmak istediklerini, şiddete uğramak, sokak ortasında, rezidans balkonları dibinde katledilmek istemediklerini haykıracak, evlatlarının izbe yuvalarda cinsel istismara uğramadıkları insanca bir yaşam isteyecekler.

Öğrencilerimiz; parasız, laik ve bilimsel eğitim görmek, özerk üniversitelerde okumak, tarikat, cemaat baskısından uzak, her türlü gereksinimlerinin karşılandığı çağdaş yurtlarda barınmak istemlerini yineleyecekler.

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ olarak, vatansız halkımızla birlikte; yaşanan sıkıntıların kaynağının emperyalist sömürü düzeninin dayattığı yabancı reçeteli planlar olduğu bilinci ile ulusal bağımsızlığımızın simgesi şanlı bayrağımızın dalgalandığı 1 Mayıs alanlarını dolduran emekçilerimizin yanında olacağız ve **BİR GÜN MUTLAKA**, 100 yıl önce Mustafa Kemal Atatürk önderliğinde olduğu gibi emperyalizmin zincirlerini yeniden kıracağız.

**"... ve elbette ki sevgilim, elbet,
dolaşacaktır elini kolunu sallaya sallaya,
dolaşacaktır en şanlı elbisesiyle, işçi tulumuyla
bu güzelim memlekette hürriyet..."**

YAŞASIN TAM BAĞIMSIZ VE GERÇEKTEN DEMOKRATİK TÜRKİYE !

1 MAYIS İŞÇİ BAYRAMI KUTLU OLSUN!

**ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
GENEL MERKEZİ**

BASINA VE KAMUOYUNA

O GÜNEŞ YENİDEN DOĞACAK!

Anafartalar Kahramanı Mustafa Kemal Paşa'nın, 3 yıl 3 ay 22 gün süren kutlu yürüyüşünün **19 Mayıs 1919'da Samsun Liman'nda atılan İLK ADIM'ının 103. yıldönümünü kutluyoruz.**

103 yıl sonra yine iç ve dış sorunlarla boğuşuyoruz. Yine emperyalizm boğazımıza çökmüş, ülkemizi bölmek için oyun üzerine oyun kuruyor. Yine karanlık güçler ve hain işbirlikçileri iş başında. Üstelik günümüz koşullarının yarattığı, sayıları milyonları bulan ve demografik yapımızı tarumar eden geçici (!) sığınmacılar ve benzeri başka sorunlarımız da var. 1919'un karanlık tablosundan farklı olarak, güzel yurdumuz bir silahlı işgal altında değil tabii, ama kimi zihinlerin işgal edildiği gün gibi ortada.

Bütün bu olumsuzluklara karşın;

- Yüz yıl önce Ulusal Kurtuluş Savaşını zafere ulaştıran, Cumhuriyeti kuran, Aydınlanma Devrimleri ile Ulusumuza çağ atlatan Mustafa Kemal Atatürk'ün rehberliği gibi,
- Türk Ulusu'nun bağımsızlık tutkusu, Laik Cumhuriyet ve demokrasi bağlılığı gibi,
- 103 yıl önceye göre çok daha eğitilmiş ve zengin insan kaynağımız gibi,
- Milli Mücadeledeki cesaret ve kararlılıklarını sürdüren kahraman kadınlarımız ve her yaşta gençlerimiz gibi,
- Kemalist düşünceyi ve Cumhuriyet değerlerini yeniden halkımıza ulaştıran, deneyimli, eğitilmiş, gözü pek devrimci kadrolara sahip, ülke sathına yayılmış ve 33 yıl önce bugün kurulmuş **ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ** gibi

ufkumuzu aydınlatan, umudumuzu yükselten, Ulusumuzu yürekendiren çok önemli değerlerimiz var.

30 Ekim 1918 Mondros Mütarekesi sonrası, 13 Kasım 1918 günü İstanbul'a gelen Mustafa Kemal Paşa, Boğaz'a demirlemiş emperyalist donanmasını gördüğünde -Ulusuna duyduğu güvenle- **"Geldikleri gibi giderler"** demiş ve asla terk etmediği bu inanca İstanbul'da geçirdiği 6 ay boyunca kafasında kurguladığı zaferin planlarını ilmek ilmek örmüş, kendisini hayalci bulanlara karşın Bandırma vapuruna binme cesaretini gösteren 18 adısız kahramanla Samsun'dan başlayarak Türk Milleti'ni ayağa kaldırmıştı.

Mustafa Kemal Atatürk'ün **"Geldikleri gibi giderler"** sözü, işgalcilerin kendiliklerinden gidecekleri hayaline değil, akıl ve bilime dayalı **YA İSTİKLAL, YA ÖLÜM** şiarına dayanıyordu

Amasya Genelgesinden Erzurum Kongresine, Sivas Kongresinden, Büyük Millet Meclisi'ne, Birinci ve İkinci İnönü zaferlerinden Sakarya ve Dumlupınar'a, İzmir rıhtımından Mudanya'ya, Lozan'a, Montrö ve Hatay'a kadar hep **ANTIEMPERYALİST** ve **TAM BAĞIMSIZ TÜRKİYE** hedefli **KEMALİST İDEOLOJİ** izlenecekti.

Bu tarihin en haklı, en ahlâklı ve en namuslu mücadelesini veren Kuvayı Milliyecilerin önü, emperyalist işgalciler kadar, Osmanlı Sarayı'nın Vahdettinleri, Damat Feritleri, Ali Kemalleri, Kuvayı İnzibatiyecileri, Anzavur Ahmetleri ile gerici isyancılar ve emperyalizmin kadim işbirlikçileri dinci yapılanmalar tarafından da kesilmek istendi. Tıpkı bugün **ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ**'nin önünün kesilmek istenmesi gibi. Tıpkı Kurucu Genel Başkanımız **Prof. Dr. Muammer Aksoy**'un Atatürkçü Düşünce Derneği'ni kurduktan 8,5 ay sonra katledilmesi gibi. Tıpkı kurucumuz **Doç. Dr. Bahriye Üçok**'un, Genel Başkan Yardımcımız **Prof. Dr. Ahmet Taner Kışlalı**'nın pamparça edilmeleri, Genel Başkanımız **Şener Eruygur** ve pek çok yöneticimizin iktidar destekli FETÖ kumpas davaları ile zindana atılmaları gibi...

Mustafa Kemal Paşa ve arkadaşları için, Toros dağlarında, Istrancalarda, Kaçkarlarda, Antep'te, Ege'de yanan çoban ateşleri umut ışığı olmuş, yurdun her köşesinde kurulan Müdafaa-i Hukuk ve Reddi İlhak cemiyetleri ile Kuvayı Milliye örgütleri O'nun milletin azim ve kararını harekete geçirme çabasına omuz vermede halka önderlik etmişti. Günümüzde de **ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ**, binlerce Mustafa Kemal'in Askeri olan üyesi ve bugünün Anadolu ve Rumeli Müdafaa-i Hukuk Cemiyeti olma bilinci ile Atatürk'ün 20 Ekim 1927 günü GENÇLİĞE HİTABE'si ile verdiği görevinin başında, Milletin hizmetindedir.

103 yıl önce güneş bir 19 Mayıs sabahı Samsun'dan doğmuştu. **O GÜNEŞ YENİDEN DOĞACAK**, inaniyoruz. Çünkü; Ulusumuza güveniyoruz. Çünkü Türk Ulusu *"Asla şüphem yoktur ki, Türklüğün unutulmuş büyük medenî vasfı ve büyük medenî kabiliyeti, bundan sonraki inkişafı ile, âtinin yüksek medeniyet ufkunda yeni bir güneş gibi doğacaktır."* diyen o büyük devrimciyi hiç yanıltmadı, yine yanıltmayacaktır.

19 Mayıs 1919'da Samsun'dan yola çıkan Mustafa Kemal Atatürk ve silah arkadaşları ile Türkiye Cumhuriyeti'ne kanları ve canlarıyla hayat veren Kemalist Devrimcileri şükran ve saygıyla anarken, **ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİMİZ**'in kurucularını ve ödenemez emekleri ile bugüne ulaştıran yüz binlerce Atatürkçüyü minnetle yad ediyor, yaşamlarını sürdürenlere sağlık ve esenlik diliyoruz.

Atatürkçü Düşünce Derneği olarak; **KEMALİZM**'in namus sesini bir **SİS ÇANI** gibi yurdumuz semalarına asma ve yeniden Atatürk Cumhuriyeti'ne ulaşma azim ve kararımızı yineliyor, Aziz Milletimizin **19 Mayıs Atatürk'ü Anma Ve Gençlik Ve Spor Bayramı**'nı kutluyoruz.

Saygılarımızla...

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
GENEL MERKEZİ

BASIN VE KAMUOYUNA

MIZRAK ÇUVALA SIĞMAMIŞ

Diyanet İşleri Başkanlığı tarafından 24 Mayıs 2022 tarihinde yapılan basın açıklamasında Genel Başkanımız Mustafa Hüsnü Bozkurt'un *"Diyanet; 9 yaşında bir kız evlenebilir, çocuk doğurabilir"* diyor şeklindeki paylaşımının asılsız olduğu duyurulmuştur.

Basın etiğinden uzak bazı basın yayın organları tarafından bu açıklama kamuoyuna *"Alçakça iftira"* ve benzeri nitelemelere servis edilmiştir.

Oysa, 2 Ocak 2018 tarihinde yine benzer bir açıklama ile yalanlanan konu, Diyanet İşleri Başkanlığı'nın resmi web sitesinde 2017 yılında *"Dini Kavramlar Sözlüğü"* sayfasında halka açık şekilde yayınlanmış, 2018 yılında gelen tepkiler üzerine Buluş Çağı ve Nikâh ile ilgili açıklamalara erişim geçici süre engellenmiş ve sayfa 2019 yılında kapatılmıştır.

Ekte sunduğumuz belgelerde Diyanet İşleri Başkanlığı'nın resmi web sitesi olan diyanet.gov.tr de yayınlanan *"Buluş yaşı kızlar için 9'dur"*, *"Buluş çağına erişmiş kadın nikâhlanabilir"* açıklamaları yer almaktadır.

Derneğimiz ve Genel Başkanımızı kamuoyunda hedef haline getirmek için yapılan gerçek dışı ve maksatlı açıklamaları kınıyor, 23 Nisan Yeniden Atatürk Cumhuriyeti manifestomuzda vurguladığımız ÇOCUK ve GELİN sözcüklerinin birlikte kullanılması utancının tarihe gömülmesi gerektiğinin altını bir kez daha çiziyoruz.

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
GENEL MERKEZİ

28.05.2022

BASINA VE KAMUOYUNA

NE İŞİ VAR ÖSO'NUN ÜNİVERSİTEDE ?

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi 2022 Bilim, Kültür, Sanat ve Spor Şenlikleri'nde bir grubun **Özgür Suriye Ordusu** (ÖSO) bayraklı stant açması kabulü olanaksız bir skandaldır.

Suriye ile ilişkilerimizden bağımsız olarak, Birleşmiş Milletlerce tanınan Suriye Merkezi Hükümeti'nin terör örgütü olarak kabul ettiği **ÖSO** adlı bu cihatçı oluşumun faaliyetlerine, **"Yurtta Sulh Cihanda Sulh"** şiarı ile kurulmuş, laik ve demokratik bir hukuk devleti olan Türkiye Cumhuriyeti'nin bir üniversitesi olanak sağlayamaz, sağlamamalıdır.

AKP iktidarının **ÖSO** ile ilişkileri bilinmekte ise de; **SADAT**'tan **ASSAM**'a, emperyalizm taşeronu dinci yapılanmalardan doğrudan CIA güdümlü cemaatlere kadar bir dizi laik cumhuriyet düşmanı oldukları ve Türkiye Cumhuriyeti'ni teokratik bir devlete dönüştürme amaçları kendi ifadeleri ile sabit yapılar ve PKK türü terör örgütleri ile benzer söylem, eylem, yöntem ve hedefleri olan bu tür oluşumlara alan açılmasının büyük sorunlar yaratacağı bilinmelidir.

Kaldı ki; ülkemize dolmuş milyonlarca Suriyeli sığınmacının(!) ne kadarının bu örgütle ilişkide olduğu, hangi merkezler tarafından, hangi amaçlarla kullanılabilecekleri de ayrı ve yanıt bekleyen çok önemli bir soru olarak ortada durmaktadır.

Atatürkçü Düşünce Derneği; YÖK'ü, bütün stantları ziyaret ettiği ve izni olmadan stant açılmasının mümkün olmadığı bilinen **Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Rektörü İbrahim Aydın**lı ve diğer sorumlular hakkında gerekeni yapmaya, devlet yetkililerini de demografik yapımızı, ulusal bütünlüğümüzü, Laik Cumhuriyetimizi ve Üniter Ulus Devletimizi ödünsüz koruma sorumluluklarına uygun davranmaya davet etmeyi görevi saymaktadır.

Saygılarımızla...

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
GENEL MERKEZİ

BASINA VE KAMUOYUNA

AKP Genel Başkanı ve Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın 1 Haziran 2022 Çarşamba günü partisinin Grup Toplantısındaki konuşmasında **GEZİ**'den söz ederken, gerçek dışı olduğu bizzat Cami İmamı tarafından açıklandığı halde, yine "**Camiyi bira şişeleriyle pislettiler**" iddiasını sürdürmesi yanında, bir de Gezi eylemcileri için "**ÇÜRÜK**" ve "**SÜRTÜK**" ifadelerini kullanarak hakaret etmesi milletçe hepimizi derinden yaralamıştır.

Özellikle "**SÜRTÜK**" sözcüğünün anlamı dikkate alındığında, Anayasamızın "**Türk Milleti'nin birliğini temsil etme**" görevi verdiği Cumhurbaşkanı'nın kadın yurttaşlarımızın bir kısmına yönelik bu nitelemesinin kabul edilemez olduğu açıktır.

Cumhuriyetimizin kurucusu, değişmez önderimiz **Mustafa Kemal Atatürk**'ün kadınlarımız için "**Dünyanın hiçbir yerinde, hiçbir milletinde, Anadolu kadınının üstünde kadın mesaisi zikretmek imkânı yoktur ve dünyada hiçbir milletin kadını 'Ben Anadolu kadınından daha fazla çalıştım, milletimi kurtuluşa ve zafere götürmekte Anadolu kadını kadar emek verdim' diyemez.**" dediği ve Türk Kadınına "**Ey kahraman Türk Kadını, sen yerlerde sürünmeye değil, omuzlar üzerinde göklere yükselmeye layıksın.**" diye seslendiği bilinirken, **Atatürk**'ün makamında oturan ve gerek muhalefete, gerek çeşitli toplum kesimlerine ağır sözlerini sıklıkla duyarak üzüldüğümüz günümüz Cumhurbaşkanı'nın, en azından kadınlarımız için böyle bir sözcük kullanmamış olmasını dilerdik.

Atatürkçü Düşünce Derneği, AKP Genel Başkanı ve Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın kadınlarımızdan özür dilemesi gerektiğini düşündüğünü ve kendisini istifaya davet ettiğini kamuoyu ile paylaşmayı görevi saymaktadır.

Saygılarımızla...

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
GENEL MERKEZİ

22.06.2022

BASINA VE KAMUOYUNA

AMASYA'DAKİ İSYANCI İSTANBUL'DAKİ PADİŞAH KÖLESİ

103 yıl önce tam da bu günlerde, İstanbul Mütareke Basınında *“İki Kemal”* tartışması vardı.

Biri Anafartalar Kahramanı 9. Ordu Müfettişi Mustafa Kemal Paşa, diğeri Dâhiliye Nazırı Gazeteci Ali Kemal...

Biri Amasya'daki *“İsyancı Kemal”*, diğeri İstanbul'daki *Köle Kemal*...

Kadim Laik Cumhuriyet düşmanları ve nevezur Yeni Osmanlılar, *“Mustafa'ya Kemal Paşa'yı 'Git vatani kurtar Paşa' diyerek, Anadolu'ya Vahdettin gönderdi”* yalanını yıllardır sürdürüyorlar.

Oysa Mustafa Kemal Paşa, Samsun'a çıkmasının üzerinden daha 20 gün geçmemişken, 8 Haziran 1919'da İstanbul'a geri çağırıldı. Çünkü; Samsun'dan Amasya'ya hareketinden itibaren yaptığı yazışmalar, yurttaşlarla konuşmaları, Havza'dan Anadolu'daki komutan, vali ve mutasarrıflara gönderdiği tamim işgalci emperyalistleri, Saray'ı, İstanbul hükümetini ve en çok da Dahiliye Nazırı Ali Kemal'i tedirgin etmişti. Ali Kemal'in -tabii Saray ve hükümetinin de- en büyük endişesi ise, İngiliz'lere mahcup olmaktı.

Mustafa Kemal Paşa ve arkadaşları 21-22 Haziran 1919 gecesi geç saatlere kadar çalışarak Amasya Genelgesi'ni yayınladılar.

Amasya Genelgesi; Büyük Kurtarıcı'nın, emperyalist işgale, Saray'ın teslimiyetine, hükümetin işbirlikçiliğine ve milletin başsız bırakılmasına isyanının ilk resmî belgesi olmasının ötesinde, Türk Ulusu'na kurtuluşun yolunu, yöntemini gösteren tarihi bir bildiridir.

Genelgenin en önemli bölümü olan ilk üç maddede şu ifadeler yer almaktadır:

- Vatanın bütünlüğü, ulusun bağımsızlığı tehlikededir.
- İstanbul'daki hükümet, üstlendiği sorumluluğun gereklerini yerine getirememektedir. Bu durum ulusumuzu yok olmuş gibi gösteriyor.
- Ulusun bağımsızlığını yine ulusun azim ve kararı kurtaracaktır.

Bu 3 madde apaçık bir direniş, bir mücadele çağrısıdır, bir isyandır; **Kutsal İsyan!**

Dâhiliye nazırı çok telaşlanır. Hemen ertesi gün yayınladığı genelgede şu ifadeleri kullanır:

“Mustafa Kemal Paşa, büyük bir asker olmakla birlikte, güncel siyaseti o derece bilmediği için, olağanüstü yurtseverlik ve çaba gösterdiği halde, yeni görevinde hiç başarılı olamadı. İngiliz Olağanüstü Temsilciliğinin isteği ve ısrarı üzerine görevinden alındı. Görevden alındıktan sonra, yaptıkları ve yazdıkları ile de bu kusurlarını daha çok açığa vurdu.”

Mustafa Kemal'i başarısız (!) bulduğunu belirten Ali Kemal; bu genelgesinden sadece 3 gün sonra, işgalci İngiliz'in ve güdümündeki Saray'ın kendisine verdiği Milli Mücadeleyi daha başlamadan EZME görevini yerine getiremediğinden bahisle, bu kez kendini başarısız bulacak ve Dâhiliye Nazırlığı'ndan istifa edecektir.

Sonradan “*Artin Kemal*” olarak anılacak olan Ali Kemal, Sadrazamlık makamına ve Padişah Vahdettin'e ayrı ayrı yazdığı istifa mektuplarında başarısız olduğunu açıkça dile getirir. Vahdettin'e yazdığı mektupta kullandığı dil ise ibret vericidir. Şöyle seslenmektedir efendisine:

“Yüce kapınıza bütün varlığıyla bağlanmış olan bu en sadık kölenizin, sizin kutsal rızanızdan ve yüce kabullerinizden kıl kadar sapmayı ne büyük bir var oluş faciası sayacağı padişah hazretlerine açıklanmasına gerek olmayan gerçeklerdendir. Sadık kölenizin bu bağlılıkla ulaşabildiği güveninizi çekemeyen rakip arkadaşlarımdan bazı kimselerin başarısızlıklar yaratarak beni padişah hazretlerinin ilgisinden yoksun bırakmakla sonuçlanacak bazı olayları hazırlamakta olduklarından; bundan nasıl yararlanacaklarını bekler ve Anadolu'nun bazı yerlerinde ortaya çıkan devrim ateşinin hemen söndürülüp yok edilmesi için alınacak tedbirler ve bu uygulamanın yapılması sırf makamımın görevi iken, bu konuda bir çok boş ve öznel kanıtlar öne sürerek devrimin etki alanının genişlemesine ve bu konuda sonuç olarak başarısızlığa uğratılarak velinimetlerinin uğurlu rızalarını almamdan uzak ve yoksun kalmama vesile olduklarından ve söylediklerimi desteklemeyerek müdahalelere başlamaları sebebiyle tedbir düşünme ve almadaki bağımsızlığımdan yoksun kalmam dolayısıyla doğan manevi yıkım ve zararı anlayarak bugün sadrazamlık makamı kaymakamlığına kesin istifamı verdim.”

İki Kemal'den biri, her türlü makam ve ikbal kapısını elinin tersiyle iterek vatanın ve milletin varlık ve bağımsızlığı için idamı göze alıp genelgeler yayınladı, milleti mücadeleye çağırırken, diğeri kendisi için **“sadık köleniz”** sıfatını kullanarak vatanına ihanet etmekte başarısız olduğunu büyük üzüntü ile ilan etmektedir.

Mustafa Kemal Paşa Anadolu'ya vatani kurtarsın diye değil; emperyalist işgale direnmek için çoban ateşleri yakmaya çalışan Kuvayı Milliyecileri dağıtsın, işgalin sorunsuz tamamlanmasını sağlasın diye gönderilmiş, ama Anadolu'ya ayak bastığı andan itibaren Müdafaa-i Hukuk ve Redd-i İlhak Cemiyetlerini birleştirmeye, Kuvayı Milliyeyi güçlendirmeye, Milli Mücadele'yi örgütlemeye girişmiştir.

Dâhiliye Nazırlığı'ndan ayrıldıktan sonra Peyam-ı Sabah gazetesinde yazmaya devam eden Ali Kemal; 3 yıl boyunca Mustafa Kemal'e ve Ankara'ya en ağır sözlerle saldırmış, ancak -bütün hainler gibi- yaptıklarının ve yazdıklarının unutulduğunu sanarak Zafer'in kesinleştiği 10 Eylül 1922 tarihli yazısında **“Gaye birdir ve birdi...”** diyebilmiş, bu sözleri O'nu halkın nefretinden koruyamamış, yaşamı İzmit'te hazin biçimde sonlanmıştır.

Ne acıdır ki; Mustafa Kemal'in başarısı ile gurur duymaktan kaçınan güruh, şimdilerde İngiltere Başbakanı olan Ali Kemal'in torunu ile gurur duymaktan utanmamaktadır.

Vahdettin'in, işbirlikçi Sadrazamı Damat Ferit'in ve sadık kölesi Ali Kemal'in ibretlik sonları malumdur.

“İsyancı Kemal” ise; 22 Haziran 1919'da Amasya'da ilan ettiği hedeflere milletiyle adım ulaşıyor **ATATÜRK** oldu. Ulusu'nun kalbinde değişmez şerefli yerini aldı. Adını insanlık tarihine altın harflerle yazdırdı.

Atatürkçü Düşünce Derneği; Ali Kemaller'in her devirde ortaya çıkacağını, Mustafa Kemaller'in ise bin yılda bir zor geleceğini bilerek, fert fert Atatürk olma kararlılığı ile Milletimiz'in Atatürk'e yürekten bağlı kahir ekseriyetiyle birlikte **“Türk İstiklâlini, Türk Cumhuriyeti'ni, ilelebet muhafaza ve müdafaa etmek”** görevinin başında olduğunu kamuoyuna saygı ile duyurur.

Amasya Genelgesi'nin 103. yaşı kutlu olsun!

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
GENEL MERKEZİ

BASINA VE KAMUOYUNA

24 Haziran 2022 günü ekranlardan yayınlanan bir cenaze töreni izledik milletçe.

O cenaze töreninde; Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın 2. maddesinde belirtilen devletimizin temel niteliklerinden Laiklik ilkesinin, hazır bulunan ve "**Anayasaya, hukukun üstünlüğüne, demokrasiye, Atatürk ilke ve inkılaplarına ve laik Cumhuriyet ilkesine bağlı kalacağına**" namusu ve şerefi üzerine ant içmiş olan Cumhurbaşkanı, bazı parti genel başkanları, bakanlar, iktidar ve muhalefet milletvekilleri ile Diyanet İşleri Başkanı ve diğer devlet memurları tarafından alenen yok sayıldığını büyük üzüntü ile gördük.

O cenaze töreninde; Anayasamızın 174'ncü maddesi ile korunan 30 Kasım 1925 tarih ve 677 sayılı devrim yasası ile yasaklanmış Nakşibendi tarikatının Halidi Bağdadi kolundan İsmailağa Cemaati adlı gerici bir yapılanmanın ölen şeyhi yerine yenisinin atanmasına sessiz kalarak zimnen onaylayan devlet görevlilerinin, milyonlarca yurttaşımızın gözleri önünde Anayasamızı ihlâl ettiklerine tanık olduk.

O cenaze töreninde; "**Ne zaman hasta olmuşsam, bilin ki hanımlarınızdan biri çarşafını çıkarmıştır**" beyanı ile Anayasaya ve yasalara meydan okuyan, "**KADIN sokağa çıkacak bir ŞEY değildir. KADIN erkeğe görünecek bir ŞEY değildir.**", "**Kızlar katiyen orta, lise, üniversiteye gitmez, avanaklık etmeyin, 124 bin peygambere danışsanız, 104 kitabı arasanız bunun fetvası yoktur. Melek gibi kızlarınızı nasıl o gibi yerlere teslim edersiniz?**" ve benzeri çağ ve akıl dışı söylemleri ile tanınan bir Laik Cumhuriyet, Bilimsel Eğitim, Türk, Atatürk ve Kadın düşmanı bizzat Devlet Erkânı tarafından takdir edilmiş, bir anlamda milletimize rol model olarak sunulmuştur.

O cenaze töreninde; bazı çevrelerin Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ni bir Teokratik Devlete dönüştürme niyetleri bir kez daha milletin gözüne sokulmuştur.

O cenaze töreninde; şeyhlerinin ayaklarını öpen, tabağındaki yemek artıklarını, ısıırıp verdiği meyveyi yemeyi kutsal sayan, sümüklü mendilinden, kokmuş çorabından medet uman, "**Şeyhini düşünmek, Allah'ı düşünmekten daha sevaptır**" sapkınlığı ile malûl kimi zavallıların, devlete başkaldırıklarında korunup kollandıkları görülmüştür, ne acı!

O cenaze töreninde; Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı dahil Türk Yargısının, Laik Cumhuriyeti ve devletimizi koruma görevini yerine getir(e)mediği görülmüştür, çok acı!

Daha acısı da, o cenaze töreninde; Türk Milleti'ne meydan okunmuş, Kadınlarımız aşığılanmış, Laik Demokratik Hukuk Devleti yerine Din Devleti, Evrensel Hukuk yerine Şer'i Hukuk çağırısı yapılmışken, Siyaset Kurumundan Basına, Sendikalardan Meslek kuruluşlarına, anlı şanlı iş adamları örgütlerinden üniversiteler ve özellikle Hukuk Fakültelerine, Genel Kurmaydan MİT'e, Emniyetten Jandarmaya Cumhuriyet kurumlarından tek bir sesin yükselmemiş olmasıdır.

Atatürkçü Düşünce Derneği; Atatürk'ün *"Efendiler ve ey millet iyi biliniz ki; Türkiye Cumhuriyeti şeyhler, dervişler, müritler, mensuplar memleketi olamaz. En doğru, en hakiki tarikat, medeniyet tarikatıdır."* sözleri, Anayasamız'ın her kurum ve kişiyi bağlayan hükümleri ve her yurttaşın uymak zorunda olduğu yasalarımız doğrultusunda, Gençliğe Hitabe'den aldığı görevle bu ve benzeri Laik Cumhuriyet ve Hukuk Devleti karşıtı söylem ve eylemlere karşı bütün gücüyle mücadele edeceğini ve o cenaze töreni ile ilgili olarak yasal yollara başvuracağını kamuoyuna saygı ile duyurur.

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ GENEL MERKEZİ

BASINA VE KAMUOYUNA

Son yıllarda Cumhuriyet Dönemi eserlerinden **Marmara Köşkü**, **Çubuk Baraj Gazinosu**, **İller Bankası**, **Etibank Binası** başta olmak üzere tarihi, kültürel, mimari ve manevi değere sahip birçok yapı yıkılmıştır. Bu vahim durum Atatürkçü Düşünce Derneği olarak bizi uzun süredir ziyarete kapalı olan **Atatürk Müze Köşkü** ve **Ankara Palas**'in akıbeti konusunda kaygılandırmaktadır.

Cumhurbaşkanlığı Köşkü içerisinde bulunan, Mustafa Kemal Atatürk'ün 1921 - 1932 yılları arasında yaşadığı, Cumhuriyetimizin ilke ve devrimleri ile ilgili en önemli kararların alındığı toplantılara ev sahipliği yapan ve 1950 yılından itibaren müze olarak hizmet veren "Atatürk Müze Köşkü" adı ile anılan bu mütevazı evin, bitiş süresi bir türlü söylenemeyen restorasyon çalışmaları öne sürülerek yıllardır ziyarete kapalı tutulması endişelerimizi arttırmaktadır.

Aynı durum Ankara Palas için de söz konusudur.

Ankara Palas; özellikle yurtdışından gelen konukları misafir etmek ve önemli devlet toplantılarında kullanılmak amacıyla 17 Nisan 1928 tarihinde hizmete girdikten sonra ülkemizi ziyaret eden birçok devlet adamını ağırlamıştır. Bunlardan bazıları; İran Şahı Rıza Pehlevi, Afgan Kralı Emanullah Han, Irak Kralı Faysal, Yunanistan Başbakanı Elefterios Venizelos, ABD Başkanı Dwight Eisenhower'dır.

Öte yandan, Kurtuluş Savaşı'nda kadınlarımızın büyük fedakârlıklar yaptığını her fırsatta dile getiren Atatürk bir demecinde "İnsan topluluğu kadın ve erkek denilen iki cins insandan mürekkeptir. Kabil midir ki; bu kütlenin bir parçasını ilerletelim, ötekini ihmal edelim de kütlenin bütünlüğü ilerleyebilsin? Mümkün müdür ki; bir cismin yarısı toprağa zincirlerle bağlı kaldıkça öteki kısmı göklere yükselebilsin?" diyerek kadınları her alanda eşit gördüğünü belirtmiştir. Atamız'ın bu sözünden yola çıkarak Ankara Palas'ın ayrı bir önemi olduğunu söylemek gerekir. Ankara Palas, kadınların sosyal hayatta erkekler ile aynı konumda olduğunun gösterildiği önemli mekanlardan biridir. Atatürk her devrimi sosyal hayatta uygulamıştır. Ankara Palas bu anlamda önemli bir Cumhuriyet eseri olarak tarihe tanıklık etmiş, mimari yapıların sadece fiziksel mekandan ibaret olmadığını manevi değerleri, tarihi ve kültürel birikimleri de gelecek kuşaklara taşıdığını göstermiştir. Unutulmamalıdır ki; devletler ve uluslar, kültürel miras ve değerlerine sahip çıkarak var olurlar. Yine unutulmamalıdır ki, Türkiye Cumhuriyeti Devleti bir kültür devleti olarak kurulmuştur.

Konu ile ilgili olarak Derneğimiz Mart 2022’de **Atatürk Müze Köşkü** ve **Ankara Palas** yetkililerine resmi yazılarla başvurarak bilgi istemiştir. Her iki kurum yetkililerinin cevaplarını yazılı olarak iletmek yerine sözlü olarak vermeyi tercih etmeleri üzerine yeniden yazılı yanıt talep edilmiş ve e-posta ile alınmıştır. Atatürk Müze Köşkü yetkilileri, tadilatın 2022 Haziran ayı sonuna doğru biteceğini, Ankara Palas yetkilileri de halen devam ettiğini ve bittiğinde internet sitelerinden duyuracaklarını belirtmişlerdir.

Bu yazılı yanıtlardan 4 ay sonra son durumu yazılı olarak tekrar sormamız üzerine yine tadilatların devam ettiği bildirilmiştir.

Doğrusu, mütevazı bir bağ evi ile günümüz ölçülerinde çok küçük çapta bir otelin restorasyon çalışmalarının yıllarca sürmesinin nedenini anlamak olanaklı olmadığı gibi, Cumhuriyet dönemi mimarisinin önemli örneklerinden Atatürk’ten miras bu iki yapının 5 yıldır tadilat bahanesiyle ziyarete kapalı tutulması da kabul edilemez.

Atatürkçü Düşünce Derneği olarak; Atatürk’ün Türk Milleti’ne bıraktığı manevi değeri yüksek her iki Cumhuriyet eserinin tadilatlarının ivedilikle tamamlanıp halkımızın ziyaretine açılmasını bekliyor, ilgilileri sorumluluklarının gereğini yerine getirmeye davet ediyoruz.

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ GENEL MERKEZİ

BASINA VE KAMUOYUNA OSMANLI PAŞALIĞINDAN CUMHURİYET KURUCULUĞUNA İLK ADIM: ERZURUM KONGRESİ !

Trabzon, Erzurum, Sivas, Bitlis ve Van Müdafaa-i Hukuk ve Reddi İlhak Cemiyetlerinden 62 delege ile 23 Temmuz - 7 Ağustos 1919 tarihleri arasında toplanan **Erzurum Kongresi**, bölgesel olmasına karşın, Mustafa Kemal Paşa'nın Türk Ulusu'nun bağımsızlık mücadelesinin önderi olma yolundaki ilk adımı olarak tarihi bir öneme sahiptir.

19 Mayıs 1919'da 9. Ordu Müfettişi (15 Haziran 1919'da 3. Ordu Müfettişi) sıfatı ile Samsun'a gelen Anafartalar Kahramanı Mustafa Kemal Paşa'nın ilk günden itibaren yaptığı konuşmalar ve davranışları, özellikle de Amasya Genelgesi, hem işgalcilerin, hem de Padişah ve İstanbul Hükümeti'nin tepkisini çekmiştir. Mustafa Kemal emperyalist işgal altındaki yurdunu kurtarmak gibi **"zararlı ve tehlikeli"** düşünceleri nedeniyle önce İstanbul'a çağırılmış, kabul etmeyince 8-9 Temmuz 1919 gecesi görevden alınmış, aynı gece ömrünü verdiği askerlik mesleğinden ayrılmış ve bir ferd-i millet olarak mücadelesine devam etmiştir.

9 Temmuz 1919 gününden, Erzurum Kongresinin toplandığı 23 Temmuz 1919'a kadar geçen 14 günü hiçbir makam, rütbe ve yetki sahibi olmaksızın kongre hazırlıkları ile geçiren Mustafa Kemal, toplantının başladığı 23 Temmuz günü Kongre, sonlandığı 7 Ağustos'ta da Temsilciler Kurulu Başkanlığına seçilmiştir.

Mustafa Kemal' in Milli Mücadele'deki ilk sivil önderliği bu tarihi kongrede başlamış, Sivas Kongresi'nde yine Kongre Başkanlığı ve Anadolu ve Rumeli Müdafaa-i Hukuk Cemiyeti Heyet-i Temsiliye Reisliği ile devam etmiş, ardından Büyük Millet Meclisi Reisliği, Büyük Millet Meclisi Orduları Başkomutanlığı ve Türkiye Cumhuriyeti Cumhurbaşkanlığı ile perçinlenmiş, sonuçta 19 Mayıs 1919'da çıktığı kutlu yolculuk O'nu Türk Ulusu'nun ölümsüz önderi **ATATÜRK** olarak tarihe altın harflerle kaydetmiştir.

Doğu vilayetleri Müdafaa-i Hukuk ve Reddi İlhak Cemiyetleri toplantısı niteliğindeki bu mahalli kongre, bir avuç kahramanın kararlı yolculuğunun örgüte dönüştüğü çok önemli bir aşamadır. Erzurum Kongresinden önce ülkenin değişik yerlerinde farklı adlarda çeşitli dernekler bazı yerel kongreler yapıyorlardı belki, ama bunların hiçbirinde Erzurum Kongresi'ndeki kadar derli toplu ve uzun erimli kararlar alınabilmiş değildi.

Öte yandan, kongreye katılanlar arasında kafasında vatani kurtarmanın ötesinde, zaferden sonra yapılacaklar olan kimse de yoktu. Sadece Mustafa Kemal Paşa kurtuluştan sonrasını görüyor, düşünüyor, yapılacakları planlıyor, hatta 7 Temmuz'u 8 Temmuz'a bağlayan gece yarısı Mahzar Müfit Kansu'ya Cumhuriyetten, laiklikten, yeni harflerden, tam bağımsızlıktan söz edip -bir sır olarak saklaması talimatıyla- defterine not ettiriyordu. Öyle devrimlerden söz ediyordu ki Mustafa Kemal; Mazhar Müfit Kansu bir yerde defteri kalemi bırakıp **"Kusura bakmayın ama Paşam siz de çok hayalcisiniz"** diyordu.

Askerlikten ayrılan Mustafa Kemal Paşa'nın Erzurum Kongresi'ne katılacak bir sıfatı da kalmamıştı. Çareyi Erzurum Müdafaa-i Hukuk Cemiyeti Başkanı Raif Efendi buldu. Mustafa Kemal'in Erzurum Delegesi olabilmesi için Cevat Dursunoğlu ile emekli Binbaşı Kazım Bey delegelikten çekildiler. Kongre toplandığında bazıları Paşa'nın delegeliğine itiraz ettiyse de, Mustafa Kemal Paşa Kongreye katıldığı gibi, Başkan seçilmeyi de başardı.

Atatürk bunu Büyük Nutuk'ta şöyle anlatıyor:

"Öncelikle ben, ne olursa olsun, Kongreye katılmalı ve onu yönetmeliydim. Çünkü zaman geçirmeksizin, ulusal iradenin işler duruma getirilmesini ve ulusun kendi başına silahlı ve eylemli olarak önlemler almaya başlamasını sağlamak zorunluluğuna inanıyordum. Bu temel ilkeleri benimsetip karara bağlatabilmek için, Kongrede çalışmayı ve yönetici olarak üyeleri aydınlatmayı çok gerekli görüyordum. Nitekim öyle oldu. Erzurum Kongresi'nin, daha önce açıkladığım ilke ve kararlarını herhangi bir Temsilciler Kurulunun uygulatabileceğine benim güvenim olmadığını açıkça söyleyebilirim. Nitekim zaman ve olaylar beni doğrulamıştır."

Mustafa Kemal Paşa ile birlikte yola çıkanlardan ihanet edenler de oldu, korkup yarı yolda terk edenler de, kurtuluştan hemen sonra Cumhuriyete ve devrimlere karşı çıkıp ayrılanlar da... **Samsun'dan Havza, Amasya** ve oradan **Erzurum'a** kadar yapılan yolculuk da sayısız engeller ve tehlikeler bertaraf edilerek gerçekleştirilebildi. 10 Temmuz'da başlayacağı duyurulan kongre de çeşitli güçlükler nedeniyle ancak 13 gün sonra açılabilirdi.

Kongrede seçilen Heyet-i Temsiliye'yi, durumunu ve nasıl çalıştığını Atatürk Nutuk'ta şöyle anlatıyor:

"Erzurum Kongresi, tüzük gereği, bir Temsilciler Kurulu seçmişti. Dernekler yasasına uyularak verilmesi gereken dilekçe yerine Erzurum Valiliği katına sunulan 24 Ağustos 1919 tarihli bildiriye Temsilciler Kurulu üyelerinin adları ve kimlikleri şöyle bildirilmiştir:

Mustafa Kemal Eski 3. Ordu Müfettişi. Askerlikten çekilmiş.

Rauf Bey Eski Bahriye Nazırı

Raif Efendi Eski Erzurum Milletvekili

İzzet Bey Eski Trabzon Milletvekili

Servet Bey Eski Trabzon Milletvekili

Şeyh Fevzi Erzincan'da Nakşi Şeyhi

Bekir Sami Bey Eski Beyrut Valisi

Sadullah Efendi Eski Bitlis Milletvekili

Hacı Musa Bey Mutki Aşireti Başkanı

Ancak bu kişiler, hiçbir zaman bir araya gelip birlikte çalışabilmiş değillerdir. Zira bunlardan İzzet, Servet ve Hacı Musa Beyler ile Sadullah Efendi hiç gelmemişlerdir. Raif ve Şeyh Fevzi Efendiler Sivas Kongresine katılmışlar ve ondan sonra biri Erzurum'a ötekisi Erzincan'a dönerek bir daha görünmemişlerdir. Sadece Rauf Bey ve Sivas Kongresinde aramıza katılan Bekir Sami Bey İstanbul'daki Mebusan Meclisine gidinceye dek bizimle birlikte bulunmuşlardır."

Ayrıca Mustafa Kemal aralarına karışmış bulunan İngiliz Casusu Ömer Fevzi gibilerden de söz ediyor.

Mustafa Kemal Paşa bu güçlülere rağmen üstün liderlik yeteneği sayesinde bütün hedeflerine ulaşmayı başardı.

Büyük Kurtarıcı liderliğin önemini de Erzurum Kongresi bağlamında şöyle anlatıyor:

"Efendiler, tarih söz götürmez bir şekilde ortaya koymuştur ki, büyük işlerde başarı için yeteneği ve gücü sarsılmaz bir başkanın varlığı çok gereklidir. Bütün devlet büyüklerinin umutsuzluk ve güçsüzlük içinde, bütün ulusun başsız olarak karanlıklar içinde kaldığı bir sırada, yurtseverim diyen bin bir çeşit kişinin, bin bir türlü tutum ve inanç gösterdiği kargaşalı bir zamanda danışmalarla, birçok saygın ve güçlü kişilerin sözlerine uyma zorunluluğuna inanmakla, sağlam, esaslı ve özellikle sert yürünebilir mi ve en sonunda ulaşılmaması çok güç olan hedefe varılabilir mi? Tarihte, buna ulaşmış bir topluluk gösterilebilir mi? İkincisi Efendiler; ulus, ülke, siyaset ve ordu yöneticiliğinde hiç bulunmamış ve bu alanda değeri belirmemiş ve denenmemiş gelişigüzel kişilerden, örneğin, Erzincanlı bir Nakış Şeyhi ve Mutkili bir aşiret başkanı gibi zavallılardan da kurulabilecek herhangi bir Temsilciler Kuruluna, söz konusu durum ve görev bırakılabilir miydi? Bırakıldığında yurdu ve ulusu kurtaracağız, dediğimiz zaman, ulusu ve kendimizi aldatmış olmak gibi kötü bir yanılığa düşmeyecek miydik? Böylesine bir kurula, perde arkasından yardım edilebileceği düşünülse bile bu yöntem, güvenilir sayılabilir miydi."

Erzurum Kongresi'nde yaşananlar, büyük kalabalıklar da toplansa, doğru önderlik ve doğru program yoksa başarılı olmanın olanaksızlığını anlatıyor. Ve yine anlatıyor ki; kararlı bir önderlik, gerçekçi bir hedef ve akılcı bir programla bir avuç kahraman bir ulusu bağımsızlığına kavuşturabilir, mazlum milletlere örnek olabilir. Mustafa Kemal işte bu kararlılık ve hiç ayrılmadığı akıl ve bilim yolundan giderek **ATATÜRK** oldu.

Atatürkçü Düşünce Derneği'nin on binlerce bilinçli üyesi, Büyük Atatürk'ün sınanmış ve başarısı kanıtlanmış rehberliği ile Ulusumuzla birlikte Yeniden Atatürk Cumhuriyeti ile buluşacak, Tam Bağımsız ve Gerçekten Demokratik Türkiye hedefine ulaşacaktır

Erzurum Kongresi'nin 103. yılı kutlu olsun!

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
GENEL MERKEZİ

23.07.2022

BASINA VE KAMUOYUNA

HATAY 83 YIL ÖNCE BUGÜN ANAVATANLA KUCAKLAŞTI...

Hatay'ın Anavatan topraklarına katılımının 83. yılını kutluyoruz.

Uzun süren Hatay sorunu, Atatürk'ün *"Hatay benim şahsi meselemdir"* duruşu ve başarılı dış politikası sonucunda 83 yıl önce bugün mutlu sona ulaşmıştır. Büyük Atatürk yaşamı pahasına her adımına yüreğini kattığı bu mutlu sonu yazık ki görememiştir.

Hatay'ın Türkiye'ye katılımı; Misakı Milli hedeflerinden birinin daha gerçekleştirilmesi kadar, Atatürk'ün *"Yurtta Sulh, Cihanda Sulh"* ilkesinin örnek ve kararlı bir uygulaması ve ağır hastalığına rağmen kazandığı son diplomatik zaferidir.

Hatay; Mustafa Kemal Paşa ve Anadolu ve Rumeli Müdafaa-i Hukuk Cemiyeti tarafından saptanarak son Osmanlı Meclisi Mebusan'ında kabul edilen Misakı Milli sınırlarımız içerisindeydi. Ulusal Kurtuluş Savaşımız sırasında işgalci emperyalistleri teker teker devre dışı bırakma politikası güden TBMM hükümeti, Doğu sorununu 17 Aralık 1920 Gümrü Antlaşması ile çözdükten sonra, önemli bir diplomatik başarıyı da 20 Ekim 1921 tarihinde Fransızlarla Ankara Antlaşması'nı yaparak kazandı. Böylelikle, itilaf devletleri içindeki ikinci büyük güç olan Fransa savaş dışı bırakıldı. Bu antlaşmanın tek eksiği Hatay'ın geçici bir süre için Fransa mandası altındaki Suriye topraklarında kalmasıydı. Bu durum Lozan Antlaşması'nın 3. Maddesine de böyle yansdı ve Hatay konusu, sonuca ulaşılincaya kadar Atatürk'ün ve Kemalist Türk Dış Politikasının en önemli maddesi oldu.

Fransa'nın 1936 yılında Suriye'ye bağımsızlık vereceğini açıklaması üzerine Türkiye Cumhuriyeti Hatay'ın bağımsızlığı için Milletler Cemiyeti'ne başvurdu. Yoğun diplomatik çalışmalar sonucu Hatay, 1937 yılında kabul edilen anayasası ile birlikte *"ayrı bir varlık"* olarak tanındı. 1938 yılında da *"Hatay Devleti"* kuruldu ve yaklaşık bir yıl bağımsız olarak kaldı. Avrupa'da 2. Dünya Savaşı ayak seslerinin duyulmaya başladığı bir ortamda Türkiye ile sorun yaşamak istemeyen Fransa'nın -gönülsüz de olsa- 23 Haziran 1939 tarihinde Türkiye ile imzaladığı *"Türkiye ile Suriye arasında toprak sorunlarının kesin çözüme ilişkin antlaşma"* nın ardından Hatay Millet Meclisi 29 Haziran 1939'da oy birliği ile Türkiye'ye katılma kararı aldı.

Son Fransız askerinin Hatay topraklarını terk ettiği 23 Temmuz 1939 Pazar günü saat 11 40'ta yapılan törenle Antakya kıyısındaki Fransız bayrağı indirilerek Türk Bayrağı çekildi. Böylece Hatay Türkiye'nin 67'nci Vilayeti oldu.

Bütün barışçı çabalarına rağmen, Fransızların gönülsüz tutumunu Büyük Atatürk şöyle değerlendiriyordu:

“Hatay’daki Fransız delegesi Hataylıların çok büyük bir sevinç ve heyecanla bayram yapmaları doğal olan böyle bir günde Hatay Türklerinin bu günü serbestçe kutlamalarını engelleyecek tedbirler almışsa buna ‘yazık’ demekle yetinirim.”

Mustafa Kemal Atatürk, Fransa’nın Suriye toprakları üzerinde bitmek bilmeyen iddialarını da 84 yıl öncesinden görmüştü. Günümüzde tam bir kangren haline gelen Suriye’ye yönelik emperyalist işgal ve saldırı, sadece Suriye’nin değil ülkemizin de bağımsızlığı ve toprak bütünlüğü için tehdit haline gelmişse, bunda ABD ve peşine takılan Yeni Osmanlıcı ayamazlık kadar Fransa’nın emperyalist politikaları da rol oynamıştır.

Atatürk devrimcileri, Ulusumuzla birlikte ulaşacakları Yeniden Atatürk Cumhuriyeti’nin **“Yurtta Sulh, Cihanda Sulh”** düsturlu, bölge merkezli, karşılıklılık esaslı Kemalist Dış Politikası ile bu sorunun da mutlaka üstesinden gelecektir.

Türkiye Cumhuriyeti’nin hiç bir komşusunun toprağında gözü olmadığı gibi, kimseye feda edilecek tek karış toprağı da yoktur. Çünkü; her karış toprağımız şehit ve gazilerimizin kanlarıyla sulanarak vatan olmuştur. Bu konuda değil ihmal, ikircikli bir tutum bile kabul edilemez, bedeli ağır olur.

Hatay’ı Türkiye’ye kazandıran Mustafa Kemal Atatürk, İsmet İnönü, Hatay Cumhurbaşkanı Tayfur Sökmen, Hatay Millet Meclisi üyeleri ve emeğı geçen devlet adamlarımızı ile diplomatlarımızı saygı ve minnetle anıyoruz.

Atatürkçü Düşünce Derneğı olarak, Hatay’ın bu kutlu gününde Temmuz Ayı Genel Yönetim Kurulu Toplantımızı illerinde yaparak yurttaşlarımızın sevinçlerine ortak olmanın mutluluğunu yaşıyoruz.

Değerli Hataylı yurttaşlarımız, büyük gününüz kutlu olsun !

Yaşasın Tam Bağımsız ve Gerçekten Demokratik Türkiye !

**ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
GENEL MERKEZİ**

24.07.2022

BASINA VE KAMUOYUNA

LOZAN'I TARTIŞMAYA AÇANLAR SEVR'E BOYUN EĞENLERDİR!

99. yaşını kutladığımız Türkiye Cumhuriyeti'nin Tapu Senedi Lozan Antlaşması; ülkemizin sınırlarını Misakı Milli kararlarına göre dünyaya kabul ettirmiş olması yanında, 1699 Karlofça'dan 223 yıl sonra masadan başı dik kalktığımız tek antlaşmadır. (1739 Belgrad Antlaşması çok küçük toprak kazançları sağlamış ise de 35 yıl sonra tarihe gömülmüştür.)

Öte yandan Lozan, hükmünü bir asır boyunca sürdüren (ilelebet de sürdürecektir) ender uluslararası antlaşmalardan biridir.

Lozan Zaferimiz'in en önemli yönü ise; Türk Ulusu'nun İstiklâl Savaşı'nda gerçekte kimlerle savaştığını, “**yenilemez**” denilen emperyalist cephenin yenilgiyi kabul etmesini ve Türk yurdunu işgale memur edilen Yunanistan'ın emperyalizmin piyonu olarak savaşa sürüldüğünü resmen belgelemiş olmasıdır.

Aynı zamanda Lozan; Osmanlı Devleti'ni 400 yıl ekonomik esarete sokan kapitülasyonlara son veren, siyasal bağımsızlığın ancak ekonomik bağımsızlıkla tam olarak sağlanabileceğini vurgulayan, bu anlamda ezilen uluslara da yol gösteren tarihin en önemli belgelerindedir.

LOZAN ÖNCESİ ULUS EGEMENLİĞİNİN TESCİLİ !

İşgalciler ve iş birlikçilerinin 9 Eylül 1922 günü İzmir'den denize dökülmesinden sonra 10 gün içinde Anadolu hızla emperyalist çizmesinden temizlenmeye başlandı. Telaşa kapılan emperyalistler derhal silah bırakma çağrısında bulundular. Bursa'nın Mudanya ilçesinde 3 Ekim 1922'de başlayan ateşkes görüşmelerinin yapıldığı tarihi binadaki küçük masada İsmet Paşa'nın karşısında 3 emperyalist ülkenin temsilcileri vardı; İngiltere, Fransa ve İtalya... Bu, Ulusal Kurtuluş Savaşımız'da gerçekte kimlerle çarpıştığımızın somut göstergesidir. (Bu tarihi tablo Mudanya Mütareke Evinde görülebilir). Masada temsil edilmeyen iki heyetten biri emperyalist devletlerin piyonu Yunanistan, diğeri de Mustafa Kemal Paşa ve arkadaşlarını idama mahkum eden İstanbul Hükümeti temsilcileriydi. Yunanistan temsilcileri Mudanya açıklarındaki İngiliz gemisinde kendilerine verilen görevi

yerine getirememenin ezikliği içinde bekliyorlardı. *“Yunan Ordusu Halife Ordusudur”* diyerek vatanın işgalini kolaylaştırmaya çalışmış hain Padişahları yurdundan kaçmanın telaşına düşmüş Osmanlı temsilcileri ise, tabii ki yoktular.

11 Ekim 1922’de imzalanan Mudanya Mütarekesi’nin hemen ardından İtilaf Devletleri Lozan’da toplanacak Barış Konferansı için TBMM hükümetine çağrıda bulundular. Ama bir çağrı da İstanbul hükümetine gönderdiler. Böylelikle, hem galip Ankara’nın gücünü azaltmayı, hem de Türkiye’de iki ayrı hükümet tanıdıklarını kabul ettirmeyi planlamışlardı. Türk Ulusu bir kez daha tarihi bir kararın eşiğine gelmişti. Kemalistler ya ulus egemenliğine sahip çıkacak ya da emperyalistlerin tuzağına düşüp Ulusal Kurtuluş Savaşı Zaferi’ni elleriyle İstanbul’un hain Sultanı ile efendilerine teslim edeceklerdi. Elbette gereğini yerine getirdiler. 1 Kasım 1922 günü TBMM’de aldıkları büyük bir kararla saltanatı kaldırarak ilk devrimi gerçekleştirdiler. Meclis’teki ortak komisyon toplantısında tartışmaların Saltanat yanlıları tarafından kasten uzatıldığını ve kafa karışıklığı yaratılmaya çalışıldığını gören Mustafa Kemal Paşa önündeki sıranın üzerine fırlayarak şu tarihi konuşmayı yaptı:

“Efendiler; egemenlik, hiç kimsece, hiç kimseye, bilim gereğidir diye, görüşmeyle, tartışmayla verilmez. Egemenlik güçle, kudretle ve zorla alınır. Osmanoğulları Türk ulusunun egemenliğine zorla el koymuşlardı. Bu yolsuzluklarını 600 yıl boyunca sürdürmüşlerdi. Şimdi de Türk ulusu “artık yeter” diyerek, bunlara karşı ayaklanıp egemenliğini eylemli olarak eline almış bulunuyor. Bu bir olupbittidir. Söz konusu olan ulusa egemenliğini bırakacak mıyız, bırakmayacak mıyız, sorunu değildir. Sorun zaten olupbitti durumuna gelmiş bir gerçeği açıklamaktan ibarettir. Bu, ne olursa olsun yapılacaktır. Meclis ve herkes sorunu doğal bulursa, sanırım ki uygun olur. Yoksa gerçek yine yöntemine göre saptanacaktır. Ama ihtimal bazı kafalar kesilecektir.”

Bu devrimci kararın ardından Türk Ulusu’nun tek temsilcisi olarak Lozan’a giden İsmet Paşa başkanlığındaki Ankara Hükümeti temsilcileri güçlü bir irade ortaya koydular. İngilizlerin liderliğindeki emperyalist cepheyle çok çetin geçen konferansa en büyük tartışma konusu kapitülasyonlar ve Osmanlı borçları oldu. Hatta bu nedenle bir ara kesilen görüşmeler nihayet 8 ayın ardından tamamlandı ve 24 Temmuz 1923 günü -Musul ve Boğazlar konusu sonraya bırakılmak üzere- bütün Türk tezleri kabul edilerek antlaşma imzalandı. Bu durum emperyalist ülkelerin temsilcilerini hiç memnun etmedi. Nitekim görüşmelerden yıllar sonra 15 Ekim 1973 tarihinde İsmet İnönü TRT’de yapılan bir söyleşide şunları anlatacaktı:

“Lozan’da İngiliz Delegesi Lord Curzon ve Amerikan Delegesi ile oturuyorduk. Lord Curzon ‘Lozan’dan memnun ayrılmıyoruz. Hiçbir dediğimizi yaptırmadık. Harap bir memleket devralıyorsunuz. Bunu imar etmeyecek misiniz? Neyle, nasıl yapacaksınız? Para bir bunda (Amerikan delegesini işaret etti), bir de bende var. Geleceksiniz, para isteyeceksiniz, diz çökeceksiniz, reddettiklerinizin hepsini bir bir cebimden çıkarıp önünüze koyacağım.’ demişti. Bu konuşmamızı hiçbir zaman aklımdan çıkarmadım.”

Evet; Kemalist Devrimciler emperyalistlerin bu sözlerini hiç akıllarından çıkarmadılar, hiç para istemediler, hiç diz çökmediler. Onlar; kurdukları Devleti namus ve ahlâkla, akıl, bilim ve liyakatla yöneterek tamamen milletin gücüyle 15 yılda uçak üretim ihraç eden bir sanayi ülkesi yaratmayı ve Türkiye'yi dünyanın kendini doyurabilen 7 ülkesinden biri yapmayı başardılar.

ATATÜRK YOLUNDAN AYRILMANIN GETİRDİĞİ...

72 yıldır önce İngilizler, ardından ABD ve yancıları yaşadığımız her ekonomik bunalımda Lozan'da ceplerine attıkları bu reddedilmiş maddeleri teslimiyetçi iktidarların önüne koydular, koyuyorlar.

Emperyalistler yıllardır bizden, Lozan'ı rafa kaldırıp 10 Ağustos 1920'de Osmanlı'ya imzalatıkları Sevr paçavrasını kabullenmemizi istiyorlar. Uluslararası toplantılarda her fırsatta ya “yanlışlıkla” Sevr ya da 21. yüzyıl versiyonu -hani şu övünçle eş başkanlığına soyunulan- BOP haritasını karşımıza çıkarıyorlar.

Lozan'ın yaşamsal önemine, BOP tuzağına dikkat çeken yurtseverler “paronayak” damgası ile karalanır ya da düzmece iddianemelerle yargılanırken, Fesli Kadir gibi “Keşke Yunan kazansaydı” diyebilen -yazık ki, devlet katında da kabul gören- emperyalizm iş birlikçisi, Atatürk ve Cumhuriyet düşmanı gericiler Lozan'ı “hezimet” olarak ilan ediyor. En yetkili ağızlar, hem de Yunanistan ziyaretinde, “Lozan'ı tartışmaya açma” gafletine düşüyor. Fısıltı gazetelerindeki yalanları ile yetinmeyen profesör unvanlı kimi çakma tarihçiler artık açık açık TV kanallarında “Lozan'ın gizli maddeleri” masalları anlatıyor. Lozan'ı itibarsızlaştırma ve ülkemizi bölme çabaları aralıksız sürdürülüyor.

TARİHİN GÖR DEDİĞİ...

Tarih bilimdir, asla nankör değildir, hükmünü vermiştir:

Lozan Antlaşması Türkiye Cumhuriyeti'nin tapu senedir.

Maddeleri kanla yazılmıştır, hiçbir güç değiştiremez.

Lozan'ı tartışmaya açmak, Sevr paçavrasına ve türevi emperyal planlara boyun eğmektir.

Türkiye Cumhuriyeti ve Türk Ulusu var oldukça Lozan Antlaşması da var olacaktır.

Ne yüzüncü yılında ne de gelecekte değişecek, yürürlükten kalkacak gizli maddeleri vardır.

Nokta!

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ; Türkiye Cumhuriyeti'ni olduğu gibi, Tapu Senedi'ni de sonsuza dek korumayı, bu tarihi zaferi Ulusumuza kazandıranlara saygısızlık edenlerle olanca gücüyle mücadele etmeyi görevi saydığını kamuoyuna saygı ile duyururken değişmez önderimiz Atatürk'ü, Lozan'ın bilge diplomatı İsmet İnönü'yü, Kuvayı Milliye Kahramanlarımızı ve bu toprakları vatan yapan aziz şehit ve gazilerimizi bir kez daha minnetle, şükranla, saygıyla anmaktadır.

Lozan Antlaşması'nın 99. yılı kutlu olsun!

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
GENEL MERKEZİ

26.07.2022

BASINA VE KAMUOYUNA

Daha önce de, yaptığı hilafet çağrısı ile gündem olan, yazık ki; Devlet Memuru sıfatı taşıyan Halil Konakçı adlı bir İMAM, sokaklarımızı *“Kasap Dükkanı”*, kadınlarımızı da *“ET”* olarak nitelediği ve *“Bu kadınların başında yok mu adamları, abileri, babaları, kocaları?”* gibi - kadını kendi iradesi ile hareket edemez ikinci sınıf insan gören - aşağılayıcı bir soru sorabildiği utanç verici, kin ve nefret saçan bir video paylaşmış sosyal medyada.

Halkımıza İslam’ın güzel ahlâkını, barış ve huzur çağrısını iletmesi için milletimizin vergileriyle maaşı ödenen bu hadsiz, muhtemelen son zamanlarda Diyanet İşleri Başkanı ve diğer bazı devlet yöneticilerinin giderek yükselen Atatürk, Laik Cumhuriyet ve Aydınlanma Devrimleri karşıtlığından cesaret aldığı anlaşılıyor.

Bu şahıs ve herkes bilmeli, bilmeyenlere de öğretilmelidir ki; *“Türkiye Cumhuriyeti laik, demokratik, sosyal bir HUKUK DEVLETİDİR!”*(Anayasa Madde 2)

Laik Cumhuriyet’e, Anayasa ve yasalara meydan okuyan bu İMAM(!) derhal memuriyetten çıkarılmalı, yargılanmalıdır.

Atatürkçü Düşünce Derneği; Diyanet İşleri Başkanlığı’nı ve Cumhuriyet Savcılarını sorumluluklarının gereğini yerine getirmeye davet ettiğini kamuoyuna duyurmayı görevi saymaktadır.

Saygılarımızla.

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
GENEL MERKEZİ

BASINA VE KAMUOYUNA

FETÖ firarisi bir savcının düzmece iddianamesine dayalı bir yargılama sonucu yıllarını Ordumuza, Ulusumuzun güvenlik ve esenliğine adanmış şerefli komutanlarımızı yaklaşık 1 yıldır zindanda ölümlerle pençeleyiyor.

Komutanlarımız; Ahmet Çörekçi, Aydan Erol, Cevat Temel Özkaynak, Çetin Doğan, Çetin Saner, Çevik Bir (hastalığı nedeniyle tahliye edildi), Erol Özkasnak, Fevzi Türkeri, Hakkı Kılıç, İdris Koralp, İlhan Kılıç, Kenan Deniz, Vural Avar ve Yıldırım Türker Anayasal bir kurum olan MGK'nın 28 Şubat 1997 bildirisini -ki dönemin Başbakanı ve kurul üyesi bakanları da imzalamışlardır- ile olay tarihinde yürürlükte bulunan 765 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 147. maddesindeki **"Türkiye Cumhuriyeti icra vekilleri heyetini cebren ıskat veya vazife görmekten cebren men etmek"** -yani **DARBE YAPMAK**- ile suçlanmış ve **MÜEBBET HAPİS** cezasına çarptırılmışlardır.

Oysa MGK kararları tavsiye niteliğindedir ve hükümet tarafından uygulanır. Bazen de uygulanmaz. Nitekim aynı MGK'nın 2004 kararlarının -siyasi sorumluluğu dönemin başbakanı tarafından alınarak- uygulanmadığı bilinen bir gerçektir. Yani isteseydi 54. Hükümet de uygulayabilirdi.

Hal bu iken; kararları uygulayan hükümetin değil de, tavsiye eden kurulun sadece asker üyelerinin çeyrek asır sonra **"DARBE YAPTILAR"** denilip mahkum edilmelerinin hukukî bir karar olarak görülemeyeceği ortadadır. Bu karar, kamu vicdanını ağır biçimde yaralamıştır.

Kaldı ki; ortada iddia edildiği gibi DARBE denilebilecek bir olgu da yoktur. Zira, hükümet söz konusu MGK kararlarını imzalayıp uygulamış ve görevini de aylarca sürdürmüştür.

Bilindiği üzere Refahiyol koalisyon hükümeti, tarafların kurarken yaptıkları anlaşma gereği 30 Haziran 1997'de Başbakan değişikliği yapmak üzere istifa etmiş, dönemin Cumhurbaşkanı farklı bir görevlendirme yapmış, başka bir hükümet kurulmuş ve TBMM'den güven oyu alarak göreve başlamıştır.

MGK toplantısından aylar sonra, tamamen sivil siyasi tercih ve kararlarla gerçekleşmiş bu iktidar değişikliğinin, 25 yıl sonra Mahkeme ve Yargıtay tarafından DARBE olarak nitelenip 14 komutanımızın ömür boyu mahkumiyetine gerekçe sayılması kabul edilemez.

Atatürkçü Düşünce Derneği; bu haksız kararın kaldırılarak komutanlarımızın derhal serbest bırakılması talebini kamuoyu ile paylaşmayı görevi saymaktadır.

Saygılarımızla...

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
GENEL MERKEZİ

BASINA VE KAMUOYUNA KOCATEPE'DEN BİN YIL ÖTEYE ATLAMAK...

“...
*sarışın bir kurda benziyordu
ve mavi gözleri çakmak çakmaktı
yürüdü uçurumun başına kadar, eğildi, durdu
bıraksalar
ince, uzun bacakları üstünde yaylanarak
ve karanlıkta akan bir yıldız gibi kayarak
Kocatepe'den Afyon ovasına atlayacaktı
...”*

(Kurtuluş Savaşı Destanı / Nazım Hikmet)

Kocatepe'deki “*Sarışın Kurt*”, yüz yıl önceki yıldızlı gecenin alaca karanlığında, kuş uçuşu 300 kilometre uzaktaki İzmir rıhtımını görüyor, o sarp kayalıklardan Afyon ovasına atlayacağı dakikaları sayıyordu.

“*Sarışın Kurt*” Kocatepe'den sadece Afyon ovasına değil, ulusuyla birlikte bin yıl öteye atlamaya kararlıydı.

Her türlü destekleriyle Anadolu'yu işgale memur ettikleri, Megali İdea ham hayaliyle başı dönmüş Yunan ordusunu Polatlı önlerine kadar süren emperyalistler, Türk Ulusu'nu bin yıl geriye, Asya steplerine atmak, hatta -ellerinden gelse- yok etmek niyetindeydiler. Büyük Britanya İmparatorluğu'nun en uzun süre başbakanlığını yapan, “*Büyük Yaşlı Adam*” sıfatlı William Ewart Gladstone (1809-1898) şöyle diyordu: “*Türkler insanlığın insan olmayan numuneleridir. Medeniyetimizin bekası için onları Asya steplerine geri sürmeli veya Anadolu'da yok etmeliyiz...*”

Emperyalizmi ilk olarak Çanakkale'de durduran Mustafa Kemal Paşa, İzmir'den başlatılan büyük saldırıyı da Sakarya'da püskürtmüş, şimdi “*Düşmanı vatanın harim-i ismetinde boğmak*” için günün ilk ışıklarını bekliyordu. Azim ve kararını harekete geçirerek ayağa kaldırdığı Ulusunun bütün varını, olanca gücünü cepheye sürmüş, kahredici son darbesini 26 Ağustos 1922 sabahı indirmeye hazırды.

O'nu maceracı bulanlar da vardı, asırlardır taarruz savaşı yapmamış ordumuzun kazanmasının olanaksız olduğunu söyleyenler de, yaptığı planı çok riskli bulanlar da, İstanbul'da, Ankara'da, hatta kurduğu mecliste yenilgi haberini sinsice ya da açıkça bekleyen, **"Keşke Yunan kazansa"** diye duaya çökmüş alçaklar da...

Oysa Mustafa Kemal'in, 16 Mayıs 1919'da Bandırma Vapuruna adımını attığından beri zerre kuşkusu yoktu.

Ulusuna güveni tamdı.

Komutanlarla yaptığı son toplantıda **"Bütün sorumluluk benim"** diyor ve ekliyordu **"Hiç endişe etmeyin. 'Hücum' emrini verip kamçıyı indirdiğimden 15 gün sonra İzmir'deyiz."**

14 gün sonra 8 Eylül akşamı, Belkahve'den dumanlar içindeki İzmir'e bakarken İsmet Paşa'ya **"Bir rüya görmüş gibiyim İsmet"** diyordu.

3 yıl 3 ay 22 gün boyunca yaşadıkları bir rüya gibiydi sahiden.

Ancak vatandan başka aşk, milletten başka sevgili tanımayan, namusla, bilgiyle, cesaretle yürüyen ve **"Ya İstiklâl Ya Ölüm"** diyebilen yurtseverlerin görmeyi hak ettikleri bir rüya...

1683 2. Viyana bozgunundan 239 yıl sonra kazandığı ilk taarruz savaşı zaferiyle bir vatan kurtarmış olmanın mutlu yorgunluğu içinde belli belirsiz gülümseyerek devam etti sonra; **"Ama bir gün yanıldım, bu kadar hızlı kaçacaklarını tahmin etmemiştim."**

İngiliz Genel Kurmayının **"Türkler bu tahkimati 6 ayda aşabilirlerse 6 günde aşmış gibi sevinebilirler"** dediği güçlendirilmiş mevzileri 6 saatte darmadağın eden Türk Ordusu, Büyük Taarruz'un ertesi günü Afyonkarahisar'ı Türk Bayrağı ile kucaklaştırıyordu.

İnebolu'dan yükledikleri kutsal emanetleriyle **"Aydın altında Akşehir üstünden Afyon'a doğru"** giden dünyanın ilk ve tek kağıt taburlarını yöneten yiğit Anadolu kadınlarının, Çiğiltepe'yi söz verdiği saatte ele geçirememeyi gururuna yediremediği için yaşamına son verecek kadar adanmış Albay Reşat Çiğiltepe gibi komutanların, sıtma krizi geçirirken Kocatepe'nin sarp yamaçlarından sessizce Sincanlı Ovası'na, Yunan hatlarının gerisine süzülen Süvari Kolordusu Komutanı Fahrettin Altay gibi kahramanların, Yüzbaşı Agah Efendi, Mülazım Yıldırım Kemal gibi ölüme gülerek giden vatanseverlerin, binlerce neferin ve kadını, erkeği, çocuğuyla topyekûn bir ulusun Başkomutanlarına güvenlerinin ve **Ulusal Bağımsızlığı kazanma kararlılıklarının TEK BİR ANA YOĞUNLAŞMIŞ halidir 26 Ağustos 1922!**

Büyük Taarruz'un büyüklüğünün ve anlamının bilincine varabilmek için her yurttaşın mutlaka, ama mutlaka Kocatepe'yi, Sincanlı Ovasını, Dumlupınar'ı görmesi, tanınması gerekir.

Yeter mi?

Yetmez elbet!

Düzenli Ordunun hangi güçlükler nasıl aşılarak oluşturulabildiğini, 1. ve 2. İnönü Zaferlerinin değerini, Bursa'nın işgali üzerine Meclis kürsüsüne örtülen Puşide-i Siyah'ı, Kütahya, Eskişehir muharebelerinde 100 kilometre geri çekilmenin nedenini, vatanın dört yanında işgal güçleriyle boğuşurken İngiliz altınları ve işbirlikçi Saray ve hükümetinin talimatlarıyla çıkarılan onlarca isyanı bastırmak için cephelerden birlik çekmek zorunda kalmanın yarattığı zafiyeti, Kuvayı İnzibatiye alçaklığını, milletin tepesine İngiliz uçaklarından yağdırılan ve **"Yunan Ordusu Halife Ordusudur..."** diyen Padişah tuğralı zillet mektuplarını, İngilizlerin kurdurduğu Teali-i İslâm adlı işbirlikçi cemiyetin İskilipli Atf imzalı Milli Mücadele karşıtı bildirilerini, Halife-i Rüy-i Zemin unvanlı Sultan Vahdettin'in, Sadrazam Damat Ferit'in ve Dahiliye Nazırı Ali Kemal'in hiç utanmadan Rahip Frew kuyruğunda üye oldukları İngiliz Muhipleri Cemiyeti onursuzluğunu, Kuvayı Milliye kahramanlarının boyunlarına geçirilen idam fermanlarını bilmeyen, Polatlı'dan, İner Köyü'nden, Gazi Tepe'den başlayarak Sakarya Meydan Muharebesi coğrafyasını adım adım dolaşırken **"Hattı müdafaa yoktur, sathı müdafaa vardır. O sathı bütün vatanıdır. Vatanın her karış toprağı vatandaşın kanıyla ıslanmadıkça terk edilemez!"** emri kulaklarında çınlamayan, 22 gün 22 gece kan kırmızı akan Sakarya'yı yüreği titreyerek hayalinde canlandırmayan ve Kocatepe'nin sarp ve vahşi arazisini ziyaret edip şehitliklerde boğazına tıkanan yumruğu hissetmeyenlerin o şehit ve gazilerin canları ve kanlarıyla **VATAN** ettikleri bu toprağın ekmeğinde, suyunda hakları olabilir mi?

"Türkiye Cumhuriyeti'ni kuran Türkiye halkının oluşturduğu Türk Milleti" nin istisnasız her ferдинin; Kocatepe yamacında Büyük Kalecik kasabasındaki Yüzbaşı Agah Efendi Şehitliği'nde ya da Dumlupınar Şehitliği'nde yatan 11 yaşındaki, 8 yaşındaki **ÇOCUK** şehitlerin, **Gördesli Makbule, Tayyar Rahmiye** gibi **KADIN** şehitlerin, askere giderken köyünde bıraktığı oğlunu cepheden cepheye koşarak savaştığı 11 yılın ardından 19 yaşında Alay Sancaktarı olarak ilk kez gördükten bir kaç gün sonra 31 Ağustos 1922 günü toprağa düşen **Çetmili Kara Ali Çavuş** ile 9 Eylül'de İzmir'e giren birliğinin önünde şehadet şerbetini içen oğlu **Mehmet Onbaşı'nın**, bu belki de aynı savaşta can vermiş dünyanın tek **BABA OĞUL** şehitlerinin aziz hatıralarına binlerce yıl sonra bile ödemekle bitiremeyeceği minnet borcu vardır.

Tarihin ilginç rastlantısıdır; Kocatepe'de 26 Ağustos 1922 sabahı başlayan kutsal savaştan tam 851 yıl önce, 26 Ağustos 1071'de Malazgirt Ovası'nda da bir başka büyük savaş yaşanmıştı. Bazı kendini bilmezler, bu iki savaşı vuruşturup Kocatepe'yi unutturmaya çalışıyorlar. **"Keşke Yunan kazansaydı"** diyen vatansızların takipçileri olan, Kocatepe olmasaydı kutlayacak Malazgirt'lerinin kalmayacağını anlamaktan aciz bu zavallılar; 30

Ekim 1918 Mondros Mütarekesi ile girişilen emperyalist işgalin ve 15 Mayıs 1919 günü İzmir’den başlatılan saldırının Türk Ulusu’ nu Malazgirt öncesine atma ya da Anadolu’da yok etme amaçlı olduğunun ayırında olmadıklarından Milletimizin bilincini zehirleme gayretindeler.

Ne utanç verici cehalet, ne büyük gaflet, ne tarifsiz dalâlet!

26 Ağustos 1922; Anadolu Türk’ünün bin yıl geri sürülmeye başkaldırısının olduğu kadar, bin yıl ileri gitme azminin de vücut bulmuş halidir.

Mustafa Kemal Atatürk asla zafer sarhoşu olmadı. Devrimciydi çünkü, akılcı ve gerçekçiydi... Yaşadıklarından hareketle, karşımıza çıkabilecek saldırıları, tuzakları, ihanetleri Gençliğe Hitabe ’sinde altını çize çize vurguladı, bitirirken de ***“Ey Türk istikbalinin evladı...”*** hitabıyla sonsuza dek değişmeyecek görevimizi bildirdi.

Türk Ulusu, Kocatepe’de neyi başardığını hiç unutmayacak, boyutu ne olursa olsun bütün saldırıları defedecek, bütün tuzakları bozacak, bütün ihanetleri açacak, Tam Bağımsız ve Gerçekten Demokratik Türkiye hedefinden asla kopmayacak, bu hedefe behemehal ulaşacaktır.

Atatürkçü Düşünce Derneği olarak Büyük Taarruz’ un 100. yılında Kocatepe’de, Mustafa Kemal Atatürk ve kahraman silah arkadaşları Kemalist Devrimcileri minnetle, şükranla yad ediyor, kadın, erkek ve çocuk bütün şehit ve gazilerimizin aziz hatıraları önünde tazimle eğiliyoruz.

Saygılarımızla.

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
GENEL MERKEZİ

BASINA VE KAMUOYUNA

TÜRK ULUSU'NUN OMZUNA TAKTIĞI BAĞIMSIZLIK YILDIZI

Türk Ulusu'nun; binlerce yıllık tarihindeki en anlamlı zaferinin, 30 Ağustos 1922 Başkomutanlık Meydan Muharebesi'nin 100. şeref yılında mutluyuz, gururluyuz!

26 Ağustos 1922 şafağında Kocatepe'den yükselen top sesleri, bütün dünyaya, özellikle de mazlum milletlere emperyalizmin yaklaşan hezimetinin işaret fişeklerini gönderiyor, 4 gün sonra Gazi Mareşal Mustafa Kemal Paşa komutasındaki Büyük Millet Meclisi Orduları emperyal güçlerin taşeronu Yunan Ordusuna Dumlupınar'da son yumruğunu indiriyordu.

Yüzbinlerce askerin boğuşmasının sona erdiği akşam saatlerinde bozguna uğramış işgalciler Uşak üzerinden İzmir'e doğru kaçmaya başlamıştı. 1 Eylül'de Başkomutan'ından **"Ordular İlk Hedefiniz Akdeniz'dir. İleri!"** emrini alan Mehmetçik, 400 kilometre yolu insanüstü bir hızla, günde ortalama 45 kilometre katederek 9 günde alıp tarih yazıyor, soluğunu tutmuş cepheden haber bekleyen Milletine bu amansız takibin İzmir Rıhtımı'nda denizle bulunduğu müjdesini vermeye koşuyordu.

Büyük Zafer'in kazanıldığı bölgeyi bugün gezenler; Atatürk'ün emsalsiz askeri dehasına tanıklık edecekler, o muazzam savaş alanını çevreleyen alçak tepeliklerdeki taşlarla yazılmış rakamların askerlerimizin birlik numaralarını ve mevzilerini gösterdiğini öğrenecekler, Mustafa Kemal Paşa'nın işgal ordusunu adeta bir torbanın içine hapsettiğini, torbanın açık ağzını Aslıhanlar Köyü'ne çevirdiğini, bu yöne kaçmak zorunda bıraktığı düşmana öldürücü darbeyi vurmaya ve Samsun'a ayak bastığı 19 Mayıs 1919'dan beri bir an bile kuşku duymadığı mutlu sona ulaşmayı beklediğini tüyleri diken diken hissedeceklerdir.

Başkomutan Mustafa Kemal Paşa savaşı Triküpis'in deyişiyle, Türk süngülerinin çelik parıltılarının bir anda gözlerini aldığı noktadan yönetirken, bir kaç ay önce gazetecilere **"Mustafa Kemal mi ? O da kim ? Öyle bir komutan tanımıyorum."** diyen Yunan Ordusu Başkomutanı Hacı Anesti İzmir'de bir kotra güvertesindeydi.

İngiliz Genel Kurmay'ının **"Altı ayda açılırsa büyük başarıdır"** dediği Yunan tahkimatı, Büyük Taarruz'un ilk saatlerinde öylesine paramparça edilmiştir ki, emperyalistler 200 yıldır hep boyun eğdirdikleri Türk Ordusu'nun böyle kesin ve hızlı bir zafere yürüyebileceğini

akıllarının ucundan bile geçirmediklerinden şaşırıp kalmışlardır. Hatta, 2 Eylül günü Uşak'ta karargâhı ve 7 bin askeri ile esir alınan Yunan 1. Kolordu Komutanı Trikupis, başkomutanlığa atandığını bile ancak kendisini konuk ve teselli eden Mustafa Kemal Paşa'nın birliklerimizin eline geçen bir telgrafi vermesiyle öğrenmiş, acı acı gülümsemiştir.

Dünyanın saygıyla selamladığı, tarihe altın harflerle kaydolmuş, yenilmiş Yunan komutan ve siyasetçileri ile hamileri İngilizlerin bile büyüklüğünü teslim ettiği, Yunanistan ve İngiltere'de hükümetleri devirmiş, mazlum milletlerin bağımsızlık mücadelelerinin ateşleyicisi olmuş, 1.Dünya Savaşı galipleri İtilaf Devletlerinin çizdikleri haritayı da, Osmanlı'ya imzalattıkları Türk'ün idam fermanı Sevri de yırtıp atmış, Lozan ve Cumhuriyet yolunu açmış Dumlupınar Zaferi'ni, arada bir ortaya çıkıp -hangi yüzle olduğu bilinmez-küçümsemeye, önemsizleştirmeye çalışan kimi Saray soytarıları, kimi çakma tarihçiler ve destekçileri bilmelidirler ki, Tarih bilimdir, asla nankör değildir, yalanlarla yazılmaz!

Kesin zaferin kazanıldığı kutsal topraklardaki şehitliklerimiz; ulusça yaptığımız ölçüye sığmaz fedakârlığın, verdiğimiz olağanüstü mücadelenin ve kadın erkek Kuvayı Milliye yiğitlerimizin efsanevi kahramanlığının günümüze ulaşmış simgeleridir.

Savaş alanındaki tarlalarını sürerken köylülerimiz, bugün hâlâ silah kalıntlarıyla, mühimmatla, zaman zaman da kara toprağa kefensiz girmiş şehitlerimizin mübarek kemikleriyle karşılaşabilmektedir. Milli Mücadele'nin Kuvvacı Vaizi Mehmet Akif'e **"Şüheda fıskırarak, toprağı sıksan şüheda"** dedirten budur...

"...

solda, ilerdeydi Ali Onbaşı kan içindeydi yüzü gözü
bir süvari takımı geçti yanından dörtnala kaçanı kovalamıyordu yalnız
ulaşmak da istiyordu bir yerlere ve sadece kahretmiyor yaratıyordu da ve kılıçların,
nalların, ellerin ve gözlerin pırıltısı ardarda çakan aydınlık bir bütündü
Ali Onbaşı bir şimşek hızıyla düşündü
ve şu türküyü duydu:
'dörtnala gelip uzak Asya'dan
Akdeniz'e bir kısrak başı gibi uzanan
bu memleket bizim
bilekler kan içinde, dişler kenetli, ayaklar çıplak ve ipek bir haliye benziyen toprak
bu cehennem, bu cennet bizim
kapansın el kapıları, bir daha açılmasın yok edin insanın insana kulluğunu bu davet
bizim
yaşamak, bir ağaç gibi tek ve hür ve bir orman gibi kardeşesine
bu hasret bizim.'

"..."

(Kurtuluş Savaşı Destanı / Nazım Hikmet)

“Bu memleket bizim” diyebildiğimiz *“ipek bir halıya benzeyen”* bu toprağın nice Ali Onbaşıların kanları ile sulanarak vatan olduğu hafızalarımızdan asla silinmemelidir.

Büyük Zafer’in anısına, Şanlı Ordumuz’un terfi eden komutanları her yılın 30 Ağustos’unda omuzlarına yeni yıldızlarını takıp Zafer Bayramı kutlamalarına yeni rütbeleri ile katılırlar. Ulusumuz da; 100 yıl önce Ebedi Başkomutanı Mustafa Kemal Atatürk önderliğinde girdiği ölüm kalım savaşında omzuna bir daha asla çıkmayacak **BAĞIMSIZLIK YILDIZINI** takmıştır, sonsuza dek onurla taşıyacaktır.

Atatürkçü Düşünce Derneği; Büyük Zafer’in kutlu ürünü *“Türk İstiklâlini, Türk Cumhuriyetini ilelebet muhafaza ve müdafaa etmek”*, son yıllarda kısmen yitirilen Cumhuriyet kazanımlarını Milletimize iade etmek ve *“Yeniden Atatürk Cumhuriyeti”* hedefine ulaşmak azim ve kararıyla, her yıl olduğu gibi bu yıl da, Yüce Türk Ulusu’na, Büyük Atatürk’e, Milli Mücadelemiz’in cefakâr Büyük Millet Meclisi üyelerine, Kahraman Ordumuz’a, kadın, erkek ve çocuk aziz şehit ve gazilerimize bağlılık ve minnetini sunmak üzere bugün bu kutsal savaş alanında Cumhuriyetimiz’in emanet edildiği gençliğimiz ve halkımızla omuz omuzadır.

30 Ağustos Zafer Bayramımız kutlu olsun!

Saygılarımızla!

**ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
GENEL MERKEZİ**

09.09.2022

BASINA VE KAMUOYUNA

İZMİR'İN DAĞLARINDA 100 YIL ÖNCE AÇAN ÇİÇEKLER HİÇ SOLMAYACAK...

Bugün; 9 Eylül 2022...

Bugün; yüz yıl öncenin İzmirlileri kadar mutluyuz. Yaşamak zorunda bırakıldığımız bütün aymazlıklara, ihmallere, yolsuzluklara, karanlıklara karşın geleceğe umutla bakıyoruz. Çünkü; *“Umutsuz durumlar yoktur. Umutsuz insanlar vardır. Ben umudumu hiçbir zaman yitirmedim”* diyen Mustafa Kemal'in Askerleriyiz!

Bugün; 9 Eylül 1922'de Konak Meydanı'nda İzmir Hükümet Konağı gönderine Türk Bayrağı'nı çeken **Yüzbaşı Şerafettin, Teğmenler Ali Rıza** (Akıncı) ve **Hamdi** (Yurteri), **Diyanbakırlı Çavuş Mehmet Raşit** (Nazlı) kadar, **5. Süvari Kolordusu Komutanı Fahrettin Altay** kadar, Kadifekale'yi Türk Bayrağı'na kavuşturan **Besim Bey** (Kurter) kadar, şehre ilk giren **Mehmetçikler** kadar, onları bağrına basan **İzmirli**ler kadar ve Zafer coşkusuyla yurdun her yerinde sokaklara dökülen **Türk Uslu** kadar gururluyuz.

Bugün; 8/9 Eylül 1922 gecesi, tam 39 ay tavan aralarında, sandık diplerinde gizleyerek düşmana kaptırmadıkları kırmızı perde ya da elbise kumaşlarını beyaz patiskalarla buluşturup sabaha kadar diktikleri Türk Bayrakları ile Mehmetçığı sevinç gözyaşları içinde karşılarken kenti gelincik tarlasına döndüren **Yiğit İzmir Kızları** kadar heyecanlıyız.

KURTULUŞUN HABERCİSİ HASAN TAHSİN BEY'İN İLK KURŞUN'U

15 Mayıs 1919'da Emperyalist devletlerin kuklası Yunan Hükümeti'nin İzmir Rihtımı'na çıkardığı palikaryaya İlk Kurşunu sıkan gazeteci **Hasan Tahsin Bey** (Osman Nevres) bu işgali kabullenmeyeceğine inandığı milletin arkasından geleceğinden, kanını yerde bırakmayacağından emindi. Hasan Tahsin bir maceracı, bir hayalperest değildi. Nitekim, işgalin ertesi günü İstanbul'dan Samsun'a hareket eden Bandırma Vapurundaki Anafartalar Kahramanı Mustafa Kemal Paşa; 18 yol arkadaşı ve bir avuç isimsiz nefer ile çıktığı umut yolculuğunda, ulusunun azim ve kararını harekete geçirip bütün olanaklarını ve fedakârlığını seferber ederek 3 yıl 3 ay 22 gün sonra **Hasan Tahsin Bey**'i şehadet şerbetini içtiği yerde, İzmir Rihtımı'nda hayata döndürecekti.

15 Mayıs 1919'da **Hasan Tahsin Bey** ile toprağa düşen ve O'nun temiz kaniyle sulanan **BAĞIMSIZLIK TOHUMU**, İzmir'in dağlarında ve bütün yurttan 9 Eylül 1922 günü rengarenk çiçeklere dönüşmüştü. Türk Uslu o kadar kıvançlıydı ki; içi içine, yüreği göğsüne, bedeni evine sığmıyor, başı göğe değiyordu. İstanbul'dan ve bütün dünyadan gazeteciler, politikacılar, hatta zaferine inanmayanlar bile akın akın İzmir'e koşuyordu. Belki sadece İngiliz emperyalisti, Türk

Zaferi'nin kesinlik ve hızının yarattığı şoktan olsa gerek, uğradığı hezimetin farkında değildi, bilinen küstahlığını sürdürüyordu.

MUSTAFA KEMAL PAŞA İNGİLİZ AMİRALE HADDİNİ BİLDİRİYOR

Büyük Taarruz 5 günde kesin zaferle sonuçlanmış, İzmir kurtulmuş, vatanın bağına dayanmış hançer sökülüp atılmış, savaş bitmiş, Ulusal Bağımsızlık kazanılmıştı. Ancak İngiliz donanması bir türlü İzmir Limanı'ndan ayrılmamakta, bu durum 10 Eylül'de İzmir'e giren Mustafa Kemal Paşa'yı düşündürmekteydi. 12 Eylül 1922 günü İngiltere'nin Akdeniz Filosu Başkumandanı Sir Osmond de Beauvoir Brock Gazi'yi ziyarete geldi ve kendi vatandaşları ile hristiyan azınlıkların durumlarının ne olacağını sordu. Mustafa Kemal, suç işlememiş tüm İngiliz ve azınlık vatandaşlarının İzmir'de kendisi kadar güvende olacaklarını, ancak suç işleyenlerin adaletin huzuruna çıkacaklarını bildirince görüşme gerginleşti.

Donanma komutanının

- Fakat Paşa Hazretleri, fevkalade günler geçirdik. Yunan Ordusu'ndan cesaret alan bazı Rum ve Ermeniler şımarıklık yapmış olabilir. Bunlar, fevkalade günlerin olaylarıdır. Hoş görülmesi gerekir. Eğer bu kimseler, halkın husumetine bırakılacak olursa, bütün dünya aleyhimize kıyameti koparır!

diyerek tehdide kalkışması üzerine Gazi sözünü bıçak gibi kesti ve adeta gürlledi:

- Şu **Efendi Devlet** rolünü bir kenara koyunuz Amiral! Milletleri tehdit etmekten vazgeçiniz! İngiltere ve müttefiklerinin kıyameti koparıp koparmayacağını düşünmem! Bunlar memleketimin iç işleridir; kimsenin bu işlere karışmasına müsaade etmem!

Amiralin benzi kül gibi oldu, ama yine de üst perdeden konuşmayı sürdürdü:

- İngiltere Hükümeti'nin tebaasını her yerde koruma hakkı vardır ve devletler hukukunun teminatı altındadır. Vatandaşlarımızın ve Avrupa devletleriyle birlikte arkaladığımız Rumlarla Ermenilerin güven içinde bulundurulmasını sadece rica ettik. Yoksa biz bu güvenliği sağlayacak güçteyiz...

Bu sözler Mustafa Kemal Paşa'nın iyice tepesini attırdı:

- Arkaladığınız Yunan Ordusu'nun denizde yüzen leşlerini herhalde görmüş olmalısınız! Türk Ordusu asayişli sağlayacak güçte olduğu gibi, limanı boşaltacak güçtedir de... Donanmanızın en kısa sürede limanı terk etmesini istiyorum!

Mustafa Kemal Paşa'nın cümleleri art arda tokat gibi yüzünde şakladıkça ne yapacağını şaşırان Amiral çaresizce son bir hamle yaparak

- Ne yani, İngiltere'ye savaş mı açıyorsunuz?

diye sorunca Paşa

- Savaş açmak mı? Siz yoksa Sevri Antlaşması'nın hala yürürlükte olduğunu mu sanıyorsunuz? Biz onu çoktan yırttık Bay Brock. Karşımda oturuşunuzu, sizi konuk saymama borçlusunuz! Bizim gözümüzde barış antlaşması yapmamış savaş halinde iki devletiz. Savaş hukuku yürürlüktedir. Gemilerinizi derhal kara sularımızdan çekmenizi size son kez ihtar ediyorum!

diyerek görüşmeyi sonlandırdı.

Mağrur Amiral bu sözlerle bir balmumu heykele döndü, şişe gerine girdiği odada oturduğu sandalyede küçüldükçe küçüldü ve sonunda kekeleyerek;

- Affedersiniz!

dedi, geri kapıya gidip dışarı çıktı.

Amiralin raporu üzerine İngiliz Hükümeti aynı gün bu sözlerin yazılı olarak bildirilmesini isteyen bir ultimatoma verdi. 13 Eylül günü komutanın yüzüne söylenenler yazılı olarak emperyal ülkenin temsilcilerine iletildi. Olay şehirde de duyulmuş, meraklı bir bekleyiş başlamıştı. Birkaç saat sonra emperyalistler kendi devletlerinin uyruğunda olanları gemilerine alıp, denizde çırpınan Yunan askerlerine aldırımsızın sessizce limanı terk ediyorlardı.

Salih Bozok o anı şöyle anlatıyor:

"Verilen zaman bittiğinde büyük İngiliz donanmasının İzmir Limanı'ndan uzaklaşmasını seyrediyorduk. O ise, bakmıyordu bile..."

Mustafa Kemal Paşa'nın Amirale söyledikleri; İngiliz emperyalistlerinin yüzyıllardır işitmek bir yana, karşılarında dile getirilebileceğini akıllarına bile getirmediikleri sözler olduğu kadar, Türk Ulusu'nun da yine yüzyıllardır özlediği, yöneticilerinden beklediği cümlelerdi. Yüz yıl önce Amirallerine İzmir'de söylenenleri İngilizler asla unutmamışlar, ama son dönemlerde Türk Ulusu'nu yönetme iddiasındakiler yazık ki duymamışlardır bile...

O kadar duymamışlardır ki; emperyalistler karşısında dizlerinin bağı çözülmekte, İngiltere Kraliçesi'nden -hem de İstanbul Boğazı'na demirlemiş İngiliz Savaş Gemisi güvertesinde- **Diz Bağı Nişanı** almayı marifet bellemekte, ABD'de **Yahudi Cesaret Madalyası** ile ödüllendirilmeyi kabul etme **"cesareti"** gösterebilmekte, kâh beybol sopası, kâh hadsiz ve aşığılayıcı mektuplarla tehdit edilmeyi ya da dakikalarca kapılarda bekletilmeyi içlerine sindirebilmektedirler. Oysa, küstah emperyalistlere hadlerini bildirmek, dizlerinin bağını çözüp tir titretmek **Ege Efelerinin, Demirci Akıncılarının** ve elbette **Toros yürükleri, Giresun uşakları, Antep yiğitleri, Gördesli Makbuleleri, Çete Emir Aşşeleri, Kara Fatmaları** ile **Türk Ulusu'nun** olağan işlerindedir. Tıpkı türküde çığırdığı gibi:

**"Kordon boyu seyrine düştü
Titret efem vur dizin üste..."**

İZMİR'İN DAĞLARINDA ÇİÇEKLER AÇAR...

Mustafa Kemal Atatürk'ün bu ödünsüz antiemperyalist ve tam bağımsızlıkçı tavrı ile dir ki; İzmir'in kurtuluşundan hemen sonra Mondros Ateşkes Anlaşması'nı tarihin çöp sepetine atan Mudanya Mütarekesi, ardından Osmanlı'ya imzalatılmış ve fakat Kuvayı Milliye'ce kadük edilmiş Sevr'i gömen Lozan Antlaşması imzalanmış, 1936 yılında olağanüstü bir diplomatik başarı eseri olarak bir araya getirilen 9 ülkeyle imzalanan Montrö Boğazlar Sözleşmesi ile Bağımsız Türkiye Cumhuriyeti'nin kırmızı çizgileri oluşturulmuş, 1938-39'da da tek kurşun atılmadan Hatay'ın Anavatan'a katılması sağlanmıştır.

Bu yerli ve milli duruşla yapılanları Atatürk 1935'de şöyle kayda geçiriyor:

"Bu anda, Sivas Kurultayını -ki, dış ve iç düşmanların süngüleri altında kurulmuştur-hatırlamak, geçen on altı yılın bütün hadiselerini göz önüne getirmeği kolaylaştırır. **Uçurumun kenarında yıkık bir ülke... türlü düşmanlarla kanlı boğuşmalar... yıllarca süren savaş... ondan sonra, içerde ve dışarda saygı ile tanınan yeni vatan, yeni sosyete, yeni devlet... ve bunları başarmak için aralıksız devrimler...** İşte Türk genel devriminin kısa diyemi..." ve ekliyordu "16 yıldır uyguladığımız, yalnız birkaç yıl için değil geleceği de kapsayan tasarlarımız ve güttüğümüz bütün bu esaslar **KEMALİZM** prensipleridir."

İşte, Mustafa Kemal Atatürk önderliğindeki Kemalist Devrimcilerin bu kararlılığı ile günümüz yöneticilerinin teslimiyetçiliği arasındaki derin uçurumu gören yurtsever halkımız hemen her gün; meydanlarda, üniversitelerde, stadyumlarda, spor salonlarında ya da yasaklanmasını bulursa festival alanlarında İzmir'in dağlarında açan çiçekleri anımsamakta ve anımsatmaktadır.

Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün Türk Ulusu'na aşıladığı bağımsızlık aşkı, günümüzde İzmir'in dağlarında -ve vatanın dört bir yanında- hiç solmayacak milyonlarca çiçeğe dönüşmüştür. Milletimiz, "**Yaşa Mustafa Kemal Paşa Yaşa**" sözleriyle O'nun adını sadece mücevher taşta değil, Tarih Baba'nın silinmez hafızasına da altın harflerle kazımıştır.

Atatürkçü Düşünce Derneği olarak; Atatürk'ün akıl ve bilim yoluna dönmek, **Kemalizm**'in namus sesini bir **Sis Çanı** gibi yurdumuz semalarına asmak, Cumhuriyetin kuruluş felsefesini günümüz koşullarına uyarlayarak **Yeniden Atatürk Cumhuriyeti**'ne ulaşmak kararlılığı ile güzel İzmir'imizin kurtuluşunun 100. yılını kutluyor, Atatürk ve Kuvayı Milliye kahramanlarımızı minnet ve şükranla yad ediyor, aziz şehit ve gazilerimizin manevi huzurlarında saygıyla eğiliyoruz.

Yaşasın Tam Bağımsız Ve Gerçekten Demokratik Türkiye!

Saygılarımızla...

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
GENEL MERKEZİ

05.10.2022

BASINA VE KAMUOYUNA**BASINA VE KAMUOYUNA: ADD, ÇYDD, EĞİTİM-İŞ VE TBB “ÇOCUKLARIMIZA SAHİP ÇIKIYORUZ” FORUMUNDA BARINMA SORUNU İÇİN ÇÖZÜMLER ÜRETECEK**

Atatürkçü Düşünce Derneği (ADD), Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği (ÇYDD), Eğitim ve Bilim İş görenleri Sendikası (Eğitim-İş) ve Türkiye Barolar Birliği (TBB), öğrencilerin barınma sorununa çözüm önerileri geliştirmek için *“Çocuklarımıza Sahip Çıkıyoruz”* forumunda bir araya geliyor.

Dört kurum, foruma dair yaptığı ortak çağrıda

“Öğrencilerin barınma sorunu ivedi olarak çözülmelidir. Biliyoruz ki, barınma olanağı eğitim hakkından yararlanabilmenin ön koşuludur. Ancak son 20 yıldır AKP iktidarlarının bilinçli olarak uyguladığı yanlış eğitim politikaları, eğitimde fırsat eşitsizliğini sürekli büyüterek öğrencilerimizin temel insan hak ve özgürlüklerini kısıtlayan sorunlar doğurmuştur. Bugün öğrencilerin barınma sorunu, eğitime erişimlerinin ve eğitimlerini sürdürebilmelerinin, bir anlamda kaderlerinin belirleyicisi olmuştur. Bu soruna dikkat çekmek ve çözüme katkı sunmak amacıyla laik ve bilimsel eğitimden yana olan ADD, ÇYDD, Eğitim - İş ve TBB olarak hep birlikte çalışmalar yürütüyoruz. Öğrencilerin barınma sorunlarına yönelik farkındalık yaratarak güçlü bir kamuoyu desteği oluşturmak, yerel yönetimlerin de konuya odaklanmalarını sağlayacak şekilde çözümler üretebilmek adına düzenlediğimiz *‘Çocuklarımıza Sahip Çıkıyoruz’* forumunda sizlerle birlikte olmak bizleri onurlandıracaktır.” dedi.

Aynı zamanda barınma sorunu karşısında cumhuriyetçi ve demokratik örgütlerin iş birliği yapmasının ve daha etkin olarak rol almalarının gerekliliğini vurgulayan dört kurum, kamuoyu oluşturmak amacıyla *“Öğrencilerin Barınma Hakkı ve Yurt Sorunu”* başlıklı bir de panel gerçekleştirecek. Oturum Başkanlığını Doç. Dr. Ahmet Yıldız'ın üstleneceği panelde konuşmacı olarak **Mustafa Hüsnü Bozkurt** (ADD), **Prof. Dr. Ayşe Yüksel** (ÇYDD), **Kadem Özbay** (Eğitim-İş) ve **Av. R. Erinç Sağkan** (TBB) yer alacak.

Öğrencilerin barınma ve yurt sorununun hep birlikte tartışılacağı forum **8 Ekim Cumartesi** günü, saat **10.30'**da **TBB Av. Özdemir Özok Kongre ve Kültür Merkezi'nde** düzenlenecek.

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
GENEL MERKEZİ

BASINA VE KAMUOYUNA

Atatürkçü Düşünce Derneği olarak; Türkiye Cumhuriyeti'nin varoluş Antlaşması Lozan'ın tamamlayıcısı, Atatürk dehası ürünü, Anadolu-Trakya Kilidi, 86 yıl sonra Karadeniz'i kan deryası olmaktan ve dünyayı 3. Dünya Savaşından esirgeyen Montrö Boğazlar Sözleşmesi'ni savundukları, Türk Silahlı Kuvvetleri'ndeki tarikat yapılanmalarına karşı çıktıkları için "**Darbeye Teşebbüs**" gibi akıl almaz bir suçlama ile yargılanmakta olan yurtsever Amirallerimizden on ikisi için rütbelerinin sökülmesi ve hapis cezası istenmesini kabul edilemez buluyor, Bağımsız Türk Yargısı'nın haklarını teslim edeceğine ve yargılamanın beraatla sonuçlanacağına inanıyoruz.

Büyük Atatürk'ün Gençliğe Hitabe 'sinden aldıkları görev ve uzmanlıklarının yüklediği sorumluluk bilinciyle; Ulusal Bağımsızlığımızı, Boğazlar ve denizlerimizdeki egemenlik haklarımızı, Vatanımız ve Milletimiz 'in bölünmez bütünlüğünü savunan, Ordumuz'a siyaset sokulmasının, tarikat - cemaat yapılanmalarına göz yumulmasının felaketli sonuçlarına dikkat çeken, aralarında Genel Yönetim Kurulu Üyemiz Sayın Türker Ertürk'ün de olduğu değerli komutanlarımızın suçsuz olduklarını biliyor, özellikle Rusya Ukrayna Savaşının yaşanmışlıkları dikkate alındığında -yargılanmak bir yana- kendilerine teşekkür edilmesi gerektiğini düşünüyor ve her koşulda yanlarında olduğumuzu kamuoyuna saygı ile duyuruyoruz.

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
GENEL MERKEZİ

11.10.2022

BASINA VE KAMUOYUNA

MUDANYA MÜTAREKESİ EMPERYALİZMİN TÜRK ULUSU'NA TESLİM OLUŞ BELGESİDİR.

Mudanya Mütarekesi'nin (Ateşkes Antlaşması) 100. yılını kutluyoruz.

9 Eylül 1922'de İzmir rıhtımında zafere ulaşan büyük ve kutsal savaş, 11 Ekim 1922 sabahı Mudanya'da ilk siyasal meyvesini alıyordu.

Sonuçları kısa sürede ortadan kalkan 1739 Belgrad Antlaşması hariç tutulursa, 1699 Karlofça Antlaşması'ndan itibaren Türk Ulusu, 223 yıl boyunca hiçbir görüşme masasından başı dik kalkmamıştı. Oysa şimdi İsmet Paşa emperyalizmi masada da yeniyordu.

Bazı tarih cahilleri; Kars'tan Doğubayazıt'a Ruslar'la, Pontus ve Ermeni çeteleriyle yıllar süren savaşların ardından önce 3 Aralık 1920 Gümrü ve sonra 16 Mart 1921 Moskova Antlaşması ile kapanan Doğu Cephesi'ni, "Gazi", "Kahraman" ve "Şanlı" unvanlarını kazanmış Antep, Maraş ve Urfa'nın Şahin Bey'le, Sütçü İmam'la, Ali Saip (Ursavaş) Bey'le Fransız işgaline karşı destansı direnişlerinin sonunda 20 Ekim 1921 Ankara Antlaşması ile kapanan Güney Cephesi'ni, Kuvayı Milliye'nin ilk kıvılcımını ateşleyen Adana Kuvvacılarının -Pozantı'da terk edilmiş bir tren vagonunda gizlice basıp dağıttıkları bugün 104 yaşındaki Milli Mücadele'nin ilk ve dünyanın en eski gazetelerinden biri olan- Yeni Adana'sını, Antalya'dan Konya'ya uzanan Kilikya İtalyan işgalini ve Anadolu'nun her yerindeki İngiliz'i görmezden gelip "Yunan Harbi" diye basitleştirmeye, hatta kimi densizler "Tek Kurşun Atmadık" dalaleti ile yok saymaya çalışsa da Ulusal Kurtuluş Savaşımız aslında, Türk Ulusu'nun Batı Emperyalizmi ile kanlı ve kesin hesaplaşmasıdır. Mudanya Mütareke masası da bu hesaplaşmanın taraflarını apaçık göstermektedir.

Bursa'nın bu şirin sahil ilçesinde, 1937 yılından beri "Mütareke Müzesi" olarak korunan tarihi binada görüşmelerin yapıldığı mermer masa aynen durmakta ve görüşmeciler balmumu heykellerle tasvir edilmektedir. Masanın başkanlık makamındaki Ankara Hükümeti temsilcisi İsmet Paşa'nın karşısında oturanlar İngiliz Temsilcisi General Harrington, Fransız Temsilcisi General Charpy ve İtalyan Temsilcisi General Mombelli'dir. Emperyalizm tarafından Anadolu'ya sürülen Yunanistan temsilcisi Mazarakis ise, Türk tarafı katılmasını kabul etmediğinden açığa demirlemiş savaş gemisinde beklemektedir.

ATEŞKES ANTLAŞMASINDA YUNANİSTAN İMZASI YOKTUR!

15 Mayıs 1919 günü zafer çiğliklarıyla İzmir rıhtımına çıktıklarında gazeteci Hasan Tahsin'in ilk kurşunu ile karşılanan Yunan kuvvetleri, 3 yıl sonra yine İzmir rıhtımında denize dökülmüştür.

Savaşların ardından kalıcı barış antlaşmalarına kadar geçerli olacak mütarekeler (ateşkes antlaşmaları) savaşan devletlerarasında yapılır. Türk Ordusu piyon Yunan Ordusu ile savaşırken aynı zamanda destekçileri olan diğer işgalciler, İngiltere, Fransa ve İtalya ile de mücadele etmiş ve ateşkes antlaşmasını da doğal olarak bu emperyalistlerle yapmıştır.

Şevket Süreyya Aydemir'in "**Mudanya Konferansına Mudanya Savaşı demek hatalı olmasa gerektir**" sözleriyle tanımladığı, zaman zaman masaya yumrukların indiği yaklaşık 9 gün süren sert tartışmaların ardından 11 Ekim 1922 sabahı saat 06 00 da anlaşma sağlanmış, imzalar atılmıştır.

Antlaşmada Trakya'daki işgalin sona erdirileceği belirtilmektedir, ama altında işgalci Yunanistan'ın imzası yoktur. İsmet Paşa bunu muhataplarına sorduğunda General Harrington, bir sakıncası olmadığını, esasen antlaşmayı uygulama sorumluluğunun kendilerine ait olduğunu söylemiştir. Tek başına bu yanıt bile; vatanımızı esas işgal edenlerin kimler olduğunu, Türk Ulusu'nun kimlerle savaştığının ve kimleri yendiğinin açık itirafıdır. Yani, Mustafa Kemal Paşa ve Türk Ulusu, 3 yıl 3 ay 22 gün süren Milli Mücadele'nin sonunda, amaçları Türk'ü vatanından Asya steplerine sürmek ya da yok etmek olan emperyalistleri teslim almıştır.

MÜTAREKENİN ASKERİ VE SİYASAL SONUÇLARI

Mudanya Mütarekesi'nin çok önemli askeri ve siyasal sonuçları oldu.

İzmir'in kurtuluşundan, Mudanya Mütarekesi'ne kadar geçen 1 ayda ilerleyişini sürdüren Türk Ordusu, Mütarekenin ardından Anadolu'da işgal altında bulunan bölgeleri, Misaki Milli kararlarına uygun olarak -küçük istisnalar dışında- işgalden kurtardı. 15 Ekim 1922'de yürürlüğe giren Mütareke uyarınca Doğu Trakya 15 gün içinde boşaltıldı, 30 gün içinde Türk makamlarına devredildi. İstanbul ve Boğazlar da mülki idaremizce teslim alındı. (Ancak İstanbul ve Boğazlarda bulunan itilaf kuvvetleri, kesin barış antlaşmasına kadar arttırılmaksızın kalabileceklerdi.)

Atatürk'ün kurduğu Gazi Meclis'in Başkanlık makamını bir süre işgal eden -ne talihlilik- bir şahsın, kadın, erkek ve çocuk binlerce şehit ve Ulusun büyük özverisiyle kazanılan bu muhteşem zafer için "**Tek Kurşun Atmadık**" inkârı içimizi acıtsa da, aslında Kemalist Devrimciler **Tek Kurşun Atmadan** öyle inanılmaz işler başarmışlardır ki, hayran olmamak olanaksızdır. Trakya, Diplomat İsmet Paşa'nın dirayetli tutumu ile **Tek Kurşun Atılmadan** kurtarılmış, İstanbul'daki 5 yıllık emperyalist işgal **Tek Kurşun Atılmadan** 6 Ekim 1923'de sonlandırılarak Fatih Sultan Mehmet'in emaneti yeniden Türk yurdu olmuş, geçici statü uygulanan Boğazlar ve Marmara egemenliğimiz 1936'da yine bir Atatürk dehası ürünü olan Möntrö Boğazlar Sözleşmesi'yle **Tek Kurşun Atılmadan** kazanılmış, keza 1939'da Hatay da yine **Tek Kurşun Atılmadan** Anavatan'a katılmıştır.

Mudanya Mütarekesi'nin siyasal sonuçları da çok önemlidir. "**Yenilmez**" denilen emperyalistler Kemalistler'e yenilmişler, yüz yıldır bir türlü hazmedemedikleri bir hezimate uğramışlar, "**Eşkiya**" dedikleri Mustafa Kemal Paşa önderliğindeki Türk Ulusu'nun zaferini kabullenmek zorunda kalmışlardır. Bir diğer önemli siyasal sonuç da, barış konferansı davetçileri 1. Dünya Savaşı galip devletlerinin Lozan'a muzaffer TBMM temsilcileri ile birlikte işgal döneminde

tam bir teslimiyet içinde davranan, dayattıkları Sevr Antlaşmasını kabullenen, Milli Mücadele'ye karşı çıkan, Mustafa Kemal Paşa ve arkadaşlarını idama mahkûm eden İstanbul Hükümetini de davet etmeleri üzerine gerçekleşmiştir. Galip Ankara'nın gücünü kırma amaçlı bu emperyal küstahlık üzerine kaçınılmaz büyük devrim hızlanmış ve 1 Kasım 1922'de Saltanat kaldırılmıştır. Konunun Meclis görüşmelerinde ortak komisyon toplantısının uzaması üzerine, önündeki sıranın üzerine fırlayan Büyük Atatürk'ün yaptığı konuşma tarihi önemdedir ve tüm kulaklara küpe olmalıdır:

"Efendiler; hâkimiyet ve saltanat hiç kimsece hiç kimseye, ilim icabıdır diye müzakereyle, münakaşa ile verilemez. Hâkimiyet ve saltanat kuvvetle, kudretle ve zorla alınır. Osmanoğulları zorla Türk Milletinin hâkimiyet ve saltanatına vazîyede olmuşlardır. Bu tasallutlarını altı asırdan beri idame eylemişlerdir. Şimdi de, Türk Milleti bu mütecavizlerin hadlerini ihtar ederek, hâkimiyet ve saltanatını isyan ederek kendi eline bilfiil almış bulunuyor. Bu bir emrivakidir. Mevzubahis olan, millete saltanatını, hâkimiyetini bırakacak mıyız, bırakmayacak mıyız meselesi değildir. Mesele zaten emrivaki olmuş bir hakikati ifadeden ibarettir. Bu behemehal olacaktır. Burada içtima edenler, meclis ve herkes meseleyi tabii görürse, fikrimce muvafık olur. Aksi takdirde, hakikat yine usulü dairesinde ifade olunacaktır, fakat ihtimal bazı kafalar kesilecektir."

Saltanatın kaldırılmasının ardından BMM kararı ile zaten tarihe **hain** olarak kaydedilmiş son Osmanlı Padişahı Vahdettin 17 Kasım 1922 sabahı İngiltere'ye sığınarak Malaya zırlısı ile vatanından kaçacak, ihanetini perçinleyecekti. Bugün Vahdettin'in **hain** olmadığını söylemek, Mustafa Kemal Atatürk'e, Büyük Millet Meclisi'ne ve Kurtuluş Savaşı önderlerine saldıranın bir başka yoludur, tarihi gerçekleri reddederek düzmece tarih yazma çabasıdır ve elbette nafiledir. Daha açık söylemek gerekirse; Atatürk'ün henüz savaş sürerken Meclis konuşmalarında defalarca **hain** olduğunu tutanaklara geçirdiği, **"Saltanat ve hilafet mevkiini işgal eden Vahdettin, soysuzlaşmış, şahsını ve yalnız tahtını temin edebileceğini tahayyül ettiği alçakça tedbirler araştırmakta..."** dediği, TBMM'nin yasa ile **hain** olduğunu saptadığı Vahdettin için 100 yıl sonra **"Vahdettin asla hain değildir"** demek, **"Atatürk ve TBMM yalan söylemiştir"** demektir ki, bu kimsenin haddi de, hakkı da değildir. Herkes milyonların kanı ve canı ile yazılmış tarihe saygılı olmalı ve hiç unutmamalıdır; Tarih bilimdir, asla nankör değildir, saplantılarla, hezeyanlarla, siyasi çığır hesaplarıyla değişmez, değiştirilemez.

Atatürkçü Düşünce Derneği olarak; Mudanya Mütarekesinin 100. yıldönümünde Mustafa Kemal Atatürk ve Kuvayı Milliye Kahramanlarımız ile, görüşmelerin kararlı diplomati İsmet Paşa'yı saygı ve minnetle anıyor, şehit ve gazilerimizin aziz hatıralarını şükranla yad ediyor, **Yeniden Atatürk Cumhuriyeti** hedefine ulaşma kararlılığımızı bir kez daha kamuoyuna saygıyla duyuruyoruz.

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ GENEL MERKEZİ

BASINA VE KAMUOYUNA

Davet ediyoruz!

Cumhuriyetimiz' in 100'üncü yılına, bu paha biçilmez emanetin coşkusunu ve mutluluğunu doyasıya yaşamanın yanında, ülkemizin ve ulusumuzun geleceği için ciddi kaygı duyduğumuz bir ortamda giriyoruz.

Uzun süredir demokrasinin olmazsa olmazı laiklik başta olmak üzere, Türkiye Cumhuriyeti'nin demokratik, sosyal hukuk devleti niteliği fiilen yok edilme ve devletimiz bir **din devletine** dönüştürülme tehdidiyle karşı karşıyadır.

Bütünüyle dışa bağımlı duruma getirilen ulusal ekonomi hızla borç bataklığında boğulmaya sürüklenmekte, ulusumuzun büyük çoğunluğu canını dişine takmış yoksulluk sınırının altında yaşamını sürdürmeye çalışmaktadır.

Dayanılmaz ölçüde artan, artmaya da devam eden hayat pahalılığı yanında, sosyal yaşam mekânlarına getirilen sınırlamalar ve ölçsüz yasaklar nedeniyle yurttaşlarımız evlerine kapanmaya zorlanmakta, baskı altında tutulan bir kaçı dışında hemen tamamı iktidar yandaşı durumuna getirilmiş TV kanallarının tartışma programı görünümüli siğ ve gerçek dışı siyasi propaganda bombardımanına maruz bırakılmakta ya da erdem ve etik yoksunu sözde eğlence programlarıyla baş başa kalmaktadır.

Laik ve bilimsel temelinden koparılmış eğitim sistem(sizliğ)inin kör çıkmazında çocuklarımız, dünya çocukları ile yarışabilecekleri bilgilerle donatılmadıkları çağ dışı bir öğretim süreci sonunda diplomaları ile sokağın çaresizliğine teslim edilmektedir

Ülkemizi bölme amaçlı bir emperyal plan uyarınca, Suriye, Irak, Afganistan ve daha birçok ülkeden bağımsızlığımızı, dil birliğimizi, ulusal kültürümüzü ve demografik yapımızı bozucu ölçülere varan düzensiz göçmenler aracılığı ile Türkiye hızla bir Ortadoğu ülkesi niteliğine bürünmektedir. Bu insanlar; bir yandan AB ülkelerine karşı bir tehdit unsuru olarak kullanılmakta, bir yandan da iktidarın oy deposu ve gerektiğinde militan gücü olarak değerlendirilmek üzere yoksul halkımızın sırtından beslenmekte, korunup kollanmaktadır.

Ülkemizi yaşanmaz duruma getiren bütün bu halk ve cumhuriyet karşıtı, demokrasi ve çağdaşlık düşmanı gelişmeler karşısında gençlerimizin geleceklerini yurt dışında aramak zorunda kalmaları, Türkiye'yi hiç hak etmediği karanlık yarınlara, her alanda ve anlamda yoksullaşarak yok olmaya sürüklemektedir.

Bu acı verici tabloyu tersine çevirmenin tek yolu; **ATATÜRK CUMHURİYETİ'** ni bütün kurum ve kurallarıyla, günümüz koşullarının gerekleriyle daha da güçlendirerek **YENİDEN** kazanmak, aydınlık geleceğe taşımaktır.

Atatürkçü Düşünce Derneği bu inanç ve kararlılıkla, **Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği**, **Birleşik Kamu İş Konfederasyonu** ve **Sanatçılar Girişimi**'nin katılımıyla; ülkemizin seçkin sanatçıları, edebiyat ve düşün insanları, yurtsever basın mensupları ve her alandan aydınlarımızla birlikte bir **BÜYÜK CUMHURİYET BULUŞMASI** gerçekleştirme kararı almıştır.

İstanbul Büyükşehir Belediyesi' nin de katkılarıyla **12 Kasım 2022** Cumartesi günü, saat **20.00**'da **İstanbul Kongre Merkezi Harbiye Salonu**'nda yapacağımız bu **Büyük Buluşma'** ya bütün yurttaşlarımızı davet ediyoruz.

30 Ekim 2022'den başlayarak 29 Ekim 2023'e kadar ve sonrasında da ülkemizin her köşesinde her yurttaşımıza çağdaş yaşamımızın temeli olan Laik Cumhuriyetimiz' in değerlerini ve coşkusunu taşımayı görev biliyoruz.

Ulusumuzu bütün kurum ve bireyleriyle 100'üncü yılında Laik Demokratik Türkiye Cumhuriyeti'ne sahip çıkmaya çağırıyoruz.

Saygılarımızla...

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
GENEL MERKEZİ

BASINA VE KAMUOYUNA

Atatürkçü Düşünce Derneği Genel Merkezi olarak AKP Grup Başkan Vekili **Mahir Ünal** hakkında suç duyurusunda bulunduk.

“Cumhuriyet bizim lügatimizi, alfabemizi, dilimizi, hasılı bütün düşünmemizi yok etmiştir. Türkçe ile bir düşünce üretemeyiz.” diyerek dilimize ve Cumhuriyetimize hakaret eden Mahir Ünal, bu akıl ve gerçek dışı sözleriyle Anayasamızın ilk 3 maddesini çiğnediği gibi, namusu ve şerefi üzerine ant içtiği milletvekili yeminini de yok saymıştır.

AKP Grup Başkan Vekili görevini de yürüten bir milletvekili olan Mahir Ünal’ın, Milletimizi, Devletimizi, TBMM’ni ve Türkçemizi aşağılayan bu tutumu asla kabul edilemez.

TBMM Mahir Ünal’ın milletvekilliği görevini sonlandırmalı, Bağımsız Yargı hakkında gerekeni yapmalıdır.

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
GENEL MERKEZİ

29.10.2022

BASINA VE KAMUOYUNA

PADIŞAH KULLUĞUNDAN KURTULUP YURTTAŞ, HATTA CUMHURBAŞKANI OLABİLMEKTİR CUMHURİYET!

Cumhuriyetimiz 99. yaşında

“Türkleri Asya steplerine sürmek ya da Anadolu’da yok etmek” amacıyla yurdumuzu işgal eden emperyalistleri bozguna uğratarak, özgür insanların muasır medeniyet seviyesini aşmış müreffeh ülkesini yaratmak hedefiyle yola çıkan Mustafa Kemal Paşa ve Kemalist Devrimciler, kurdukları yeni devletin adını **29 Ekim 1923** günü ilan ettiler: **Türkiye Cumhuriyeti!**

Bu yeni devlet, tesadüfen yahut şans ya da mucize eseri kurulmadı. 600 yıllık Din-Tarım İmparatorluğu enkazı üzerinde **Laik Cumhuriyet**; çok önceden tasarlanıp tüm ayrıntılarıyla düşünülmüş adım adım hayata geçirilmiş, akıl ve bilime dayalı bir planın kararlılık ve cesaretle uygulanmasıyla yaratıldı.

Mustafa Kemal, henüz çok genç bir subayken Selanik’te, Olimpos gazinosunda yakın arkadaşları Salih Bozok, Fuat Bulca, Nuri Conker ve Fethi Okyar ile bir akşam sohbetinde, bir gün düşündüklerini bir devrim ile yapacağını belirtip Onlar’a -ancak bir cumhuriyet idaresinde verilebilecek- görevler dağıtıyor, Salih Bozok’un *“İyi de Kemal, ya sen ne olacaksın?”* sorusuna ise, hiç duraksamadan ve büyük bir ciddiyetle *“Sizi bu görevlere getirmek için ne olmam gerekiyorsa o olacağım.”* yanıtını veriyordu.

İlk gençlik yıllarından itibaren durmaksızın okuyor, yabancı dilini geliştiriyor, dış ve iç basını takip ediyor, Dünya, İslam ve Türk Tarihi, coğrafya, sosyoloji ve felsefe ile ilgileniyor, bilim ve teknolojideki gelişmeleri izliyor, Tevfik Fikret’ten feyz alıyor, Fransız Devrimi hakkında derinlemesine bilgi edinip Avrupa ve Dünya’ya etkilerini inceliyor, düşüncelerini uygulnatırıyor, usta bir heykeltıraş gibi Selanikli bir yetimden tarihin en büyük devrimcisini yaratıyordu.

Başaracağına öylesine inanıyordu ki; *“Evet Paşam bir şey yapacağım!”* kararlılığı ve Milleti ayağa kaldırarak vatani kurtarma azmi ile Samsun’a çıkışından sadece 50 gün sonra, askerlikten istifa etmek zorunda kaldığı 8/9 Temmuz 1919 gecesi Mazhar Müfit Kansu’ya, *“Şimdilik kutsal bir sır olarak aramızda kalacak”* talimatıyla *“Zaferden sonra hükümet*

biçimi cumhuriyet olacaktır.” hedefini ilk madde olarak not ettiriyordu. İngilizlerin İstanbul’u işgalinden hemen sonra, 23 Nisan 1920 günü Ankara’da açtığı Millet Meclisi’nin Padişah iradesine değil, Millet Egemenliğine dayanarak çalışacağını ilan ediyor, 20 Ocak 1921’de yürürlüğe giren Teşkilat-ı Esasiye Kanunu’nun birinci maddesi olan **“Egemenlik Kayıtsız Şartsız Milletindir”** ibaresini, silinmemek üzere Büyük Millet Meclisi kürsüsünün arkasındaki duvara yazdırıyordu.

Büyük Nutuk’ta o netameli günleri anlatırken **“Cumhuriyet idaresinden bahsetmeksizin, idare şeklimizi milli egemenlik esas çerçevesinde her an cumhuriyete doğru yürüyen şekilde merkezileştirmeye çalışıyorduk”** diyen Atatürk, Viyana merkezli Neue Freie Presse gazetesi muhabiri ile 23 Eylül 1923 günü yaptığı, gazetenin 28 Eylül 1923 tarihli nüshasında yayınlanan söyleşide ise;

“Size Türk Anayasası’nın ilk maddesini tekrarlamak istiyorum. 'Egemenlik, sınırsız ve koşulsuz halkındır. Yönetim tarzı, halkın geleceğini bizzat kendisi ve gerçekten belirlemesi ilkesine dayanır'. Bu iki cümlemin yorumu bir kelimenin şüpheye yer bırakmayan tanımlanmasıdır: Cumhuriyet!

Yeni Türkiye’deki gelişme henüz tamamlanmadı. Bu yol sonuna kadar gidilmeli. Değişiklikler, düzeltmeler ve iyileştirmeler gerekli, son en iyi hali için. Ancak çok kısa zamanda Türkiye, tüm şekliyle ruhen zaten olduğu yapıya kavuşacaktır: Cumhuriyet!

Yakın bir gelecekte bu konuyla ilgili hükümet önerileri meclise sunulacaktır... Biz Cumhurbaşkanı, Başbakanı ve sorumlu Bakanları olan bir Cumhuriyet olacağız...

Yeni Türkiye’nin başkenti konusuna gelince, bunun cevabı kendiliğinden ortaya çıkıyor, Türkiye Cumhuriyeti’nin başkenti Ankara’dır!”.

sözleriyle kutsal sırrını nihayet Ulusu ve dünya kamuoyu ile paylaşıyordu. Nitekim bu röportajın yayınlanmasından 15 gün sonra Ankara başkent olmuş, 31 gün sonra da Türkiye Cumhuriyeti ilan edilmişti.

CUMHURİYET, KARŞITLARIYLA BİRLİKTE DOĞDU

Büyük Millet Meclisinin açılmasıyla birlikte geliştirilmeye başlanan cumhuriyet fikri, ilk andan itibaren karşıtlarını da doğurdu. Padişah ve yandaşları tarafından örgütlenen iç isyanlara ve Meclis’te Mustafa Kemal Paşa ve arkadaşlarına karşı İkinci Gurup adıyla yürütülen sert muhalefete ek olarak, zaferden hemen sonra yakın çevresinden de yürünen kararlı yolu kesmek için yoğun engelleme çabaları görülecekti. Cumhuriyetin ilanının ertesi gününden itibaren İstanbul’da başlatılan karşı hareket, Aydınlanma Devrimleri süresince bazen açık, bazen sinsî şekilde ilerlemiş, Atatürk’e suikast girişimlerine kadar varmış, Büyük Önder’in aramızdan ayrılışı ile güç kazanmış, 1950 seçimleri, ABD emperyalizmi güdümlü 12 Mart 1971 ve 12 Eylül 1980 faşist darbeleri ile sıçramalar yapmış, demokrasi kesintiye uğramış, geniş halk yığınlarının örgütlü mücadelesinin önü kesilmiş, Laik Cumhuriyet ağır yara almıştır. Bu ihanet süreci sayıları giderek artan siyasi ve dinci yapıları **Laik Cumhuriyeti Din Devletine Dönüştürme Ham Hayali**’nin kölesi yapmıştır.

Oysa Cumhuriyet; Padişah kulu olan milyonları yurttaş kimliği ile kucaklamış, özgür bireyler haline getirmiş, Hukuk Devleti güvencesine ve fırsat eşitliğine kavuşturmuştur. Böylelikle; Malatya Çırmıklı banka memuru Mehmet Sadık'ın oğlu **Turgut**, İslamköylü Yahya Çavuş'un oğlu **Süleyman**, Afyonkarahisarlı öğretmen Ahmet Hamdi'nin oğlu **Ahmet Necdet**, Kayserili tornacı Ahmet Hamdi'nin oğlu **Abdullah**, Kasımpaşalı taka kaptanı Ahmet'in oğlu **Recep Tayyip** Cumhurbaşkanı olabilmişlerdir.

12 Eylül faşizminin açtığı yolda, Batı Emperyalizmi'nin desteğiyle pervasızca ilerleyen karşı devrim, kutlanacak bir Laik Cumhuriyet bırakmama gayretini sürdürse de, Cumhuriyetimizin 99. şeref yılını ulusça ve gururla kutlayacağız.

Ancak bugün önümüzdeki temel ödevin, Atatürk Cumhuriyeti'ni yeniden kazanmak olduğunun farkındayız. Bu ödevimizi yapacak; Atatürk Devrimlerini yaşatarak Laik Bilgi Toplumu olma ve muasır medeniyet seviyesini aşma hedefine yeniden yönelmiş Türkiye'yi mutlaka yaratacağız.

Umutluyuz! 19 Mayıs 1919 günü Samsun'a ayak basan Mustafa Kemal Paşa'nın sahip olduğundan daha güçlü bir ülkemiz, daha bilgili ve bilinçli bir insan kaynağımız olduğunu biliyoruz. Tek eksikimiz; 100 yıl önce sınanmış ve başarılı olmuş **Kemalist Devrimci Önderlik**'ten -şimdilik- yoksun oluşumuzdur.

Atatürkçü Düşünce Derneği; 33 yıllık deneyimi ile, **Yeniden Atatürk Cumhuriyeti**'ne ulaşma mücadelesinin düşünsel önderliğini yürütmeye kararlıdır. Bu düşünsel önderliği, siyasal önderlik yapma iddiasındakilerle buluşturabildiğimizde amacımıza ulaşacağımıza inanıyoruz.

CUMHURİYETİMİZİN 99. YILI KUTLU OLSUN.

YAŞASIN TAM BAĞIMSIZ VE GERÇEKTEN DEMOKRATİK TÜRKİYE!

ATATÜRKÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
GENEL MERKEZİ

BASINA VE KAMUOYUNA

Atatürkçü Düşünce Derneği Genel Merkezi olarak Isparta Yalvaç İlçe Müftüsü Ömer Can hakkında suç duyurusunda bulundu.

“Fatih Sultan Mehmet Han gemileri karadan yürütüp çağ açıp kapattı. Reis, Lozan dayatma zulmünü ve ekonomi esaretini yıkarak milli kalkınma ve şaha kalkma bayrağını cihana ilan edişinin sembolünü gösterdi. Anlayanlar gözyaşı ile şehadet getirerek Allah’a yaklaşıyorlar. Anlamak istemeyenler onuncu yıl marşı ile tağutlarına tapınarak avunuyorlar.” sözleriyle Cumhuriyetimizin tapu senedi Lozan Antlaşmasını **“ZULÜM”** olarak niteleyen, Ulusumuzun değişmez önderi Gazi Mustafa Kemal Atatürk’e **“PUT”** diyen, O’na sonsuz sevgi ve saygı duyan vatandaşlarımızı da **“PUTA TAPANLAR”** olarak betimleyen, böylelikle Atatürk’e, tarihimize ve milletimize ağır hakaret eden, üstelik Devlet Memuru sıfatı taşıyan Yalvaç Müftüsü’ nün bu hadsiz ve haksız beyanı asla kabul edilemez, müeyyidesiz bırakılmaz.

Diyanet İşleri Başkanlığı Yalvaç Müftüsü’ nü derhal görevden almalı, Ömer Can memuriyetten çıkarılmalı, Bağımsız Yargı hakkında gerekeni yapmalıdır.

Saygılarımızla.

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
GENEL MERKEZİ

10.11.2022

BASINA VE KAMUOYUNA

YOKLUĞUNDA DAHA DA BÜYÜYEN ÖNDER

Vatanımızın kurtarıcısı, Cumhuriyetimizin kurucusu, devrimlerimizin mimarı, değişmez önderimiz Mustafa Kemal Atatürk'ü aramızdan bedenlen ayrılışının 84. yılında saygı, minnet ve özlemle anıyoruz.

Ancak Atatürk'ün, O'nu anmamızdan çok, anlamamızı istediğinin farkındayız.

Bu farkındalıkla görevimizin; ilke, devrim ve eserlerini koruyup yaşatmak, Türk Ulusu'nu refaha ulaştırıp muasır medeniyet seviyesinin üzerine çıkarmak, **“şeyhler, dervişler, müritler ve mensuplar memleketi olamaz”** dediği Türkiye Cumhuriyeti'ni ilelebet payidar kılmak olduğunu biliyoruz.

Özdemir Asaf **“Gerçek değer, gelmesi boşluk dolduran değil, gitmesi boşluk yaratandır.”** diyor. Atatürk'ü yitirdiğimiz günden bu yana yazık ki, gidişiyle yarattığı büyük boşluğu dolduramadık.

Kimileri O'nun ışıklı yolunda yürüdüğünü söylerken kimileri de büyük görünecekleri zannıyla ilkelerine, devrimlerine, eserlerine, kişiliğine, aziz anısına pervasızca saldırdılar. Her saldırı, saldıranları küçültürken Atatürk'ü daha da büyüterek ulusu birleştirdi. Bazı aymazlar ise, halk düşmanı politikalarını Atatürk maskesiyle gizlemeye çalıştılar. Ancak, Atatürk gibi giyinmek, O'nun gibi tren pencerelerinde poz vermek ve benzeri zavallı girişimleri, Atatürk Cumhuriyeti'ne ve Aydınlanma Devrimleri'ne ağır darbeler indiren bu gibilerin maskelerini daha kolay düşürdü.

HER KOŞULDA MECLİSE GÜVENEN BAŞKOMUTAN

Atatürk, parlak bir asker olduğu kadar, tarihle, özellikle dünya tarihiyle çok ilgili bir kurmaydı. Sürekli okuyor, kendini geliştiriyor, düşüncelerini olgunlaştırıyordu. Büyük Fransız Devrimi'ni özümsemişti. 1. Dünya Savaşında Osmanlı Devleti'nin en zorlu cephelerinde başarılar kazanmış, Çanakkale'de adını dünya harp tarihine yazdırmıştı. Savaştan yenik çıkan Osmanlı ülkesinin emperyalist devletlerce yağmalanmaya başlaması üzerine İstanbul'da kaldığı yaklaşık 6 ay, tasarladığı Ulusal Kurtuluş Savaşı'nın plan ve kadro hazırlıklarını yaptıktan sonra Samsun'a hareket etmişti. İlk iş olarak dağıtılmış ordu yerine yeni bir ordu kurmaya değil, kurtuluşu yönetecek bir Milli Meclis oluşturmak için kongrelerle milletin azim ve kararını harekete geçirmeye girişti. Erzurum ve Sivas Kongreleri yanında yurdun her tarafında yerel kongreler yapılmasını sağladı. Bu arada İstanbul'da toplanacak Meclis-i Mebusan'da etkin olabilmek için Erzurum Mebusu seçildi ve

arkadaşlarından kendisini Meclis Başkanı seçmelerini istedi. Tıpkı İşgal altındaki İstanbul'da uzun süre çalışamayacağını ve dağıtılacağını öngörerek Meclis-i Mebusan'ın Anadolu'da toplanması gerektiğini söyleyip kabul ettiremediği gibi, dağıtıldığında Ankara'da kurtuluşu örgütleyecek bir meclisi toplantıya çağırma yetkisine sahip olmak amacıyla dillendirdiği bu isteği de gerçekleştirilemedi.

Arkadaşları O'nu meclis Başkanı seçtirmediler ancak, Misak-ı Milli kararlarını kabul ettirmeyi başardılar. Kısa süre sonra öngörüsü gerçekleşti ve Meclis-i Mebusan işgalci İngilizler tarafından 16 Mart 1920 günü basılarak dağıtıldı, mebusaların önemli bir kısmı tutuklanıp Malta'ya sürüldü. Bunun üzerine bir yandan misilleme olarak Yarbay Ravlinson dahil Anadolu'daki birçok İngiliz subayını tutuklatan Mustafa Kemal, bir yandan da Anadolu ve Rumeli Müdafaa-i Hukuk Cemiyeti Heyet-i Temsiliye Reisi sıfatıyla derhal harekete geçerek Milli Meclis'i Ankara'da toplamak üzere eksilen mebusaların yerine yenilerinin seçilmesini isteyecek, kalan ve yeni seçilen 324 mebusun ulaşım güçlüklerini aşip Ankara'ya gelebilen 115'i ile de 23 Nisan 1920'de Büyük Millet Meclisi'ni açacaktı. Artık kurtuluşun ve savaşın meşruiyet zemini Ulusal Meclis olacak, Milli Mücadele bu meclise dayanılarak yönetilecekti. Yani Atatürk önce Ulusal istencin yansıtacağı meclisi, sonra da savaşacak orduyu örgütleyecek, meclisin adını Büyük Millet Meclisi, ordunun adını da Büyük Millet Meclisi Orduları olarak belirliyordu. Yakın tarihte, Atatürk maskeli sözde askerler demokrasi(!) adına meclis kapatırken Atatürk kutsal savaşını, her türlü muhalefete rağmen Meclise dayanarak kazanacaktı.

ANTIEMPERYALİST - ANTİKAPİTALİST DEVLET ADAMI

Mustafa Kemal Paşa kurtuluşun; ideolojik bir temel, bu ideolojiyi kararlılıkla uygulayacak bir önderlik ve duyurup yayacak bir yayın organı olmadan gerçekleştirilemeyeceğini çok iyi biliyordu. Bu nedenle, Ankara'ya geldiği 27 Aralık 1919'dan itibaren bir yayın organına sahip olma çabası içine girdi ve 10 Ocak 1920 tarihinde **Hakimiyet-i Milliye** gazetesini çıkardı. Kurtuluşun ve devrimin ideolojisi bu gazetede inşa edilecek, özellikle emperyalizme ve kapitalizme çok net vuruşlar yapılacaktı. Örneğin; Atatürk'ün 1 Aralık 1921 tarihli **"Biz, bizi mahvetmek isteyen emperyalizme karşı ve bizi yutmak isteyen kapitalizme karşı savaşmayı uygun gören bir mesleği izleyen insanlarız."** demeci gazetesinin manşetindeydi.

Atatürk, 1935 yılında yapılan CHP 4. Kurultayındaki **"Bizim 19 Mayıs 1919'dan bugüne kadar yaptıklarımızın, Türk Devrimi'nin ve yalnız birkaç yıl için değil, geleceği de kapsayan tasarılarımızın esası KEMALİZM prensipleridir"** sözleriyle de, ideolojisini tanımlıyor, adını koyuyordu.

EZİLEN ULUSLARIN DA UMUDU

Mustafa Kemal Paşa sadece Türk Ulusu'nun değil, bütün mazlumlar dünyasının da umudu ve önderiydi. Ulusal Kurtuluş Savaşına başlarken zafere ulaşacağına ne kadar inanıyorsa, ezilen ulusların bağımsızlık ve özgürlüklerine kavuşacağına da o kadar inanıyor, bunu her fırsatta dile getiriyordu.

Daha 1922 yılında bu davayı gerçekleştirmekle yeni bir tarih yapılacağını duyuruyor ve diyor ki, *"Türkiye'nin bugünkü mücadelesi yalnız kendi nam ve hesabına olsaydı, belki daha kısa, daha az kanlı olur ve daha çabuk bitebilirdi. Türkiye azim ve mühim bir gayret sarf ediyor. Çünkü müdafaa ettiği bütün mazlum milletlerin, bütün Şarkın davasıdır ve bunu nihayete getirinceye kadar Türkiye, kendisiyle beraber olan Şark milletleriyle birlikte yürüyeceğinden emindir."* Keza, Mısır Büyükelçisi ile elçilik bahçesinde sabaha kadar süren 27 Mart 1933 tarihli sohbetinde ise şu tarihi sözleri söyleyecekti: *"Doğudan şimdi doğacak olan güneşe bakınız. Bugün günün ağardığını nasıl görüyorsam, uzaktan bütün Doğu milletlerinin de uyanışlarını öyle görüyorum. İstiklal ve hürriyetine kavuşacak olan çok kardeş millet vardır. Onların yeniden doğuşu, şüphesiz ki ilerlemeye ve refaha yönelik olacaktır. Bu milletler bütün güçlülere ve bütün engellere rağmen muzaffer olacaklar ve kendilerini bekleyen geleceğe ulaşacaklardır. Sömürgecilik ve emperyalizm yeryüzünden yok olacak ve yerlerine milletler arasında hiçbir renk, din ve ırk farkı gözetmeyen yeni bir uyum ve işbirliği çağı hâkim olacaktır."*

300 YILI 15 YILA SIĞDIRAN BÜYÜK DEVRİMCİ

Mustafa Kemal Atatürk, Ulusal Kurtuluş Savaşını zafere ulaştırdıktan hemen sonra hızla devrimlere girişti. İlk büyük devrimini zaferin üzerinden 6 hafta geçmeden, **1 Kasım 1922'de Saltanat'**ın kaldırılmasıyla yaptı. Cumhuriyet'in ilanının ardından da, başta **Eğitim Birliği Yasası** ve **Hilafetin Kaldırılması** olmak üzere **Kılık Kıyafet Devrimi**, **Medeni Yasa**, **Uluslararası Takvim** ve **Ölçü Birimlerine** geçiş, **Harf Devrimi**, **Dil Devrimi**, **Üniversite Reformu**, **büyük tarım** ve **sanayi atılımı**, **kadınlara seçme ve seçilme hakkının verilmesi** ve diğerleri aralıksız sürdü. En önemlisi de, esasen 1920'den beri devletin yazılı olmayan temel niteliği olan **Laiklik 1937'de Anayasaya da girdi**. 15 yıl süren Cumhurbaşkanlığı dönemine başka ulusların kan revan içinde yüzyıllara sığdıramadığı devrimleri sığdırdı. Bu devrimlerle çağ atlattığı Ulusunu diline, tarihine, kültürüne kavuşturdu, kula kulluk etmekten kurtarıp özgür yurttaşlar olmalarını sağladı. Devlet yönetiminde namus ve liyakatı, hukuk ve adaleti, akıl ve bilimi hakim kıldı. Bugün zoraki **"Mustafa Kemal"** deyip, bir türlü **"Atatürk"** diyemeyenlerin hemen tamamının kabullenemedikleri işte bu **"Devrimci Atatürk"**tür.

SAVAŞTIĞI DÜŞMANLAR BİLE SAYGIYLA ANARKEN

Atatürk yaşamı boyunca esas olarak emperyalistler ve piyonları ile savaştı. Kaderlerini emperyalizm ile birleştirmiş dahili bedhahlarla (işbirlikçi hainlerle) hem Ulusal Kurtuluş Savaşı, hem de devrimler sürecinde mücadele etti. Atatürk'ün yenilgiye uğrattığı emperyalist devletlerin temsilcileri zaferden sonra, ebedi aleme göçüşünün ardından ve hâlâ büyük önderden saygı ve övgü ile söz eder, Birleşmiş Milletler oybirliği ile doğumunun 100. yılı 1981'i **"Atatürk Yılı"** olarak kabul ederken, Laik Cumhuriyet düşmanı gerici her fırsatta Atatürk'e ve mücadelesine hakaret ve saldırılarda bulundular, bulunuyorlar. Bunların **"Decal"**, **"İki Ayaş "**, **"Keşke Yunan kazansaydı"**, **"Kafir"** ve benzeri pek çok talihsiz ve hadsiz söylemlerine karşın, en önemli rakiplerinden biri olan, istifa etmesine ve siyasi yaşamdan 20 yıl uzak kalmasına neden olduğu **Winston Churchill** O'nu şu sözlerle uğurlamıştır: *"Savaşta Türkiye'yi kurtaran, savaştan sonra da Türk milletini yeniden diriltiren Atatürk'ün ölümü, yalnız yurdu için değil, Avrupa için de büyük kayıptır. Her sınıf*

halkın O'nun ardından döktükleri içten gözyaşları bu büyük kahraman ve modern Türkiye'nin Ata'sına değer bir görünümünden başka bir şey değildir." Büyük Zafer'den 12 yıl sonra, 1934 yılında Yunanistan önderi Eletherios Venizelos'un Mustafa Kemal Atatürk'ü Nobel Barış Ödülüne aday göstermesi ise, dünya tarihinde benzeri bir daha kolay kolay görülmecek bir olaydır.

Atatürk sadece Türk Ulusu için değil, dünyanın dünü, bugünü ve yarını açısından da değeri her geçen gün daha iyi anlaşılın büyük bir önderdir. Saldırıların cüceleşirken O, yokluğunda büyümekte, tarifsiz özlenmektedir. Milyonlarca yurttaşımızın her fırsatta akın akın **Anıtkabir'e** koşmaları, komşumuz İran'da kadınların yükselttiği **"Tek yol Atatürk"** çığlıkları, Irak'tan duyulan **"Bir Atatürk'ümüz olmadığı için bu haldeyiz"** hayıflanmaları boşuna değildir. O kadar kı; her fırsatta Atatürk'e hakaret etmeyi marifet bilenler bile başarı sıkıştığında boydan boya Atatürk posterlerinden medet ummak, **Lozan'a** "Hezimet" deyip **Montrö'den** bir imza ile çıkılabileceğini söyleyenler, dönüp dolaşıp Lozan'a, Montrö'ye sarılmak, O'nun 86 yıl önceden Karadeniz'i kan gölüne dönmekten, Dünyayı 3. Dünya Savaşına sürüklenmekten kurtaran dehasına şapka çıkarmak zorunda kalmaktadırlar.

ÇARE YENİDEN ATATÜRK CUMHURİYETİ

Değerlerinden, devrimlerinden, birliğinden ve özgüveninden yoksun bırakmak için iç ve dış olumsuz güçlerin onyıllardır elbirliğiyle çabaladıkları Türk Ulusu, hiç kuşkusuz Atatürk'ün akıl ve bilim yolunda aydınlık geleceğine güvenle yürüyecektir.

Atatürk'ü anlamayı, ilke, devrim ve eserlerini koruyup yaşatmayı varlık nedeni ve temel görevi sayan **Atatürkçü Düşünce Derneği**, ülkemizin acil gereksinimi olduğunu düşündüğü devlet yönetim anlayışını 23 Nisan 2022'de yayınladığı **YENİDEN ATATÜRK CUMHURİYETİ MANİFESTOSU** ile duyurmuştur.

Tarihin en büyük devrimcisi Atatürk'ü aramızdan ayrılışının 84. yılında özlem ve minnetle anarken, O'nun da isteği olduğu inancıyla, bir kez daha siyaset kurumunu **Yeniden Atatürk Cumhuriyeti** hedefine yönelmeye, **Aziz Milletimizi** de bu hedefe sahip çıkmaya çağırıyoruz.

RUHUN ŞAD OLSUN BÜYÜK ATATÜRK !

TÜRKİYE CUMHURİYETİ İLELEBET PAYIDAR KALACAKTIR !

Saygılarımızla.

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
GENEL MERKEZİ

12.11.2022

BASINA VE KAMUOYUNA

Atatürkçü Düşünce Derneği olarak; bağımsızlık ve özgürlüğümüzü kazandığımız Kurtuluş Savaşı'nın Başkomutanı, Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu, Türk Ulusu'nun değişmez önderi Büyük Atatürk'ü milletçe minnet, şükran ve özlemle andığımız **10 Kasım 2022** tarihinde **Anıtkabir**'deki resmî Devlet Töreni'nde orada bulunması yasa ve yönetmeliklere göre olanaksız olan bir grubun, yaptıkları yakışsız ve yasalara aykırı tezahürat ile hem Atatürk'ün, hem de aziz şehit ve gazilerimizin hatıralarına saygısızlık etmeleri yanında milyonlarca yurttaşımızı da derinden yaraladıkları gerekçesiyle sorumlular hakkında suç duyurusunda bulunduk.

Bağımsız Yargımızın gereğini yapacağı inancıyla kamuoyuna saygı ile duyururuz.

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
GENEL MERKEZİ

24.11.2022

BASINA VE KAMUOYUNA

Değişmez önderimiz Mustafa Kemal Atatürk'ün Millet Mektepleri Başöğretmenliği' ni kabul ettiği **24 Kasım 1928** tarihi, ülkemizde 1981 yılından itibaren **"Öğretmenler Günü"** olarak kutlanmaktadır.

Öğretmenlik; emek, sevgi ve sabır isteyen, bedeli hiçbir maddi karşılıkla ölçülemeyecek değerde olan, sevgi, şefkat, hoşgörü ve fedakârlık mesleğidir.

Akademisyenlerden sanatçılara, doktorlardan hukukçulara, mühendislerden ekonomistlere tüm meslek sahipleri, kendilerini insan yetiştirmeye adanmış öğretmenlerin eseridir.

Öğretmenlik, bütün mesleklerin temelidir, en kutsal meslektir.

Bir öğretmenin en büyük mutluluğu başarılı, ülkesine ve insanlığa yararlı öğrencilerini görmektir.

Büyük Atatürk; *"Öğretmenler! Cumhuriyet; fikren, ilmen, fennen, bedenlen kuvvetli ve yüksek seciyeli muhafızlar ister. Yeni nesli bu nitelik ve kabiliyette yetiştirmek sizin elinizdedir"* sözleriyle Öğretmenlere, Cumhuriyeti emanet ettiği Türk Gençliği'ni fikri hür, irfanı hür, vicdanı hür ve yüksek karakterli nesiller olarak yetiştirme görevi vermiş, bu nedenle de Onlar'dan **"İkinci Ordu - İrfan Ordusu"** diye söz etmiştir.

Atatürk'ün Türk Ulusu'na hedef gösterdiği çağdaş uygarlık düzeyini aşmak için, öncelikle nitelikli, laik ve bilimsel bir **"Milli Eğitim Sistemi"**nin ve görevinin bilincinde olan bir **"İrfan Ordusu"**nun gerekliliği açıktır.

Siyasi iktidarların devleti; öğretmenlik mesleğinin onur ve itibarını yükseltecek, eğitim emekçilerinin özlük haklarını ve emeklerinin karşılığını görevlerinin önemi ile uyumlu hale getirecek ve Millî Eğitim Sistemi'ni laik ve bilimsel temellere oturtacak bir anlayışla yönetmelerinin, Ulusun ve ülkenin geleceği açısından yaşamsal önemde olduğu unutulmamalıdır.

Ebedi Başöğretmenimiz Gazi Mustafa Kemal Atatürk başta olmak üzere, aramızdan ayrılan ve görevi başında şehit olan bütün öğretmenlerimizi minnet ve şükranla anıyor, çocuklarımızı akıl ve bilim yolunda eğiten sevgili öğretmenlerimizin 24 Kasım Öğretmenler Günü'nü kutluyoruz.

Saygılarımızla.

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
GENEL MERKEZİ

24.11.2022

BASINA VE KAMUOYUNA

Atatürkçü Düşünce Derneği olarak, **23 Nisan 2022** tarihinde Ankara’da düzenlediğimiz, 10 bini aşkın üye ve yurttaşımızın katıldığı **Büyük Cumhuriyet Buluşması**’nda tüm demokratik kitle örgütlerinin katılması, siyaset kurumunun dikkate alması ve milletimizin de desteklemesi dileği ile, Cumhuriyetimiz’ in 100. yılına ve yaşamsal önemde bir seçime giderken ülkemizin mutlak gereksinimi olduğuna inandığımız **DEVLET YÖNETİM ANLAYIŞI’** nı ve **TEMEL POLİTİKALARI** özetlemeye çalıştığımız **YENİDEN ATATÜRK CUMHURİYETİ MANİFESTOMUZ’** u kamuoyu ile paylaşmış, gazete ilanları ile duyurmuş, tüm Demokratik Kitle Örgütlerine, basın yayın organlarına ve siyasi partilere ulaştırmaya çalışmıştık.

Ardından Manifestomuzu bizzat sunmak ve iktidar programlarını oluştururken dikkate almalarını talep etmek üzere 6’lı masa partilerinin Sayın Genel Başkanları’ndan randevu istedik.

Bu kapsamda randevu talebimizi olumlu karşılayan **CHP Genel Başkanı Sayın Kemal Kılıçdaroğlu** ve **DP Genel Başkanı Sayın Gültekin Uysal**’dan sonra 22 Kasım 2022 günü de **DEVA P Genel Başkanı Sayın Ali Babacan**’la görüştük. Randevu verdiklerinde elbette **İYİ P, SP** ve **GP** Genel Başkanları ile de görüşeceğiz.

Siyaset kurumundan tek beklentimiz, ciddi sorunlarla boğuşan milyonlarca yurttaşımıza umut olacak, yüzlerini güldürecek politikalar üretmesi, Türkiye Cumhuriyeti’nin laik, demokratik ve sosyal bir hukuk devleti olma niteliğini güçlendirmesi, Ulusumuzu hak ettiği yere, muasır medeniyet seviyesinin üzerine taşımasıdır. Bizce bu ancak; yeniden Atatürk’ün akıl ve bilim yoluna girmek, devleti namus ve liyakatla, hukuk ve adaletle yönetmekle mümkündür.

Ülkemizin en yaygın ve etkin Demokratik Kitle Örgütü olan **Atatürkçü Düşünce Derneği**’nin varlık nedeni ve temel görevi Ulusumuzun tüm sorunları ile ilgili fikir ve politikalar üretmek, bunları muhatapları ve kamuoyu ile paylaşmaktır. Görevimizi yapıyoruz, yapmaya da devam edeceğiz.

Görüşme talebimize olumlu yanıt veren Sayın Genel Başkanlara teşekkür ediyor, çalışmalarında başarılar diliyoruz.

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
GENEL MERKEZİ

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ

GENEL DANIŞMA KURULU TOPLANTISI SONUÇ BİLDİRGESİ

03 ARALIK 2022, ANKARA

ADD Genel Danışma Kurulu toplantısı, Şube Başkanları, Şube Kurul Başkanları, Genel Merkez Yönetim Kurulu Üyeleri, Genel Merkez Bilim, Danışma, Eğitim, Kültür Kurulları üyelerinin katılımı ile 3 Aralık 2022 günü Ankara’da toplanmış, gündemindeki konuları değerlendirmiş ve aşağıdaki hususların kamuoyuna duyurulması kararlaştırılmıştır:

25-26 Eylül 2021’de 16. Olağan Seçimli Genel Kurul’da oluşan Genel Yönetim Kurulu görev bölüşümü yaparak Sayın Dr. Mustafa Hüsnü BOZKURT başkanlığında çalışmalarına coşku ve kararlılık ile başlamıştır. Aradan geçen yaklaşık 1 yılda son derece önemli etkinlikler gerçekleştirilmiştir. 14 Bölge Toplantısı yapılmış, 50 il ve 200 ilçede ADD örgütleriyle yakın ve doğrudan ilişkilerle çalışmalar yürütülmüştür. Son 1 yıl içinde üye sayısı yaklaşık on bin artarak 61 bini, şube sayısı 340’ı aşmıştır. ADD bünyesinde ve kamuoyunda güven sağlayan kurumsallaşmayı güçlendirici çalışmalar, ADD Genel Merkezine akçalı (mali) destekleri de artırmıştır. Derneğimizin öğrenci yurdu çalışmaları, bursları giderek güçlenmektedir.

23 Nisan 2022 günü Ankara’da yapılan kitlesel toplantıya on bini aşkın (Polis kayıtları) üyemiz ve yurttaşlarımız katılmış ve Genel Başkanımız Dr. Mustafa Hüsnü Bozkurt tarafından büyük bir coşku ile 23 Nisan Ulusal Egemenlik Manifestomuz (bildirgemiz) kamuoyu ile paylaşılmıştır.

Ana tema olarak **YENİDEN ATATÜRK CUMHURİYETİ’ne** çağrı ve vurgu yapan manifestomuz, hem sanal ortamlarda paylaşılmış hem de basılarak olabildiğince yaygın

dağıtılmıştır. Demokratik kitle örgütleri, basın yetkilileri, siyasal partiler dahil ziyaret edilerek manifestomuz verilmiştir.

KüreselleşTİRme, Yeni Emperyalizm Kuşatmasının ülkemizi de yakından ilgilendirdiği ve bunalttığı açık bir gerçektir. Küresel emperyalizm; bir yandan yerli işbirlikçileri ile siyasal islami ülkemize dayatırken bir yandan da sözde seçenek (!) olarak sunduğu federal bir yapı ile Ulusal Birliğimizi ve tekil (üniter) devlet yapımızı tehdit etmektedir. Oysa Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün eşsiz önderliğinde Ulusumuz, geçtiğimiz yüzyıl başında emperyalizmi tarihinde ilk kez bu topraklarda açık bir yenilgiye uğratmış, Kurtuluş'un ardından KURULUŞ aşamasında ise Atatürkçü Düşünce Sistemi = KEMALİZM öğretisiyle (ideolojisiyle) tüm dünyanın mazlum halklarına örnek olmuş ve başarısını Cumhuriyet Devrimimizle kanıtlamıştır.

Bu nedenle ADD, içine sürüklendiğimiz ve son 20 yılda iyice ağırlaşan kuşatmayı yarmak için reçetenin **YENİDEN ATATÜRK CUMHURİYETİ** olduğunu ısrarla vurgulamaktadır. Kemalizm'in namus sesini tüm yurt semalarında yeniden gümbür gümbür duyurmak kararlılığı içtenlikle benimsenmiştir.

Bu bağlamda ADD Genel Merkezi, Bilim Kurulu eliyle 6 temel alanda kapsamlı bir bilimsel rapor hazırlatarak bastırmış ve dağıtımına başlamıştır. Sağlık, Anayasa-Hukuk, Tarım-Ekoloji, Ekonomi, Dış Politika ve Ulusal Güvenlik ve Eğitim sektörlerinde nasıl bir ulusal, bilimsel – akılcı politika izlenmesi gerektiği vurgulanmıştır.

23 Nisan Yeniden Atatürk Cumhuriyeti Manifestosu ve Temel Konularda Politika Önerileri çalışmalarının önümüzdeki dönemde ülkemize ışık tutabilecek nitelikte olduğuna inanılmaktadır.

Yaklaşan genel seçimlerde kamuoyunun ülkemizin yakıcı gerçekleri ile yüzleşmesi ve denenerek başarısı kanıtlanmış, evrenselleşmiş, **Atatürkçü Düşünce Sistemi = Kemalizm** ile kuşatmanın mutlaka yarılacağı kararlıkla vurgulanmıştır. Korunacak olan yalnızca "**hattı müdafaa**" olmayıp, 453 bin km2 **mavi vatan** dahil, 780 bin km2 anavatanımızdır!

Cumhuriyetimizin 100. yılını önümüzdeki 2023 yılında sonsuz bir gururla, erinçle ve gönence kutlayacağız.

Önceliğimiz, son derece kritik olan yaklaşan genel seçimlerde ulusalçı –yurtsever güçlerin yeniden iktidar olmasıdır. Bu amaçla ADD **100. Yıl Çalıştayı** çalışmalarını kapsamlı ve hızla başlatmalı; ülkemizin pek çok yerinde bu amaçla çöban ateşleri yakmaya başlamalı ve bu süreçte olgunlaşan öneriler ve planlar uygulamaya konmalıdır. ADD, olabildiğince kapsamlı bir toplumsal seferberlikle milyonlarca yurtsever halkımızı ve DKÖ'lerini **YENİDEN ATATÜRK CUMHURİYETİ** hedefi ekseninde birleştirmeye çabalamalıdır. Bu bağlamda, 6'lı Masa İttifakını oluşturan siyasal partiler de dahil olmak üzere, olabildiğince tüm siyasal yapılara, demokratik kitle örgütlerine ve basın yoluyla kamuoyuna ve halkımıza ulaştırılması ve tezlerimizin ziyaretlerle anlatılması, istemlerimizin sunulması çok önemli ve değerlidir ve sürdürülmesi gerekmektedir.

Atatürkçü Düşünce Derneği Genel Merkezi hukuk yolunu kullanarak Cumhuriyet düşmanlarının söz ve eylemlerine karşı açtığı davalarla Türkiye Cumhuriyeti'mizin temel değerlerine sahip çıkmakta ve yaptığı basın açıklamalarıyla ADD örgütünün güçlenmesine, zamanında tabana yayılmasına ve kamuoyu mal olmasına hizmet etmektedir.

ADD, hiçbir siyasal örgütün, oluşumun veya çevrenin arka bahçesi, etkinlik alanı olmayacak ve siyasal gelecek bekleyen kişilerin kullanabileceği bir örgüt de olmayacaktır. Tüm güçlülere ve son derece sınırlı olanaklarına karşın bağımsızlığını kıskançlıkla koruyarak Anadolu Aydınlanmasına var gücüyle kol kanat gerecektir.

Ülkemizin tüm yurtsever, ilerici, çağdaş, Aydınlanmacı, akıl ve bilimden yana, barışsever... TÜRKİYE SEVDALILARINI ulusal ve tarihsel bir dayanışmaya çağırıyoruz.

İçinde bulunduğumuz koşullar, 100 yıllık Cumhuriyetimiz açısından son derece ağırdır. Ancak herkes iyi bilmelidir ki;

Türkiye Cumhuriyeti asla sahipsiz değildir!

Bizlerin namus ve vicdanına **Mustafa Kemal Atatürk'**ün teslim ettiği kutsal emanettir. Türkiye Cumhuriyeti şan ve şerefle ve onurla yaşayacak, "ilelebet payidar kalacaktır".

Türkiye Cumhuriyeti dünya uluslar ailesinin egemen-eşit, saygın ve çağcıl bir üyesi olarak, dünya kültürüne ve bilimine değerli katkılar koyacaktır. Ulusal birlikle üstesinden gelemeyeceğimiz hiçbir sorunumuz yoktur. Ana gereksinimiz **ULUSAL DAYANIŞMADIR**.

Yaşasın **Atatürkçü Düşünce Derneği'nin** tarihsel, onurlu ve mutlaka başarıya ulaşacak Aydınlanma savaşı ve Yeniden Atatürk Cumhuriyeti'ne kavuşma çabası!

Yaşasın Laik ve Demokratik Türkiye Cumhuriyeti.

Kamuoyunun ve yüce Türk Ulusunun bilgisine ve ilgisine sunarız.

ATATÜRKÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
GENEL MERKEZİ

BASINA VE KAMUOYUNA

“Efendiler ve ey millet iyi biliniz ki, Türkiye Cumhuriyeti şeyhler, dervişler, müritler, mensuplar memleketi olamaz.”

Mustafa Kemal Atatürk

İki gündür 6 yaşında bir bebeğin, öz babası tarafından gelinlik giydirilerek **“evlendirilmesi”** rezaleti ile çalkalanıyor ülkemiz.

Bir babanın 6 yaşındaki kızını evlendirebilmesi, 29 yaşında bir “adam”ın o bebe ile evlenebilmesi, sahte kemik yaşı raporu ile gözünün önündeki 14 yaşındaki kızın 21 yaşında olduğunu karara bağlayan yargıçların olabilmesi...

Ne acı!

100. yaşını süren Türkiye Cumhuriyeti’nin bu hali kabul edilebilir olmasa da, şaşırtıcı değil elbette.

İktidara gelişinden itibaren tarikat ve cemaatlere devlet olanaklarını sonuna kadar açan AKP yönetim anlayışının vahim sonuçlarını bu ve benzeri örneklerle her gün yaşıyoruz.

Bu anlayış gerçek İslam’la ilgisi olmayan uydurulmuş bir din dayatıyor topluma.

Önceki yıllarda kimi AKP Belediyelerinin **“6 yaşında kız çocukları ile evlenilebilir”** diyen kitaplar dağıttığını gördük.

Kanal kanal dolaştırılan **“Hocaefendi”** lakaplı tarikatçıların, Diyanet yetkililerinin benzer fetvalar (!) verdiğini gördük.

Tarikat evlerinde tecavüze uğrayan çocuklar için **“Bir defadan bir şey olmaz”** ya da **“Küçüğün rızası var”** diyen bakanlar gördük.

Eşi tarafından -hem de camide- bir kadınla basılan imam için **“İmam nikâhlıysa göreve iade edeceğiz”** diyebilen devlet memuru müftüler gördük.

Laik Cumhuriyet’e, Atatürk ilke ve inkılaplarına ve Anayasaya sadakat yemini etmiş bazı siyasilerin **“Nefsimize ağır gelse de hayatımızın merkezine dinimizin hükümlerini yerleştireceğiz.”**, **“İslam bize göre değil, biz İslam’a göre hareket edeceğiz.”** diyebildiklerine şahit olduk.

Hatta Cumhurbaşkanı Danışmanı sıfatlı kişilerce kurulup **ASSAM** (Adaleti Savunuların Stratejik Araştırmalar Merkezi Derneği) adı verilmiş bir örgüt tarafından devlet kuruluşları ve belediyeler sponsorluğunda, Başkenti İstanbul, dili Arapça olacak **ASRIKA** İslam Devleti kurma amaçlı sempozyumlar düzenlenebildiği ve düzenleyicisinin “Dünya üzerindeki İslâm

âlimleri ile görüştüğümüzde sorularımıza şöyle cevap alıyoruz. İslam Birliği olacak mı? Olacak. Nasıl olacak? Mehdi Hz. geldiği zaman. Peki, Mehdi ne zaman gelecek? Allah bilir. Peki, bizim bir işimiz yok mu? Ortamı hazırlamamız gerekmez mi? İşte ASSAM bunu yapıyor.” diyebildiğini de yaşadık.

Bütün bunlar düşünüldüğünde, Bakanlık ya da Diyanet İşleri'nin bu son rezaletle ilgili suskunluklarının da şaşılacak bir yanı yok tabii.

Öte yandan, artık bir AKP dönemi klasiği haline getirilen **“icazet törenleri”** ile sarıklı cübbeli küçücük çocuklarımız kullanılarak şehirlerimizin caddelerinde, salonlarında Laik Cumhuriyet'e meydan okunuyor. Anayasamızın ve yasalarımızın açık hükümlerine karşın devlet görevlilerinin bu meydan okumaya engel olmaları bir yana, TBMM Başkanı, Diyanet İşleri Başkanı gibi üst düzey siyaset ve devlet yetkililerinin coşkulu katılımları ile bu törenleri meşrulaştırdıkları görülüyor.

Devlet erkânının gözleri önünde değişmez önderimiz Mustafa Kemal Atatürk'e **“KAFİR”** diyen hadsizler el üstünde tutuluyor.

Örnekleri ziyadesiyle çoğaltmak mümkün.

Bu gidiş, iyi gidiş değildir!

Atatürkçü Düşünce Derneği olarak, varlık nedenimizin Laik Cumhuriyeti ve Atatürk İlke ve Devrimlerini sonsuza dek yaşatmak olduğu bilinci ile, tüm devlet yetkililerini Anayasa ve yasalara uymaları ve görevlerini yapmaları konusunda bir kez daha uyarıyoruz.

Saygılarımızla.

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
GENEL MERKEZİ

14.12.2022

BASINA VE KAMUOYUNA

TBMM'DE GÖREV YAPAN MUHALEFET PARTİLERİNE ÇAĞRIMIZDIR!

Bilindiği üzere AKP TBMM grubunun tüm milletvekillerinin imzası ile verdiği Anayasa değişikliği önerisi meclis gündemindedir.

Öneri incelendiğinde, **“başörtüsüne özgürlük”** görünümü altında bambaşka kurallar, 100 yıldır dış ve iç olumsuz güçlerin Laik Cumhuriyetimizi bir Din Devletine dönüştürme gayretlerine destek olabilecek tehlikeler içerdiği görülmektedir.

Kabul edilip yürürlüğe girmesi durumunda, büyük bir kaosa yol açacaktır bu teklif. Ulusal bütünlüğümüzü ve iç barışımızı zedeleyecektir. Devletimizin **LAİK** niteliğini, Anayasamızın **TEK EŞLİLİK** kuralını, devrim yasalarını, devrim yasalarını koruma altına alan Anayasamızın 174. maddesini işlevsiz bırakacak, yok hükmüne düşürecektir.

Her biri Atatürk ilke ve devrimlerine bağlı kalacağına, Anayasaya sadakatten ayrılmayacağına namus ve şerefi üzerine ant içmiş sayın milletvekillerinin böyle vahim bir yanlışa izin vereceklerine inanmak istememek de tüm muhalefet partilerinin değerli Genel Başkan, yönetim ve milletvekillerini bu öneriye asla destek vermemeye, Genel Kurul görüşmelerine katılmamaya davet ediyoruz.

Kamuoyuna saygı ile duyururuz.

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
GENEL MERKEZİ

15.12.2022

BASINA VE KAMUOYUNA

ULUSAL İSTENÇ YOK SAYILAMAZ!

İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Sayın **Ekrem İmamoğlu**'na 2 yıl 7 ay 15 gün hapis cezası ve siyasi yasak getiren mahkeme kararının bir takım siyasi telkinlerle verildiği kanaatine hukukçular ve kamuoyunun çok büyük çoğunluğunun katıldığı görülmektedir.

Yargılama devam ederken mahkeme hakiminin görevden alınması ve ardından hakkında üretilen asılsız dedikodular, sunulan delillerin, yetkin akademisyenlerce verilen hukuki görüşlerin dikkate alınmaması, yargılamanın olağan dışı bir hızla sonuçlandırılması bu kanaati güçlendirmektedir.

Vicdanları sızlatan, adalet duygusunu ağır yaralayan, yargıya güveni zedeleyen, Ulusal istenci yok sayan bu karar yazık ki, karanlık yarınların meş'um öncülü olarak da görülebilecektir.

Yine de kararın, istinaf ya da yargıtaydan döneceğini ummak istiyoruz.

Hukuk, bir gün herkese lazım olacaktır çünkü.

Yargı, siyasal iktidarların sopası olarak kullanılamaz çünkü.

Demokrasi, farklı düşünceler susturularak yaşatılamaz çünkü.

İnsanoğlu, yüzyıllar süren kavga sonucu ulaşmıştır insan haklarına ve demokrasiye.

Başta komşumuz İran olmak üzere dünyanın pek çok ülkesinde sürüyor **demokrasi ve adalet kavgası**, yaşam devam ettikçe de sürecek.

Adnan Yücel'in dediğince

"ey herşey bitti diyenler korkunun sofrasında yılgınlık yiyecekler ne kırlarda direnen çiçekler ne kentlerde devleşen öfkeler henüz elveda demediler bitmedi daha sürüyor o kavga ve süreçler yeryüzü aşkın yüzü oluncaya dek!"

Yaşasın Tam Bağımsız ve Gerçekten Demokratik Türkiye!

Saygılarımızla.

SAYIN MİLLETVEKİLİ

Cumhur İttifakı bileşenlerinden TBMM’de temsil edilen AKP, MHP ve BBP’li 336 milletvekilinin imzaları ile TBMM Başkanlığına sunulan Anayasa Değişikliği Teklifi, devletimizi laiklikten, demokrasiden ve hukuk devleti olmaktan uzaklaştırma adımdır.

Din kurallarını esas alan bu teklif; **Anayasamızın** “Hiçbir faaliyetin... Atatürk milliyetçiliği, ilke ve inkılapları ve medeniyetçiliğinin karşısında korunma göremeyeceği ve laiklik ilkesinin gereği olarak kutsal din duygularının Devletin işlerine ve politikaya kesinlikle karıştırılmayacağı” nı belirten Başlangıç Bölümü’ne ve devletimizin niteliklerini belirleyen, değiştirilemez ve değiştirilmesi teklif edilemez **2. maddesine** aykırıdır.

Teklif; Devlet görevlilerinin kıyafetlerini dini esaslara göre düzenlediği için de; “Kimse, Devletin sosyal, ekonomik, siyasi veya hukuki temel düzenini kısmen de olsa, din kurallarına dayandıramaz...” hükmünü koyan **Anayasanın 24. maddesine** aykırıdır.

Teklifle kamu görevlilerinin din, mezhep, tarikat ve cemaat aidiyetlerine göre “**tercih edilen kıyafet**” lerle görev yapmalarının serbest bırakılması, devletin vatandaşlar karşısında tarafsız ve adil olma ilkesini tartışılır hale getirecek, Ulusal birlik ve beraberliğimizi zedeleyecek, ayrışmaları artıracak, iç barışımıza zarar verecektir. Bu da “Anayasada yer alan hak ve hürriyetlerden hiçbiri, Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünü bozmayı ve insan haklarına dayanan demokratik ve lâik Cumhuriyeti ortadan kaldırmayı amaçlayan faaliyetler biçiminde kullanılamaz.” diyen **Anayasanın 14. maddesi** ile **3 Aralık 1934 tarih ve 2596 sayılı Devrim Yasasına** açıkça aykırıdır.

Kabul edildiği taktirde, çeşitli inanç ve aidiyetler nedeniyle “**tercih edilen kıyafetlerin**” çok farklı renk, biçim ve nitelikte olması kamu hizmetinin sunumunda endişe ve tereddüt yaratacak, kaosa neden olacak, söz konusu hizmetin devlet tarafından değil, o kıyafetleri “**tercih eden**” gruplar tarafından verildiği algısı oluşturacak, devletin devlet olma niteliğini zayıflatacak, yurttaşların devlete güven duygusunu sarsacaktır.

Keza teklif; Devrim Yasalarını koruyan **Anayasanın 174. maddesini** yok saydığı gibi, TBMM Başkanı ve AKP’li Başkan Vekilinin de imzaları ile verildiğinden şekil yönünden de Anayasaya aykırıdır. Zira **Anayasanın 94. maddesi**, “Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanı, Başkanvekilleri, üyesi buldukları siyasi partinin veya parti grubunun Meclis içinde veya

dışındaki faaliyetlerine; görevlerinin gereği olan haller dışında Meclis tartışmalarına katılamazlar; Başkan ve oturumu yöneten Başkanvekili oy kullanamazlar.” demektir.

Öte yandan, reşit olanların kuracağı sağlıklı bir aile birliği, bireylerin onurlu ve insanca bir yaşama ulaşabilecekleri ekonomik koşulları sağlamaları, dünyayı ve hayatı algılayabilecekleri ve anlayabilecekleri bir eğitime ve erginliğe ulaşmaları ile mümkündür. Yoksulluğun ve cehaletin yozlaştırdığı, yüreklerimizi dağlayan aile ve birey örnekleri her gün televizyonlarda yayınlanırken, bunların temel nedenlerini ele almayan bir Anayasal düzenlemenin *“aileyi koruma”* amacı taşıdığı söylenemez. Üstelik teklif, son derecede muğlak bazı ifadeler nedeniyle *“Tek Eşlilik”* kuralını yok edebilecek, nikahın nerede, kim tarafından kısıllacağı konusunda belirsizlik yaratabilecek sakinler da içermektedir.

Kadına ve çocuğa şiddet ortamını besleyen uygulama ve kararları gibi, ilk imzacısı ve onaylayıcısı olduğu **Istanbul Sözleşmesi**’nden hangi saiklerle çıktığı da iyi bilinen bir anlayışın, kadın haklarını sadece türban üzerinden sürekli gündeme getirmesinin samimiyetsizliği apaçık ortada iken bu teklifi ciddiye almak olanaksızdır.

Milletimiz ekonomik, siyasal ve sosyal krizlerle, yolsuzluklar ve yoksullukla boğuşur, yasaklar ve antidemokratik baskılarla bunalır ve yaşamsal bir seçime giderken laiklik başta olmak üzere, Cumhuriyetimizin kuruluş ilkelerine, Anayasamızın ruhuna, Başlangıç Bölümü’ne ve yukarıda belirttiğimiz maddelerine aykırı olan bu teklif çok tehlikelidir, çok yersizdir, çok gereksizdir. Getirenler de, destekleyecek olanlar da tarih önünde sorumlu olacaklardır.

Sayın Milletvekili

Kabul edilmesi halinde vahim ve telafisi olanaksız sonuçlar doğuracağı açık olan bu teklife destek vermemenizi, görüşüleceği Komisyon ve Genel Kurul toplantılarına katılmamanızı ısrarla talep ediyoruz.

Bildiğiniz gibi **LAİKLİK** olmazsa, ne Atatürk Cumhuriyeti’nden, ne Demokrasiden, ne hukuk devletinden, ne de insan hak ve özgürlüklerinden söz edilebilir.

Saygılarımızla.

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
GENEL MERKEZİ

BASINA VE KAMUOYUNA

DEVİRİM ŞEHİDİ ÖĞRETMEN ASTEĞMEN KUBİLAY

23 Aralık 1930 günü Ulusumuz vahşi bir şeriatçı isyan ihanetiyle sarsıldı.

Derviş Mehmet adlı alçak önderliğinde, kadim *“Din elden gidiyor”* çılgınlıkları ve yeşil paçavraları ile ayaklanan Atatürk, Cumhuriyet ve Aydınlanma Devrimleri karşıtı gerici güruh, Menemen’de Öğretmen Asteğmen Mustafa Fehmi Kubilay ile Bekçi Şevki ve Hasan Beyleri katlettiler. Kubilay’ın bağ bıçağı ile gövdesinden ayırdıkları başını bir sırığa geçirerek ağızlarından salyalar saçta saçta Menemen sokaklarında gezdirdiler.

Mustafa Kemal Atatürk, Cumhuriyetin ilanının ardından başlattığı Aydınlanma Devrimleri’nin gerici çevrelerce engellenmek isteneceğini çok iyi biliyordu. Bu nedenle, 20 Ekim 1927’de Büyük Nutuk’unu Gençliğe Hitabe ile sonlandırırken Ulusunu olası *“namüsaıt”* koşullar ve tehlikelere karşı uyarılmış, *“Ey Türk İstikbalinin Evladı, işte bu ahval ve şerait içinde dahi vazifen Türk İstiklâl ve Cumhuriyetini kurtarmaktır.”* sözleriyle de görevini tanımlamıştı. Kubilay, bu görev bilinciyle dikildi asilerin karşısına.

İsyanı, Kubilay’ın kabulü olanaksız katlini ve henüz birkaç yıl önce Yunan işgalinden kurtarılmış Menemen halkının bir kısmının da hainleri desteklediğini duyduğunda Atatürk’ün çok sert tepki verdiği, hatta *“Menemen’i yakın!”* dediği bilinir. Büyük Önder, Orduya gönderdiği taziye mesajında da *“Büyük ordunun kahraman, genç zabiti ve mefkureci muallim heyetinin kıymetli uzvu Kubilay Bey, temiz kanı ile Cumhuriyetin hayatiyetini tazelemiş ve kuvvetlendirmiş olacaktır.”* diyerek Cumhuriyetin ve devrimlerin ilelebet korunacağına olan inancını yinelemiştir.

Nakşibendi Şeyhi Esat adlı yobazın kıskırttığı ayaklanma -benzerleri gibi- Laik Cumhuriyetin kararlı duruşu ve çelik iradesi ile bastırıldı, hainler hak ettikleri biçimde cezalandırıldı.

Osmanlı döneminde de, Ulusal Kurtuluş Savaşı sırasında da, Cumhuriyetin ilanında da, Aydınlanma Devrimleri sürecinde de, çok partili döneme geçildikten sonra da ve nihayet 15 Temmuz 2016’da da bu Karşı Devrim kalkışmalarıyla hep karşılaştık. Tamamının emperyal güçlerce tertiplenip yerli işbirlikçilerce sahnelediğini de biliyoruz. Hiçbir zaman hedeflerine ulaşamadılar, asla ulaşamayacaklar.

Batı Emperyalizmi 100 yıldır; Atatürk Cumhuriyeti'ni Antiemperyalist Tam Bağımsız Üniter Ulus Devlet özünden kopararak uydusu olacak bir Din Devletine dönüştürme çabasını sürdürmektedir. Yıllardır yaşadığımız, emperyalizm ve işbirlikçilerinin bu amaçlı Derviş Mehmetler yetiştirme gayreti ile Laik Cumhuriyetin Kubilaylar yetiştirme iradesinin mücadelesidir. Sonuçta elbette Kubilaylar kazanacaktır.

Atatürkçü Düşünce Derneği; Türk İstiklâlini, Türk Cumhuriyetini ilelebet muhafaza ve müdafaa etmenin mevcudiyetinin ve istikbalinin yegâne temeli olduğu bilinci ve olanca gücüyle Kubilay'ın temiz kanı ile çizdiği yolda yürümeye, Karşı Devrim ihanetine geçit vermemeye kararlıdır.

Milletçe kalbimizde yaşattığımız, sonsuza dek yaşatacağımız Menemen şehitlerimizi minnetle yad ediyor, aziz hatıraları önünde saygıyla eğiliyoruz.

Ruhları şad olsun!

**ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
GENEL MERKEZİ**

BASINA VE KAMUOYUNA

MUSTAFA KEMAL PAŞA ANKARA'DA

Mustafa Kemal Paşa Kurtuluş Savaşını yönetmek üzere 103 yıl önce bugün Ankara'ya geldi.

Mondros Mütarekesi'ne, orduların terhis ve silahların işgalcilere teslim edilmesine şiddetle karşı çıkan, emrindeki birlikleri Toroslar'ın kuzeyine çekmeyi başaran Mustafa Kemal, Yıldırım Orduları Grup Komutanlığı'nın lağv edilmesi üzerine 13 Kasım 1918'de İstanbul'a dönmüş, boğazdaki İtilaf Devletleri donanmasını gördüğünde **"Geldikleri gibi giderler"** demişti. Demişti demesine de, elbette kendiliklerinden gidecek değillerdi. Zorla gönderilmeleri gerekiyordu. O da bunu yapmak kararındaydı.

Emperyalist işgal altındaki İstanbul' da Milli Mücadele'yi örgütlemek olanaksızdı. Ne yapılacaksa Anadolu'da yapılacak. Bu amaçla 6 aylık İstanbul görüşmelerinin ardından 19 Mayıs 1919'da Samsun'a çıkacak, önce Havza'ya, oradan Amasya'ya geçecek, amacını Amasya Genelgesi ile ilan edecek, tüm Vali, Komutan ve Mutasarrıflara gönderdiği emirlerle elde kalan güçleri direnişe yöneltecek, halkla yaptığı görüşmelerle Millet'in azim ve kararını harekete geçirmeye çalışacak, bu çalışmalarını nedeniyle Padişah tarafından geri çağrılacak, kabul etmeyince görevden alınması üzerine askerlikten istifa edip **"bir ferd-i mücahit"** olarak kutlu yolculuğuna devam edecek, **"Ya İstiklâl Ya Ölüm"** şiarını karar altına aldıkları Erzurum ve Sivas Kongreleri ile mücadelesinin hukuki meşruiyetini oluşturacak, Ankara'da bir Ulusal Meclis toplayacak ve o Meclis'ten asla vazgeçmeyecekti.

Neden Ankara ?

Vahdettin ve hükümetinin işbirlikçi tutumlarını iyi bilen, teslimiyetçi politikalarını değerlendiren, emperyalist işgalcilerle birlikte nasıl engeller çıkaracaklarını, ne tür tuzaklar kuracaklarını şaşmaz bir isabetle öngören Mustafa Kemal, Onlar'ın ulaşmasının güç ve fakat Anadolu'nun tam ortasında, ikmal yolları üzerinde, cephelere çok uzak olmayan stratejik bir mevki, özellikle de ilk günden itibaren Müftü Börekçizade Mehmet Rifat Efendi (4 Nisan 1924'den vefat ettiği 5 Mart 1941 tarihine kadar Cumhuriyetin ilk Diyanet İşleri Başkanı) öncülüğünde Kuvayı Milliye'yi destekleyen bir kasaba olduğu için **Milli Mücadele'nin yönetim merkezi olarak Ankara'yı seçmişti.**

16 Mart 1920’de işgal edilen Mütareke İstanbul’u ihanetin ve teslimiyetin adıydı. Ankara ise yoksuldu belki, ama namuslu ve inançlıydı. **Türk Ulusu’nun kalbi artık Ankara’da atacaktı.**

Para yoktu, bulundu. Ordu yoktu, kuruldu. Silah yoktu, alındı. Meclis yoktu, açıldı. Hain çoktu, ezildi. Millet yığın ve yorgundu, ayağa kaldırıldı, Gazi’sinin çağrısıyla nesi var nesi yok askerine gönderdi, kadın, erkek ve çocuk 3 yıl 3 ay 22 gün tarihin en haklı, en onurlu savaşını verdi, 9 Eylül 1922’de işgalcileri ve işbirlikçi hainleri İzmir’ de denize döktü, bağımsızlığını kazandı.

O yoksul Ankara, Atatürk’ün gelişinden 4 yıl sonra ve Cumhuriyet’in ilanından 16 gün önce, 13 Ekim 1923’de sonsuza dek Türkiye’nin Başkenti oldu.

Emperyalistler ve ihanet İstanbul’unun işbirlikçi çevreleri Mustafa Kemal’i de, Ankara’nın Başkent oluşunu da, Cumhuriyeti de kabul etmek istemediler. 1923’de Lloyd George’un, 1924’de Amiral Francis Sinclair’in küstah sözlerine bel bağlayıp **“Kemal’in çömez Cumhuriyeti’ni 2 yılda yıkma”** hayalleri kurdular. Elçiliklerini yıllarca Ankara’ya taşımadılar. Ancak Kemalist Cumhuriyet gelişip güçlenerek dünyanın en saygın ülkelerinden biri, Başkenti Ankara da hızla çağdaş bir kente dönüşerek Aydınlanma Devrimleri ile çağ atlayan Türkiye’nin bilim, kültür ve sanat merkezi oldu.

Atatürkçü Düşünce Derneği olarak; Büyük Atatürk’ü, Kuvayı Milliye Kahramanlarımızı, Kemalist Devrimcileri, bu toprakları kanları ve canlarıyla vatan yapan aziz şehit ve gazilerimizi minnetle, şükranla, saygıyla anıyoruz.

Atatürk’ün Ankara’ya gelişinin 103. yılı kutlu olsun.

**ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
GENEL MERKEZİ**

31.12.2022

BASINA VE KAMUOYUNA

YENİ YILDA YENİDEN ATATÜRK CUMHURİYETİ'NE...

100. yaşını kutlayacağımız 2023'e girerken Büyük Atatürk'ün en büyük eseri ve kutsal emaneti **Türkiye Cumhuriyeti** ciddi sorunlarla karşı karşıya.

Siyasal, ekonomik, kültürel hemen her alanda krizlerle boğuşuyor olmanın yanında, ulusça bölünmüş, kamplara ayrılmış durumdayız.

Ancak; 19 Mayıs 1919 günü Samsun'a çıkan Mustafa Kemal Paşa'nın **Nutuk** taki ilk sözleriyle işaret ettiği derin yokluk, yoksunluk ve çaresizlik içinde olmadığımızı da biliyoruz.

Özellikle 2002'den beri yaşadığımız bütün olumsuzluklara, yitirdiğimiz Cumhuriyet kazanımlarına, zedelenmiş ulusal saygınlığımıza karşın; genç ve eğitilmiş milyonlarımız, özgür ve eşit birey olmanın bilincine varmış kadınlarımız, laikliğin değerini bilen topluma önderlik edecek aydınlarımız, doğru önderlikle buluştuğunda tüm zorlukları aşabildiğini kanıtlamış halkımız ve **Atatürkçü Düşünce** gibi şaşmaz bir pusulamız var.

Umutluyuz!

Ulusumuza güveniyor, yürüdüğümüz yolun doğruluğuna inanıyoruz.

Bu umut ve kararlılıkla 2023'ü **Yeniden Atatürk Cumhuriyeti**'ne ulaşma yolculuğumuzda bir atılım yılı olarak görüyoruz.

342 şubemiz, 40 Temsilciğimiz ve 61 bin üyemizle günümüzün Anadolu ve Rumeli Müdafaa-i Hukuk Cemiyeti olarak tanımladığımız Atatürkçü Düşünce Derneği olarak, **Kemalizm'in namus sesini bir sis çanı gibi yurdumuz semalarına asacak**, başı dik, onurlu ve aydınlık Türkiye'ye milletimizle birlikte mutlaka ulaşacağız.

Türk Ulusu'nun ve Atatürkçü Düşünce Derneği örgütümüzün yeni yılını içtenlikle kutluyor, sağlık ve mutluluk dileklerimizle saygılar sunuyoruz.

YAŞASIN TAM BAĞIMSIZ VE GERÇEKTEN DEMOKRATİK TÜRKİYE!

ANITKABİR ŞEREF DEFTERİ YAZILARIMIZ

**16. Olağan Genel Kurul Sonrası Göreve Gelen Genel Başkan ve Yönetiminin
Anıtkabir Şeref Defteri Yazısı**

Kurtarıcımız, kurucumuz, değişmez liderimiz BÜYÜK ATATÜRK!

Adınızı taşıyan mücadele örgütümüz Atatürkçü Düşünce Derneği'nde nöbete başlayan yeni heyetin üyeleri olarak huzurunuzdayız.

Yazık ki, emanetinize yeterince sahip çıkamadığımız için başımız eğik.

Yeniden Samsun'dan başlama, yeniden Amasya Genelgesi yazma, yeniden Erzurum, Sivas Kongreleri toplama, yeniden "Milletin azim ve kararını" harekete geçirme günlerindedir.

Ancak; yeniden Anadolu ve Rumeli Müdafaa-i Hukuk Cemiyeti olma, yeniden Dumlupınar' a, yeniden 9 Eylül' e ulaşma inanç ve kararlılığımızdır.

Aydınlanma Devrimlerini yaşatmak, " Ulusumuzu muasır medeniyet seviyesinin üstüne çıkarmak " amacıyla Türkiye'nin en büyük Demokratik Kitle Örgütü Atatürkçü Düşünce Derneği'ni yönetme görevini devraldık.

Fikirlerinizi, ilkelerinizi gelecek kuşaklara taşıyacağız!

Tam Bağımsız ve Gerçekten Demokratik Türkiye rotamızda Kemalizm'i Kutup Yıldızı olarak kullanıp Laik Cumhuriyetimizi, Üniter Ulus Devletimizi sonsuza dek yaşatacak kutlu yürüyüşü yeniden başlatacağız!

Işığınız yolumuzu aydınlatacak!

Bir daha huzurunuzla başımız eğik gelmeyeceğiz!

SÖZ VERİYORUZ!

MUSTAFA HÜSNÜ BOZKURT
ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
GENEL BAŞKANI

29.10.2021

29 Ekim Cumhuriyet Bayramımızın 98. Yıldönümünde Anıtkabir Şeref Defteri Yazısı

Büyük ATATÜRK!

Cumhuriyetimizin 98. şeref yılında huzurunuzdayız.

10. Yıl Nutkunuzu sonlandırırken dile getirdiğiniz

“Türk Milleti!

Ebediyete akıp giden her on senede, bu büyük millet bayramını daha büyük şereflerle, saadetlerle, huzur ve refah içinde kutlamayı gönülden dilerim.”

temenninize karşın, 100. yıla giderken Cumhuriyetimiz büyük sorunlarla boğuşuyor.

Yeniden kazanılacak Kemalist Cumhuriyet görevi omuzlarımızda.

“Kimsesizlerin kimsesi” diye tanımladığınız, kanla irfanla kurulan Cumhuriyetimizin harcına; Reşat Çiğiltepe’ den Mustafa Fehmi Kubilay’a, Kurucu Genel Başkanımız Muammer Aksoy’ dan kurucumuz Bahriye Üçok’ a, Uğur Mumcu’ dan Genel Başkan Yardımcımız Ahmet Taner Kışlalı’ ya pek çok şehidimiz kanını kattı.

TBMM ORDUSU ile bağımsızlığımızı kazandınız, İRFAN ORDUSU ile cehaleti yok etmeye giriştiniz ve daima hayatta tek gerçek yol göstericinin bilim olduğunu söylediniz.

Devrimler böyle başarılıdı, bağımsız ve çağdaş bir ülke, başı dik bir ulus böyle yaratıldı.

Yönetiminizde Türkiye kısa sürede sanayi tesislerini kurdu, köylüsünü efendi yaparak ayağa kaldırdı, kadını özgürleştirdi, bayındırlıkta, sağlıkta, eğitimde, sporda, kültür ve sanatta yaptığı atılımlarla örnek bir ülke oldu.

Son yıllarda Aydınlanma Devriminin ateşinin küllendiğini, kuruluş yıllarındaki heyecan ve özgüvenin kaybolduğunu, 1950 ve özellikle 12 Eylül 1980 sonrası Cumhuriyet kazanımlarının büyük ölçüde yitirildiğini biliyoruz.

Ama bu kararlık tabloyu yineleyerek umutları kırmak yerine, ulusumuzla birlikte Laik Cumhuriyetimizi kazanmak için harekete geçmek azim ve kararındayız.

“İkinci Ordu” dediğiniz İrfan Ordusunun önemli bir ögesi olan Atatürkçü Düşünce Derneğimizin varlık nedeni budur.

SİZE SÖZ VERİYORUZ:

Kemalizm’in ışığı yeniden yurt semalarını aydınlatacak, Cumhuriyetimiz kuruluş ayarlarına ve hedeflerine mutlaka yönelecektir.

Cumhuriyetimizin 100. yılına bu kararlılıkla ilerleyeceğiz. Başaracağımıza yürekten inanıyor, milletimize güveniyoruz.

MUSTAFA HÜSNÜ BOZKURT
ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
GENEL BAŞKANI

10.11.2021

Mustafa Kemal Atatürk'ün Bedenen Aramızdan Ayrılışının 83. Yılında Anıtkabir Şeref Defteri Yazısı

BÜYÜK ATATÜRK !

Bedenen aramızdan ayrılışınızın 83. yılında huzurunuzdayız.

Yaşarken suikastlarla, ihanetlerle yok etmeye çalışanlar gibi, ebediyete intikalinizden sonra yalanlarla unutturacaklarını sananlar da başaramadılar.

Tersine; iç ve dış bedhahlar saldırdıkça büyüdünüz, yalancılar unutturmak istedikçe belleklere kazındınız.

İzmir Suikastı sonrası Anadolu Ajansına verdiğiniz demeçte “Cumhuriyetimizin ve milletin ruhundan ilham alan ilkelerimizin bir vücudun ortadan kaldırılması ile bozulabileceğini sananlar çok zayıf dimağlı bahtsızlardır.” sözlerinizle işaret ettiğiniz bahtsızlar halâ devam ediyorlar nafile çabalarına.

O bahtsızlar ki; Laik Cumhuriyeti, ilke ve devrimlerinizi, hatta annenizin iffetini hedef aldılar, statlardan, meydanlardan adınızı sildiler, kazandığınız savaşları meleklerle, evlialara pazarladılar...

Başları sıkıştığında ise, dev fotoğraflarınızın ardına sığındılar.

Çünkü; HAKLIYDINIZ, AHLÂKLIYDINIZ, NAMUSLUYDUNUZ !

Kaç insan 83 yıl önce hayata veda etmiş büyüklерini ziyaret eder, bilmiyoruz ? Ama biz ve milyonlar her fırsatta size, tarihin gördüğü EN BÜYÜK DEVRİMCİ'ye koşuyoruz, dünyada örneği yok.

Çünkü; YAŞIYORSUNUZ !

Ömrünüzü verdiğiniz bağımsızlığı savunurken zulüm gören yurtseverler, yoktan var ettiğiniz sanayi tesisleri satılıp kapatıldığında kapı önüne konan işçiler, tekrar eve kapatılmak istenen kadınlar, “Milletin Efendisi” olmuşken marabalaştırılan köylüler, toprağın koparılan çiftçiler, itilip kakılan öğretmenler, elçilik kapılarında kuyruğa giren gençler, kumpaslarla cezaevlerine tıkılan komutanlar, lüks içinde yaşayanların fakirlik övgülerini dinlerken çöplüklerde yiyecek aramak zorunda kalan yurttaşlar ve milletimizin çok büyük çoğunluğu artık sizi daha iyi anlıyor, daha çok özliyor.

Ama anlamak ve özlemek yeterli değil elbet, şimdi gereğini yapma, hep birlikte ATATÜRK olma vakti.

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ olarak varlık nedenimiz bu ve tek görevimiz; KEMALİZM' i kutup yıldızı bilip Aydınlanma Devrimlerini sürdürmek, devletimizi yeniden Hukuk Devleti yapmak, üretim tesislerimizi, yer altı yer üstü kaynaklarımızı yeniden harekete geçirmek, köylümüzü yeniden efendi yapmak, kadınlarımızı yeniden özgürleştirmek, çocuklarımızı yeniden laik bilimsel eğitimle buluşturup geleceğe güvenle bakmalarını sağlamak, yani KEMALİST CUMHURİYETİ yeniden kazanmak !

AND OLSUN GÖREVİMİZİ YAPACAĞIZ !

Saygıyla, minnetle, özlemle...

Mustafa Hüsnü BOZKURT
ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
GENEL BAŞKANI

19.05.2022

**19 Mayıs Atatürk'ü Anma Gençlik ve Spor Bayramı Anıtkabir Şeref Defteri
Yazısı**

Büyük ATATÜRK,

Ulusal bağımsızlığımız için başlattığınız, 3 yıl 3 ay 22 gün sürdürüp zaferle taçlandırdığınız kutlu yürüyüşünüzün Samsun Limanı'nda attığınız İLK ADIM'ınının 103. yıldönümünde huzurunuzdayız.

Bugün yine iç ve dış sorunlarla boğuşuyoruz. Emperyalizm yine ülkemizi bölmek için oyun üzerine oyun kuruyor. Yine karanlık güçler ve hain işbirlikçileri iş başında.

Bu olumsuzluklara karşın; ulusumuzun rehberliğine olan sarsılmaz güveni, Laik Cumhuriyet ve demokrasi bağlılığı, Milli Mücadele'deki cesaret ve kararlılıklarını sürdüren kahraman kadınlarımız ile her yaştan gençlerimizin ve antiemperyalist - tam bağımsızlık bilincini yeniden halkımıza ulaştıran, 33 yıl önce bugün kurulmuş ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ'nin varlığı ufukumuzu aydınlatıyor, umudumuzu yükseltiyor.

Size ve Kemalist Devrimci yol arkadaşlarınıza yurdumuzun her köşesinde kurulan Müdafaa-i Hukuk ve Reddi İlhak cemiyetleri, Kuvayı Milliye örgütleri nasıl umut ışığı olmuş, milletin azim ve kararını harekete geçirme çabanıza omuz vermişse, bugün de ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ, Mustafa Kemal'in Askeri binlerce üyesi ve günümüzün Anadolu ve Rumeli Müdafaa-i Hukuk Cemiyeti olma bilinci ile 20 Ekim 1927 günü GENÇLİĞE HİTABE'nizle verdiğiniz görevinin başında, Ulusunun hizmetindedir.

103 yıl önce güneş bir 19 Mayıs sabahı Samsun'dan doğmuştu. O güneşin yeniden doğacağına inanıyoruz. Çünkü; "Asla şüphem yoktur ki, Türklüğün unutulmuş büyük medenî vasfı ve büyük medenî kabiliyeti, bundan sonraki inkişafı ile, âtinin yüksek medeniyet ufkunda yeni bir güneş gibi doğacaktır." diyen sizi hiç yanıltmayan Ulusumuza güveniyor, yine yanıltmayacağını biliyoruz.

Atatürkçü Düşünce Derneği olarak verdiğiniz görevi her ahval ve şeraitte yerine getirecek, Kemalizm'in namus sesini bir sis çanı gibi yurdumuz semalarına asacak ve Yeniden Atatürk Cumhuriyeti'ne mutlaka ulaşacağız.

Söz veriyoruz.

MUSTAFA HÜSNÜ BOZKURT
ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
GENEL BAŞKANI

30 Ağustos Büyük Taarruzun 100. Yılında Anıtkabir Şeref Defteri Yazısı

Büyük Atatürk

Eşsiz askeri ve siyasi dehanız, akıl ve bilgiye dayalı dirayetli Başkomutanlığınızla kazandırdığınız, Ulusumuzun binlerce yıllık tarihinin en anlamlı zaferinin 100. yılında huzurunuzdayız.

Ulusumuz; dünyanın saygıyla selamladığı, tarihe altın harflerle kaydolmuş, yenilmiş Yunan komutan ve siyasetçileri ile hamileri İngilizlerin bile büyüklüğünü teslim ettiği, Yunanistan ve İngiltere’de hükümetleri devirmiş, mazlum milletlerin bağımsızlık mücadelelerinin ateşleyicisi olmuş, 1.Dünya Savaşı galibi İtilaf Devletlerinin çizdikleri haritayı da, Osmanlı’ya imzalattıkları Türk’ün idam fermanı Sevr’i de yırtıp atmış, Lozan ve Cumhuriyet yolunu açmış 30 Ağustos 1922 Başkumandan Meydan Muharebesi Zaferi’nin anlamının bilincinde, 100 yıl önce omzuna taktığı Bağımsızlık Yıldızı’nı sonsuza dek onurla taşıma azim ve kararındadır.

Falih Rifki Atay’ın “Nemiz varsa, bağımsız bir devlet kurmuşsak, hür vatandaş olmuşsak, şerefli insanlar gibi dolaşıyorsak, yurdumuzu Batı’nın, vicdanımızı ve kafamızı Doğu’nun pençesinden kurtarmışsak, şu denizlere bizim diye bakıyor, bu topraklarda ana bağrının sıcaklığını duyuyorsak, belki nefes alıyorsak, hepsini, her şeyi 30 Ağustos Zaferi’ne borçluyuz.” değerlendirmesine yürekten katılan Atatürkçü Düşünce Derneği; 20 Ekim 1927’de verdiğiniz “Türk İstiklâlini, Türk Cumhuriyetini ilelebet muhafaza ve müdafaa etmek” görevini her ahval ve şeraitte yerine getirecek, Kemalizm’in namus sesini bir sis çanı gibi yurdumuz semalarına asacak ve Yeniden Atatürk Cumhuriyeti hedefine behemehal ulaşacaktır.

Söz veriyoruz.

MUSTAFA HÜSNÜ BOZKURT
ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
GENEL BAŞKANI

29.10.2022

29 Ekim Cumhuriyet Bayramımızın 99. Yıldönümünde Anıt kabir Şeref Defteri Yazısı

Büyük ATATÜRK

20 Ekim 1927’de Nutuk’u tamamlarken dillendirdiğiniz “Ey Türk İstikbalinin evladı...” hitabınızla tüm zamanların Türk Ulusu’na emanet ettiğiniz Cumhuriyetimiz’in 99. şeref yılında huzurunuzdayız.

Türkiye Cumhuriyet’inin tesadüfen yahut şans ya da mucize eseri kurulmadığını, 600 yıllık Din-Tarım İmparatorluğu enkazı üzerinde, tarafınızdan çok önceden tasarlanıp tüm ayrıntılarıyla düşünülerak adım adım hayata geçirilen, akıl ve bilime dayalı bir planın kararlılık ve cesaretle uygulanmasıyla yaratıldığını biliyoruz.

Ulusa güveniniz ve sarsılmaz inancınızla; para yoktu, buldunuz, ordu yoktu, kurdunuz, Meclis yoktu, açtınız, yüzlerce yıllık yenilgilerle “fakr ü zaruret içinde harap ve bitap düşmüş” Millet’in azim ve kararını harekete geçirdiniz, bütün saldırıları, ihanetleri, tuzakları, yoklukları, yoksunlukları ve yedi düvelin emperyalist işgalini aştınız. Ardından “Asıl savaşımız şimdi başlıyor” diyerek İkinci Ordu dediğiniz İRFAN ORDUSU ile cehaleti yok etmeye giriştiniz. Aydınlanma Devrimleri ile ulusumuza çağ atlattınız. Kadınımızı eşit yurttaş, insanımızı özgür birey, köylümüzü millet’in efendisi yaptınız.

Yönetiminizde Türkiye, dünya milletler ailesinin onurlu bir üyesi, mazlum ulusların umut ışığı, kendini doyuran 7 ülkeden biri ve uçak ihraç eden bir Sanayi Ülkesi olmayı başardı.

Bütün yaptıklarınız ve bıraktıklarınız için size ne kadar teşekkür etsek azdır.

Ancak son yıllarda; Aydınlanma Devrimleri ateşinin küllendirilmeye, kuruluş felsefesinden uzaklaşmaya, döneminizdeki heyecan ve özgüvenin söndürülmeye çalışıldığının, huzurunuzda kutlanacak olmaktan çok, yeniden kazanılacak bir Cumhuriyet göreviyle bulunduğumuzun farkındayız.

Büyük ATATÜRK

İrfan Ordusu’nun önemli bir ögesi olan Atatürkçü Düşünce Deneği’nin varlık nedeni bu olumsuz tabloyu düzeltmektir. Kemalizm’in namus sesini bir sis çanı gibi yurdumuz semalarına asacak, Cumhuriyetimiz’in kuruluş ayarlarına ve hedeflerine yönelmesini sağlayacak, YENİDEN ATATÜRK CUMHURİYETİ’ne mutlaka ulaşacağı, SÖZ VERİYORUZ.

CUMHURİYET BAYRAMIMIZ KUTLU OLSUN!

MUSTAFA HÜSNÜ BOZKURT
ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
GENEL BAŞKANI

10.11.2022

Mustafa Kemal Atatürk'ün Bedenen Aramızdan Ayrılışının 84. Yılında Anıtkabir Şeref Defteri Yazısı

Büyük Atatürk

Aramızdan bedenen ayrılışınızın 84. yılında, sizi anmamızdan çok anlamamızı, ilke, devrim ve eserlerinizi yaşatmamızı istediğiniz bilinciyle huzurunuzdayız.

Özdemir Asaf'ın "Gerçek değer, gelmesi boşluk dolduran değil, gitmesi boşluk yaratandır." dediğince, gidişinizle yarattığınız büyük boşluğu dolduramamanın hüznüyle huzurunuzdayız.

Yokluğunuzda; Ulusumuz ve insanlık için yaptıklarınızı yadsıyan nankörlerle, ilke, devrim ve eserlerinize saldıran aymazlarla, kişiliğinize, aziz hatıranıza, hatta muhterem annenize hakaret eden hayâsızlarla aynı havayı solumanın utancıyla huzurunuzdayız.

Bağışlayın bizi...

Ancak bütün hüznümüz ve utancımıza rağmen umutluyuz Atatürk. Hem de çok umutluyuz. Çünkü; sizin gibi biz de kendimize, aklımıza, tek gerçek yol gösterici bilime ve milletimize güveniyor, nehirleri ters akıtmanın olanaksız olduğunu biliyoruz.

Sizin; vatandan başka aşk, milletten başka sevgili tanımayan adanmışlığınızdan, aldatmayan ve aldanmayan karakterinizden, her koşulda ulusal istencin yansıdığı TBMM'ne dayanan devlet adamlığınızdan, soyut değil somut demokrasi bağlılığınızdan, 300 yılı 15 yıla sığdıran ve ulusumuza çağ atlatan devrimciliğinizden, tüm mazlum ulusların da umudu olan önderliğinizden, devlet namus ve liyakatla, hukuk ve adaletle, akıl ve bilimle yönetme anlayışınızdan, Antiemperyalist ve Tam Bağımsız Türkiye kararlılığınızdan, sınanmış ve başarısı kanıtlanmış Kemalist İdeolojinizden aldığımız güçle emanetinize sahip çıkacak, gösterdiğiniz hedefe cesaretle yürüyecek, Yeniden Atatürk Cumhuriyeti'ne mutlaka ulaşacağız.

Türkiye Cumhuriyeti ilelebet payidar kalacak!

Söz veriyoruz!

MUSTAFA HÜSNÜ BOZKURT
ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
GENEL BAŞKANI

